

บทที่ 4

การสัมภาษณ์ผู้ให้ข่าวสำคัญ

4.1 ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 1

ชื่อ : นายไพรัตน์ (นามสมมติ)

อายุ : 18 ปี

การศึกษา : ม.3

อาชีพ : พนักงานส่งเอกสาร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

นายไพรัตน์ เกิดเมื่อปี พ.ศ. 2529 ที่กรุงเทพมหานคร เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ รูปร่างสันทัด กระทบความผิดเป็นครั้งแรกในคดีพรากกู้ยืม และข่มขืนกระทำชำเรา เมื่อปี พ.ศ. 2545 ในขณะที่อายุได้ 15 ปี ผลตามคำพิพากษาศาลมีคำสั่งให้ส่งตัวฝึกอบรมเป็นระยะเวลา 1 ปี ปัจจุบันไพรัตน์ฝึกอบรมอยู่ที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา ได้ประมาณ 8 เดือนแล้ว ทั้งนี้มีกำหนดปล่อยตัวในเดือน พฤศจิกายน 2547

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว

บิดาของไพรัตน์มีอายุ 51 ปี ปัจจุบันไพรัตน์ไม่ทราบรายละเอียดใดๆ เกี่ยวกับบิดาเลย เนื่องจากไพรัตน์ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดาตั้งแต่อายุ 11 ปี และไม่เคยได้ข่าวคราวของบิดาเลย ส่วนมารดามีอายุประมาณ 40 ปี มีอาชีพเป็นลูกจ้างประจำของสำนักงานเขตในกรุงเทพมหานคร ปัจจุบันพักอยู่เพียงลำพังที่บ้านพักย่านลาดพร้าว

ไพรัตน์เป็นบุตรคนเดียวของครอบครัว และได้พักอาศัยอยู่กับบิดา มารดา และป้า (พี่สาวของบิดา) ที่จังหวัดนนทบุรีตั้งแต่เกิดจนอายุประมาณ 11 ปี โดยบิดาประกอบอาชีพเป็นหัวหน้าพนักงานรักษาความปลอดภัยของห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง มารดาเป็นพนักงานโรงแรมย่านสีลม ส่วนป้าประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างสำนักงานเขต

ในวัยเด็ก ไพรัตน์ได้เข้าศึกษาระดับอนุบาลและระดับประถมศึกษาที่โรงเรียนรัฐบาล ย่านบางพลัด กรุงเทพมหานคร หลังจากไพรัตน์สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บิดาและมารดาของไพรัตน์ได้ย้ายไปทำงานที่กรุงเทพมหานคร ทั้งไพรัตน์ไว้ในความดูแลของป้าที่จังหวัดนนทบุรี แม้ไม่ได้อยู่ด้วยกัน แต่บิดามารดาก็ติดต่อกับไพรัตน์ตลอดเวลา อีกทั้งยังส่งเสียเงินทองไปให้ไพรัตน์ใช้ด้วย โดยมารดาส่งเงินให้ไพรัตน์ใช้เดือนละ 2,500 บาท ในขณะที่บิดาส่งเงินให้ไพรัตน์ใช้เดือนละ 3,000 บาท

หลังจากสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา ไพรัตน์ได้เข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่โรงเรียนรัฐบาลแห่งหนึ่งในจังหวัดนนทบุรี ในระหว่างนั้นเอง บิดาของไพรัตน์ไม่ค่อยได้ส่งเงินไปให้ไพรัตน์ใช้ ทั้งนี้เพราะบิดามีนิสัยชอบเล่นการพนันฟุตบอล ทำให้ประสบปัญหาทางด้านการเงิน จนกระทั่งไพรัตน์สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จึงได้ย้ายไปอยู่กับมารดาที่กรุงเทพมหานครด้วยความมุ่งหวังที่จะได้เรียนในกรุงเทพฯ แต่เนื่องจากสถานศึกษาในกรุงเทพฯ ส่วนใหญ่จะรับนักเรียนเต็มแล้ว ไพรัตน์จึงไม่มีที่เรียนในกรุงเทพฯ จำเป็นต้องย้ายกลับไปเรียนที่จังหวัดนนทบุรีตามเดิม แม้กระนั้นก็ยังไม่มีที่เรียนว่างสำหรับไพรัตน์ในการกลับไปเรียนโรงเรียนเดิมได้อีก ไพรัตน์จึงต้องเปลี่ยนโรงเรียนเพื่อศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นโรงเรียนเอกชนหนึ่งในจังหวัดนนทบุรีแทน ในระหว่างที่ไพรัตน์ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นั้น ไพรัตน์ได้พักอาศัยอยู่กับมารดา 2 คน ที่บ้านพักย่านมีนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยไม่ทราบว่าเป็นบิดาของตนเองไปไหน ทั้งนี้มารดาไม่เคยเล่ารายละเอียดให้ไพรัตน์ฟังแต่ประการใด

บ้านที่ไพรัตน์พักอยู่นั้น เป็นบ้านแฝด มารดาของไพรัตน์ได้รวมเงินกับพี่สาว (ป้าของไพรัตน์) เพื่อซื้อบ้านเป็นกรรมสิทธิ์ร่วมกัน โดยใช้ชื่อของไพรัตน์ และลูกสาวของป้า เป็นกรรมสิทธิ์รวม 2 คน และไพรัตน์ได้พักอาศัยอยู่ในบ้านร่วมกับมารดา ป้า และลูกชายของป้า รวม 4 คน โดยมีการแบ่งที่อยู่เป็นสัดส่วน สดวกสบาย

หลังจากสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว ไพรัตน์ไม่ได้เรียนหนังสือ ไพรัตน์ไปประกอบอาชีพขับรถจักรยานยนต์รับจ้างและส่งเอกสาร โดยในช่วงเช้า ระหว่างเวลา 6.00 – 8.00 น. และช่วงเย็น 16.00 – 18.00 น. วิ่งรถจักรยานยนต์รับจ้างบริเวณเขตลาดพร้าว มีรายได้ประมาณ 350 บาท / วัน และช่วงเวลากลางวัน ระหว่างเวลา 8.00 – 16.00 น. วิ่งรถจักรยานยนต์รับ-ส่งเอกสารให้กับบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งย่านรัชดาภิเษก มีรายได้ประมาณ 9,000 บาท / เดือน จึงนับได้ว่าไพรัตน์มีเงินใช้จ่ายค่อนข้างสบายพอสมควร

หลังจากวิ่งรถจักรยานยนต์รับจ้างเสร็จในช่วงเย็น ประมาณ 18.00 น. ไพรัตน์จะเดินทางกลับบ้านเพื่อไปเล่นเตะฟุตบอลกับเพื่อนๆ

ในช่วงวัยดังกล่าวนี้เอง ที่ไพรัตน์เริ่มหันมาเสพยาเสพติด โดยเริ่มจากการสูบบุหรี่ ไพรัตน์กล่าวถึงความทรงจำเมื่อครั้งลองสูบบุหรี่ครั้งแรกว่า เริ่มทดลองสูบตั้งแต่เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยเห็นตัวอย่างจากบิดา เห็นบิดาสูบแล้ว ไพรัตน์ก็อยากสูบบ้าง จึงไปแอบสูบบุหรี่ ปรากฏว่าสำลักควันบุหรี่อย่างแรง จากนั้นไพรัตน์จึงไม่กล้าลองสูบอีกเลย จนกระทั่งเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไพรัตน์อ้างว่า คนในสังคมที่ไพรัตน์พบเห็นในชีวิตประจำวันนั้น ต่างก็สูบบุหรี่กันเป็นปกติ ไพรัตน์จึงคิดว่าการสูบบุหรี่ไม่ใช่เรื่องเสียหาย จึงไปซื้อบุหรี่ปากทดลองสูบอีกครั้ง จำนวน 6 มวนราคา 10 บาท ในการทดลองสูบครั้งนี้ ปรากฏว่าไม่สำลักเหมือนเมื่อครั้งยังเด็ก ไพรัตน์จึงติดใจและสูบบุหรี่เรื่อยมา ปริมาณการสูบ คือ 1 ซอง (20 มวน) ต่อวัน

ไพรัตน์ได้กระทำความผิดในช่วงต้นปี พ.ศ.2546 และมีการดำเนินคดีอยู่ระยะหนึ่ง เรื่องก็เงียบหายไป หลังจากนั้นไม่กี่เดือนไพรัตน์จึงได้ตัดสินใจบวชเรียนเป็นสามเณร ที่วัดแห่งหนึ่ง ย่านมีนบุรี กรุงเทพฯ ระหว่างที่ไพรัตน์บวชเป็นสามเณรนั้น ไพรัตน์มีรายได้ค่อนข้างดี โดยได้จากญาติโยมที่ไปทำบุญถวายสังฆทานที่วัด เงินที่ได้จากการบิณฑบาตร และรับสังฆทานนั้น ได้ไม่ต่ำกว่า 500 – 600 บาท ต่อวัน ทำให้ไพรัตน์มีเงินมากพอที่จะส่งเสียให้มารดาทุกสัปดาห์ ๗ ละ 1,000 บาท

ไพรัตน์ใช้ชีวิตภายใต้ผ้าเหลืองอยู่ประมาณปีเศษ ก็ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจเรียกตัวไปดำเนินคดีในคดีที่ไพรัตน์กระทำความผิดในครั้งนี้ ไพรัตน์จึงลาสิกขา เมื่อกลางปี พ.ศ.2546 และกลับไปทำงานอีกครั้ง

พร้อมกับการดำเนินคดีควบคู่ไปด้วย ในช่วงเวลาดังกล่าว ไพรัตน์ได้เรียนรู้เทคนิคต่างๆ ในการเสพยาบ้ามากขึ้น เช่น การสูบควันจากกระป๋องโค้ก การฉีดยาเข้าเส้น เป็นต้น

จนในที่สุด ศาลได้มีคำพิพากษา เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2547 ส่งไพรัตน์ฝึกอบรมเป็นเวลา 1 ปี ไพรัตน์จึงถูกส่งตัวไปอบรมยังศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

3.1 การขัดเกลาเรื่องเพศจากคนในครอบครัว

ไพรัตน์ได้กล่าวถึงรายละเอียดของการขัดเกลาเรื่องเพศในด้านต่างๆ จากครอบครัว ดังนี้

1. การให้เกียรติผู้หญิง : สิ่งที่บิดามารดาสอน คือ เรื่องการไม่ละเมิดล่วงเกินเนื้อตัวร่างกายผู้หญิง และการเสียสละให้ผู้หญิงก่อนเสมอ โดยมารดาสอนว่าควรระมัดระวังเรื่องการถูกเนื้อต้องตัวเพื่อนหญิง เพราะโตๆ กันแล้วไม่ใช่เด็กๆ อาจนำไปสู่ปัญหาที่ยั่งยืนในอนาคต เช่น การพาเพื่อนหญิงซ้อนท้ายมอเตอร์ไซด์ไปไหนมาไหน แล้วเพื่อนหญิงนั่งกอดไพรัตน์อย่างแนบชิดจากทางด้านหลัง มารดาบอกเสมอว่าให้ระมัดระวัง และควรเตือนเพื่อนหญิงให้ระมัดระวังตัวด้วย ส่วนเรื่องการเสียสละกับผู้หญิงนั้น มารดาสอนให้มีความเสียสละไม่เฉพาะกับผู้หญิง แต่ให้เสียสละกับทุกคน ให้อะไรใครได้ก็ให้เขาไป อย่าไปชิงดีชิงเด่น ไพรัตน์จึงนำแนวคิดดังกล่าวมาใช้กับเพื่อนหญิงของตนด้วย โดยไพรัตน์จะไม่เคยเอาเปรียบเพื่อนหญิงเลย

ส่วนเรื่องอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการไม่ว่ากล่าวดุด่าผู้หญิง การพูดคุยยกย่องผู้หญิง การไม่ฉวยโอกาสกับผู้หญิง การไม่พูดจาดูถูกทั้งต่อหน้าและลับหลัง การไม่ข่มเหงรังแกผู้หญิงทั้งกายและใจ และการช่วยเหลือ ดูแลผู้หญิง มารดาไม่สอน แต่ไพรัตน์ก็เรียนรู้เองตามวัย เช่น เรื่องการไม่ดุด่าว่ากล่าวผู้หญิงนั้น แม้บางครั้งไพรัตน์จะโมโหกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเพื่อนหญิง เช่น การวางตัวที่ไม่เหมาะสมกับเพื่อนชายคนอื่น แต่ไพรัตน์ก็มักจะอดทนอดกลั้นไว้ ไม่เคยด่าว่าหรือทำร้ายน้ำใจเพื่อนหญิง ส่วนเรื่องการพูดคุยยกย่องให้เกียรติผู้หญิงนั้น แม้ไพรัตน์จะไม่เคยกระทำมาก่อน แต่เมื่อใดที่เห็นเพื่อนพูดจาถูกผู้หญิงแบบไม่ให้เกียรติ ไพรัตน์จะเตือนเพื่อนๆ เสมอ

ส่วนเรื่องการข่มเหงรังแกผู้หญิงนั้น ในทางกายไพรัตน์ไม่เคยทำ แต่ทางใจก็เคยทำบ้าง เช่น การหลอกหลวงให้ผู้หญิงมีใจให้กับตน เมื่อผู้หญิงตกหลุมรักตนแล้ว ก็จะตีตัวออกห่างไป ทำให้ผู้หญิงเสียใจ ไพรัตน์กล่าวว่า ที่กระทำเช่นนั้นเพราะต้องการทดสอบความมีเสน่ห์ของตนเอง ว่าสามารถ

มัดใจสาวได้หรือไม่ เมื่อพบว่าสามารถมัดใจสาวคนหนึ่งได้ ก็จะเปลี่ยนผู้หญิงใหม่เพื่อทดสอบต่อไป โดยไม่ได้คิดจริงจัง และไม่เคยหลอกมีเพศสัมพันธ์ด้วย

2. การเคารพเรื่องสิทธิสตรี : สิ่งที่มาردادมักจะสอนเสมอๆ คือเรื่องของการให้ความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย เนื่องจากไพรตน์มักจะพาเพื่อนหญิงของตนเองไปเที่ยวที่บ้าน และบ่อยครั้งที่มารดาของไพรตน์เห็นว่า ไพรตน์ปล่อยให้เพื่อนหญิงทำทุกอย่างให้กับตนเอง เช่น การทำความสะอาดบ้าน การจัดของ อาหารการกิน เพื่อนหญิงต้องคอยปรนนิบัติ ซึ่งมารดาเห็นว่าไม่ควรใช้งานเพื่อนหญิงมากมายขนาดนั้น และสมัยนี้หญิงชายมีความเท่าเทียมกัน ผู้ชายควรใส่ใจช่วยเหลือในกิจการงานบ้านบ้าง ซึ่งระยะหลังไพรตน์ก็จะช่วยเพื่อนหญิงบ้าง

สำหรับเรื่องการซื่อสัตย์ต่อผู้หญิง และการเคารพในความเป็นผู้นำของผู้หญิงนั้น มารดาไม่เคยสอน ซึ่งโดยปกติแล้วไพรตน์เองก็เป็นคนเปิดเผย ถ้ารู้จักกับใครก็ไม่เคยปิดบัง หลายครั้งที่มียุเพื่อนหญิงอยู่แล้ว และไปทำความรู้จักกับเพื่อนหญิงคนใหม่ ไพรตน์ก็จะบอกเพื่อนหญิงของตนเสมอ เพื่อป้องกันไม่ให้ถูกต่อว่าว่าเป็นการหลอกหลวง โดยไพรตน์จะให้สิทธิ์เพื่อนหญิงเลือกว่าจะคบหากับตนต่อไปหรือไม่ หรือจะเลิกหากัน ซึ่งโดยส่วนมากเพื่อนหญิงของไพรตน์มักจะพอใจในความซื่อสัตย์เปิดเผยของไพรตน์ และไม่ว่าอะไร

3. การไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร : มารดาเคยสอนว่า รอให้โตก่อนค่อยมีเพศสัมพันธ์ โดยที่มารดาไม่ได้บอกว่ายอายุเท่าใดจึงเรียกว่าโต แต่ไพรตน์คิดว่าน่าจะประมาณ 19-20 ปี ก็น่าจะมีเพศสัมพันธ์ได้แล้ว นอกจากนี้มารดายังเคยชี้ให้เห็นประโยชน์ของการไม่มีเพศสัมพันธ์เร็วเกินไปว่า จะทำให้เรามีความพร้อมมากขึ้นในการดูแลครอบครัว เมื่อมีภาระก็สามารถแบกรับได้อย่างไม่ลำบากมากนัก

อย่างไรก็ตาม มารดาไม่เคยแนะนำถึงเรื่องวิธีการในการจัดการกับอารมณ์ตนเองให้กับไพรตน์ ไพรตน์ได้เรียนรู้เองตามวัย และจากการสนทนากับกลุ่มเพื่อน แต่โดยปกติแล้ว ไพรตน์ไม่ใช่คนหมกมุ่นเรื่องเพศ จึงไม่ค่อยมีปัญหาในเรื่องนี้มากนัก

4. ความรู้เรื่องเพศศึกษา : พบว่าความรู้เรื่องเพศศึกษา เช่น ลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะทางกายภาพของร่างกาย และเพศสัมพันธ์กับความตึงเครียดพื้นฐานของมนุษย์ ไม่เคยมีการคุยกันในครอบครัวของไพรตน์เลย ไพรตน์ได้เรียนรู้จากที่โรงเรียนมากกว่า

อย่างไรก็ตาม บิดาเคยสอนถึงเรื่องโรคที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเกี่ยวกับน้ำเหลืองไม่ดีหนองใน เอดส์ ซึ่งไพรตน์ไม่กลัวที่ตนเองจะเป็นโรคเหล่านี้ เพราะคิดว่าตนเองไม่น่าจะเป็น นอกจากนี้มารดา ยังแนะนำถึงเรื่องการใช้ถุงยางอนามัย ซึ่งพบว่าไพรตน์ไม่นิยมใช้ เนื่องจากไม่สะดวกในการซื้อหา เวลาไปซื้อแล้วรู้สึกอายนี่จะซื้อ โดยเฉพาะร้านสะดวกซื้อในปัจจุบันที่คนขายเป็นผู้หญิง

5. คุณค่า / ค่านิยมทางเพศ : มารดาเคยสอนไพรตน์ถึงเรื่องคุณค่าของผู้หญิงและการไม่ล่าสอนทางเพศว่า ผู้หญิงที่มีคุณค่า คือผู้หญิงที่ไม่ง่าย รักนวลสงวนตัว เราควรรักษาคุณค่าของผู้หญิงเอาไว้ ให้เหมือนกับหญิงไทยสมัยก่อนที่จะนอนกับผู้ชายก็ต่อเมื่อผ่านพิธีวิวาห์แล้วเท่านั้น ส่วนการล่าสอนทางเพศนั้น ไม่ควรกระทำอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้เกิดโรคติดต่อได้

สำหรับไพรตน์คิดว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติที่ไม่จำเป็นต้องปิดบัง ซ่อนเร้น การพูดคุยเปิดเผยเรื่องเพศ นำไปสู่การเรียนรู้ที่ถูกต้องผ่านการถ่ายทอดจากผู้ที่มีประสบการณ์คนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง ในยุคปัจจุบัน ไพรตน์มองเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ว่าเป็นเรื่องปกติที่วัยรุ่นจะสามารถทำได้ แต่ควรรู้จักป้องกัน ควบคุม ไม่ให้เกิดปัญหาตามมาในภายหลัง อย่างเช่นการกระทำผิดของตนเอง เมื่อไพรตน์มีประสบการณ์แล้ว ก็จะไม่กระทำผิดซ้ำสองให้ต้องเดือดร้อนอีก

3.2 พฤติกรรมทางเพศของคนในครอบครัว

ไพรตน์ได้กล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศของคนในครอบครัวว่า แทบจะไม่มีให้เห็นตัวอย่างเลยไม่ว่าในด้านดีหรือไม่ดี เพราะในครอบครัวของตนเอง ไม่ค่อยได้มีการพูดจาหรือกันในเรื่องดังกล่าวเท่าใดนัก ไพรตน์ไม่เคยเห็นบิดามารดามีเพศสัมพันธ์ ไม่มีใครในบ้านที่แต่งกายล่อแหลม โป๊ เปลือย ไม่มีการพูดจาหยาบโลน ส่อไปในเรื่องเพศ จะมีก็แต่การดูสื่อภาพยนตร์ลามกอนาจารบ้าง โดยไพรตน์เล่าว่าเคยดูสื่อพวกนี้ตั้งแต่อายุ 13-14 ปี โดยพี่ชายเป็นคนดู และไพรตน์ก็เข้าไปร่วมดูด้วย สื่อที่ดูส่วนมากจะเป็นภาพยนตร์ประเภทหนัง R ซึ่งจะเข้าไปดูในห้องของไพรตน์ แต่ดูไม่บ่อย เฉลี่ยแล้ว เดือนละหนึ่งครั้ง บางครั้งช่วงที่พักอยู่ที่แฟลต จะมีเพื่อนๆ ในแฟลตไปร่วมดูด้วย 3-4 คน ซึ่งเพื่อนของไพรตน์เมื่อดูแล้วจะเกิดอารมณ์ทางเพศ และมีเพศสัมพันธ์กับแฟนของตนเอง แต่ไพรตน์ดูแล้วไม่ค่อยเกิดความรู้สึกทางเพศมากนัก

3.3 การคบเพื่อนที่มีปัญหา

ในขณะที่ไพร่ต๋นบวชสามเณร ไพร่ต๋นมีเพื่อนสนิท 1 คน เป็นสามเณรด้วยกัน ชื่อ อ้อด (นามสมมติ) กิจกรรมที่ทำในระหว่างบวช คือ ช่วงเช้า ระหว่างเวลา 5.00 – 7.30 น. นั่งรถชูบารุออกบิณฑบาตรในตลาดแถววัด และกลับวัดเพื่อฉันเช้า ถึง 8.00 น. เข้าโบสถ์ เพื่อทำวัตร ถึงประมาณ 9.00 น. หลังจากนั้น เป็นเวลาว่าง แล้วแต่ว่าจะทำอะไร รวมตัวกันอีกครั้งประมาณ 17.00 น. เพื่อกวาดหน้าโบสถ์ ล้างห้องน้ำ ล้างอ่างล้างบาตร กวาดหน้าห้อง เป็นต้น แล้วแต่ว่าสามเณรองค์ไหนได้รับมอบหมายทำอะไร ก็ทำกันไปตามนั้น หลังจากนั้นประมาณ 17.30 – 18.00 น. เข้าโบสถ์ ทำวัตรเย็น หลังจากนั้น ถ้าเป็นวันพระ ก็จะมีพิธีต่อศีล คือ เมื่อสามเณรองค์ไหน ทำผิดศีลข้อใดไป ก็มาบอกกับหลวงพ่อกว่า หลวงพ่อกจะต่อศีลให้ ทำให้สามารถถือศีลได้ครบบริบูรณ์ครบทุกข้อได้ในวันต่อไป แต่ถ้าไม่ใช่วันพระ ก็จะแยกย้ายกันเข้ากุฏิที่พัก

ในช่วงที่เป็นสามเณรนั้น ชีวิตของไพร่ต๋นค่อนข้างสุขสบาย เขายังสามารถดำรงตนได้ตามปกติเหมือนเด็กวัยรุ่นทั่วไป แม้จะห่มผ้าเหลืองก็ตาม ช่วงเวลาที่ไพร่ต๋นมีเวลาเป็นของตัวเองคือ ในเวลากลางวัน หลังจากทำวัตรเช้าเสร็จ จนถึงเย็นกวาดหน้าโบสถ์ กับเวลาเย็น หลังจากทำวัตรเย็นและต่อศีลเรียบร้อยแล้ว โดยในเวลากลางวัน ไพร่ต๋นและเพื่อนๆ สามเณรด้วยกันจะหากิจกรรมที่น่าสนใจทำ กิจกรรมหลักๆ ที่มักจะทำมี 4 อย่าง คือ

1) นอนดูหนัง ดู TV / VDO ซึ่งมีเครื่องเล่นในกุฏิที่พัก

2) ช่วยงานวัด เช่น กิจกรรมพิเศษตามเทศกาล เช่น เทศกาลออกพรรษา นอกจากนั้นไพร่ต๋นยังได้รับมอบหมายให้ดูแลบรรดาสามเณรทั้งหลายด้วย รวมไปถึงการรับถวายสังฆทานจากชาวบ้านที่มาทำบุญ ทำให้ไพร่ต๋นมีรายได้ระหว่างบวช

3) ไปเที่ยววัดอื่นๆ เช่น ตามเณรอ้อด ไปเพื่อซื้อสิ่งเครื่องกลางของขลัง ยามหาเสน่ห์ เป็นต้น

4) ไปเที่ยว กรณีที่เป็นวันจันทร์ ก็มักจะไปพันธุทิพย์ เพื่อซื้อ CD หรือหนังสือแผ่นกลับไปดูที่วัด

กรณีที่เป็นวันศุกร์ ก็มักจะไปบ้านหม้อ เพื่อเดินดูของ หรือซื้อแผ่น CD เช่นกัน

เมื่อใดที่มีการออกไปเที่ยวนอกวัด ไพร่ต๋นและเพื่อนๆ สามเณรด้วยกัน จะรีบกลับวัดให้ทันเวลาทำงานตอน 17.00 น.

นอกจากนั้น ในเวลาเย็น หลังจากทำวัตรเย็นแล้ว ประมาณ 20.00 น. จะตมมามารับประทานกัน หรือไม่ก็ใช้ให้ฆราวาสไปซื้อข้าวมาให้บริการ ช่วงดึกๆ ก็จะดูดักฎษา บางครั้งดูตมจนเพื่อ

ไปเรียกพระข้างห้องมาดูด้วยกันก็มี บางครั้งตอนดึกๆ ก็แอบไปเล่นเตะฟุตบอลกัน เมื่อถูกจับได้ หลวงพ่อจะตีกัน 3 ที เจ็บมาก แต่ก็ไม่เข็ดหลาบ บางครั้งก็ไปเล่นลอบฝึกกับเพื่อนสามเณรด้วยกัน

หลังจากไพรตน์ลาสิกขาออกมาแล้ว ได้ย้ายกลับไปอยู่ที่แฟลตอีกครั้ง โดยในเวลานั้นมีเพื่อนที่สนิทๆ อยู่ 3 คน คือ เณรฮืด (เพื่อนที่รู้จักกันตอนบวชสามเณร) , ปู (นามสมมติ) , ปลา (นามสมมติ) และหอย (นามสมมติ) ซึ่งทั้งหมดนั้นอาศัยอยู่ในแฟลตเดียวกัน เณรฮืด จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และไม่ได้เรียนหนังสือต่อ ส่วนเพื่อนที่ชื่อหอย เรียนสายสามัญ ชั้นมัธยมต้น ในขณะที่เพื่อนที่ชื่อปูและปลา เรียนปวช.วิชาช่าง

ในเวลากลางวัน ระหว่างเวลา 8.00 – 16.00 น. ไพรตน์ได้ทำงานเป็นพนักงานส่งเอกสาร โดยมีรถจักรยานยนต์ที่มารดาเป็นผู้दानให้ และไพรตน์เป็นผู้ผ่อนส่งเอง เป็นพาหนะในการทำงาน ตอนเย็นหลังจากเลิกงาน ไพรตน์มักจะกลับไปเล่นเตะฟุตบอลกับเพื่อนๆ ที่แฟลต บางครั้งก็กลับไปนอนกับพี่ชาย ซึ่งเป็นลูกชายของป้าที่บ้านพักมินบุรี ชื่อ 'พี่บั้ง' (นามสมมติ)

พี่บั้งเคยประกอบอาชีพเป็นพนักงานควบคุมเครื่องจักรเย็บผ้าในโรงงานเย็บผ้าแถวบ้านแห่งหนึ่ง มีรายได้วันละ 250 บาท แต่ปัจจุบันไม่ได้ทำแล้ว มีพี่สาวคอยส่งเสียเลี้ยงดู พี่บั้งมีแฟนหลายคน บางคนจบการศึกษาระดับปวช. บางคนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และเป็นคนติดบุหรี่ สูบบุหรี่วันละประมาณ 1 ซอง

กิจกรรมที่ไพรตน์มักจะใช้เวลาอยู่กับพี่บั้ง คือ เล่นเตะฟุตบอล เล่นปิงปอง เล่นเกมส์เพลย์ บางทีก็ไปแกล้งกดออกหน้าบ้านคนอื่นในเวลาากลางคืน เพื่อความสนุกสนาน

กิจกรรมที่เป็นที่ชื่นชอบอีกอย่างหนึ่งของไพรตน์ คือ การขับซิ่งรถจักรยานยนต์เล่นโฉบเฉี่ยวไปมา โดยมักจะมีสาวในหมู่บ้านซ้อนท้ายไปด้วยเสมอ ในวันอาทิตย์ จะมีการรวมตัวกันในเวลา 24.00 น. เพื่อแข่งรถซึ่งในเวลา 24.00 – 02.00 น. เพื่อพนันเอาเงินกัน พี่บั้งเคยได้รับอุบัติเหตุที่ขาทั้งสองข้าง ทำให้ปัจจุบันเดินไม่สะดวกนัก แต่ก็ไม่เป็นอุปสรรคในการเป็นผู้นำกลุ่มของพี่บั้ง

นอกจากพี่บั้ง พี่ชายที่เป็นแบบอย่างในใจไพรตน์แล้ว ไพรตน์ยังได้เล่าให้ฟังถึงเพื่อนสนิทของเขาอีก 2 คน คือ ต้น (นามสมมติ) และอ้วน (นามสมมติ)

ต้น เป็นเยาวชนที่พักอยู่ในซอยบ้านเดียวกับไพรตน์ อายุน้อยกว่าไพรตน์ 1 ปี ปัจจุบันเรียนระดับชั้น ปวช. ปีที่ 2 ที่โรงเรียนเทคนิคแห่งหนึ่ง ต้นเป็นคนอารมณ์ดี แต่ติดบุหรี่ วันหนึ่งจะสูบบุหรี่ไม่น้อยกว่า 1 ซอง บิดาของต้นทำงานธนาคาร ในขณะที่มารดาเป็นแม่บ้าน ที่บ้านมีฐานะค่อนข้างดี ต้น

มีน้องสาวอีก 1 คน อายุห่างกันประมาณ 3 ปี ที่บ้านของต้นมีความอบอุ่นดี แต่ต้นเป็นคนที่ไม่สนใจเรียน เอาแต่หัวงเที่ยว ซึ่งรถจักรยานยนต์รื้อรอนไปมา ต้นมีแฟนแล้ว เป็นเพื่อนนักเรียนต่างโรงเรียนกัน นอกจากนี้ต้นยังเคยโดนจับเมื่อครั้งไปแข่งรถชิง แต่เรื่องเรี่ยร้อยในชั้นพนักงานสอบสวน ต้นจึงไม่ถูกดำเนินคดี และนอกจากนั้น ต้นยังเป็นคนปากไม่ดี ชอบพูดจาหาเรื่องชาวบ้านเขาไปทั่ว ทำให้มักมีการทะเลาะวิวาทบ่อยครั้ง แต่ไม่รุนแรงมากนัก

ส่วนอ้วน เพื่อนสนิทอีกคนหนึ่งของไพรัตน์ ้วยเดียวกับพีบัง บ้านอยู่ในเขตลาดพร้าว มักจะเดินทางไปหาพีบังแทบทุกวัน อ้วนไม่เรียนหนังสือ และไม่ทำงาน ใช้จ่ายเงินจากที่บ้าน บิดาและมารดาของอ้วนเปิดท้ายขายของมีกำไรดี แต่บิดาของอ้วนชอบดื่มสุรา เวลาเมามักจะหาเรื่องคน หลายครั้งที่อ้วนโดนบิดาตบ เนื่องจากความเมาแล้วพาลหาเรื่องอ้วน อ้วนจบการศึกษาแค่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เนื่องจากเกเร ไม่ยอมเรียน ปัจจุบันอ้วนมีภรรยาแล้ว อยู่กันเฉยๆ โดยไม่ได้แต่งงาน เนื่องจากอ้วนเป็นคนหน้าตาดี จึงมีสาว ๆ มาติดพันมากมาย หลายครั้งที่สาว ๆ ทะเลาะวิวาทกันเพื่อแย่งอ้วน

นอกจากนี้ยังพบว่า อ้วนเคยมีประวัติกระทำความผิดในคดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติด จำนวน 600 เม็ด และถูกศาลสั่งฝึกอบรมเป็นระยะเวลา 2 เดือน ปล่อยตัวไปเมื่อเดือนมิถุนายน 2547

เพื่อนๆ ของไพรัตน์ส่วนใหญ่ จะมีปัญหาเรื่องรักในวัยเรียน การเรียนตกต่ำ และการใช้จ่าย / สารเสพติด

3.4 การใช้จ่ายและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อน

ไพรัตน์กล่าวถึงพฤติกรรมการใช้จ่ายและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อนว่า เขามีโอกาสได้ใกล้ชิดกับเพื่อนที่เสพยาเสพติดในสมัยที่บวชเรียนเป็นสามเณร ที่วัดแห่งหนึ่งย่านมีนบุรี โดยในระหว่างที่บวชอยู่นั้น ไพรัตน์ได้ชวนเพื่อนสนิทแถวบ้านไปนอนเป็นเพื่อนที่กุฏิด้วย โดยเพื่อนของไพรัตน์คนนั้น ได้สูบบุหรี่ยัดไส้ หรือที่เรียกกันว่า “เนื้อ” ไพรัตน์จึงใช้ให้เพื่อนไปซื้อ “เนื้อ” มาให้ตนสูบบุหรี่บ้าง และนั่นก็เป็นจุดเริ่มต้นของการสูบบุหรี่ ไพรัตน์และเพื่อน ได้ออกมานั่งสูบ “เนื้อ” กับเพื่อน ที่หน้ากุฏิ และส่งเสียงหัวเราะด้วยอาการเมาเป็นเวลาหลายคืน แต่ไพรัตน์ก็ไม่ติด ไม่สูบก็ไม่ใช่ไร เมื่อใดมีความต้องการก็สูบ

นอกจากนั้นไพรัตน์ยังเล่าให้ฟังว่า เขามีโอกาสทดลองเสพยาเสพติดหลายประเภท ตั้งแต่ ยาแก้ไอ ยาบ้า กัญชา ไปจนถึงเฮโรอีน โดยการชักชวนของเพื่อนสามคนในวัด และฆราวาสที่เดินทางไปเยี่ยมเยียนที่วัด

ยาแก้ไอ จะมีลักษณะเป็นเม็ด เสพครั้งละ 10 – 20 เม็ด ก็จะมีอาการเมา เหมือน ลอย ถ้าเสพน้อยก็จะแคงว่งๆ เท่านั้น ส่วนยาบ้า มีฆราวาสเอาไปเสนอขายให้ที่หลังกุฏิ โดยใช้วิธีการตามตื้อให้ไพรัตน์ซื้อ ทำยที่สุดไพรัตน์ก็ยอมเป็นลูกค้า ด้วยราคาเพียง 60 บาท / เม็ด เท่านั้น สำหรับผิงขาว เพื่อนของ ไพรัตน์เอามาให้พร้อมกับกัญชา ด้วยความอยากลอง ไพรัตน์จึงทดลองเสพ แต่ไม่ติด เวลาที่ไพรัตน์และเพื่อนๆ นิยมดูตักกัญชา จะเป็นเวลากลางคืน ช่วงดึกๆ ที่ผู้คนเข้านอนกันหมดแล้ว บางครั้งดูจนเพื่อ ไปเรียกพระข้างห้องมาดูด้วยกันก็มี

ไพรัตน์มีลูกผู้พี่ เป็นชาย 1 คน ซึ่งมีนิสัยติดการสูบบุหรี่ โดยเฉพาะจะสูบบุหรี่ วันละประมาณ 1 ซอง ไพรัตน์เองก็ติดบุหรี่ตั้งแต่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เริ่มด้วยความอยากลองและทำตามพี่ชายและคนรอบข้าง ก่อนหน้าที่จะถูกส่งตัวฝึกอบรม ไพรัตน์เองก็สูบบุหรี่ค่อนข้างมาก เฉลี่ยวันละประมาณ 1 ซองเช่นเดียวกัน ไพรัตน์กล่าวว่า บุหรี่ราคาไม่แพง หาซื้อง่าย สูบแล้วมีความสุข โดยเฉพาะบุหรี่ยัดไส้ (กัญชา)

นอกจากนั้น ไพรัตน์ยังมีเพื่อนสนิทที่พักอยู่ในซอยบ้านเดียวกัน ซึ่งเป็นคนที่ติดบุหรี่เช่นเดียวกัน เพื่อนสนิทในซอยบ้านเดียวกับไพรัตน์อีกคนหนึ่ง เป็นคนชอบดื่มสุราเหมือนกับบิดาของเขา นอกจากนี้ยังจำหน่ายยาบ้าอีกด้วย ขนาดเคยโดยจับกุมในข้อหาเมียเสพติดในครอบครองเพื่อจำหน่ายจำนวนกว่า 600 เม็ดทีเดียว

ไพรัตน์จึงได้มีโอกาสใกล้ชิดกับกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมในการเสพกัญชา ชอบดื่มสุรา/เบียร์ และติดบุหรี่

3.5 พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มเพื่อน

เพื่อนๆ ที่ไพรัตน์คบหาอยู่นั้น มีพฤติกรรมทางเพศที่หลากหลายกันไป เช่น ลูกผู้พี่ของไพรัตน์ แม้ปัจจุบันจะมีภรรยาแล้ว แต่ก็เป็นคนที่มีนิสัยเจ้าชู้ และมีแฟนหลายคน มักจะเปลี่ยนคู่นอนบ่อยๆ แต่ก็ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับภรรยา เพราะสามารถดูแลจัดการและตกลงกับภรรยาได้ ในขณะที่เพื่อนสนิทในละแวกบ้านเดียวกันส่วนใหญ่จะมีคนรักแล้วและมีมากกว่า 1 คน แต่ละคนเคยมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่

เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เวลาที่ไพรตน์และเพื่อนๆ รวมกลุ่มกัน ก็มักจะมีการพูดคุยสังสรรค์กันใน เรื่องของเพศ เช่น เรื่องประสบการณ์ทางเพศจากเพื่อนหญิง เรื่องผู้หญิงที่แต่ละคนไปพบเจอมา หรือ วางแผนเรื่องการจีบผู้หญิง เป็นต้น ไพรตน์และเพื่อนๆ จึงมองเรื่องเพศเป็นเรื่องปกติ และทุกคน สามารถเปลี่ยนคุณอนได้บ่อยๆ อีกด้วย เวลาในการรวมกลุ่มทำกิจกรรมกับเพื่อนๆ ก็มักจะมีเพื่อนหญิง ไปด้วย ซึ่งเพื่อนหญิงเหล่านี้ จะตกเป็นเครื่องมือในการระบายออกทางเพศ เช่น การถูกเนื้อต้องตัว การล่วงเกินทางเพศ ไปจนถึงขั้นการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งเกิดขึ้นจากความสมัครใจของเพื่อนหญิงเหล่านี้ เป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ ไพรตน์และเพื่อนๆ ยังชอบดูสื่อลามกอนาจารอีกด้วย

3.6 การขัดเกลาเรื่องเพศจากโรงเรียน

จากการสอบถามจากไพรตน์ถึงเรื่องการสอนเรื่องเพศศึกษา ทำให้ผู้วิจัยได้รับทราบ รายละเอียดในเรื่องดังกล่าวของไพรตน์ ตั้งแต่เล็กจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นปีการศึกษา สุดท้ายที่ไพรตน์ศึกษา ว่าในระดับชั้นประถมศึกษาชั้นนั้น ไพรตน์ไม่เคยได้รับการเรียนเรื่องเพศศึกษาจาก ครูเลย จนถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไพรตน์จึงได้มีโอกาสเรียน โดยไพรตน์เล่าว่าครูที่สอนไพรตน์นั้น เป็นครูผู้หญิง อายุไม่มากนัก ประมาณ 25 – 30 ปี โดยมีวิธีการสอน 2 แบบ ด้วยกัน คือ ใช้วิธีการพูด ให้นักเรียนฟัง และให้ดูวิดีโอศึกษาในเรื่องวิทยาศาสตร์ และลักษณะทางกายภาพของร่างกายมนุษย์ ทำให้ไพรตน์พอจะมีความเข้าใจเกี่ยวกับสรีระร่างกายของตนเอง และร่างกายของเพศตรงข้าม อย่างไรก็ตามไพรตน์ไม่ได้ให้ความสนใจที่จะศึกษามากนัก

การแนะนำในเรื่องอื่นๆ ที่ไพรตน์ได้รับจากโรงเรียนนั้น มีดังต่อไปนี้

1. เรื่องของการให้เกียรติผู้หญิง : ส่วนใหญ่จะเป็นในแง่ของการเสียสละให้กับผู้หญิง โดยคุณครู แนะนำว่าผู้ชายควรวางตัวเป็นสุภาพบุรุษ กรณีที่นักเรียนหญิง-ชาย สนทนสนมกันเป็นพิเศษ เช่น จับมือ ถือแขนกัน โอบกั้น จูงมือกัน คุณครูก็มักจะว่ากล่าวตักเตือน โดยให้เหตุผลว่า นักเรียนชายไม่ควรฉวย โอกาส และล่วงละเมิดเนื้อตัวร่างกายของนักเรียนหญิง นอกจากนี้ยังสอนให้ดูแลและช่วยเหลือเพื่อน หญิงอีกด้วย สำหรับเรื่องการไม่ว่ากล่าวดูค่าผู้หญิง การพูดจายกย่องและให้เกียรติผู้หญิง รวมทั้งการ ไม่ข่มเหงรังแกผู้หญิงทั้งกายและใจนั้น ไพรตน์ไม่ได้รับการสอนจากโรงเรียน

2. การเคารพเรื่องสิทธิสตรี : พบว่าคุณครูจะสอนในเรื่องความเสมอภาคระหว่างหญิงและชาย ว่าปัจจุบันชายและหญิงมีความสามารถใกล้เคียงกัน และมีสิทธิเสมอเหมือนกัน ซึ่งไพรด์เองก็ให้การยอมรับ และไม่ดูถูกดูหมิ่นในความสามารถของผู้หญิง นอกจากนั้นคุณครูยังแนะนำในเรื่องที่เกี่ยวกับการเคารพในความเป็นผู้นำของผู้หญิงด้วย ว่าเมื่อผู้หญิงก้าวขึ้นสู่ภาวะผู้นำ ผู้ชายควรจะให้การยอมรับ นับถือ และเชื่อฟัง ซึ่งในเรื่องนี้ไพรด์เห็นด้วย และยอมรับได้ในกรณีที่เป็นการทำงานในตำแหน่งหน้าที่ ถ้าผู้หญิงมีความสามารถ เป็นเจ้านายของตน มีอำนาจบังคับบัญชาตน ตนก็ยินยอม และเคารพในความเป็นผู้นำนั้น แต่กรณีอื่นๆ นอกเหนือจากนี้ ไพรด์ไม่ให้การยอมรับ เช่น การเป็นใหญ่ในชีวิตประจำวัน มาชมเหงตนเอง เป็นต้น สำหรับเรื่องการซื้อสตัยต่อผู้หญิงนั้น ไพรด์ไม่ได้รับการแนะนำ

3. การไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร : พบว่าคุณครูจะแนะนำเรื่องเวลาที่เหมาะสมในการมีเพศสัมพันธ์ และโทษของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเท่านั้น กล่าวคือ เวลาที่เหมาะสมในการมีเพศสัมพันธ์คือเวลาที่ไพรด์มีความพร้อมที่จะมีครอบครัวเป็นของตนเอง มีอาชีพการงานสามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ มีความรับผิดชอบ มีภาวะของความเป็นผู้นำ ซึ่งไม่ได้กำหนดว่าช่วงอายุจะเป็นเท่าไร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะของแต่ละบุคคลซึ่งมีแตกต่างกันไป ซึ่งไพรด์คิดว่าอายุที่เหมาะสมควรจะเป็น 20 ปีบริบูรณ์ไปแล้ว ส่วนโทษของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรนั้น คุณครูได้สอนเสมอว่า ถ้าพ่อแม่ผู้หญิงรู้เรื่องเขา ก็จะมีปัญหาบานปลาย เป็นคดีความ ตัวผู้หญิงเองก็เสี่ยงกับการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ อาจนำไปสู่ปัญหาการทำแท้ง มีโอกาสในการเสียนาคตทางการศึกษาทั้งฝ่ายหญิงและฝ่ายชาย สำหรับการหาทางออกที่ดีจากการหมกมุ่นเรื่องเพศ และประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงามในเรื่องเพศนั้น ไพรด์ไม่ได้รับการสอน

4. ความรู้เรื่องเพศศึกษา : เป็นเรื่องที่ไพรด์ได้รับการสอนมากที่สุด โดยเฉพาะในเรื่องของลักษณะทางกายภาพของร่างกายมนุษย์ โดยได้ดูจากวิดีโอวิทยาศาสตร์ อีกทั้งคุณครูยังแนะนำถึงโรคที่เกิดจากเพศสัมพันธ์ ไม่ว่าจะเป็นหนองใน เอดส์ หรืออื่นๆ อีกด้วย แต่ไพรด์ไม่ได้ใส่ใจมากนัก เพราะคิดว่าตนไม่น่าจะเป็นโรคเหล่านั้น นอกจากนั้นคุณครูยังได้แนะนำถึงวิธีการในการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย (Safe Sex) อีกด้วย โดยเฉพาะเรื่องการใช้ถุงยางอนามัยว่าสามารถป้องกันโรคได้ แต่ไม่ได้สอนละเอียดถึงวิธีการใช้ รวมถึงเพศสัมพันธ์กับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ ว่าการ

มีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องปกติธรรมดาของคนทั่วไป ไม่ให้รังเกียจหรือหวาดกลัวการมีเพศสัมพันธ์ แต่ควรมีในวัยที่เหมาะสมด้วย สำหรับเรื่องลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์นั้น คุณครูไม่ได้แนะนำ

5. คุณค่า / ค่านิยมทางเพศ : ในเรื่องนี้ไพรตน์ได้รับการแนะนำเพียงเรื่องเดียว คือ เรื่องของการซื้อสตัยต่อคู่ครอง ว่าไม่ควรมีการเปลี่ยนคู่นอน การนอกใจกัน แต่ควรธำรงรักษาวัฒนธรรมทางเพศในเรื่องผัวเดียว เมียเดียว เอาไว้ เพื่อป้องกันการติดโรค การเกิดปัญหาหึงหวง และอื่นๆ ตามมา ควรเห็นคุณค่าของการมีคู่นอนเพียงคนเดียว สำหรับเรื่องผลดีของการไม่ล่วงละเมิดทางเพศแก่สตรี การรักษาคุณค่าของผู้หญิงในเรื่องเพศ การไม่ล่าส่อนทางเพศ และเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ควรปกปิดหรือเปิดเผยแค่ไหนนั้น ไพรตน์ไม่ได้รับการแนะนำ

จากการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาจากโรงเรียนดังกล่าวนี้ สิ่งหนึ่งซึ่งไพรตน์จดจำและนำมาใช้มากที่สุด นั่นก็คือ ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคและการตั้งครรรภ์ ซึ่งไพรตน์มักจะใช้ดูยางอนามัยเมื่อจะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง

3.7 ข้อมูลเกี่ยวกับสื่ออนาจาร และความถี่ในการรับสื่อ

จากการสอบถามเรื่องสื่อลามกอนาจาร พบว่าไพรตน์เคยดูสื่อลามกอนาจารหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นภาพลามกในหนังสือพิมพ์ เป็นภาพผู้หญิงดารา นักร้อง แต่งกายยั่วยวน ไม่มีมิดชิด เช่น ชุดว่ายน้ำ กระโปรงสั้น ภาพนู้ด ด้วยท่าทางต่างๆ โดยเฉลี่ยแล้วจะดู 1 ครั้ง/สัปดาห์ ภาพยนตร์ ในโรงหนัง ส่วนใหญ่เป็นหนังประเภทหนัง R ที่มีฉายเป็นหนังควบตามโรงภาพยนตร์ขนาดเล็กทั่วไป ซึ่งดูน้อยกว่า 1 ครั้ง / สัปดาห์ วีซีดี เป็นหนังทุกรูปแบบ ทั้งประเภท R และ X จะเป็นภาพเคลื่อนไหว ที่เห็นรายละเอียดต่างๆ ในการมีเพศสัมพันธ์ค่อนข้างชัดเจน ความถี่ในการดู จำนวน 1 ครั้ง / สัปดาห์ อินเทอร์เน็ต เป็นภาพโป๊ ภาพเปลือยของหญิงสาว ซึ่งมีให้เลือกทุกชาติที่ต้องการ โดยเฉลี่ยความถี่จำนวน 1 ครั้ง / สัปดาห์ หรือนิตยสาร โดยเฉพาะพวกนิตยสารโป๊ จะมีภาพโป๊ เปลือย ของผู้หญิงด้วยท่าทางยั่วยวนต่างๆ แต่ก็ดูเป็นส่วนน้อย และไม่บ่อยได้ดูมากนัก โดยไพรตน์กล่าวว่าสื่อที่เมื่อดูแล้วยั่วยุมากที่สุด ได้แก่ วีซีดี อินเทอร์เน็ต ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามไพรตน์กล่าวว่า แม้ว่าวีซีดี จะดูแล้วยั่วยุมากที่สุด แต่ตนก็ไม่ได้ดูสื่อประเภทนี้บ่อยมากนัก โดยเฉลี่ยแล้ว เพียงเดือนละ 1 ครั้งเท่านั้นเอง ซึ่งไพรตน์จะไปซื้อหามาจากเดอะมอลล์บางกะปิ

หรือตะวันตก และไปดูกันที่บ้านเพื่อน กับเพื่อนๆ 3-4 คน และเมื่อดูแล้วก็ไม่ได้มีผลกับความต้องการทางเพศของตนมากนัก คือ ตนไม่ได้เกิดความรู้สึกทางเพศจนต้องไปหาทางระบายออกกับใคร อีกทั้งไพรด์นี่ยังได้แสดงความคิดเห็นว่า การดูวีซีดี ไม่มีผลสัมพันธ์กับการกระทำในคดีนี้

ส่วนที่ 4 พฤติการณ์แห่งคดี

ไพรด์นี่ยได้เล่าถึงรายละเอียดของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันที่เกิดเหตุว่า ในเช้าของวันเกิดเหตุ นั้น ไพรด์นี่ยได้นั่งรับประทานก๋วยเตี๋ยวอยู่ที่ร้านอาหารแถวบ้าน ต่อมาเมื่อเด็กหญิงคนหนึ่ง ไม่ทราบชื่อ อายุประมาณ 12-13 ปี เดินเข้ามาทักทายไพรด์นี่ย สอบถามไพรด์นี่ยว่าชื่ออะไร มีเบอร์โทรศัพท์หรือไม่ เด็กหญิงได้ขอเบอร์โทรศัพท์ของไพรด์นี่ยไป โดยอ้างว่าจะขอไปให้เพื่อนคนหญิงอีกคนหนึ่ง

หลังจากนั้น ในวันรุ่งขึ้น มีนักเรียนหญิงคนหนึ่ง ชื่ออ้อย (นามสมมติ) โทรศัพท์มาหา ไพรด์นี่ย เพื่อขอร้องให้ไพรด์นี่ยไปส่งตนไปเรียนตอนเช้า จากการสนทนาไพรด์นี่ยทราบว่า เป็นเด็กสาวที่ ไพรด์นี่ย เคยเห็นหน้า เป็นนักเรียนปวช.ปี 1 ที่วิทยาลัยแถวบ้าน และบิดาของอ้อยก็เคยนำรถไปซ่อมที่อู่ที่ ไพรด์นี่ยทำงานอยู่ด้วย ไพรด์นี่ยจึงได้ตกลงขับรถจักรยานยนต์ไปส่งอ้อยที่วิทยาลัย และรวมถึงไปรับกลับ จากวิทยาลัย ตามคำขอร้องของอ้อยด้วย

เมื่อไพรด์นี่ยรับอ้อยกลับจากวิทยาลัยไปส่งที่บ้านในตอนเย็น ปรากฏว่าพ่อของอ้อยเห็น จึงไป ต่อว่าไพรด์นี่ยที่อู่ซ่อมรถว่าไม่ต้องการให้ไพรด์นี่ยไปรับ-ส่งลูกสาวตนอีก

แต่หลังจากเหตุการณ์ในวันนั้น เมื่อพ่อแม่ของอ้อยไม่อยู่บ้าน อ้อยได้โทรศัพท์มาหาไพรด์นี่ย เพื่อขอให้ไปรับตนอีก ทั้งสองจึงออกจากบ้านไปเที่ยวด้วยกัน โดยไปแวะนั่งเล่นเกมที่ร้านเกมส์ก่อน หลังจากนั้นอ้อยได้เอ่ยปากชวนไพรด์นี่ยไปเที่ยวงานประจำปี ไพรด์นี่ยจึงไปชวนสมัครพรรคพวกรวมกว่า 10 คน ไปเที่ยวกัน ระหว่างที่เดินเที่ยวในงาน ไพรด์นี่ยและกลุ่มเพื่อนไปพบกับ 'โจทก์' หรือ 'คู่อริ' แต่ในตอนนั้นไม่ได้มีเรื่องกัน

ต่อมาเวลาประมาณ 24.00 น. ไพรด์นี่ยและกลุ่มเพื่อน ได้ขับขี่รถจักรยานยนต์กลับบ้าน ระหว่างทางขึ้นสะพานกลับบ้านนั่นเอง ไพรด์นี่ยและกลุ่มเพื่อนได้ถูกคู่อริ ดักลอบทำร้ายที่ทางขึ้น สะพาน โดยการสุมปาระเบิดปิงปอง กลุ่มเพื่อนของไพรด์นี่ยได้ร่วมกันฟันคู่อริคนหนึ่งทีหลัง ได้รับบาดเจ็บสาหัส จากนั้นคู่อริทั้งหมดก็ได้แยกย้ายกันหลบหนีไป

หลังจากเหตุการณ์ดังกล่าว ไพร่ตันและกลุ่มเพื่อนยังไม่ได้กลับบ้านทันที แต่ชวนกันไปดูการแข่งขันรถจักรยานยนต์ซึ่งต่ออีก กว่าจะเดินทางกลับบ้านก็เวลาประมาณ 03.00 น. ซึ่งเป็นเวลาที่ตีึกมาก อ้อย เพื่อนสาวของไพร่ตันอ้างว่าไม่สามารถเข้าบ้านในเวลานี้ได้ เพราะถ้าบิดามารดาของตนรู้ตนจะต้องถูกทำโทษอย่างแน่นอน ไพร่ตันจึงเปิดห้องหนึ่งห้อง ของแฟลตแห่งหนึ่งย่านเจริญดีให้อ้อยนอน โดยไพร่ตัน พี่ชายของไพร่ตัน และภรรยาของพี่ชาย ได้นอนรวมกันในห้องนั้นด้วย ในคืนนั้น ไพร่ตันได้พูดจากับอ้อยเพื่อขอมีเพศสัมพันธ์ด้วย แต่อ้อยไม่ยินยอม ไพร่ตันจึงพยายามใช้กำลังบังคับจนในที่สุดอ้อยก็ไม่สามารถขัดขืนได้

ต่อมาเวลาประมาณ 05.00 น. มีตำรวจหลายนาย มาเคาะห้องเรียก อ้างว่าได้รับแจ้งว่าในห้องพักที่ไพร่ตันพักอยู่นั้น มียาเสพติด จึงขออนุญาตเข้าตรวจค้น แต่ไม่พบอะไร

ไพร่ตันทราบภายหลังว่า เพื่อนของมารดาอ้อย ซึ่งขายข้าวต้มอยู่ที่ด้านล่างของอาคารที่พัก เป็นผู้แจ้งมารดาของอ้อย และพาตำรวจมาค้นห้อง

หลังจากนั้น ในเย็นวันนั้นเอง มีตำรวจนายหนึ่งไปที่บ้านของไพร่ตัน พร้อมด้วยมารดาของอ้อย เพื่อเจรจาตกลงกัน แต่ตกลงกันไม่ได้ ทั้งหมดจึงเดินทางไปสถานีตำรวจเพื่อตกลงกัน โดยฝ่ายมารดาของอ้อย เรียกร้องค่าเสียหายเป็นเงิน 140,000 บาท และให้ไพร่ตันกับอ้อยแต่งงานกัน แต่ไพร่ตันไม่ยอมแต่งงานด้วย เมื่อตกลงกันไม่ได้ ไพร่ตันจึงถูกแจ้งความดำเนินคดี จนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดสั่งตัวฝึกอบรม เป็นเวลา 1 ปี

ส่วนที่ 5 ความคิด / ความรู้สึกภายหลังการกระทำผิด และภายหลังถูกดำเนินคดี

จากเหตุการณ์ความผิดพลาดของไพร่ตันที่เกิดขึ้นนั้น ในช่วงที่เกิดคดีใหม่ๆ ไพร่ตันรู้สึกแค้นใจมารดาของผู้เสียหายมาก เพราะไพร่ตันเข้าใจเสมอมาว่า ตัวผู้เสียหายนั้นไม่ได้มีเจตนาที่จะดำเนินคดีหรือเอาผิดกับตน แต่เป็นเพราะความต้องการของมารดาของผู้เสียหายเอง ซึ่งช่วงที่ไพร่ตันเข้ามาอยู่ในศูนย์ฝึกฯ ระยะเวลาแรกๆ นั้น รู้สึกเสียใจมากๆ กับการพลั้งเผลอของตนเอง และคิดว่า การที่ตนต้องเข้ามาฝึกอบรมนี้เป็นเรื่องที่เหมาะสมแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม สำหรับการกระทำบางอย่างในอดีตของเขานั้น ไพร่ตันคิดว่าไม่ใช่เรื่องที่เสียหายอะไร เพราะเขาคิดว่าการกระทำดังกล่าวไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน เช่น การเสพยาเสพติด ตัวเขาเอง ด้วยเงินที่เขาหามาได้เอง และไม่ได้ไปบังคับใครให้เสพ หรือทรมาน

ใคร ผลแห่งการเสพ ก็ตกแก่ตนเองเท่านั้น ไม่เกี่ยวกับใคร สำหรับความเสียหายต่อตัวอ้อย หญิงผู้เสียหายนั้น ไพรัตน์คิดว่าไม่มีอะไรเสียหาย เพราะผู้หญิงยอมไปกับตนแต่แรก ไพรัตน์จึงดีใจจนเกินไปว่า มีความประสงค์จะร่วมหลับนอนกับตนอยู่แล้ว การที่ตนต้องใช้กำลังบังคับนั้น ก็เพื่อสนองตอบท่าทีของผู้หญิงที่ทำเป็นขัดขืน หรือเล่นตัวเท่านั้น ก็ไม่น่าจะทำให้ผู้หญิงเสียหายแต่ประการใด รวมถึงครอบครัวของผู้เสียหายด้วย ซึ่งไพรัตน์คิดว่าไม่น่าจะมีผลกระทบอะไร

ส่วนความเสียหายต่อครอบครัวของไพรัตน์นั้น ไพรัตน์คิดว่าสิ่งที่ตนทำนั้น ทำให้มารดา มีความทุกข์ใจ และกลุ้มใจกับพฤติกรรมของตนเอง ส่วนความเสียหายต่อตนเองนั้น ไพรัตน์คิดว่ามีในแง่ที่ทำให้ตนต้องถูกส่งมาฝึกอบรม แต่นั่นจะเป็นเพียงครั้งเดียวในชีวิต เพราะไพรัตน์สัญญาว่าจะไม่มีทางพลาดจนต้องถูกลงโทษแบบนี้อีก

ในส่วนความเสียหายต่อสังคมนั้น ไพรัตน์คิดว่าการใช้ยาและสารเสพติดน่าจะมีผลต่อสังคม คือ ส่งผลให้มีการระบาดติดต่อกัน ซ้ำขายกัน ยกเว้นการที่ตนเสพกัญชา ตนคิดว่าไม่ส่งผลเดือดร้อนกับใคร ตรงกันข้ามทำให้ตนอารมณ์ดีด้วยซ้ำ สำหรับเรื่องการแข่งรถซึ่งนั้น ไพรัตน์ตระหนักดีว่าเป็นพฤติกรรมที่สร้างความเดือดร้อนแก่สังคมเป็นอย่างมาก เพราะนอกจากจะสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับคนในสังคมแล้ว ยังนำไปสู่การพนันขั้นต่อ และการเกิดอุบัติเหตุจนถึงแก่ความตายด้วย

ส่วนที่ 6 วิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิด

ในความเห็นของไพรัตน์นั้น สาเหตุการกระทำผิดของตน น่าจะมาจากเหตุผล 3 ประการ คือ

1. ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ กล่าวคือ ไพรัตน์คิดว่า จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ไพรัตน์ไม่อาจคาดหมายได้ว่า ตนจะถูกแจ้งความดำเนินคดี สิ่งที่ตนทำไปนั้น เพราะไม่รู้ว่ามันจะเป็นโทษ หรือเรื่องราวใหญ่โตแต่ประการใด
2. ความรักเพื่อน กล่าวคือ การที่ไพรัตน์ถูกศาลพิพากษาดังกล่าว ส่วนหนึ่งเพราะไพรัตน์ออกรับความผิดแทนพี่ชายทั้งหมด เพราะพี่ชายคนดังกล่าว เป็นลูกผู้พี่ที่ไพรัตน์รักมาก และเป็นแบบอย่างในใจของไพรัตน์ด้วย ไพรัตน์จึงไม่อยากให้พี่ชายเดือดร้อน จึงขอยอมรับผิดไว้แต่เพียงผู้เดียว

3. การแข่งรถซึ่ง กล่าวคือ ไพรัดน์คิดว่า การที่ตนเองมีรถจักรยานยนต์ และไปขี่โฉบเฉี่ยว อวดสาว ๆ ทำให้มีสาว ๆ หมายปอง หรืออยากจะมาซ้อนท้ายมอเตอร์ไซด์ตน ซึ่งโยงโยไปสู่การทำ ความ รู้จักกับอ้อย ผู้เสียหายในคดีนี้ ถ้าตนไม่ขับรถซึ่งอวดโชว์สาว ๆ ก็คงไม่มีสาวที่ไหนอยากจะมาทำความ รู้จักกับตน จนเกิดเรื่องราวขึ้นได้

ส่วนที่ 7 แผนการดำเนินชีวิตภายหลังพ้นการฝึกอบรม

ไพรัดน์รู้ดีว่า เหลือเวลาอีกเพียงเดือนเศษ ก็จะได้รับอิสรภาพแล้ว สิ่งแรกที่ตนคิดจะออกไปทำ ภายหลังได้รับการปล่อยตัว คือ ตนตั้งใจจะบรรพชาให้กับมารดา เพื่อทดแทนคุณ และล้างบาปที่ตน เคยทำมา นอกจากนี้ยังมีความตั้งใจที่จะกลับไปเรียนหนังสือต่อให้จบสูงสุด เท่าที่จะสามารถทำได้ รวมถึงไพรัดน์ได้มองเห็นถึงแนวทางในการทำงานในอนาคตไว้ด้วย โดยคิดว่าจะไปทำงานที่สำนักงานเขต ที่ญาติพี่น้องของตนทำอยู่ นอกจากนี้ไพรัดน์ยังคิดที่จะนำความรู้ที่ตนได้เรียนจากศูนย์ฝึกไปใช้ด้วย เช่น การวาดแผนโบราณ การแกะลายกระจก โดยเฉพาะการเย็บ ที่ตนคิดว่าสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

สำหรับแนวโน้มการได้รับการยอมรับจากคนในสังคมนั้น ไพรัดน์ไม่กังวล เพราะคิดว่าคนใน ละแวกบ้านของตนเข้าใจตนเองดี และคิดว่าตนไม่มีโอกาสที่จะพลาดอีก

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.2 ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 2

ชื่อ : นายดุสิต (นามสมมติ)

อายุ : 16 ปี

การศึกษา : ม.1

อาชีพ : ไม่มี

ส่วนที่1 ข้อมูลทั่วไป

ดุสิต เกิดเมื่อปี 2532 เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ รูปร่างผอมสูง ได้กระทำความผิดครั้งแรกในคดีพรากผู้เยาว์และข่มขืนกระทำชำเราพร้อมกับคู่คดีอีก 1 คน ในปี 2546 เมื่ออายุได้ 15 ปี ศาลชั้นต้นมี คำพิพากษาถึงที่สุดให้ฝึกอบรม เป็นระยะเวลา 1 ปี ปัจจุบันฝึกอบรมอยู่ที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา เป็นเวลา 7 เดือน และจะครบกำหนดปล่อยในเดือน พฤษภาคม 2548

ดุสิตเกิดและเติบโตที่จังหวัดนครปฐม ครอบครัวของดุสิตเป็นครอบครัวใหญ่ ดุสิตพักอยู่บ้านพักเดียวกับยายตั้งแต่ดุสิตเด็กๆ บ้านของยายอยู่ติดกันกับบ้านมารดาของดุสิต นอกจากนั้นบริเวณรอบๆ บ้าน ยังมีบ้านญาติพี่น้องอยู่มากมาย เช่น บ้านป้า บ้านน้า บ้านลุง ทั้งนี้เพราะยายของดุสิตมีลูกหลายคน จึงแบ่งสรรปันส่วนที่ดินอันเป็นทรัพย์มรดกให้กับลูกๆ ทุกคนตามส่วน ดังนั้นลูกๆ จึงพากันมาปลูกบ้านในที่ที่ยายยกให้ แต่เนื่องจากยายยังไม่ได้โอนชื่อทางทะเบียนตามกฎหมาย ดังนั้นลูกหลานของยายจึงยังคงมารวมตัวในจุดเดียวกัน

ดุสิตเข้าศึกษาระดับชั้นอนุบาลที่โรงเรียนรัฐบาลแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม จากนั้นได้เปลี่ยนโรงเรียนใหม่เมื่อขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังศึกษาจนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้เข้าศึกษาต่อระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนเดียวกัน แต่เนื่องจากมีปัญหาทางความประพฤติ คือ ติดเพื่อนและมักจะชักชวนกันหนีเรียนไปเล่นสนุกเกอร์บ้าง ไปเล่นเกมสับ้าง ทำให้ผลการเรียนตกต่ำ และ

ลาออกจากโรงเรียนในขณะที่ศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2 ปัจจุบันดูสิตอ่านและเขียนหนังสือแทบจะไม่ได้เลย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว

บิดาของดูสิต มีเชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ ได้เสียชีวิตไปแล้วตั้งแต่ดูสิตเล็ก ๆ ก่อนเสียชีวิตบิดาประกอบอาชีพรับจ้างขับรถตู้ ในจังหวัดนครปฐม

มารดาของดูสิตอายุ 50 ปี เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปัจจุบันประกอบอาชีพทำสวนในจังหวัดนครปฐม โดยมีที่ดินเป็นของตนเองจำนวน 3 ไร่ มารดามักจะเก็บของในสวนไปขาย เช่น มะพร้าว ถั่วฝักยาว กล้วย เป็นต้น ทำให้มีรายได้ประมาณ 800 บาท/วัน

ดูสิตมีพี่น้อง 2 คน คนโตเป็นพี่ชาย ส่วนดูสิตเป็นคนที่ 2 พี่ชายอายุมากกว่าดูสิตหลายปี แต่ดูสิตไม่ทราบว่ายอายุเท่าใด จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปัจจุบันเป็นทหารเกณฑ์อยู่ที่ดอนเมือง พี่ชายของดูสิตอาศัยอยู่กับมารดาที่บ้านพักของมารดา ส่วนดูสิตอาศัยอยู่กับยายที่บ้านพักของยาย ซึ่งบ้านทั้งสองหลังอยู่ใกล้ ๆ กัน แต่ไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับมากนัก ลักษณะคล้ายๆ ต่างคนต่างอยู่ แต่สามารถไปมาหาสู่กันได้ตลอดเวลา ดูสิตไม่ทราบเหตุผลถึงการที่ตนเองต้องมาอยู่ที่บ้านยาย แต่ก็มีความสุขดีมาโดยตลอด

ยายของดูสิต อายุประมาณ 80 ปี จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นคนมีฐานะดี มีเงินเก็บจำนวนมากจากการขายที่ดิน นอกจากนั้นยายยังมีตึกแถวให้เช่าอีกหลายห้อง แม้ปัจจุบันยายจะป่วยเป็นโรคหัวใจระยะแรก แต่ก็ยังมีสุขภาพแข็งแรงดี

ดูสิตกล่าวว่า ยาย คือผู้ที่มีอิทธิพลต่อชีวิตของตนเองมากที่สุด เพราะยายเลี้ยงมาตั้งแต่เล็ก ๆ และเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย ส่งเสียเขาตลอดมา ดูสิตจึงเคารพและเกรงใจยาย เพราะเกรงว่าถ้ากระด้างกระเดื่อง จะไม่มีคนส่งเสียเลี้ยงดู

ความสัมพันธ์ระหว่างดูสิตกับยาย และกับญาติๆ ในละแวกบ้านนั้น อยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างดี แทบจะไม่ค่อยมีการทะเลาะเบาะแว้งกันเลย

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

3.1 การขัดเกลาเรื่องเพศจากคนในครอบครัว

เนื่องจากชีวิตส่วนใหญ่ของดุสิตจะอาศัยอยู่กับยาย ซึ่งอายุมากแล้ว และดุสิตเองก็ไม่ได้ใกล้ชิดกับยายมากนัก ดังนั้นเขาจึงไม่เคยได้รับการสอน หรือแนะนำความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาจากยายเลย รวมถึงจากญาติพี่น้อง หรือแม้กระทั่งมารดาที่บ้านอยู่ใกล้ๆ กันด้วย ประกอบกับลักษณะของความสัมพันธ์ของญาติพี่น้อง ก็ไม่ได้ใกล้ชิดกันมากนัก ค่อนข้างจะต่างคนต่างอยู่มากกว่า

แต่อย่างไรก็ตาม ยายมักจะเตือนดุสิตเสมอๆ ถึงเรื่องการไปรับเพื่อนหญิงไปชู้รักจักรยานยนต์เล่นว่า ให้มีความระมัดระวัง เรื่องอุบัติเหตุ แต่ไม่ได้เตือนในเรื่องของความสัมพันธ์ทางเพศ

3.2 พฤติกรรมทางเพศของคนในครอบครัว

สืบเนื่องจากบุคคลที่ดุสิตอาศัยอยู่ด้วยนั้น มีเพียงยายเพียงคนเดียว ส่วนมารดาหรือญาติพี่น้องอื่นๆ อยู่ละแวกบ้านก็จริง แต่ไม่ค่อยได้ยุ่งเกี่ยวกันมากนัก ต่างคนต่างก็ทำมาหากินของตัวเอง ดุสิตจึงไม่มีโอกาสได้เห็นถึงพฤติกรรมทางเพศที่ยาย หรือคนในครอบครัวปฏิบัติแต่ประการใด

3.3 การคบเพื่อนที่มีปัญหา

เพื่อนที่ดุสิตสนิทสนมด้วย ส่วนมากจะเป็นเพื่อนๆ ที่อยู่ในละแวกบ้านเดียวกัน ที่รู้จักและคบหาสมาคมกันมาตั้งแต่เด็กๆ กลุ่มเพื่อนของดุสิตเป็นกลุ่มใหญ่ ประมาณ 30 คน ไปไหนมาไหนก็จะไปกันเป็นกลุ่มๆ ดุสิตเป็นคนติดเพื่อน แต่ก็ไม่มากขนาดที่จะขาดเพื่อนไม่ได้เลย อย่างไรก็ตามดุสิตมีเพื่อนที่สนิทด้วยมากๆ จำนวน 2 คน เป็นเพื่อนที่คบหากันมาตั้งแต่ศึกษาระดับชั้นอนุบาล ซึ่งเพื่อนสนิททั้งสองของดุสิตนี้ มีอายุมากกว่าดุสิต 1 ปี

กิจกรรมที่ดุสิตและกลุ่มเพื่อนนิยมทำ คือ การเล่นสื่อกเกอร์ การโทรศัพท์หาสาว การตกปลา การจับกลุ่มแสวงสาวตามป้ายรถเมล์ และการเล่นฟุตบอล ตามลำดับ

ดุสิตกล่าวว่า การเล่นสล็อตเกอร์ เป็นการเล่นเพื่อความสนุกสนาน ไม่ได้มีการพนันขั้นต่อมากมายอะไร อย่างมากก็แค่เติมพันค่าเกมส์ คือฝ่ายใดแพ้ ฝ่ายนั้นต้องจ่ายค่าเล่นเกมส์นั้นให้กับเจ้าของร้านแทนฝ่ายที่ชนะ ในอัตราเกมส์ละ 10 บาท เท่านั้น ดุสิตกล่าวว่าเขาและกลุ่มเพื่อนสามารถใช้เวลาอยู่ในห้องเล่นสล็อตเกอร์ได้นานทั้งวันโดยไม่เบื่อ นอกจากเล่น พุดคุยสนุกสนานกันแล้ว อาจมีการดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ เช่น สุรา หรือเบียร์ บ้างนิดหน่อย แต่ไม่มีการใช้สารเสพติดแต่ประการใด

สำหรับการโทรศัพท์หาสาวนั้น เป็นกิจกรรมที่ดุสิตและกลุ่มเพื่อนนิยมเล่นกันมาก โดยจะใช้เวลาทำกิจกรรมนี้ในช่วงหัวค่ำ ประมาณ 20.00 น. ไปแล้ว ลักษณะของการเล่น คือ การโทรศัพท์ไปยังหมายเลข 1900-1900-333 เพื่อเข้าไปยังห้องสนทนากับบุคคลต่างๆ ที่เข้ามาสนทนากัน โดยสามารถกดเลือกได้ว่าต้องการจะไปยังห้องสนทนาใด สามารถเลือกบุคคลที่เราต้องการสนทนาได้ ถ้าฟังเสียงแล้วไม่ถูกใจ ก็สามารถเปลี่ยนไปยังห้องสนทนาใหม่ได้ คล้ายๆ กับการเล่นเซทกรมทางอินเทอร์เน็ตนั่นเอง การเล่นดังกล่าว ใช้เงินไม่มากนัก ดุสิตกับกลุ่มเพื่อนจะไปจับจองโทรศัพท์หยอดเรียนสาธารณะ ใช้เงินเพียงครั้งละ 10-20 บาท ก็จะได้เพื่อนจำนวนมาก นอกจากความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว จะได้เบอร์โทรศัพท์ของคุณสนทนาเป็นของรางวัลอีกด้วย ในหนึ่งวันดุสิตและกลุ่มเพื่อนจะได้เบอร์ของหญิงสาวมาไม่ต่ำกว่า 10 คน และเมื่อได้เบอร์ของหญิงสาวเหล่านั้นมาแล้ว จะมีการติดต่อกลับไปในภายหลัง ซึ่งส่วนมากมักจะมีการนัดหมายมาพบกัน และหญิงสาวเหล่านั้นก็มักจะมาตามทีนัดหมายด้วย ทำให้เป็นช่องโอกาสในการทำควมรู้จักกัน และนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายขึ้นด้วย เพื่อนของดุสิตหลายคนได้แฟนจากการสนทนาทางโทรศัพท์ ค่านิยมของดุสิตและกลุ่มเพื่อน คือ การทำความรู้จักกับหญิงสาว นัดหมายเจอกัน มีเพศสัมพันธ์กัน และคบหากันอยู่ระยะเวลาหนึ่ง อาจจะหนึ่งเดือน สองเดือน หรือกว่านั้นนิดหน่อย และในที่สุดก็จะเลิกลากันไป โดยการไม่ติดต่อ ไม่ไปรับหญิงเหล่านั้นอีก สำหรับดุสิตนั้น ชอบคุย ชอบนัดหมายมาพบกัน แต่ยังไม่เคยถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์กัน

นอกจากกิจกรรมทั้งสองอย่างแล้ว การตกปลา ก็เป็นกิจกรรมหนึ่งที่ดุสิตและกลุ่มเพื่อนสนใจ โดยบริเวณหน้าบ้านที่ดุสิตพักอยู่ จะมีบ่อสำหรับตกปลา ซึ่งคนในละแวกบ้านขุดไว้ และนำปลาต่างๆ เช่น ปลานิล ปลาหมอ มาปล่อยไว้เพื่อให้คนทั่วไปมาตกปลา ผู้ที่จะตกปลาจะต้องนำเหยื่อตกปลาตัวเอง สำหรับคันเบ็ดสามารถมาเช่าที่บ่อได้ในราคาคันละ 20 บาท ดุสิตและกลุ่มเพื่อนก็มักจะไปตกปลาเล่น เมื่อปลาเกินเบ็ดแล้วก็จะปล่อยไป แล้วก็ตกใหม่ ถ้าใครต้องการที่จะนำปลากลับบ้าน ก็ต้องซื้อจาก

เจ้าของบ่อในราคากิโลกรัมละ 20 บาท ดุสิตกล่าวว่า การตกปลาเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ ทำหายนความสามารถ สนุกสนาน โดยไม่มีใครสนใจว่าปลาจะได้รับความทรมานหรือไม่ ทุกคนคิดว่ามันเป็นเกมส์กีฬา ที่ทำแล้วมีความสุขใจ

ดุสิตได้กล่าวแสดงทัศนคติต่อเพื่อนว่า เขาคิดว่าเพื่อนมีความสำคัญกับตนเองมากก็จริง แต่ทำยที่สุด คนที่มีความสำคัญที่สุดสำหรับตัวเขา คือ ยาย พ่อ แม่ และเพื่อน ตามลำดับ เพราะเมื่อมีความเดือนร้อนจริงๆ ผู้มีช่วยเหลือเรามากที่สุด คือ คนในครอบครัว

กลุ่มเพื่อนที่ดุสิตคบหา นั้น ส่วนใหญ่แต่ละคนจะมีปัญหา ซึ่งจะมีความแตกต่างหลากหลายกันไป เช่น ปัญหาครอบครัวแตกแยก ดุสิตเล่าให้ฟังว่า เพื่อนของเขาคนหนึ่ง บิดามีภรรยาน้อยตั้งแต่เพื่อนยังเด็กๆ ทำให้เพื่อนรู้สึกเหมือนมีคนอื่นอยู่ในบ้าน ในขณะที่แม่ก็จากไปโดยไม่กลับมาหาหรือเยี่ยมเยียนอีกเลยจนปัจจุบัน บิดาเองก็ทำงานหนัก ไม่มีเวลาใส่ใจเพื่อนมากนัก เพื่อนจึงคิดว่าตนเองไม่พร้อมเหมือนคนอื่นๆ ทำให้เป็นปมด้อยในใจตลอดมา การเข้าหาและสนิทสนมกับเพื่อนจึงเกิดขึ้นได้ยากมาก

เพื่อนบางคนของดุสิตมีปัญหาเคยกระทำความผิดในคดีอาญา แต่ไม่ถูกดำเนินคดี กล่าวคือเคยไปทะเลาะวิวาทถึงขั้นยิงกัน จนฝ่ายตรงข้ามได้รับบาดเจ็บสาหัส แต่ตำรวจไม่สามารถตามจับตัวได้จนทุกวันนี้

นอกจากนี้ กลุ่มเพื่อนของดุสิต ยังมีปัญหาเรื่องรักในวัยเรียนด้วย กล่าวคือ ส่วนใหญ่จะมีแฟนหรือคู่นอนของตนเอง เวลาที่ควรสนใจการเรียน หรือกิจกรรมอื่นก็น้อยลง หันมาให้ความสำคัญกับเรื่องผู้หญิงมากกว่า ในวันหนึ่งๆ มักจะใช้เวลาในการสนทนากับแฟนเกือบตลอดทั้งวัน ในวันที่เรียนก็ไม่เป็นอันเรียน ถ้าใครมีแฟนอยู่ในโรงเรียนก็จะโดดเรียนไปหาหญิงคุยกันในโรงเรียน ถ้าแฟนอยู่นอกโรงเรียน ก็โดดเรียนป็นรั้วโรงเรียนออกไปคุยข้างนอก ทำให้ผลการเรียนของดุสิตและกลุ่มเพื่อนอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดีนัก

ดุสิตกล่าวว่า ช่วงที่เขาเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เขามีความตั้งใจเรียนดี และไม่เคยหนีเรียนเลย เพราะมารดาของดุสิตรู้จักกับคุณครูที่โรงเรียน ถ้าเขาทำตัวไม่ดี คุณครูจะไปรายงานมารดา ทำให้ดุสิตกลัวมารดาจะรู้ และถูกดุ จึงไม่กล้าหนีเรียน

จนกระทั่งดุสิตเข้าเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เทอมที่ 2 ดุสิตก็เริ่มโดดเรียน โดยมีเพื่อนสนิท 2 คน ที่คบหาตั้งแต่เล็กๆ เป็นผู้ชักชวน เพื่อนทั้งสองคนมีอายุมากกว่าดุสิต 1 ปี กำลัง

ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ส่วนดุสิตศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากนั้นดุสิตก็มักจะหนีเรียนเป็นประจำ

กิจกรรมที่ทำเวลาหนีเรียน ส่วนใหญ่จะเป็นการเล่นสแน็กเกอร์ การตระเวนซื้อรถเที่ยวไปตามแหล่งที่มีผู้หญิงมากๆ ดุสิตมักจะทำตามที่เพื่อนชวนโดยตลอด ทั้งนี้เพราะเขามีความสุข สนุก กับกิจกรรมต่างๆ ที่เพื่อนๆ ชวนไปทำ แต่สำหรับการกระทำผิดของตนเองนั้นดุสิตคิดว่าเพื่อนไม่มีส่วนที่ทำให้ตนกระทำผิด แต่เป็นเพราะความต้องการของตนเองมากกว่า ถ้าเพื่อนชวน แต่ตนไม่ต้องการทำ ปัญหาก็จะไม่เกิดขึ้นอย่างแน่นอน

3.4 การใช้ยาและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อน

สำหรับการใช้ยาและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อน พบว่ากลุ่มเพื่อนของดุสิตมีพฤติกรรมในการใช้ยาและสารเสพติดบางประเภท ทั้งนี้ได้เริ่มทดลองใช้ตั้งแต่เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการชักนำของเพื่อนๆ ในกลุ่มเดียวกัน

สารเสพติดที่นิยมมากที่สุด คือ การดื่มสุรา สูบบุหรี่ รับประทานยาแก้ไอ และการเสพยาตามลำดับ ดุสิตกล่าวว่า การใช้ยาและสารเสพติดเป็นเรื่องที่ไม่เลวร้าย การซื้อหาไม่ยากนัก มีแหล่งค้าขายจากคนรู้จักอยู่แล้ว เช่น เพื่อนที่โรงเรียนจะไปรับกัญชามาจากคนรู้จักแถวบ้านอีกต่อหนึ่ง เป็นต้น

สุรา เป็นความนิยมลำดับแรกของดุสิตและเพื่อนๆ ดุสิตกล่าวว่ามีรสอร่อย ดื่มแล้วรู้สึกมีความสุข มั่นใจและเป็นผู้ใหญ่ การดื่มสุราเป็นต้นเหตุของการทะเลาะวิวาทกันเองภายในกลุ่มเป็นประจำ กล่าวคือ เมื่อเพื่อนคนหนึ่งเมา ก็จะทะเลาะวิวาทกับเพื่อนอีกคนหนึ่งที่มาอยู่ด้วยเช่นกัน และไม่สามารถควบคุมอารมณ์กันได้ บางครั้งมีการทำร้ายกันเองในกลุ่มก็มี แต่ไม่บาดเจ็บมากนัก

ยาแก้ไอ เป็นยาเม็ดสีส้ม เม็ดขนาดเล็กเท่ายาแก้หวัดทั่วไป 1 ซุด มีจำนวน 25 เม็ด ราคาซุดละ 20-30 บาท รับประทานไปเรื่อยๆ ในครั้งเดียวจนหมดซุด ถ้ารับประทานน้อยเม็ด จะไม่เกิดผลอะไร จึงต้องรับประทานทั้งซุดในคราวเดียวกัน จะทำให้เมา เคลิบเคลิ้ม และมีความสุขดี

ส่วนกัญชา จะนำมาอัดได้บุหรี่ปริ หรือบางครั้งก็นำมาสูบจากกระบอกไม้ไผ่

ดุสิตไม่นิยมเสพยาเสพติดชนิดใดๆ เลย เขาเคยมีประสบการณ์ในการทดลองรับประทานยาแก้ไอ 1 ครั้ง ส่วนยาเสพติดชนิดอื่นๆ เขาไม่เคยลอง ดุสิตคิดว่าการเสพยาเสพติดเป็นสิ่งที่ไม่ดี เพราะทำให้คนรอบข้างโดยเฉพาะสาวๆ รังเกียจ เนื่องจากมีกลิ่นเหม็น ดุสิตต้องการเอาอกเอาใจเพื่อนสาว

เขาจึงไม่นิยมเสพยาเสพติด สำหรับโทษและพิษภัยของยาเสพติดในด้านอื่นๆ นั้น ดุสิตไม่ทราบ เพราะดุสิตเองก็ยังไม่เคยได้รับโทษยาเสพติด และยังไม่เคยเห็นตัวอย่างจากคนใกล้ตัว นอกจากนั้นดุสิตยังกล่าวเพิ่มเติมถึงสาเหตุการกระทำผิดของเขาในครั้งนี้น่า เขาคิดว่ายาเสพติดไม่มีผลต่อการกระทำผิดของตนเอง เพราะเขาไม่เสพยาเสพติด

3.5 พฤติกรรมทางเพศของกลุ่มเพื่อน

ดุสิตกล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มเพื่อนว่า เพื่อนของเขาทุกคน ล้วนเคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์กันมาแล้ว กล่าวคือ ทุกคนเคยมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนตั้งแต่ศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จนอาจกล่าวได้ว่า กลายเป็นพฤติกรรมนิสัยประจำวันไปแล้ว และส่วนใหญ่ก็มักจะมีการแสดงออกทางกายและวาจาในเรื่องการลวนลามทางเพศแก่สตรี เช่น การจับกลุ่มดักแซวหญิงสาว การล่วงเกินเนื้อตัวร่างกายของหญิงสาว เป็นต้น จึงเป็นเครื่องยืนยันถึงค่านิยมในการเปิดเผยเรื่องเพศของดุสิตและกลุ่มเพื่อนอย่างชัดเจนทีเดียว นอกจากนั้นแต่ละคนก็จะมีคู่มากกว่า 1 คน และส่วนใหญ่จะได้คนรักจากการสนทนาทางโทรศัพท์ ระยะเวลาในการคบหาคนรักไม่นานนัก บางครั้ง 1-2 สัปดาห์ก็เลิกรากันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพอใจของดุสิตและเพื่อนๆ พวกเขาจึงมีค่านิยมในการเปลี่ยนคู่นอนบ่อย แต่อย่างไรก็ตามพวกเขามักจะใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ ทั้งนี้เพื่อป้องกันโรคติดต่อที่อาจเกิดขึ้น แต่ก็ไม่ได้ใช้ทุกครั้ง ขึ้นอยู่กับเวลาและโอกาสในการมีเพศสัมพันธ์มากกว่า

แม้ว่าดุสิตและเพื่อนๆ จะมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน แต่พวกเขาก็ไม่นิยมไปเที่ยวสถานบันเทิงหรือสถานบริการทางเพศ เพราะพวกเขายังมีอายุไม่ถึง 18 ปี จึงยังไม่สามารถไปเที่ยวในสถานแบบนี้ได้ และนอกจากนั้นยังเป็นการสิ้นเปลืองเงินทองอีกด้วย ดุสิตกล่าวว่าพวกเขาสามารถหาผู้หญิงมาร่วมหลับนอนได้ โดยไม่ต้องเสียเงิน พวกเขาจึงไม่เห็นประโยชน์ของการไปเที่ยวกลางคืนแต่ประการใด

3.6 การขัดเกลาเรื่องเพศจากโรงเรียน

เนื่องจากดุสิตมีโอกาสได้ศึกษาถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เทอมที่ 1 เท่านั้น ดุสิตจึงยังไม่มีโอกาสได้เรียนรู้ในเรื่องเพศศึกษาจากสถานศึกษา เพราะตามหลักสูตรการศึกษาของโรงเรียนที่ดุสิตศึกษาอยู่นั้น จะมีการเรียนการสอนในวิชาเพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นต้นไป

3.7 สื่ออาจารย์และความถนัดในการรับสื่อ

ดุสิตกล่าวว่าตนเคยดูสื่อลามกอนาจารอยู่บ้าง แต่น้อยมาก โดยพบว่าประเภทของสื่อที่ดุสิตดูนั้น มีเพียง 2 ประเภท คือ หนังสือพิมพ์ และวีซีดี กล่าวคือ หนังสือพิมพ์ จะเป็นภาพของดารานักแสดง ที่แต่งกายวาบหวิวในมุมต่างๆ เช่น ชุดว่ายน้ำ ชุดรัดรูป ชุดกางเกงขาสั้น เป็นต้น ซึ่งเมื่อใดเจอหนังสือพิมพ์ก็จะหยิบมาดู ถ้าไม่เจอก็ไม่เสาะแสวงหามาดู โดยเฉลี่ยแล้วจะดูประมาณ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ การเปิดดูดุสิตจะเปิดดูไปเรื่อยๆ ตามธรรมชาติของเด็กผู้ชายที่ชอบมองสิ่งสวยงามๆ งามๆ ส่วนวีซีดีนั้น หาซื้อได้ทั่วไป เป็นการดูภาพยนตร์ทั่วไป ไม่เจาะจงเฉพาะภาพยนตร์โป๊หรือลามก เท่านั้น ซึ่งในภาพยนตร์ที่ดุสิตดูนั้น ก็มักจะมีสอดแทรกความรัก (love seen) อยู่บ้าง และความถนัดในการดูก็น้อยมาก เฉลี่ยเดือนละ 1 ครั้งเท่านั้น ดุสิตกล่าวว่า การดูสื่อเหล่านี้ ไม่กระตุ้นให้เขามีอารมณ์ หรือความรู้สึกทางเพศแต่ประการใด รวมถึงไม่มีผลต่อการกระทำผิดของตนเองด้วย

ส่วนที่ 4 พฤติการณ์แห่งคดี

ดุสิตได้เล่าให้ฟังถึงเรื่องราวในวันเกิดเหตุว่า เพื่อนสนิทของดุสิตคนหนึ่ง ชื่อ นายนก (นามสมมติ) อายุประมาณ 21 ปี (มากกว่าดุสิต 4-5 ปี) มักจะชอบ 'เล่นไลน์' (การสนทนากับเพื่อนหญิงผ่านทางโทรศัพท์ 1900-1900-333) จนนายนกได้รู้จักกับเพื่อนหญิงคนหนึ่ง อายุประมาณ 15 ปี ชื่อ ฝน (นามสมมติ) นายนกและฝนเคยคุยโทรศัพท์ด้วยกัน 1 ครั้ง และนายนกรู้สึกพอใจในน้ำเสียงและการสนทนาของฝน จึงมีการนัดหมายพบเจอกัน ในวันเกิดเหตุ เป็นเวลาประมาณ 16.00 น. ฝนได้

เดินทางไปหานายกที่บ้าน โดยขึ้นรถโดยสารประจำทางตามที่นายกแนะนำ เมื่อนายกได้พบกับฝน จึงพาฝนไปยังบ้านของเพื่อนสนิทคนหนึ่งของนายก คือนายบ๊อบ (นามสมมติ) บ้านนายบ๊อบเป็นบ้านเดี่ยว ชั้นเดียว แม่ของนายบ๊อบออกไปขายของ จึงไม่มีคนอยู่บ้าน ในขณะนั้นดุสิตได้นั่งอยู่ที่ศาลาหน้าบ้าน เพื่อรอรถจักรยานยนต์ของตนเองที่เพื่อนคนหนึ่งขอยืมไปทำธุระ ดุสิตจึงเห็นนายก พาฝนเข้ามาในบ้าน หลังจากนั้นก็มีเพื่อนของดุสิตอีกคนหนึ่ง ชื่อ นายโก๊ะ (นามสมมติ) ตามเข้ามาที่บ้าน พร้อมด้วยแฟนสาวของตน นายกจึงเสนอให้แฟนสาวของนายโก๊ะ หลอกชวนฝนเข้าไปดูโทรทัศน์ในบ้าน ฝนตกลงเข้าไปดูโทรทัศน์ข้างในบ้านตามที่แฟนสาวของโก๊ะชวน ทั้งสองใช้เวลานั่งดูโทรทัศน์กันนานประมาณ 1 ชั่วโมง นายกจึงได้เข้าไปอุดแขนฝนลากเข้าไปในห้อง ส่วนแฟนสาวของนายโก๊ะ นั่งดูโทรทัศน์ต่ออีกกระยะหนึ่งก็ออกจากบ้านไปพร้อมกับนายโก๊ะแฟนหนุ่ม ในขณะนั้นนายกได้ใช้กำลังบังคับฝนเพื่อให้ถอดเสื้อผ้าออก แต่ฝนดิ้นรนจนนายกเพียงคนเดียว ไม่สามารถจับเอาให้ได้ นายกจึงได้ตะโกนร้องให้ดุสิต ซึ่งนั่งอยู่ที่ศาลาหน้าบ้านเข้าไปช่วยจับ ดุสิตจึงเข้าไปช่วยจับแขนฝน ต่อจากนั้นก็ยังมีเพื่อนของดุสิตอีกคนหนึ่ง คือนายท้าย (นามสมมติ) ตามเข้าไปสมทบด้วยอีกคนหนึ่ง รวมเป็น 3 คน โดยนายท้ายเป็นผู้ลงมือกระทำชำเราฝนก่อนเป็นคนแรก ตามด้วยนายก เป็นคนต่อมา ในขณะที่เพื่อนทั้งสองของดุสิต ได้กระทำชำเราฝนอยู่นั้น ดุสิตได้ยืนรอกอยู่ด้านนอกห้อง และได้ยินเสียงร้องของฝนเพื่อขอความช่วยเหลือตลอดเวลา แต่ตนก็ไม่ได้เข้าไปช่วยอะไร เมื่อเพื่อนทั้งสองของดุสิตสำเร็จความใคร่ ได้ออกไปนอกห้อง ดุสิตได้เข้าไปในห้องเป็นลำดับที่สาม พบว่าฝนกำลังใส่เสื้อผ้า และร้องไห้ ด้วยความสงสารดุสิตจึงพาฝนออกมาจากห้อง โดยไม่ได้มีเพศสัมพันธ์ด้วย หลังจากนั้นดุสิต และเพื่อนอีก 2 คน คือนายกและนายท้าย ได้ขึ้นรถจักรยานยนต์พาฝนไปส่งบริเวณบ้านของฝน ตอนนั้นเป็นเวลาเย็นมากแล้ว ขณะที่ส่งฝนลงจากรถนั้น มีรถจักรยานยนต์รับจ้างอยู่บริเวณนั้นหลายคัน ซึ่งคนขับที่รถรู้จักกับฝนเป็นอย่างดี ฝนจึงขอร้องให้คนขับที่รถจักรยานยนต์รับจ้างช่วยกันขึ้นรถออกตามจับตัวดุสิตและเพื่อนๆ แต่ก็ตามหาไม่เจอ

ในวันรุ่งขึ้น เจ้าหน้าที่ตำรวจได้นำกำลังไปที่บ้านที่เกิดเหตุ (บ้านของนายบ๊อบ) และพบตัวนายก โดยมีฝนเป็นผู้ชี้ตัว นายกจึงถูกจับกุมไปในเช้าวันนั้น ต่อมาในเวลาเย็น ดุสิตทราบข่าวการจับกุมจากนายบ๊อบ จึงเกิดความกลัว และหนีไปอยู่กับเพื่อนที่ต่างจังหวัด เป็นเวลา 3-4 วัน หลังจากนั้นดุสิตเกิดความเบื่อหน่าย จึงเดินทางกลับบ้านที่จังหวัดนครปฐม เมื่อกลับถึงบ้านดุสิตได้เดินทางไป

โต๊ะสนุ๊กเกอร์ที่เคยไปประจำ และถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวได้ ในขณะที่กำลังเล่นสนุ๊กเกอร์อยู่นั่นเอง

ดุสิตได้ซัดทอดเพื่อนที่ร่วมกระทำความผิดอีกคนหนึ่ง คือ นายท้าย ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจได้พยายามติดตามจับกุมตัว แต่ยังไม่สามารถจับกุมได้จนกระทั่งปัจจุบัน

ศาลชั้นต้น ใช้เวลาในการพิพากษาคดีนาน 8 เดือน ระหว่างนั้นดุสิตได้รับการประกันตัวเพื่อต่อสู้คดีมาโดยตลอด จนในที่สุดศาลมีคำพิพากษาส่งตัวฝึกอบรม เป็นระยะเวลา 1 ปี ปัจจุบันดุสิตฝึกอบรมอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา มาเป็นระยะเวลา 8 เดือน

ส่วนที่ 5 ความคิด / ความรู้สึก ภายหลังการกระทำผิด และภายหลังถูกดำเนินคดี

จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ดุสิตคิดว่าการกระทำของตนเป็นความผิด แม้ว่าตนจะไม่ได้เป็นผู้ลงมือกระทำซ้ำเราผู้เสียหายก็ตาม แต่เป็นผู้จับแขนขาของผู้เสียหายไว้ ส่งผลให้เพื่อนของตนสามารถกระทำความผิดสำเร็จได้ง่ายขึ้น ในขณะที่เกิดเหตุการณ์นั้นใหม่ๆ ดุสิตยอมรับว่ารู้สึกสงสารผู้เสียหายเหมือนกัน เพราะคงไม่มีใครอยากอยู่ในสภาพเช่นนั้น แต่ปัจจุบันนี้ ได้ลืมเหตุการณ์นั้นไปแล้ว และไม่ติดใจกับเหตุการณ์นั้นอีก การกล่าวถึงเรื่องที่ผ่านมาแล้ว ก็ไม่มีผลอะไรต่อความรู้สึกของตนเอง ถ้าย้อนเวลากลับไปได้ ดุสิตกล่าวว่าเขาจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการกระทำของเพื่อน คือไม่เข้าไปช่วยเพื่อนจับผู้เสียหาย ตอนนั้นที่ตนเข้าไปช่วยนั้น ไม่ได้มีความคาดหวังที่จะได้ซ้ำเราผู้เสียหายแต่ประการใด แต่ที่ไปช่วยเพราะเพื่อนเรียกให้ไปช่วย และกลัวเพื่อนจะมีปัญหากับเพื่อน ประกอบกับความรักเพื่อนจึงต้องการช่วยเหลือเพื่อน และรู้สึกผิดที่ตนไม่ได้เข้าไปห้ามเพื่อนให้ยุติการกระทำ เพราะคิดว่าห้ามไปก็ไม่เป็นผล ดุสิตจึงคิดว่าโทษที่ตนได้รับนี้สาสมกับการกระทำของตนเองแล้ว และไม่คิดว่าการชดเชยใดๆ จะเพียงพอต่อความเสียหายที่ผู้เสียหายได้รับ แต่อย่างไรก็ตามดุสิตคิดว่าน่าจะหายกันไป เพราะเขาเพียงแต่ช่วยจับ ไม่ได้ลงมือกระทำซ้ำเราเอง แต่ได้รับผลโดยการถูกส่งฝึกอบรมแล้ว อยากรู้ก็ตาม ดุสิตได้ตระหนักแล้วว่า การกระทำที่เกิดขึ้นนั้น ส่งผลเสียหายต่อบุคคลอื่นๆ อยากรู้ ตั้งแต่ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับผู้เสียหาย ซึ่งน่าจะมีความอับอายอย่างมาก สำหรับครอบครัวของผู้เสียหายนั้น ดุสิตไม่ทราบว่าจะได้รับความเสียหายหรือไม่อย่างไร แต่สำหรับครอบครัวของตนเองนั้น ดุสิตรู้ว่าได้รับความเสียหายอย่างมาก ทั้งอับอาย เสียเงิน เสียเวลา สำหรับความเสียหายต่อตัวดุสิตเองนั้น เขา

คิดว่าทำให้ตนเองถูกคนอื่นมองในแง่ที่ไม่ดี และเสียโอกาสทางการศึกษา ในขณะที่ความเสียหายต่อสังคมนั้น ดุสิตไม่ทราบว่ามีอย่างไรบ้าง อย่างไรก็ตาม ดุสิตรู้สึกสำนึกผิดกับการกระทำที่เกิดขึ้น

ส่วนที่ 6 วิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิด

เยาวชนคิดว่าสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของตนเองนั้น มีอยู่ด้วยกัน 5 ประการตามลำดับดังนี้

1. การคบเพื่อนที่มีปัญหา : ดุสิตกล่าวถึงกลุ่มเพื่อนที่มีปัญหาของเขา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเรื่องรักในวัยเรียน ทำให้ชักชวนกันหนีเรียนเป็นประจำ ส่งผลกระทบต่อการเรียน ทำให้ผลการเรียนตกต่ำ การหนีเรียนเพื่อไปทำกิจกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น เล่นสนุกเกอร์ ตีม แอลกอฮอล์ ทำให้ตนเองซึมซับพฤติกรรมที่ไม่ดีจากกลุ่มเพื่อน และเป็นช่องโอกาสที่จะกระทำความผิดได้ง่ายขึ้นด้วย

2. พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มเพื่อน : เพื่อนของดุสิตทุกคน ล้วนเคยมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่วัยเรียน มีนิสัยในการชอบลวนลามทางเพศแก่สตรี ไม่ว่าจะเป็นการพูดแซวผู้หญิงหรือการละเมิดล่วงเกินเนื้อตัวร่างกายผู้หญิง ทำให้ดุสิตเรียนรู้พฤติกรรมดังกล่าวและเห็นเป็นเรื่องปกติ และสามารถแสดงพฤติกรรมดังกล่าวร่วมกับกลุ่มเพื่อนด้วย จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแสดงถึงทัศนคติของกลุ่มเพื่อนต่อการล่วงละเมิดทางเพศกับผู้หญิงว่า เป็นเรื่องที่ทำได้ และทำกันมาโดยตลอด

3. การใช้ยาและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อน : กลุ่มเพื่อนของดุสิต มีพฤติกรรมในการใช้ยาและสารเสพติด ไม่ว่าจะเป็นการดื่มสุรา สูบบุหรี่ หรือเสพยาเสพติด โดยเฉพาะเรื่องการดื่มสุรา ทำให้เกิดความคึกคะนอง และไม่คิดว่าการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิงเป็นเรื่องที่ไม่สมควร

4. การไม่ได้รับการขัดเกลาเรื่องเพศที่ถูกต้องจากโรงเรียน : ดุสิตคิดว่าตนเองไม่เคยมีโอกาสได้รับคำแนะนำจากครูถึงเรื่องความรู้เรื่องเพศศึกษา ทำให้ตนไม่มีความเข้าใจถึงการแสดงออกทางเพศ และการมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

5. การไม่ได้รับการขัดเกลาเรื่องเพศที่ถูกต้องจากคนในครอบครัว : เนื่องจากยายของดุสิตไม่เคยสอนเรื่องเพศศึกษาให้กับดุสิตเลย เช่นเดียวกับโรงเรียน ดังนั้นดุสิตจึงคิดว่าเขาไม่มีความเข้าใจในการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศ และมีทัศนคติที่ผิดๆ ในเรื่องเพศ

ส่วนที่ 7 แผนการดำเนินชีวิตภายหลังพ้นการฝึกอบรม

ดุสิตจะครบกำหนดปล่อยประมาณเดือนเมษายน 2548 โดยเขามีความหวังว่าเมื่อพ้นกำหนดการฝึกอบรมแล้ว เขาจะกลับไปอยู่บ้านช่วยแม่ทำสวน และจะศึกษาต่อในระดับกศน. เพื่อนำวุฒิการศึกษาไปใช้ในการทำงานในอนาคต เพราะตอนนี้ดุสิตได้วุฒิแค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่านั้น ความรู้ที่ได้รับระหว่างการฝึกอบรม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการตัดผม หรือการเชื่อมเหล็ก ดุสิตคิดว่าน่าจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้บ้าง อย่างน้อยเรื่องการตัดผม น่าจะนำไปใช้กับคนในครอบครัวได้ สำหรับงานเชื่อมดุสิตคิดว่าตนเองพอมีประสบการณ์ อาจจะเป็นประโยชน์กับการทำงานในอนาคตก็ได้

ท้ายที่สุด ดุสิตกล่าวว่า แม้ว่าตนจะเจ็บหลาบกับเรื่องที่เกิดขึ้นก็ตาม หากแต่เมื่อพ้นกำหนดการฝึกอบรมออกไป และยังคงคบหาสมาคมกับเพื่อนกลุ่มเดิมๆ อยู่ โอกาสที่จะกระทำ ความผิดอีก ก็ย่อมมีแน่ เพราะดุสิตรู้ว่ากลุ่มเพื่อนของตนเองเป็นอย่างไร แต่ดุสิตยืนยันว่าจะไม่เลิกคบเพื่อนกลุ่มนี้ เพราะตนมีความผูกพัน แต่จะพยายามไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับการกระทำที่ไม่ดีของเพื่อนๆ ให้ตนเองต้องเดือดร้อนอีก

4.3 ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 3

ชื่อ : นายกิตติคุณ (นามสมมติ)

อายุ : 18 ปี

การศึกษา : ปวช.

อาชีพ : ไม่มี

ส่วนที่1 ข้อมูลทั่วไป

กิตติคุณ เกิดเมื่อปี 2529 เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ รูปร่างสูงใหญ่ ได้กระทำความผิดครั้งแรกในคดีโทรมหนิง โดยมีคู่คดีทั้งหมด 7 คน ศาลยกฟ้องจำนวน 5 คน อีก 2 คน คือตนและเพื่อน ศาลสั่งฝึกอบรม โดยเพื่อนคู่คดีที่ฝึกอบรมครบกำหนดฝึกอบรมไปแล้ว 4 เดือน

เหตุเกิดปี 2544 เมื่อกิตติคุณอายุได้ 15 ปี ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ส่งกิตติคุณฝึกอบรม ชั้นต่ำเป็นเวลา 1 ปี ชั้นสูงเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน ปัจจุบันฝึกอบรมอยู่ที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา เป็นระยะเวลา 6 เดือนแล้ว และจะครบกำหนดระยะเวลาฝึกอบรมในเดือนมิถุนายน 2548

กิตติคุณเป็นชาวกรุงเทพมหานครเกิดและเติบโตที่กรุงเทพฯ กิตติคุณพักอยู่กับครอบครัวในย่านรามคำแหง จนกระทั่งกิตติคุณจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครอบครัวจึงได้ย้ายไปอยู่ย่านร่มเกล้า

กิตติคุณได้เข้าเรียนชั้นประถมศึกษาที่โรงเรียนของรัฐแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ผลการเรียนของกิตติคุณในช่วงวัยนี้ อยู่ในเกณฑ์ที่ดี ต่อมาเมื่อขึ้นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กิตติคุณเปลี่ยนโรงเรียนใหม่เป็นโรงเรียนของรัฐอีกแห่งหนึ่ง ผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 ไม่ค่อยดีนัก ได้คะแนนเฉลี่ยประมาณ 1.80 จนกระทั่งภาคการศึกษาที่ 2 กิตติคุณมีความประพฤติเสื่อมเสีย เกเร ทำให้ผลการเรียนตกต่ำมาก จนต้องออกจากโรงเรียนในที่สุด

หลังจากนั้น กิตติคุณได้สมัครเรียนเข้าเรียนการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) จนได้วุฒิมัธยมศึกษาตอนต้น

หลังจากจบมัธยมศึกษาตอนต้น กิตติคุณได้เข้าเรียนต่อในระดับชั้นประโยควิชาชีพ (ปวช.) ที่โรงเรียนสายอาชีพ (เอกชน) แห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร แต่ความประพฤติของกิตติคุณก็ไม่สู้ดีนัก กิตติคุณมักจะโดดเรียนบ่อย จนในที่สุดกิตติคุณได้ลาออกจากโรงเรียนอาชีวะดังกล่าว และไปเข้าเรียนการศึกษานอกโรงเรียนต่อ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้วยความหวังที่จะได้วุฒิการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อใช้ไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

กิตติคุณเคยประกอบอาชีพหลายอย่าง เช่น ช่างแต่งแหวน ในโรงงานอุตสาหกรรมแห่งหนึ่ง ย่านลาดกระบัง ทำงานตั้งแต่เวลา 8.30 – 17.00 น. ได้รับค่าแรงวันละ 115 บาท เท่านั้น ทำอยู่นาน 2 เดือน ก็ลาออก เพราะต้องทำงานท่ามกลางเสียงดัง ฝุ่นเยอะ และได้ค่าแรงที่ไม่เป็นธรรม

หลังจากนั้นก็ไปขับวินรถจักรยานยนต์รับจ้าง ในย่านร่มเกล้า โดยมีรายได้วันละประมาณ 200 บาท ทำได้นาน 1 ปี ก็เลิก เพราะเกิดความเกียจคร้าน เบื่อหน่าย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว

บิดาของกิตติคุณ อายุ 60 ปี ปัจจุบันเกษียณอายุราชการแล้ว โดยก่อนหน้าได้รับราชการเป็นเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มีหน้าที่ในการดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยของอาคารและสถานที่ต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัย มีรายได้เดือนละประมาณหมื่นกว่าบาท ปัจจุบันยังมีชีวิตอยู่ โดยพักอาศัยอยู่ในเขตมีนบุรี มีเชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ ปัจจุบันไม่มีรายได้อะไร

บิดาของกิตติคุณ มีภรรยาจำนวน 2 คน ก่อนหน้าที่จะมาอยู่กับมารดาของกิตติคุณ บิดาเคยมีภรรยา 1 คน ที่จังหวัดลพบุรี โดยภรรยามีบุตร 3 คน เป็นชาย 1 คน เป็นหญิง 2 คน แต่ในที่สุดบิดาก็แยกทางกับภรรยาเก่า ด้วยเหตุผลเรื่องความไม่เข้าใจกันภายในครอบครัว และมาอยู่กับมารดาของกิตติคุณเป็นภรรยาคนที่ 2

กิตติคุณกล่าวถึง บิดาคือผู้ที่มีอิทธิพลต่อชีวิตของกิตติคุณมากที่สุด เพราะกิตติคุณคิดว่าบิดาของตน รักตนเองมากๆ ไม่เคยตีตนเลยแม้แต่ครั้งเดียว ทำให้ตนเองมีความเกรงใจบิดามาก เมื่อบิดารู้ว่าตนดื่มสุรา บิดาก็นำสุรามาให้กิตติคุณดื่ม ด้วยความหวังจะให้กิตติคุณลองจนสิ้นสงสัยแล้วจะเลิกดื่มในที่สุด แต่กิตติคุณก็ไม่เลิก ทั้งที่เคยสัญญากับบิดาเอาไว้ ก็ทำไม่ได้ กิตติคุณรู้ตัวว่าทำไม่ดีกับบิดาไว้มาก เคยขโมยพระเครื่องของบิดาไปขาย เพื่อนำเงินไปซื้อยาบ้ามาเสพ สร้างความเศร้าเสียใจให้กับบิดาอย่างที่สุด

มารดาของกิตติคุณ อายุ 47 ปี ประกอบอาชีพค้าขาย ขายของอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวัน โดยเปิดร้านที่ด้านล่างของบ้านพัก ปัจจุบันมีชีวิตอยู่ และอาศัยอยู่กับบิดาของกิตติคุณ ที่บ้านพักเขตมีนบุรี มีเชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ

มารดาของกิตติคุณ มีนิสัยชอบเล่นไพ่ วันหนึ่งๆ จะใช้เวลาอยู่ในวงไพ่ และให้กิตติคุณช่วยดูแลร้านขายของแทน มารดาของกิตติคุณเล่นไพ่มานานหลายปี ปัจจุบันที่บ้านเปิดเป็นบ่อนไพ่นาครด ย่อมภายใต้การดูแลของตำรวจท้องถิ่น และมีเพื่อนบ้าน คนรู้จักมาเล่นกันมากมาย วันหนึ่งๆ มารดาจะเสียเงินจากการเล่นไพ่ไปไม่น้อย ทำให้หลายครั้งก็มีปากเสียงกับบิดาของกิตติคุณ

นอกจากนั้น มารดายังมีนิสัยปากร้าย ต่ำแก่ ใจใหญ่ มักจะตีกิตติคุณเสมอๆ กิตติคุณคิดว่าการที่มารดาตีตนเองนั้น เป็นการกระทำตามอารมณ์มากกว่าเหตุและผล หลายครั้งที่กิตติคุณคิดว่า ไม่อยากเป็นบุตรของมารดาคนนี้

กิตติคุณ มีพี่น้องร่วมบิดา-มารดา เดียวกัน จำนวน 2 คน เป็นชาย 1 คน หญิง 1 คน โดยกิตติคุณเป็นคนน้อง พี่สาวของกิตติคุณ มีอายุ 20 ปี จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปัจจุบันทำงานตำแหน่งเสมียนของโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องประดับแห่งหนึ่ง มีรายได้เดือนละประมาณ 5,000 บาท

กิตติคุณได้อาศัยอยู่กับบิดา-มารดา มาโดยตลอด จนกระทั่งกระทำความผิด

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

3.1 การขัดเกลาเรื่องเพศจากคนในครอบครัว

ในเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ของกิตติคุณ กิตติคุณมักไม่ได้รับความใส่ใจดูแลจากบิดา-มารดา มากนัก ชีวิตจึงค่อนข้างอิสระ สามารถทำอะไร ได้ค่อนข้างตามสบายใจ

ในเรื่องการขัดเกลาเรื่องเพศจากบิดา-มารดา นั้น กิตติคุณได้รับการสั่งสอนอยู่บ้าง ดังนี้

1. เรื่องการให้เกียรติผู้หญิง : บิดาของกิตติคุณมักจะบอกเสมอๆ ว่า กับเพื่อนผู้หญิงควรจะพูดจาดีๆ กับเขา แม้จะมีโอกาส ก็อย่าไปจ้องโอกาส หรือล่วงเกินเขา การว่ากล่าวผู้หญิงเสียๆ หายๆ ก็ไม่ควรทำ เพราะมันไม่ดี ผู้หญิงเขาจะเสียหายได้ ซึ่งกิตติคุณก็รับฟัง แต่ไม่ค่อยได้ปฏิบัติตาม กิตติคุณเล่าว่า หลายครั้งที่ผู้หญิงก็รู้เห็นเป็นใจด้วย ทั้งๆ ที่กิตติคุณไม่ได้มีเจตนาที่จะล่วงเกิน แต่มันก็เป็นไปเองตามธรรมชาติ

สำหรับเรื่องการพูดจาถ้อยคำให้เกียรติผู้หญิง การไม่ชมเชยรังแกผู้หญิงทั้งกายและใจ การเสียสละให้ผู้หญิงก่อนเสมอ และการช่วยเหลือดูแลผู้หญิง กิตติคุณไม่เคยได้รับการสอนจากบิดา-มารดา และไม่ค่อยเคยปฏิบัติด้วย

2. การเคารพเรื่องสิทธิสตรี : กิตติคุณไม่เคยได้รับการสอนเลย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความซื่อสัตย์ต่อผู้หญิง การให้ความเสมอภาคกับผู้หญิง หรือการเคารพในความเป็นผู้นำของผู้หญิง ซึ่งโดยส่วนตัว กิตติคุณคิดว่าผู้หญิงเป็นเพศที่เก่ง แต่ก็ไม่ได้คิดว่าควรจะมีความสามารถเกินหน้าผู้ชาย รวมถึงไม่เห็นคุณค่าของการต้องซื่อสัตย์ต่อผู้หญิง เพราะเมื่อเวลาเปลี่ยน คนเราก็เปลี่ยนแปลงกันได้

3. การไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร : บิดา-มารดา ของกิตติคุณ ไม่เคยแนะนำถึงช่วงเวลาที่เหมาะสมในการมีเพศสัมพันธ์ ว่าควรเป็นช่วงวัยใด เวลาใด รวมถึงโทษของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร หรือแม้กระทั่งการหาทางออกที่ดีเมื่อกิตติคุณหมกมุ่นเรื่องเพศ หรือประเพณีวัฒนธรรมที่ดิงามในเรื่องของเพศเลยแม้แต่น้อย และกิตติคุณเองก็ไม่ได้ให้ความสนใจใส่ใจในระยะเวลาที่เหมาะสมที่ตนจะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วย

กิตติคุณเล่าให้ฟังว่า ช่วงที่กิตติคุณเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก็เริ่มมีความสนใจเรื่องผู้หญิง จึงอยากรู้ อยากลองว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นอย่างไร กิตติคุณมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับแฟนของเพื่อน คือ แฟนของคู่คี่ที่พ้นการฝึกอบรมไปก่อนแล้วนี่เอง โดยฝ่ายหญิงยินยอม หลังจากมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก กิตติคุณก็มีเพศสัมพันธ์อีกเรื่อยๆ และค่อนข้างบ่อย

ในขณะนั้นเอง กิตติคุณคบเพื่อนหญิงคนหนึ่งในฐานะคนรัก โดยความสัมพันธ์เริ่มต้นจากคำว่าเพื่อน หลังจากคบเป็นเพื่อนสนิทสนมกันไประยะหนึ่ง ก็พัฒนาความสัมพันธ์ถึงขั้นเป็นแฟน หรือคนรัก คบกันนานประมาณ 1 ปี จึงได้มีเพศสัมพันธ์กัน และกิตติคุณก็ได้มีเพศสัมพันธ์กับแฟนคนดังกล่าวมาตลอด จนกระทั่งมีการตั้งครรภ์ และทำแท้งถึง 2 ครั้ง

กรณีที่กิตติคุณมีความหมกมุ่นเรื่องเพศ หรือเกิดอารมณ์ทางเพศ กิตติคุณไม่คิดว่าการระบายอารมณ์วิธีอื่นจะดีไปกว่าการนอนกับเพื่อนหญิง ทุกครั้งที่กิตติคุณมีความต้องการ กิตติคุณจะโทรศัพท์ไปหาเพื่อนหญิง เพื่อชักชวนมามีเพศสัมพันธ์กับตน ซึ่งเพื่อนหญิงก็จะยินยอมตามที่กิตติคุณขอทุกครั้ง

ตลอดเวลาที่ผ่านมา กิตติคุณยังไม่ได้รับผลร้ายจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนแต่ประการใด

4. ความรู้เรื่องเพศศึกษา : บิดา-มารดาของกิตติคุณ ไม่เคยสอนกิตติคุณเรื่องความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาเลย ไม่ว่าจะ เป็น เพศศึกษาคืออะไร ลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะทางกายภาพของร่างกายมนุษย์ เพศสัมพันธ์กับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ หน้าที่ของการสืบพันธุ์ หรือแม้กระทั่งโรคที่เกิดจากเพศสัมพันธ์ กิตติคุณได้เรียนรู้ด้วยตนเอง หรือศึกษาจากเพื่อนๆ บ้าง แต่ระยะหลังช่วงที่กิตติคุณเรียนชั้นปวช.1 กิตติคุณเป็นโรคหนองใน บิดาของกิตติคุณจึงแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ให้กับกิตติคุณ เช่น การใช้ถุงยางอนามัย ซึ่งกิตติคุณไม่ค่อยได้ใช้ เพราะรู้สึกไม่สะดวกในการมีกิจกรรมทางเพศ สำหรับการป้องกันการตั้งครรภ์ กิตติคุณขอให้เพื่อนหญิงรับประทานยาคุมกำเนิด แต่บางครั้งก็มีการผิดพลาด ทำให้เพื่อนหญิงของกิตติคุณตั้งครรภ์ และต้องทำแท้งถึง 2 ครั้ง

5. คุณค่า / ค่านิยมทางเพศ : บิดา-มารดา เคยสอนกิตติคุณอยู่ 2 เรื่อง คือ การไม่สำส่อนทางเพศ กับการไม่พูดถึงเรื่องเพศอย่างทะเล่ถึงตั้ง เปิดเผย ซึ่งกิตติคุณก็ไม่ค่อยได้ปฏิบัติตามมากนัก

สำหรับผลดีของการไม่ล่วงละเมิดทางเพศแก่สตรี การรักษาคุณค่าทางเพศของผู้หญิง และความซื่อสัตย์ต่อคู่ครองนั้น กิตติคุณไม่เคยได้รับการสอน

พฤติกรรมที่บิดา-มารดา มักจะเตือน คือ เรื่องการพาเพื่อนหญิงเข้าบ้าน บิดา-มารดา เตือนว่าพาเข้าบ้านได้ แต่ควรเป็นคราวๆ ไป และควรนำเข้าบ้านครั้งละคน ไม่ใช่ครั้งละหลายๆ คน คือ เวลาจะคบเพื่อนหญิง ควรคบทีละคน อย่าคบทีละหลายคนนั่นเอง

ในความคิดของกิตติคุณ คิดว่าผู้หญิงที่ดีควรจะอยู่ติดบ้าน ไม่เที่ยวเตร่เฮฮา ตั้งใจเรียนหนังสือ และรักเดียวใจเดียว

การปฏิบัติตัวที่เหมาะสมกับเพื่อนหญิง กิตติคุณคิดว่า ต้องปฏิบัติกับผู้หญิงอย่างดีที่สุด และมีความซื่อสัตย์ รักเดียวใจเดียว

3.2 พฤติกรรมทางเพศของคนในครอบครัว

กิตติคุณเล่าถึงพฤติกรรมทางเพศของคนในครอบครัวว่า ในบ้านที่กิตติคุณอาศัยอยู่นั้น ไม่มีใครที่ทำตัวอย่างที่ไม่ดีในเรื่องเพศให้ดู เช่น การมีสัมพันธ์ให้เห็น ตั้งแต่เด็กๆ กิตติคุณก็ไม่เคยเห็นบิดา-มารดา มีเพศสัมพันธ์ให้เห็น กิตติคุณทราบว่าทุกวันนี้บิดา-มารดา มีเพศสัมพันธ์กันบ้าง แต่ไม่บ่อยนัก มีครั้งหนึ่งที่มารดาสืบทราบมาว่า บิดามีหญิงอื่น (กิ๊ก) ตอนนั้นมารดาโกรธมาก ถึงขั้นเอาไม้มาพันคอบิดาเพื่อล้างแค้น แต่โชคดีที่ไม่เป็นอะไรมาก นำตัวส่งโรงพยาบาลได้ทัน

สำหรับการแต่งกายของบุคคลในบ้านนั้น บิดา-มารดา แต่งกายตามปกติ ในบ้านยังมีพี่สาวของกิตติคุณอีกคนหนึ่ง อายุมากกว่ากิตติคุณ 1 ปี เวลาอาบน้ำเดินไปเดินมาในบ้านเปลือยกายบ้าง บางครั้ง ซึ่งกิตติคุณและพี่สาวสนิทสนมกันมาก จนเห็นว่าเป็นเรื่องปกติ และการเห็นพี่สาวในสภาพเปลือยเปลือย ก็ไม่ทำให้กิตติคุณเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกทางเพศแต่ประการใด

การพูดจาหยาบโลนในเรื่องเพศของคนในครอบครัวก็มีอยู่บ้าง คือ การพูดคุยกับพี่สาวของกิตติคุณนั่นเอง ลักษณะของคำพูดก็ส่อไปในทางลามกอนาจาร ทะเล่ถึงตั้งกันตามประสาพี่ๆ น้องๆ ปัจจุบันพี่สาวของกิตติคุณมีสามีแล้ว และอาศัยอยู่ด้วยกัน

สำหรับการพูดคุยถึงผู้หญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์ด้วย จะไม่พบในครอบครัวของกิตติคุณ แต่จะพบมากในกลุ่มเพื่อนของกิตติคุณ กล่าวคือ กลุ่มเพื่อนของกิตติคุณ มักจะมาเล่าสู่กันฟังถึงประสบการณ์ในการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิง ในลักษณะต่างๆ กันอย่างสนุกสนาน

สำหรับการดูภาพยนตร์ หรือสื่อลามกอนาจาร ไม่พบว่าไม่มีใครในครอบครัวของกิตติคุณที่ชอบดูหรือดูสื่อพวกนี้เลย

3.3 การคบเพื่อนที่มีปัญหา

กิตติคุณเป็นคนที่มีเพื่อนมาก มีเพื่อนที่สนิทสนมอยู่ในละแวกบ้านเดียวกัน 4-5 คน และเพื่อนที่โรงเรียน เรียนหนังสือด้วยกันอีกประมาณ 17-18 คน กลุ่มเพื่อนของกิตติคุณมักจะชวนกันโดดเรียนเป็นประจำ เพื่อนของกิตติคุณแต่ละคนต่างก็มีแฟนแล้วทั้งสิ้น กิตติคุณเองก็เช่นเดียวกัน เมื่อไม่เข้าเรียนทั้งหมดจะชวนกันไปเที่ยวบ้านเพื่อนคนหนึ่ง ซึ่งเป็นที่ประจำของกิตติคุณและกลุ่มเพื่อน ที่บ้านของเพื่อน บิดา-มารดาของเพื่อนไม่อยู่บ้าน ออกไปทำงานข้างนอก มีอาชีพเก็บของเก่าขาย กว่าจะกลับก็ค่ำๆ ไม่มีเวลามาสนใจลูกหลาน ห่วงแต่การทำมาหากิน จึงเหลือแต่ยายของเพื่อนอยู่บ้านเพียงคนเดียว ซึ่งยายก็ไม่ว่าอะไรที่กิตติคุณและกลุ่มเพื่อนหนีเรียนไปรวมตัวกันที่นั่นเป็นประจำ ยายของเพื่อนชอบเล่นไพ่และดื่มเหล้าขาว กิตติคุณและเพื่อนจึงมักจะเอาเหล้าขาวไปฝากยาย เพื่อติดสินบนยาย และบางครั้งก็ชวนยายเล่นไพ่ด้วยกันเสียเลย กิตติคุณและกลุ่มเพื่อนใช้เวลาอยู่ในบ้านทั้งวัน พอตกเย็นก็แยกย้ายกันกลับบ้าน ทำที่เหมือนเพิ่งกลับจากโรงเรียน โดยผู้ปกครองที่บ้านก็ไม่ทราบพฤติกรรมดังกล่าวนี้

กิตติคุณกล่าวว่าเพื่อนมีความสำคัญกับตนในระดับ 7 เต็ม 10 คะแนน แต่เวลาที่เกิดปัญหาหรือคนที่กิตติคุณรู้สึกว่ามีค่าสำคัญกับตนมากที่สุดในชีวิต คือ บิดา กิตติคุณให้คะแนนเต็ม 10 รองลงมาคือพี่สาว แม่ และเพื่อนตามลำดับ

สำหรับกิตติคุณ พี่สาวยังมีความหมายมากกว่ามารดา เพราะกิตติคุณไม่มีความรักความผูกพันกับมารดาเลย ทั้งนี้เพราะมารดาชอบด่าว่ากล่าวกิตติคุณ ดี พุดจาให้กิตติคุณน้อยใจ สร้างความกดดันให้กับกิตติคุณอย่างมาก หลายๆ ครั้งที่มารดาบังคับให้กิตติคุณทำอะไรต่างๆ นานา กิตติคุณก็จำใจต้องทำ เพราะไม่อยากมีปัญหากับมารดา แต่สำหรับพี่สาว กิตติคุณกลับรู้สึกว่าเป็นคนที่กิตติคุณสามารถพึ่งได้ตลอดเวลา และทุกเรื่อง อย่างเช่น ตอนที่กิตติคุณถูกจับ กิตติคุณโทรศัพท์บอกบิดา

เป็นคนแรก แต่บิดากำลังดื่มเหล้าเมามาก ไม่สนใจกิตติคุณเลยแม้แต่น้อย จากนั้นกิตติคุณก็โทรศัพท์บอกมารดา ขณะนั้นมารดากำลังเล่นไพ่ บอกว่า 'เรื่องของมึง' และไม่สนใจกิตติคุณอีกเลย กิตติคุณจึงโทรศัพท์บอกพี่สาว พี่สาวคือคนแรกที่ไปถึงสถานีตำรวจและจัดการเรื่องทุกอย่างให้กับกิตติคุณจนคดีเสร็จสิ้น

กิตติคุณได้เล่าถึงปัญหาของเพื่อนๆ ที่กิตติคุณคบหาสมาคมอยู่ว่ามีน้อยมาก ครอบครัวของเพื่อนๆ ส่วนใหญ่เป็นครอบครัวที่อบอุ่น ทุกคนเป็นคนสนุกสนานเฮฮา ไม่มีใครเคยถูกคนในครอบครัวกระทำการทารุณ อย่างมากก็ถูกด่า ถูกว่า ตามประสาเท่านั้น ฐานะของครอบครัวส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ทุกคนมีเงินใช้ ไม่ขาดสน จะมีปัญหาที่ตรงที่แต่ละคนมีรักในวัยเรียน คือ ทุกคนมีเพื่อนหญิง และผ่านการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิงของตนแล้ว ผู้หญิงที่คบหาสมาคมกัน ทุกคนล้วนเคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้วทั้งสิ้น นอกจากนั้นการเรียนของเพื่อนๆ อยู่ในเกณฑ์ที่จัดได้ว่าแย่ บางคนต้องออกจากโรงเรียน และส่วนใหญ่ต้องไปเรียน กศน. เพื่อวุฒิชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หลายคนต้องทำงานไปด้วย เรียนไปด้วย นอกจากนั้นบางคนยังมีประวัติเคยกระทำความผิดมาแล้ว เช่น คดีเสพยาเสพติด จำหน่ายยาเสพติด คดีทะเลาะวิวาท คดีอาวุธปืน เป็นต้น

3.4 การใช้ยาและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อน

เพื่อนของกิตติคุณ เคยชวนกิตติคุณไปทำเรื่องที่เกี่ยวข้องอยู่เหมือนกัน เช่น เสพยาเสพติด ดื่มเบียร์ กิตติคุณคิดว่าเพื่อนมีส่วนอย่างมากที่ทำให้ตนกระทำความผิด

เพื่อนๆ ของกิตติคุณ เสพยาเสพติดหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นการดื่มสุรา เบียร์ เสพกัญชา ยาบ้า นอกจากนี้ยังพบว่าทุกคนสูบบุหรี่ กิตติคุณเองก็ดื่มเบียร์ เสพกัญชา และเสพยาบ้าด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม กิตติคุณคิดว่าการที่ตนใช้ยาและสารเสพติด ไม่มีผลต่อการกระทำผิดของตน

ในช่วงที่กิตติคุณศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กิตติคุณเริ่มติดเพื่อน และมีเพื่อนมากขึ้นกว่าตอนเรียนชั้นประถมศึกษา ช่วงมัธยมต้นเป็นช่วงที่ครอบครัวของกิตติคุณย้ายที่อยู่ไปอยู่ย่านร่มเกล้า ในภาคการศึกษาที่ 1 กิตติคุณยังไม่เกรมมากนัก แต่พอภาคการศึกษาที่ 2 กิตติคุณโดดเรียนตามเพื่อนๆ ไป เพื่อนๆ จะชวนไปเที่ยวบ้านเพื่อนคนอื่นๆ ตอนนั้นกิตติคุณเริ่มทดลองเสพยาบ้า โดยพบว่ากลุ่มเพื่อนที่กิตติคุณคบหาอยู่นั้น เป็นเอเยนต์ขายยาบ้าในโรงเรียน กิตติคุณเล่าว่าในโรงเรียนที่

กิตติคุณเรียนอยู่นั้น ยาบ้าหาซื้อได้ไม่ยากนัก นักเรียนหลายคนเป็นตัวแทนจำหน่ายอย่างเป็นทางการเป็นล่ำเป็นสัน แต่กิตติคุณไม่ได้จำหน่ายด้วย เนื่องจากที่บ้านกิตติคุณค้าขาย และมารดาของกิตติคุณมักจะให้กิตติคุณดูแลหน้าร้าน เมื่อกิตติคุณขายของได้ ก็จะแอบเฝ้าเงินเข้ากระเป๋าตัวเองบ้างพอไม่ให้มารดาสงสัย กิตติคุณจึงมีเงินใช้ค่อนข้างสบายมือ กิตติคุณเป็นแหล่งเงินทุนให้เพื่อนๆ ยืมเงินไปซื้อยาบ้าระยะหลังเพื่อนๆ เกรงใจเลยเอายาบ้าที่ซื้อหามาได้มาแบ่งให้กิตติคุณในฐานะเจ้าของเงินบ้าง กิตติคุณจึงได้ทดลองเสพยาบ้าและเสพติดตลอดตั้งแต่ตอนนั้น

เมื่อกิตติคุณเข้าศึกษาต่อในระดับปวช. ช่วงนั้นมีการปราบปรามยาบ้ากันมากขึ้น ทำให้ราคา ยาเสพติดสูงขึ้น กิตติคุณจึงได้ลดปริมาณการเสพยาบ้าลง หนีไปเสพกัญชาแทน โดยหาซื้อได้จากเพื่อน ในโรงเรียนอีกเช่นกัน เพื่อนจะเดินทางไปซื้อมาจากต่างจังหวัด ซึ่งกิตติคุณก็ไม่ทราบว่าเป็นที่ไหน และนำมาขายในโรงเรียน ห่อขนาดเท่ากล่องไม้ขีด ราคาห่อละ 50 บาท กิตติคุณอยากลองเอง เลยลองเสพกัญชาโดยใช้ห้องน้ำของโรงเรียนเป็นสถานที่เสพ

3.5 พฤติกรรมทางเพศของกลุ่มเพื่อน

นอกจากนี้กิตติคุณยังได้เปิดเผยถึงพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มเพื่อนอีกว่า เพื่อนทุกคนของกิตติคุณผ่านการมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย โดยส่วนใหญ่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-2 และมีนิสัยชอบลวนลามผู้หญิง โดยเฉพาะคนที่จีบกันอยู่ นอกจากนี้ยังมีการพูดคุยและเปิดเผยเรื่องเพศกันอย่างคึกคะนอง เช่น การพูดถึงท่วงท่าในการมีเพศสัมพันธ์ การพูดถึงความเร้าใจของคุณอน หรือการเล่าถึงประสบการณ์ทางเพศที่แปลกใหม่ เป็นต้น แต่กลุ่มเพื่อนไม่นิยมเที่ยวสถานบริการทางเพศ เพราะสิ้นเปลือง กรณีที่ต้องการระบายอารมณ์ทางเพศ ก็มีแฟน คนรัก หรือกิ๊ก เป็นที่ระบายออกอยู่แล้ว

3.6 การขัดเกลาเรื่องเพศจากโรงเรียน

จากการสอบถามเรื่องการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาจากโรงเรียนพบว่า กิตติคุณได้รับการสอนเรื่องเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 -3 โดยอาจารย์ผู้สอนเป็นชาย อายุประมาณ 25 ปี เป็นอาจารย์สอนวิชาวิทยาศาสตร์ และสอนเรื่องเพศศึกษาด้วย ลักษณะของการสอนเป็นการสอนด้วยการบรรยาย

ด้วยคำพูด และมีการให้ดูหุ่นประกอบการอธิบายสรีระร่างกายของมนุษย์ โดยทั่วไปจะสอนเกี่ยวกับ เรื่องการผสมพันธุ์ และการเกิดของเด็ก ส่วนในรายละเอียดอื่นๆ ก็ได้รับการสอนเช่นกัน ดังนี้

1. เรื่องการให้เกียรติผู้หญิง : อาจารย์จะสอนในเรื่องการไม่ว่ากล่าวดูต่ำผู้หญิง การเสียสละ ให้ผู้หญิงก่อนเสมอ และการช่วยเหลือดูแลผู้หญิง เพราะผู้หญิงมีความอ่อนแอกว่า นักเรียนชายควรให้เกียรตินักเรียนหญิง ซึ่งโดยปกติแล้วกิตติคุณไม่เคยว่ากล่าวผู้หญิงอยู่แล้ว สำหรับเรื่องการเสียสละให้ผู้หญิงนั้น กิตติคุณจะทำเมื่อมีอารมณ์ที่ดีเท่านั้น เช่น กรณีขึ้นรถเมล์ ถ้ามีผู้หญิงขึ้นรถมา วันไหนกิตติคุณอารมณ์ดี ไม่หงุดหงิด กิตติคุณจะลุกขึ้นให้ผู้หญิงนั่ง แต่ถ้าหงุดหงิดก็จะทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ ส่วนการช่วยเหลือดูแลผู้หญิงนั้น ไม่ใช่นิสัยของกิตติคุณ

สำหรับการให้เกียรติผู้หญิงในด้านอื่นๆ กิตติคุณไม่ได้รับการสอนจากโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็น การไม่ละเมิดเนื้อตัวร่างกายผู้หญิง การไม่ฉวยโอกาสกับผู้หญิง การพูดจาถ้อยคำให้เกียรติผู้หญิง ไม่พูดจาดูถูกทั้งต่อหน้าและลับหลัง และการไม่ข่มเหงรังแกผู้หญิงทั้งกายและใจ

และจากการสอบถามพฤติกรรมของกิตติคุณในเรื่องต่างๆ ดังกล่าว พบว่ากิตติคุณเองมีพฤติกรรมในการล่วงละเมิดทางเพศกับเพื่อนผู้หญิง เช่น การจับนม จับก้น เพื่อนหญิง ซึ่งส่วนใหญ่พบว่าเพื่อนหญิงเล่นด้วย แต่บางคนที่ไม่พอใจ ก็จะตำว่ากิตติคุณกลับมา ซึ่งกิตติคุณก็เลิกทำ และเปลี่ยนไปทำกับคนอื่นๆ ต่อไป และหลายครั้งที่กิตติคุณคบหากับเพื่อนหญิง ถ้าเพื่อนหญิงพอใจมา ปลื้มกิตติคุณ กิตติคุณก็จะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิงคนนั้นทันที

จากการสอบถามถึงเรื่องการให้เกียรติผู้หญิงพบว่า กิตติคุณไม่ค่อยให้เกียรติผู้หญิงเท่าใดนัก สาเหตุเพราะกิตติคุณคิดว่าผู้หญิงที่ควรให้เกียรติ ควรเป็นผู้หญิงที่ดี มีมารยาท แต่ในชีวิตของกิตติคุณ ยังไม่เคยเจอเพื่อนผู้หญิงที่ดีๆ ดังกล่าวเลย จึงไม่มีความจำเป็นที่กิตติคุณจะต้องให้เกียรติเพื่อนผู้หญิง คนไหน บางครั้งเพื่อนผู้หญิงมาพูดจาดูถูกกิตติคุณก่อน กิตติคุณก็จะตอบโต้กลับไปเช่นกัน

ในเรื่องของการข่มเหงรังแกผู้หญิงนั้น พบว่ากิตติคุณมักจะบังคับขืนใจเพื่อนหญิงอยู่เรื่อยๆ ในเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ แม้เพื่อนหญิงจะไม่ยอมแต่ตนก็บังคับขืนใจได้จนสำเร็จความใคร่ทุกครั้ง

2. การเคารพเรื่องสิทธิสตรี : ความรู้เรื่องสิทธิสตรี เช่น การซื้อสตัยต่อผู้หญิง การให้ความเสมอภาคกับผู้หญิง หรือการเคารพในความเป็นผู้นำของผู้หญิงนั้น ไม่มีการเรียนการสอนจากโรงเรียน สำหรับตัวกิตติคุณเอง ไม่แน่ใจว่าตนเองมีความซื้อสตัยต่อผู้หญิงหรือไม่ ที่ผ่านมากิตติคุณเคยมีแฟนมาบ้าง รายล่าสุดเป็นเพื่อนนักเรียนที่คบหากันมานานถึง 4 ปี และเพิ่งมาเลิกลากันเมื่อกิตติคุณถูกส่ง

มาฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึกฯ ได้ไม่นาน แต่โดยส่วนตัวกิตติคุณเป็นคนที่ยอมรับในเรื่องความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย กิตติคุณคิดว่าไม่ว่าผู้หญิงหรือผู้ชายก็เป็นคนเหมือนกัน โดยเฉพาะถ้าผู้หญิงเก่งกว่า และมีความสามารถในการเป็นผู้นำได้ กิตติคุณเองก็ให้การยอมรับ กิตติคุณเห็นตัวอย่างในการเป็นผู้นำของผู้หญิงจากในบ้านของตนเอง มารดาของกิตติคุณมีความเป็นผู้นำในบ้าน ในแง่ของการดูแลในเรื่องเศรษฐกิจของครอบครัว สมัยที่บิดายังทำงานอยู่ ก็จะทำรายได้ทุกบาททุกสตางค์มาให้มารดาเป็นผู้บริหารจัดการด้านการเงิน ในขณะที่รายได้จากการขายของหน้าร้าน มารดาก็สามารถบริหารเงินได้ดี แม้ว่ามารดาจะติดเล่นไพ่ แต่มารดาจะแบ่งเงินออกเป็น 2 ส่วนเสมอส่วนหนึ่งจะเป็นเงินค่าใช้จ่ายในบ้าน เงินออม และอื่นๆ จิปาถะ ส่วนเงินที่ใช้ในการเล่นไพ่ จะเป็นเงินอีกก้อนหนึ่งที่แยกต่างหากกรณีเงินที่เล่นไพ่มืด มารดาจะไม่นำเงินอีกส่วนหนึ่งที่แบ่งไว้ไปต่อทุนเด็ดขาด นับเป็นตัวอย่างที่ดีในการบริหารเงินตราภายในบ้านที่กิตติคุณได้เรียนรู้มาตลอด

3. เรื่องการไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร : อาจารย์ไม่เคยแนะนำถึงเรื่องระยะเวลาที่เหมาะสมในการมีเพศสัมพันธ์ โทษของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงามในเรื่องเพศ ส่วนตัวกิตติคุณเองคิดว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย น่าจะโตพอที่จะมีเพศสัมพันธ์ได้แล้ว ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงเรื่องอื่นๆ แม้ว่าเขาจะรู้ว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร อาจนำความเดือดร้อนมาให้เพียงใด เช่น การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ เป็นภาระในการเลี้ยงดู เป็นต้น แต่กิตติคุณก็มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยไม่ได้เกรงกลัวความเดือดร้อนที่จะตามมาในภายหลัง จนในที่สุดแฟนสาวของกิตติคุณตั้งครรภ์ กิตติคุณจึงตัดสินใจให้แฟนสาวไปทำแท้ง เพราะคิดว่ายังไม่มีความสามารถในการเลี้ยงดูบุตรได้ในเวลานี้ กลัวว่าครอบครัวจะไม่อบอุ่น ซึ่งแม้ตอนนั้นกิตติคุณจะสงสารเด็กเพียงใด ก็จำเป็นต้องทำเพื่อความอยู่รอดของตนเอง

สิ่งหนึ่งที่กิตติคุณได้รับการสอนจากอาจารย์ คือเรื่องของการหาทางออกที่ดีจากการหมกมุ่นเรื่องเพศ โดยอาจารย์แนะนำว่าควรเล่นกีฬา หรือออกกำลังกายมากๆ ซึ่งกิตติคุณก็ปฏิบัติตาม โดยการเตะฟุตบอลกับเพื่อนๆ อยู่เสมอ แต่ก็ไม่ได้ช่วยอะไรได้มากนัก กิตติคุณยังคงมีความต้องการทางเพศอยู่เสมอ และทางออกที่ดีที่สุดของกิตติคุณก็คือ การร่วมหลับนอนกับแฟนสาว กิตติคุณกล่าวว่า สุรามีส่วนสำคัญในการทำให้กิตติคุณเกิดความรู้สึกทางเพศ เมื่อกิตติคุณเริ่มเมา การพูดคุยกับเพื่อนผู้หญิงจะไหลลื่น เข้าลักษณะของการคุยแบบถูกคอกัน หลังจากนั้นก็จะเกิดอารมณ์ทางเพศ เรียกกันในหมู่วัยรุ่นว่า 'เมาลงไซ้' กิตติคุณจึงพาแฟนสาวไปร่วมหลับนอนที่บ้านของตน ซึ่งบิดามารดาของ

กิตติคุณทราบดี แต่ไม่ได้ว่าอะไร เพียงแต่เตือนว่าให้ระมัดระวังเรื่องการตั้งครรรภ์ กิตติคุณจึงไม่เคยตระหนักถึงเรื่องวัฒนธรรมที่ตึงามในเรื่องเพศว่าควรเป็นอย่างไร

4. ความรู้เรื่องเพศศึกษา : กิตติคุณไม่เคยถูกสอนถึงเรื่องความหมายของเพศศึกษา ลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะทางกายภาพของร่างกาย หรือเพศสัมพันธ์กับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ กิตติคุณรู้แต่ว่าเรื่องเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ที่เกิดขึ้นได้ในทุกๆ คน ครั้งแรกที่กิตติคุณมีเพศสัมพันธ์นั้น กิตติคุณศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักเรียนหญิง เป็นลักษณะของการมีเซ็กซ์หมู่ คือกิตติคุณและเพื่อนชาย รวม 4 คน ร่วมกันมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักเรียนหญิงเพียงคนเดียว โดยการเปิดวิดีโอดูกันก่อน ซึ่งครั้งนั้นมีกิตติคุณเพียงคนเดียวที่ได้กระทำชำเราเพื่อนนักเรียนหญิง ในขณะที่เพื่อนนักเรียนชายคนอื่นๆ อีก 3 คน ได้แต่สัมผัสร่างกายนอกเท่านั้น ครั้งแรกที่กิตติคุณมีเพศสัมพันธ์ กิตติคุณรู้สึกกลัว ว่าตนควรจะทำอย่างไรดีให้เพื่อนหญิงมีความพึงพอใจ เพราะกิตติคุณเกรงว่าเพื่อนหญิงจะไม่พอใจในการปฏิบัติของตน หลังจากนั้นกิตติคุณก็กลายเป็นคนติดเซ็กซ์ มีเพศสัมพันธ์บ่อย บางช่วงมีทุกวัน หลังๆ ก็ผ่อนคลายไปบ้างเหลือสัปดาห์ละ 2 ครั้ง น้อยครั้งที่ต้องช่วยตัวเอง กิตติคุณกล่าวว่าการหาผู้หญิงมาร่วมหลับนอนเป็นเรื่องง่าย หลายคนรู้จักกันวันเดียว ตกเย็นก็มีเพศสัมพันธ์กันแล้ว วันใดที่กิตติคุณมีความต้องการทางเพศ และไม่ได้ระบายออก กิตติคุณจะมีความรู้สึกหงุดหงิด กิตติคุณคิดว่าเรื่องเพศเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่กิตติคุณไม่สามารถขาดได้

อย่างไรก็ตาม อาจารย์ได้สอนถึงเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และวิธีการป้องกันโรค ด้วยการใส่ถุงยางอนามัย เพื่อป้องกันโรคเอดส์ หนองใน หรือหนองไก่ กิตติคุณเองไม่นิยมใส่ถุงยางอนามัย เพราะทุกครั้งที่กิตติคุณใส่ถุงยางอนามัย อวัยวะเพศของกิตติคุณจะอ่อนตัวลงทันที ทำให้กิตติคุณไม่สามารถร่วมเพศได้ กิตติคุณจึงใช้วิธีให้เพื่อนหญิงรับประทานยาเม็ดคุมกำเนิดแทน ซึ่งผลจากการรับประทานยาดังกล่าว ทำให้เพื่อนหญิงของกิตติคุณหงุดหงิดง่าย และร่างกายอ่อนท้วนขึ้น เพื่อนหญิงจึงเลิกรับประทาน กิตติคุณเองเคยเป็นโรคหนองในถึง 4 ครั้ง ปัจจุบันหายแล้ว

5. คุณค่า / ค่านิยมทางเพศ : อาจารย์เคยสอนถึงเรื่องการไม่ล่าสอนทางเพศ เพราะจะทำให้ติดโรค ส่วนเรื่องการไม่ล่วงละเมิดทางเพศกับผู้หญิง เพื่อรักษาคุณค่าทางเพศของผู้หญิง และการซื้อสัตย์ต่อคู่ครองนั้น อาจารย์ไม่ได้สอน โดยส่วนตัวกิตติคุณไม่รู้ว่าผู้หญิงมีคุณค่าในเรื่องเพศอย่างไร ทำไม่ต้องระวังรักษาคุณค่าของผู้หญิงด้วย เพราะกิตติคุณคิดว่าผู้หญิงวัยรุ่นเดี๋ยวนี้อาจไม่มีคุณค่าอะไรใน

ตัวเอง ใจง่าย และไว้ใจยาก การที่ตนมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิงทำให้เกิดประโยชน์กับตนเอง คือ รู้สึกมีความสุข สบายใจ อารมณ์ดี สมองแล่น ไม่อยากไปมีเรื่องมีราวกับใคร หลายครั้งมีการนำประสบการณ์ทางเพศมาพูดคุยแลกเปลี่ยนกันในกลุ่มเพื่อน ซึ่งตนก็คิดว่าไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไร

3.7 สื่ออาจารย์และความถนัดในการรับสื่อ

กิตติคุณได้เปิดเผยถึงพฤติกรรมในการเสพสื่อลามกอนาจารของตนเองว่า ตนเคยดูพวกสื่อลามกอนาจารอยู่บ้างเหมือนกัน แต่ไม่ถึงกับติดเป็นนิสัย โดยสื่อที่นิยมดูมากคือ การ์ตูนโป๊ วีซีดี หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต ตามลำดับ ส่วนสื่ออื่นๆ ไม่เคยดู

หนังสือการ์ตูนที่กิตติคุณอ่าน จะเป็นหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น ซึ่งส่วนใหญ่จะมีภาพมากกว่าคำพูด ภาพดังกล่าว จะเป็นเรื่องราวของการมีเพศสัมพันธ์กันระหว่างหญิง-ชาย โดยอาจมีการเขียนบรรยายถึงอารมณ์และความรู้สึกของภาพด้วย เช่น คำว่า อูส์ โอ้ย อ่า เอ่อ ทำให้กิตติคุณสามารถจินตนาการได้เป็นอย่างดี หนังสือการ์ตูนพวกนี้ หาซื้อหรือเช่าง่าย ราคาไม่แพง มีภาพในท่วงท่าต่างๆ ที่นำไปลอกเลียนแบบได้ ความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูน คือ 1 ครั้ง/สัปดาห์

สำหรับวีซีดี กิตติคุณก็ดูบ้าง ทั้งหนัง X , หนัง R หนังชุด หรือหนังตอน ดูหมดทุกอย่าง เฉลี่ยแล้วน้อยกว่า 1 ครั้ง/สัปดาห์ ซึ่งเมื่อกิตติคุณดูแล้ว ก็มักจะมีความต้องการทางเพศ และหาวิธีระบายออกด้วยการโทรศัพท์เรียกเพื่อนหญิงมาร่วมหลับนอนด้วย

หนังสือพิมพ์ที่กิตติคุณนิยมดู คือหนังสือพิมพ์สยามกีฬา ซึ่งภายในจะมีภาพนางแบบสาวสวยๆ นุ่งดี ๆ ดูแล้วเพลิดเพลินเจริญตา เจริญใจ ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ คือ 1 ครั้ง/สัปดาห์

สำหรับอินเทอร์เน็ตนั้น กิตติคุณจะดูพร้อมกับเพื่อนๆ โดยไปเปิดดูกันที่ร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ เวลาจะเข้าร้านอินเทอร์เน็ต กิตติคุณจะเลือกร้านที่มีคอกันระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์ให้เป็นสัดส่วน เพื่อง่ายต่อการเปิดดู โดยไม่มีใครสังเกตเห็น ความถี่ในการดู 1 ครั้ง/สัปดาห์

กิตติคุณกล่าวถึงการดูสื่อลามกอนาจาร ไม่ใช่สิ่งสำคัญในชีวิต เป็นความสนุกสนานมากกว่ามีก็ดู ไม่มีก็ไม่ดู ไม่ได้ติดขนาดต้องหามาดูให้ได้ การอ่านหรือการเสพจะขึ้นอยู่กับเพื่อนๆ ในกลุ่มชักชวนกัน ถ้าต้องทำคนเดียวก็มักจะไม่ทำ เพราะไม่สนุก กิจกรรมที่พวกเขานิยมทำกันมากกว่าการดูสื่อลามก คือ การสนทนากับเพื่อนหญิง เพราะมีการแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก และได้ใกล้ชิดกันมากกว่า

ส่วนที่ 4 พุทธการณแห่งคดี

กิตติคุณได้เล่าให้ฟังถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นว่า ในวันนั้นเวลาเย็น กิตติคุณและกลุ่มเพื่อนประมาณ 10 คน ได้เดินทางไปยังสวนสาธารณะแถวบ้านแห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นสถานที่ที่กิตติคุณและกลุ่มเพื่อนมักจะนิยมไปกันเป็นประจำเพื่อหัดสูบบุหรี่กัน ในวันนั้นกิตติคุณได้ตามไปที่หลังเพื่อน ๆ เพราะต้องอยู่เฝ้าหน้าร้านขายของที่บ้าน ระหว่างที่กลุ่มเพื่อนของกิตติคุณนั่งเล่นกันอยู่ที่ศาลา เห็นมีวัยรุ่น 3 คน นั่งคุยกันอยู่ มีชาย 1 คน หญิง 2 คน สักครู่หนึ่ง ชายหญิงคู่หนึ่งเดินจากไป เหลือวัยรุ่นหญิงนั่งอยู่เพียงลำพังคนเดียว เพื่อนของกิตติคุณคนหนึ่ง ซึ่งเป็นคู่คิดในคดีนี้ จึงเดินเข้าไปพูดคุยทำความรู้จัก แต่โดนหญิงนั้นปฏิเสธ เมื่อกิตติคุณตามกลุ่มเพื่อนไปที่สวนสาธารณะ คู่คิดจึงวิ่งเข้ามาบอกว่าเจอผู้หญิงคนหนึ่งนั่งอยู่ใกล้ๆ ศาลา ขอให้กิตติคุณเข้าไปจับ เพราะตนได้พยายามจับแล้วแต่ไม่สำเร็จ กิตติคุณจึงตกลงใจทำตามที่เพื่อนยุ โดยกิตติคุณได้เดินเข้าไปหาหญิงคนนั้น เพื่อพูดคุยซักถามชื่อ ทราบว่าชื่อแก้ว (นามสมมติ) อายุ 14 ปี ในเวลานั้นเป็นเวลาใกล้ค่ำ ประมาณ 18.00 – 19.00 น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่คนเริ่มทยอยกลับบ้านกันหมดแล้ว และบริเวณที่กิตติคุณและกลุ่มเพื่อนอยู่ เป็นบริเวณที่ไม่ค่อยมีคนมากนัก และไม่มีแสงไฟ เพราะกิตติคุณและกลุ่มเพื่อนได้ใช้ก้อนหินปาหลอดไฟแตกไปเมื่อวันก่อนแล้ว กลุ่มเพื่อนของกิตติคุณได้ชุมนุมดูพฤติกรรมของกิตติคุณอยู่ห่างๆ จนได้เวลาที่เหมาะสม จึงส่งสัญญาณให้กิตติคุณล้วงเงินแก้ว แต่กิตติคุณยังไม่กล้า จึงคิดจะลองเชิงแก้วดูก่อน ด้วยการนั่งเบียดใกล้ๆ และเริ่มจับหน้าอกของแก้ว แก้วไม่ได้ว่าอะไร กิตติคุณจึงได้ใจ เคลื่อนคลึงหน้าอกของแก้วเล่นอยู่พักหนึ่ง คู่คิดของแก้วที่ชุมนุมอยู่อย่างใจจดใจจ่อ ก็กระโดดเข้ามา จับขาของแก้วไว้ แก้วตกใจมากร้องให้คนช่วย แต่ไม่มีใครได้ยิน ส่วนกิตติคุณลือคแซนด้านบนของแก้วไว้ ไม่นานนักเพื่อนๆ ของกิตติคุณก็ทยอยกันเข้ามา รวม 7 คน ช่วยกันจับแขนจับขาของแก้วไว้ และจับถอดเสื้อผ้า ทุกคนพยายามที่จะยื้อแย่งมะรุ่มะตุ้มที่จะมีเพศสัมพันธ์กับแก้ว แต่ไม่มีใครสอดใส่ได้สำเร็จ เมื่อเวลาผ่านไป 15 นาที แก้วขอร้องให้ทุกคนหยุด เพราะตนเองเหนื่อยมาก ขอพักเหนื่อยด้วยการลงไปเล่นน้ำก่อน ช่างๆ ที่เกิดเหตุมีบ่อน้ำขนาดใหญ่ แก้วจึงกระโดดลงไปในน้ำ กิตติคุณและกลุ่มเพื่อนทั้ง 7 คน ก็กระโดดตามกันลงไป ด้วยสภาพของบ่อน้ำตื้นๆ กิตติคุณและกลุ่มเพื่อน พยายามเข้ากอดปล้ำแก้ว ขณะนั้นเป็นเวลาประมาณ 21.00 น. แล้ว ดิดชอบบัวของสวนสาธารณะเป็นบ้านของนายควมคนหนึ่ง ได้ยินเสียงคนเล่นน้ำ จึงฉายไฟส่องมาและถามกิตติคุณกับกลุ่มเพื่อนว่าทำอะไรกัน เพื่อนของกิตติคุณตอบว่ากำลัง

จับปลากันอยู่ นายความคนนั้นก็ไม่ได้ว่าอะไร บอกแต่เพียงว่าให้เบาๆ หน่อย ดึกแล้ว หลังจากนั้น กิตติคุณและกลุ่มเพื่อนจึงพาแก้วขึ้นจากน้ำ และพาไปที่หลังศาลาเพื่อหวังจะกระทำชำเราให้สำเร็จ ความใคร่ ซึ่งในเวลานั้นกิตติคุณและคู่คดียังตัวกลับก่อน เพราะเหนื่อยกันมาก พยายามเท่าไรก็ไม่สำเร็จซะที เหลือเพื่อนกิตติคุณอีก 5 คน ซึ่งภายหลังก็พาแก้วกลับไปส่งบ้านกันเอง

ในคืนวันนั้น หลังจากกิตติคุณกลับถึงบ้าน มารดาของกิตติคุณบ่นหิว จึงใช้ให้กิตติคุณไปซื้อ ก๋วยเตี๋ยวมาให้ กิตติคุณจึงซึ่งรถจักรยานยนต์ไปซื้อก๋วยเตี๋ยวให้มารดา ระหว่างนั้นกิตติคุณได้แวะเข้าไปดูสถานที่เกิดเหตุ พบว่าไม่มีใครอยู่แล้ว จึงกำลังจะกลับบ้าน เจอเพื่อนของกิตติคุณคนหนึ่ง ชักชวน ให้ไปเล่นเกมส้อมพิวเตอร์ที่ร้านคอมพิวเตอร์ กิตติคุณจึงนำก๋วยเตี๋ยวกลับไปให้มารดา และกลับไปหาเพื่อนที่ชวนไปเล่นเกมส้อม ระหว่างที่ยืนรอเพื่อนโทรศัพท์อยู่นั้น แก้วได้พาดำรวจเข้ามาชี้ตัวกิตติคุณ และคู่คดียวม 2 คน ถูกจับตัวไปและขยายผลจนครบทั้ง 7 คน แต่คู่คดียังอีก 5 คน ศาลยกฟ้องเพราะ พยานหลักฐานไม่เพียงพอ เนื่องจากแก้วเองก็จำได้ไม่แน่ชัด เพราะมีหลายคนและมีมืด แต่แก้วจำ กิตติคุณและคู่คดียัง 2 คนได้ เพราะเป็นคนที่เข้าไปจับแก้วในตอนแรก

ศาลมีคำพิพากษาส่งคู่คดียังฝึกอบรม 2 ปี ปัจจุบันครบกำหนดปล่อยตัวไปแล้ว และส่งกิตติคุณ ฝึกอบรมขั้นต่ำ 1 ปี ขั้นสูง 1 ปี 6 เดือน ปัจจุบันกิตติคุณฝึกอบรมอยู่ในศูนย์ฝึกละอบรมเด็กและ เยาวชนชายบ้านกรุณา และจะครบกำหนดปล่อยในเดือนมิถุนายน 2548

ส่วนที่ 5 ความคิด / ความรู้สึก ภายหลังจากการกระทำผิด และภายหลังถูกดำเนินคดี

กิตติคุณกล่าวแสดงความรู้สึกต่อการกระทำของตนเองว่า สิ่งที่ได้จากการกระทำตาม พฤติการณ์ของคดีที่กิตติคุณได้เล่าให้ฟังในตอนต้นนั้นคือ ความมั่นใจและความสะใจ กล่าวคือ กิตติคุณคิดว่าเป็นความสนุกสนานมากกว่า ไม่คิดว่าเป็นการกระทำที่ผิดแต่อย่างใด และคิดว่าผู้เสียหาย ยินยอมพร้อมใจด้วย แม้ว่าผู้เสียหายจะร้องขอความช่วยเหลือในขณะที่กิตติคุณและกลุ่มเพื่อนกำลัง ร่วมกันปลุกอยู่ก็ตาม กิตติคุณคิดว่าพฤติกรรมดังกล่าวเป็นพฤติกรรมธรรมดาของผู้หญิงที่มักจะแสร้ง ทำเป็นร้องพ้อเป็นพิธี แต่ไม่ได้มีเจตนาจะขัดขืน แม้ภายหลังเมื่อมีการฟ้องร้องกัน กิตติคุณก็ยังคิดว่า เป็นเจตนาของผู้เสียหายที่จะต่อรองเพื่อผลประโยชน์ทางการเงินมากกว่าต้องการให้กิตติคุณและกลุ่ม เพื่อนถูกลงโทษ ดังนั้นกิตติคุณจึงคิดว่าการที่กิตติคุณได้รับโทษส่งฝึกอบรมในครั้งนี้ จึงเป็นสิ่งที่ไม่ สมควรอย่างยิ่ง และด้วยความรู้สึกว่าการกระทำของตนไม่ผิด กิตติคุณจึงไม่รู้สึกสำนึกต่อเหตุการณ์ที่

เกิดขึ้นแต่ประการใด อย่างไรก็ตามถ้าย้อนเวลากลับไปได้ กิตติคุณเลือกที่จะไม่กระทำการดังกล่าว เพราะไม่อยากเป็นคดีความ

ผลกระทบจากเหตุการณ์ดังกล่าวต่อบุคคลต่างๆ นั้น กิตติคุณกล่าวว่า ในส่วนของผู้เสียหายนั้น กิตติคุณคิดว่าผู้เสียหายน่าจะได้รับความอับอาย ส่วนเรื่องอื่นๆ คงไม่มีผลเสียหายมากนัก เพราะกิตติคุณคิดว่าผู้เสียหายไม่ใช่ผู้หญิงที่ดี อ่านหนังสือก็ไม่ได้ แสดงว่าไม่มีการศึกษา หรือมีการศึกษาแต่ไม่ตั้งใจเรียน พฤติกรรมก็คงไม่ดีนัก ไม่เช่นนั้นคงไม่มานั่งในสถานที่ที่ค่อนข้างเปลี่ยวในสวนสาธารณะ เวลาพลบค่ำเพียงลำพัง ส่วนผลกระทบต่อครอบครัวของผู้เสียหายนั้น กิตติคุณไม่ทราบ อย่างไรก็ตามการชดเชยความเสียหายให้กับผู้เสียหายนั้น กิตติคุณคิดว่าน่าจะชดเชยเป็นตัวเงินได้

สำหรับผลกระทบที่ตัวกิตติคุณได้รับคือ ความอับอาย กิตติคุณรู้สึกอายประชาชนที่อยู่แถวบ้านเป็นอย่างมาก การเข้าสังคมก็วางตัวลำบาก ช่วงที่กำลังต่อสู้คดี กิตติคุณจะไปคุยกับลูกสาวบ้านใคร พ่อแม่เขาก็ไม่ให้คุยด้วย ส่วนความเสียหายด้านอื่นๆ กิตติคุณคิดว่าไม่มี เช่นเดียวกับความเสียหายต่อครอบครัวของกิตติคุณที่กิตติคุณทราบว่า บิดา มารดา มีความอับอายเพื่อนบ้านและคนรู้จักทั่วไปเป็นอย่างมาก ทั้งยังต้องมาเสียเวลาและเงินทองเพื่อต่อสู้คดีให้กับกิตติคุณอีกด้วย

ในส่วนความเสียหายต่อสังคมนั้น กิตติคุณไม่ทราบว่า มีหรือไม่ อย่างไร

ส่วนที่ 6 วิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิด

จากการกระทำความผิดดังกล่าวของกิตติคุณ กิตติคุณคิดว่าปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการกระทำผิดมี 5 ประการ คือ

1. สื่ออนาจาร : กิตติคุณกล่าวว่า การดูสื่อลามกอนาจาร โดยเฉพาะประเภทซีดี/วีซีดี ใปี ซึ่งมีส่วนอย่างมากในการกระตุ้นให้ตนเองนั้นเกิดอารมณ์และความรู้สึกทางเพศ และต้องการระบายออก สื่ออนาจารพวกนี้จึงเป็นแรงขับเคลื่อนที่ทำให้ตนเองมีความคึกคะนอง และหาทางออกด้วยวิธีการที่ผิดๆ
2. ความถี่ในการรับสื่อ : โอกาสที่กิตติคุณจะได้รับรู้สื่อลามกอนาจารนั้นมีมาก ไม่ว่าจะเป็นหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่อ่านเป็นประจำ หนังสือพิมพ์ที่เห็นอยู่ทั่วไป หรือวีซีดีที่ดูบ่อยเฉลี่ยแล้วสัปดาห์ละ 1 เรื่อง ล้วนเพิ่มความต้องการทางเพศให้กับกิตติคุณ การเห็นบ่อยๆ เป็นการสะสมความรู้สึกพอใจในเพศตรงข้าม และความต้องการเลียนแบบสื่อด้วย

3. พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มเพื่อน : เนื่องจากในกลุ่มเพื่อนของกิตติคุณ ส่วนใหญ่จะมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และมีการแสดงออกเรื่องเพศอย่างเปิดเผย รวมถึงมีการลวงละเมิดทางเพศแก่สตรีเป็นประจำอยู่แล้ว ทำให้กิตติคุณรู้สึกว่าการแสดงออกทางเพศดังกล่าวเป็นเรื่องปกติที่สามารถทำได้ และใครๆ ก็ทำกัน ส่งผลต่อการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของตนเองด้วย

4. การใช้จ่ายและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อน : เพื่อนที่กิตติคุณคบหา มีพฤติกรรมในการใช้จ่าย/สารเสพติด ไม่ว่าจะเป็นดื่มสุรา เบียร์ เสพกัญชาและยาบ้า ซึ่งกิตติคุณเองก็มีพฤติกรรมนั้นเช่นกัน กิตติคุณคิดว่าการเสพสารเสพติดดังกล่าว ทำให้ความสามารถในการคิดใคร่ครวญเหตุผลลดลง บางครั้งไม่สามารถควบคุมสติได้ หรือหลายครั้งที่ทำให้มีความคึกคะนอง และแสดงออกอย่างผิดๆ อย่างเช่นในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในครั้งนี้

5. การคบเพื่อนที่มีปัญหา : แม้ว่าเพื่อนส่วนใหญ่ของกิตติคุณจะมีปัญหาไม่มากนัก แต่การมีปัญหานั้นนำไปสู่การกระทำความผิดได้ง่ายขึ้น เช่น การหนีเรียน และไปรวมกลุ่มกันเพื่อทำกิจกรรมที่ไม่เหมาะสม เป็นการส่งเสริมพฤติกรรมที่ไม่ดี โดยเฉพาะค่านิยมในเรื่องเพศ เพราะการรวมตัวกันแต่ละครั้ง จะมีเพื่อนนักเรียนหญิงไปด้วย และหลายครั้งที่มีการมั่วสุมกันในเรื่องเพศสัมพันธ์

ส่วนที่ 7 แผนการดำเนินชีวิตภายหลังพ้นการฝึกอบรม

กิตติคุณจะครบกำหนดปล่อยในอีกประมาณ 3 เดือนเศษ นับจากวันที่สัมภาษณ์กิตติคุณ ซึ่งกิตติคุณตั้งความหวังเอาไว้ว่า ทันทีที่ปล่อยตัวออกไป จะกลับไปศึกษาต่อในระดับปวช. ชีวิตในศูนย์ฝึกฯ ให้ประโยชน์หลายอย่าง เช่น สอนให้เรารู้จักคิดอย่างมีเหตุมีผลมากขึ้น ได้เรียนรู้เรื่องไฟฟ้าสามารถนำไปใช้ต่อไฟภายในบ้านได้ เป็นต้น กิตติคุณกล่าวแสดงความมั่นใจว่าตนจะไม่กลับมากระทำความผิดซ้ำอีก เพราะไม่อยากสูญเสียอิสรภาพในลักษณะนี้อีกแล้ว และรู้สึกเซ็งกับการที่ต้องเข้ามาอยู่ในศูนย์ฝึกฯ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.4 ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 4

ชื่อ : นายสุริยา (นามสมมติ)

อายุ : 19 ปี

การศึกษา : ม.3

อาชีพ : ช่างประปา

ส่วนที่1 ข้อมูลทั่วไป

เขาวชนผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4 มีชื่อว่า นายสุริยา (นามสมมติ) ปัจจุบันอายุ 19 ปี เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ รูปร่างเล็ก กระทำคามผิดเป็นครั้งแรกในคดีโทรมหญิง เมื่อปี พ.ศ. 2544 ในขณะที่อายุได้ 16 ปี ศาลมีคำสั่งส่งสุริยาฝึกอบรมเป็นเวลา 2 ปี 2 เดือน ปัจจุบันฝึกอบรมอยู่ที่ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุดนามาได้ 1 ปี 5 เดือนแล้ว

สุริยามีภูมิลำเนาอยู่ที่จ.สงขลา เกิดและเติบโตที่จังหวัดสงขลา จนกระทั่งสำเร็จการศึกษาชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงได้ย้ายเข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานคร สุริยาจึงศึกษาที่จังหวัดสงขลา มาตลอด ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่โรงเรียนแห่งเดียวกันในจังหวัดสงขลา ผล การศึกษาของสุริยาจัดว่าอยู่ในระดับพอใช้ แต่สุริยามีปัญหาเรื่องการทะเลาะวิวาท โดยมักจะมีเรื่อง กับเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ทางบ้านจึงส่งสุริยาเข้ามาศึกษาต่อยังกรุงเทพมหานคร หลังจากสุริยาสำเร็จ การศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ดังกล่าวมาแล้ว

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว

บิดาของสุริยายังมีชีวิตอยู่ ปัจจุบันอายุ 70 ปีเศษ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ ก่อนหน้าที่จะมาแต่งงานกับมารดาของสุริยา บิดานับถือศาสนาอิสลาม แต่มารดาของสุริยาขอร้องให้ เปลี่ยน เพื่อลดความขัดแย้งในครอบครัว บิดาจึงเปลี่ยนศาสนาจากศาสนาอิสลามเป็นศาสนาพุทธ ภายหลังจากแต่งงานกับมารดา บิดามีที่ดินเป็นของตนเองประมาณ 5-6 ไร่ ประกอบอาชีพทำสวนยาง แต่

เนื่องจากปัจจุบันอายุมากแล้ว จึงไม่ได้กรีดยางด้วยตนเองอีก แต่จ้างคนในละแวกบ้านมาทำแทน โดยบิดาคอยสอดส่องดูแลและควบคุมการกรีดยางอย่างใกล้ชิด บิดาเป็นคนใจเย็น พุดน้อยทำงานหนัก สุรียาและบิดามีความใกล้ชิดกัน เนื่องจากบิดามักจะชวนสุรียาพูดคุยเสมอๆ ในช่วงเย็น ระหว่างการรับประทานอาหารเช้า

มารดาของสุรียา อายุประมาณ 69 ปี เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ ประกอบอาชีพทำสวนยางเช่นเดียวกัน ปัจจุบันบิดาและมารดาพักอยู่ด้วยกันที่จังหวัดสงขลา มารดาเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงสำคัญในการดูแลคนงานกรีดยาง เพราะมารดาเป็นคนจริงจัง ดู เสียงดัง จนคนงานทุกคนให้ความเคารพเกรงกลัว

สุรียาเล่าว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในบ้าน (บิดา-มารดา-สุรียา) อยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก บิดาของสุรียาเป็นคนพุดน้อย เมื่อเดินเข้าบ้านมา อย่างมากก็จะพูดคุยซักถามสุรียาสองสามประโยค เช่น กินข้าวหรือยัง เป็นต้น แล้วก็เดินจากไป สุรียาจึงมีความสนิทสนมกับมารดามากกว่า ความสนิทสนมอยู่ในระดับที่เรียกได้ว่าสนิทมาก สุรียาจะพูดคุยกับมารดาทุกเรื่อง และใช้เวลาคุยกันทุกวัน วันละนานๆ บางครั้งเป็นชั่วโมง โดยสุรียาจะนอนคุยเล่นกับมารดาบริเวณชานบ้าน

แม้ว่าบิดามารดาจะเข้มงวดกับการทำงานหนัก แต่ก็ไม่เคยละเลยความใส่ใจสุรียาเลย โดยสุรียาและครอบครัวจะรับประทานอาหารเช้าด้วยกันทุกมื้อ และมีการสนทนากันตลอดเวลา ตรงตามลักษณะของครัวไทยโบราณ ซึ่งเรื่องที่คุยกันส่วนใหญ่ บิดามารดาจะหารือกันเรื่องการทำมาหากิน เรื่องปัญหาที่พบในสวนในแต่ละวัน ปัญหาคนงาน ปัญหาเศรษฐกิจ และท้ายที่สุดก็จะหันมาให้ความสนใจกับสุรียา ว่าในวันหนึ่งๆ สุรียาทำอะไรบ้าง รวมไปถึงรสชาติของอาหารในเย็นวันนั้นด้วย

อย่างไรก็ตาม เมื่อสุรียาก้าวสู่การศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างสุรียาและครอบครัวลดความแน่นแฟ้นลงไปบ้าง เพราะระยะหลัง สุรียาได้หันมาให้ความสำคัญกับเพื่อนๆ มากขึ้น เนื่องจากสุรียาก้าวสู่ความเป็นวัยรุ่น การอยู่กับเพื่อนทำให้สุรียาสนุกสนานเพลิดเพลิน มีกิจกรรมใหม่ๆ ที่น่าสนใจให้ทำตลอดเวลา เช่น เล่นกีฬา ตกปลา ซี่งรถจักรยานยนต์เที่ยวเตร่ หรือการสนทนาในกลุ่มเพื่อน

เพื่อนๆ ของสุรียา มักเป็นเด็กในละแวกบ้านเดียวกัน เรียนโรงเรียนเดียวกัน บิดามารดาของสุรียาจึงพอจะรู้จักหน้าค่าตาอยู่แล้ว บางคนถึงขั้นรู้จักผู้ปกครอง หรือผู้ปกครองเป็นเพื่อนกันก็มี บิดามารดาจึงไม่ว่ากล่าวเวลาสุรียาออกไปเล่นกับกลุ่มเพื่อน

สุรียามีพี่น้องทั้งหมด 5 คน เป็นชาย 4 คน หญิง 1 คน (เป็นคนโต อายุประมาณ 35 ปี) ที่เหลืออีก 4 คนเป็นชายคนที่ 2-5 สุรียาเป็นคนสุดท้อง (คนที่5) พี่น้องของสุรียาทุกคนแต่งงานมีครอบครัวหมดแล้วตั้งแต่วัยรุ่น (อายุ 15-16ปี) และแยกครอบครัวออกไปอยู่ต่างหาก สุรียาจึงพักอยู่กับบิดาและมารดา 3 คนตั้งแต่เด็กๆ

สุรียาและพี่ชายคนที่ 4 อายุห่างกัน 15 ปี ในวัยเด็กทั้งสองมักจะทะเลาะวิวาทกันบ่อยครั้ง เฉลี่ยแล้ว 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ เรื่องที่มักทะเลาะก็เป็นเรื่องทั่วๆ ไป เช่น หมั่นไส้กัน พุดจาไม่ถูกหูกัน ซึ่งพ่อแม่ห้ามปรามเท่าใดก็ไม่เป็นผล ทั้งสองยังคงทะเลาะกันเสมอมา แต่ทั้งสองไม่ได้โกรธกัน วันนีทะเลาะกัน ฟรุ้งก็ตีกัน เป็นอย่างนี้เรื่อยไป

พี่ชายคนที่ 4 ย้ายเข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานครกับพี่ชายคนที่ 2 เมื่อหลายปีก่อน เพื่อมาทำมาหากิน ต่อมาพี่ชายคนที่ 2 ก็ย้ายกลับบ้านไปอยู่จังหวัดสงขลา ในขณะที่พี่ชายคนที่ 4 มีครอบครัวและพักอาศัยอยู่ที่กรุงเทพฯ ต่อไป

ขณะที่สุรียาศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สุรียามักมีปัญหาทะเลาะวิวาทกับวัยรุ่นกลุ่มอื่นๆ อยู่เป็นประจำ สาเหตุเพราะต้องการช่วยเพื่อน เนื่องจากมีเพื่อน 2-3 คนในกลุ่มของสุรียา ที่มักจะมีปัญหากับวัยรุ่นกลุ่มอื่น สุรียาและเพื่อนๆ ทั้งหมดในกลุ่ม จึงต้องร่วมกันช่วยเหลือเพื่อเป็นการปกป้องเพื่อน ทำให้มีปัญหาไม่เว้นแต่ละวัน สร้างความหนักใจให้บิดามารดาอย่างมาก อย่างไรก็ตามสุรียาพยายามประคับประคองตนเอง จนสามารถศึกษาจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ ด้วยระดับผลการเรียนที่ไม่เป็นที่น่าพอใจนัก

หลังจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 บิดามารดาจึงได้ส่งสุรียาเข้ามาอยู่กับพี่ชายคนที่ 4 ที่บ้านพักเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ด้วยหวังจะให้ห่างไกลจากกลุ่มเพื่อนที่ไม่ดี หรือสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี เพื่อโอกาสทางการศึกษา หรือการทำงานในอนาคตด้วย บ้านพักมีนบุรีเป็นตึกแถวสองชั้น สุรียาพักอาศัยอยู่กับพี่ชายและภรรยาของพี่ชาย พี่ชายประกอบอาชีพรับเหมาทำประปาให้กับอาคารพาณิชย์ หรือหมู่บ้านต่างๆ มีรายได้ดี ส่วนภรรยามีอาชีพแม่บ้าน พี่ชายของสุรียาเป็นคนใจดี มีน้ำใจกับสุรียามาก และไม่คอยได้ก้าวก่ายชีวิตส่วนตัวของสุรียามากนัก ทำให้สุรียามีชีวิตที่ค่อนข้างเป็นอิสระ และสุรียาก็ได้ช่วยพี่ชายทำงานประปาด้วย

หลังจากย้ายไปพักอยู่กับพี่ชายที่มีเงินบุรีได้ประมาณ 5-6 เดือน จึงเกิดเรื่องขึ้น และระหว่างที่ศาลพิจารณาคดี สุริยาได้รับการประกันตัว และพักอยู่กับพี่ชายต่ออีกจนกระทั่งศาลมีคำพิพากษาเมื่อเวลาผ่านไปได้ประมาณ 1 ปี

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

3.1 การขัดเกลาเรื่องเพศจากคนในครอบครัว

สุรียากล่าวถึงการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนที่สุริยาศึกษาว่า มีการสอนบ้าง ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งสุริยาได้กล่าวถึงรายละเอียดต่างๆ ดังนี้

1. เรื่องการให้เกียรติผู้หญิง : สิ่งที่บิดามารดามักจะสอนสุริยาเสมอ คือ เรื่องการไม่ดูต่ำกว่า กล่าวผู้หญิง การไม่ชมเชยรังแกผู้หญิงทั้งกายและใจ และการเสียสละให้ผู้หญิงก่อนเสมอ ด้วยเหตุผลที่ว่าผู้หญิงเป็นเพศที่อ่อนแอกว่าที่ผู้ชายควรต้องดูแลเอาใจใส่ เหมือนที่บิดาไม่เคยเอาเปรียบ ชมเชย ทำร้ายทำลายน้ำใจของมารดาเลย เป็นต้น แต่สุริยาก็ไม่เคยปฏิบัติตาม กับผู้หญิงบางคนที่สุริยารู้สึกหมั่นไส้ สุริยาก็จะด่าว่า มีการชมผู้หญิงบ้างในบางครั้ง และไม่เคยเสียสละให้ผู้หญิงคนไหน

สำหรับเรื่องการไม่ล่วงละเมิดเนื้อตัวร่างกายผู้หญิง การไม่ฉวยโอกาสกับผู้หญิง การพูดจาหยอเย้ยให้เกียรติผู้หญิง การไม่พูดจาดูถูกทั้งต่อหน้าและลับหลัง และการดูแลช่วยเหลือผู้หญิงนั้น สุริยาไม่ได้รับการสอน

2. การเคารพเรื่องสิทธิสตรี : สุรียากล่าวว่าบิดามารดาไม่เคยสอนในเรื่องดังกล่าว ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องการซื้อสัตย์ต่อผู้หญิง การให้ความเสมอภาคกับผู้หญิง หรือแม้กระทั่งการเคารพในความเป็นผู้นำของผู้หญิง อย่างไรก็ตามสุรียากล่าวว่า โดยส่วนตัวตนไม่ใช่คนเจ้าชู้อยู่แล้ว โดยตนจะมีแฟนครั้งละ 1 คน คนละประมาณ 3 เดือน – 1 ปี และตนก็ยอมรับในความสามารถของผู้หญิง กรณีที่ผู้หญิงมีความสามารถมากกว่าตนเอง ก็สามารถยอมรับได้ และคิดว่าเดี๋ยวนี้ผู้หญิงเก่งมีมากมาย

3. การไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร : พบว่าสุริยาได้รับการแนะนำจากบิดามารดาในเรื่องดังกล่าวนี้มากที่สุด ได้แก่ เวลาที่เหมาะสมในการมีเพศสัมพันธ์ โทษของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และประเพณีวัฒนธรรมที่ดำรงในเรื่องเพศ โดยบิดามารดาสอนว่า เวลาที่เหมาะสมในการมีเพศสัมพันธ์นั้น ควรจะมีเมื่อตนมีความพร้อมเสียก่อน ความพร้อมดังกล่าว คือความพร้อมในเรื่องการ

งาน ควรมีความสามารถในการทำมาหาเลี้ยงชีพ มีความสามารถในการปกครองดูแลตนเองและครอบครัวเสียก่อน ซึ่งสุรียารับฟังแต่ไม่ได้ปฏิบัติตาม พบว่าสุรียามีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกสมัยเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับเพื่อนนักเรียนหญิงในโรงเรียน ซึ่งตอนนั้นก็ไม่ได้เกิดปัญหาใดๆ สุรียาจึงไม่เห็นโทษหรือพิษภัยของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มารดามักจะพูดเสมอว่าจะทำให้เสียการเรียน แต่สุรียาไม่รู้สึกอะไร เพราะตนไม่ค่อยได้เข้าเรียนอยู่แล้ว และผลการเรียนก็ไม่ค่อยดีอยู่แล้ว ทำให้สุรียาไม่รู้สึกรู้ว่าผลการเรียนที่ไม่ดีนั้นของตนเอง จะมีสาเหตุมาจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร นอกจากนี้บิดามารดา ยังแนะนำว่าไม่ควรซิงสุกก่อนห้าม แต่ควรแต่งงานเสียก่อน แต่สุรียาก็ไม่ได้ปฏิบัติตาม

สำหรับเรื่องการทำทางออกที่ดีเมื่อหมกมุ่นเรื่องเพศนั้น สุรียาไม่ได้รับการแนะนำจากบิดามารดา แต่สุรียาเองไม่ได้มีความหมกมุ่นในเรื่องดังกล่าว เมื่อสุรียามีความต้องการทางเพศ ก็จะทำเป็นลึ้มๆ ไป ความรู้สึกลึ้มๆ ก็จะหายไปเอง แต่ถ้ามีความจำเป็นสุรียาก็ใช้วิธีการช่วยเหลือตัวเองในบางครั้ง ซึ่งวิธีการดังกล่าวเกิดจากการศึกษาด้วยตนเอง ประกอบกับการพูดคุยกับกลุ่มเพื่อนบ้างเป็นบางครั้ง

4. ความรู้เรื่องเพศศึกษา : สิ่งที่สุรียามักจะได้รับการแนะนำจากบิดามารดา คือ เรื่องโรคที่เกิดจากเพศสัมพันธ์ และการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย โดยมารดาแนะนำถึงเรื่องโรคเอดส์และหนองใน ในขณะที่บิดาแนะนำถึงเรื่องการใช้ถุงยางอนามัย แต่สุรียารู้สึกว่าเรื่องโรคติดต่อเป็นเรื่องไกลตัวคงไม่มาเกิดกับตนเอง จึงไม่เคยใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์

สำหรับเรื่องลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะทางกายภาพของร่างกายมนุษย์ และเพศสัมพันธ์กับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์นั้น สุรียาไม่ได้รับการแนะนำจากบิดามารดา และก็ไม่ค่อยมีความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวมากนัก แต่โดยส่วนตัวสุรียาคิดว่าเพศสัมพันธ์ไม่ใช่สิ่งที่มีความสำคัญกับชีวิตของตน ไม่มีเพศสัมพันธ์ตนก็สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุข

5. คุณค่า / ค่านิยมทางเพศ : สุรียาได้รับการสอนในเรื่องการไม่สำส่อนทางเพศและเพศสัมพันธ์กับการสืบพันธุ์ ว่าไม่ควรมั่ว นอนกับผู้หญิงหลายๆ คน เพราะเราไม่รู้ว่าใครเป็นอย่างไร อาจนำโรคมาสู่เราได้ และการมีเพศสัมพันธ์ก็เพื่อประโยชน์ในการมีบุตร เพื่อสืบทอดวงศ์ตระกูลเลี้ยงเป็นที่พึ่งพายามแก่เฒ่า ส่วนเรื่องการรักษาคุณค่าทางเพศของผู้หญิง และความซื่อสัตย์ต่อคู่ครองนั้น สุรียาไม่ได้รับการสอน

สุรียาคิดว่า การล่วงละเมิดทางเพศแก่ผู้หญิงไม่ใช่เรื่องเสียหาย โดยเฉพาะกรณีที่ผู้หญิงยินยอม เช่น การกอด จูบ ลูบ คลำ เป็นเรื่องที่สุรียาปฏิบัติต่อเพื่อนนักเรียนหญิงที่สุรียาคบหาสมาคมอยู่ด้วย และสุรียาเองก็มีคู่นอนมาแล้วหลายคนตั้งแต่สมัยเรียนมัธยม

สำหรับเรื่องการเปิดเผยในเรื่องเพศนั้น จะมีเป็นปกติในกลุ่มเพื่อน โดยเพื่อนผู้ชายมักจะนิยมมาเล่าประสบการณ์ทางเพศให้เพื่อนๆ ในกลุ่มฟัง หลายครั้งที่มีการกล่าวถึงผู้หญิงที่แต่ละคนไปมีเพศสัมพันธ์ด้วยในแง่มุมต่างๆ ผู้หญิงบางคนก็รู้ว่าตกเป็นขี้ปากหนุ่มๆ บางคนก็ไม่รู้ แต่ที่รู้ก็ไม่ว่าอะไร

นอกจากการแนะนำในเรื่องต่างๆ ดังกล่าวแล้ว พฤติกรรมหนึ่งที่บิดามารดามักจะห้ามปรามสุรียาเสมอๆ คือ เรื่องของการไปเที่ยวแล้วกลับบ้านดึกๆ สุรียาเล่าให้ฟังว่า ตนมักจะไปกับกลุ่มเพื่อนเพื่อชู้รักจกัรยานยนต์เล่นกัน ไปดูการแข่งขันรถซึ่งที่เด่นทรหด บางครั้งก็ไปนั่งร้านน้ำชา พุดคุยกัน กว่าจะกลับบ้านก็ตี 3 - ตี 5 และบางครั้งที่กลับบ้านมา ก็จะไปหาผู้หญิงมาที่บ้านด้วย ซึ่งบิดามารดาก็มักจะเตือนว่าให้ระมัดระวังเรื่องลูกสาวชาวบ้าน อย่าให้มีปัญหาตามมา โดยเฉพาะเรื่องการตั้งครรภ์ เดี่ยวจะเป็นเรื่องราวใหญ่โต แต่ไม่ได้ห้ามปรามเรื่องพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ เพราะสุรียาเองก็ปฏิบัติจนเป็นปกติไปแล้ว

สุรียาได้แสดงความคิดเห็นถึงลักษณะของผู้หญิงที่ตัวเองว่า ควรจะเป็นผู้หญิงที่นิ่ง เข้าใจง่าย ไม่เที่ยว ซึ่งจะทําให้ชีวิตครอบครัวมีความสุข สำหรับการปฏิบัติต่อผู้หญิง ตนคิดว่าที่ผ่านมาก็ไม่มีอะไรน่าจะเสียหาย คงจะถือปฏิบัติเช่นนั้นต่อไป

สำหรับผู้ที่มื่ออิทธิพลต่อความคิดของสุรียามากที่สุด คือ บิดา เพราะบิดาเป็นคนเงียบขรึม พุดน้อย ทําให้สุรียามีความเกรงใจ แม้จะไม่ค่อยสนิทกันมากนัก แต่สุรียาก็ให้ความเคารพ

ส่วนมารดา เป็นบุคคลที่สุรียารักมากที่สุด เพราะมีความสนิทสนมกันมากที่สุด สุรียากล่าวว่า มารดาจะรู้เรื่องทุกเรื่องของตนเอง

3.2 พฤติกรรมทางเพศของคนในครอบครัว

สุรียากล่าวว่า ที่บ้านไม่เคยมีใครทำตัวอย่างที่ไม่ดีในเรื่องเพศให้ตนเห็นเลย ไม่ว่าจะเป็นการมีเพศสัมพันธ์ให้เห็น การแต่งกายโป้เปลือย การพุดจาหยาบโลนส่อไปในเรื่องเพศ หรือการดูภาพยนตร์หรือสื่อลามกอนาจารอื่นๆ

3.3 การคบเพื่อนที่มีปัญหา

เนื่องจากช่วงชีวิตที่สำคัญของสุรียามี 2 ช่วง คือ ช่วงที่ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่จังหวัดสงขลา สุรียาจะมีเพื่อนกลุ่มหนึ่ง และช่วงระยะหลังที่ย้ายเข้ามาอยู่กรุงเทพฯ กับพี่ชายที่มินบุรี สุรียาจะมีเพื่อนอีกกลุ่มหนึ่ง จึงขอกล่าวถึงกลุ่มเพื่อนของสุรียาแยกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มเพื่อนสมัยเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น : เพื่อนที่สุรียาคบหาสมาคมตอนนั้น เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียนในโรงเรียนเดียวกัน ้วยเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ ในวันเรียน สุรียาและเพื่อนๆ ไม่ค่อยได้เข้าเรียน โดดเรียนไปนั่งคุยเล่นกันแถวโรงอาหาร บางครั้งก็ออกไปเที่ยวที่ตัวเมือง โรงเรียนกับตัวเมืองอยู่ห่างกันประมาณ 2-3 กิโลเมตร เวลาโดดเรียนจะโดดยกชั้นเรียน เช่นรถจักรยานยนต์ออกทางประตูหลังโรงเรียน ซึ่งครูอาจารย์ก็ทราบแต่ไม่ได้ว่าอะไร เพราะเบื่อกี่จะตามจับ เข้าเมืองไปเดินซื้อของ หาที่นั่งคุยกัน เล่นสแน็กเกอร์ ไปตามพักตามหอพัก หอพักของนักเรียนเป็นสถานที่ที่สุรียาและกลุ่มเพื่อนใช้ในการมีเพศสัมพันธ์กัน ถ้าเป็นวันเสาร์-อาทิตย์ ก็มักจะชวนกันไปนั่งแถวน้ำตกเพื่อดื่มสุรียากัน บ่อยครั้งที่เจอวัยรุ่นกลุ่มอื่นๆ และเกิดการหมั่นไส้กัน ก็มีการทะเลาะวิวาทกัน เคยมีการเขวี้ยงขวดใส่กันจนถึงแก่ความตาย แต่ไม่สามารถจับตัวได้

การทะเลาะวิวาทเป็นเรื่องปกติของสุรียาและกลุ่มเพื่อน ทุกครั้งที่ไปไหนมาไหน แต่ละคนจะต้องพกมีดพกดาเป็นของอย่างน้อย โดยเอาเหน็บไว้ใต้เบาะรถจักรยานยนต์ บางคนมีอาวุธมากกว่านั้น เช่น ปืน ก็มี สุรียาเคยถูกฟันที่หน้าอก แต่ก็ไม่เข็ดหลาบ รู้สึกสนุกมากกว่า บิดามารดาพูดว่ากลัวจนเอือมระอา

2. กลุ่มเพื่อนสมัยทำงานที่กรุงเทพมหานคร : เพื่อนที่สุรียาคบหาสมาคมช่วงนี้ เป็นช่วงที่สุรียาย้ายเข้ามาพักอยู่กับพี่ชายในกรุงเทพฯ ย่านมินบุรี และเป็นกลุ่มเพื่อนที่ชักพาสุรียาไปสู่การกระทำผิด

กล่าวคือ เพื่อนกลุ่มนี้มีประมาณ 4-5 คน เป็นเพื่อนที่ทำงานประปาอยู่ด้วยกัน จบการศึกษาในระดับชั้น ป.6-ม.6 แต่ละคนมีที่พักด้วยกันในเขตมินบุรี รู้จักกันก่อนที่สุรียาจะกระทำความผิดประมาณ 3-4 เดือน ทุกคนอายุมากกว่าสุรียา และมีพฤติกรรมในการใช้ยาและสารเสพติด ได้แก่ ดื่มสุรา เบียร์ สูบบุหรี่ และสูบกัญชา กิจกรรมที่นิยมทำร่วมกัน คือ นั่งล้อมวงดื่มสุรียากัน ไปเดินเที่ยวห้างเดอะมอลล์บางกะปิ ห้างตะวันนา ไปนั่งฟังเพลงตามร้านอาหาร เป็นต้น ในวันหนึ่งๆ สุรียาจะใช้เวลาอยู่

กับเพื่อนๆ ตลอดทั้งวัน ในเวลากลางวันก็ทำงานด้วยกัน พอตกลงเลิกงานก็ชวนกันไปนั่งดื่มสุราจน มีดเคี้ยว ก็กลับที่พักเข้านอน เมื่อก่อนสุรียาคิดว่าเพื่อนมีความสำคัญกับตนเองมาก เพราะเป็นทุกอย่าง ในชีวิตประจำวัน วันๆ ไม่มีใครนอกจากเพื่อน อยู่กับเพื่อน กินกับเพื่อน นอนกับเพื่อน แต่ปัจจุบันตนไม่ คิดว่าเพื่อนมีความสำคัญ เพราะตั้งแต่เกิดคคีความ เพื่อนไม่เคยมาเยี่ยมตนเองเลยแม้แต่ครั้งเดียว สุรียาจึงได้เรียนรู้ว่าคนที่รักเรามากที่สุด คือ บิดามารดา และคนในครอบครัว แม้จะอยู่ไกลไม่ค่อย ได้มาเยี่ยมมัก แต่ก็พยายามหาเวลา มา ทุกวันนี้สุรียาจึงให้ความสำคัญกับบิดามารดามากกว่าเพื่อน

เพื่อนทั้งหมดของสุรียากลุ่มนี้ จัดเป็นเพื่อนที่มีปัญหา บางคนมีปัญหาครอบครัวแตกแยก บิดา มารดาเลิกร้างกัน ทำให้ต้องระเห่ร่อนจากภาคใต้เข้ามาทำงานทำในกรุงเทพฯ ฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ดิ้นก ด้วยค่าแรง 200 บาท/วัน บางคนเคยมีประวัติกระทำความผิดในคดีพยายามฆ่า พกพาอาวุธ เช่น มีด ปืน เมื่อใดมีเรื่องก็จะหยิบขึ้นมาใช้ มีปัญหาการทะเลาะวิวาทบ้าง มีปัญหารักในวัยเรียน 2 ใน 5 มี บุตรแล้วตั้งแต่เรียนมัธยมต้น เพื่อนกลุ่มนี้เคยชักชวนสุรียาไปทำสิ่งที่ไม่ดี เช่น การสูบบุหรี่ การเที่ยว เตร์ และการทะเลาะวิวาท ซึ่งสุรียามีความรักเพื่อน จึงปฏิบัติตามที่เพื่อนชวน สุรียาคิดว่าเพื่อนมีส่วน ในระดับปานกลางที่ทำให้ตนกระทำความผิดในครั้งนี้

3.4 การใช้ยาและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อน

เพื่อนสมัยเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของสุรียา มีพฤติกรรมในการนิยมดื่มสุรา โดยมักจะไปจับ กลุ่มกันในวันเสาร์-อาทิตย์ หลายครั้งที่สุรียาเป็นสาเหตุนำไปสู่การทะเลาะวิวาทกัน เพราะเกิดความ หงุดหงิดกับวัยรุ่นในกลุ่มใกล้เคียง และไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้

ส่วนเพื่อนสมัยที่ทำงานในกรุงเทพฯ นั้น ก็มีพฤติกรรมในการใช้ยาและสารเสพติดหลาย ประเภท ได้แก่ การดื่มสุรา/เบียร์ การสูบบุหรี่ และการสูบบุหรี่ โดยมักจะนั่งล้อมวงเพื่อดื่มสุรากัน เป็นประจำ โดยเฉพาะเวลาเย็นหลังเลิกงาน

สำหรับพฤติกรรมการใช้สารเสพติดของสุรียาเองนั้น สุรียากล่าวว่าเขาเริ่มหัดสูบบุหรี่ตั้งแต่ เรียนชั้นประถม 1 และเริ่มดื่มสุรา สูบบุหรี่ ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยความอยากรู้อยากลอง และติดมาเป็นนิสัยจนกระทั่งกระทำความผิด สุรียาจึงคิดว่าการใช้ยาและสารเสพติดมีส่วนที่ทำให้ ตนเองกระทำความผิด

3.5 พฤติกรรมทางเพศของกลุ่มเพื่อน

ส่วนพฤติกรรมทางเพศของเพื่อนกลุ่มนั้น สุรียากล่าวถึงกลุ่มเพื่อนที่ทำงานที่กรุงเทพฯ ซึ่งเขามีความใกล้ชิดมาก และนำไปสู่การกระทำความผิดในครั้งนั้นว่า ทุกคนมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นก่อนวัยอันควร คือตั้งแต่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยจะคบเพื่อนนักเรียนหญิงรุ่นพี่ในโรงเรียนเพื่อร่วมหลับนอนด้วย และแต่ละคนจะมีคู่นอนมากกว่า 1 คน และนิยมเปลี่ยนคู่นอนบ่อยด้วย ในขณะที่ลักษณะของการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้หญิง จะเป็นไปโดยความสมัครใจของฝ่ายหญิงเป็นส่วนใหญ่ ทำให้มีการแสดงออกที่ค่อนข้างเปิดเผย เช่น การถูกเนื้อต้องตัว กอด จูบ เป็นต้น แต่ไม่นิยมเที่ยวแหล่งบริการทางเพศ เพราะกลัวติดโรคและสิ้นเปลือง ส่วนการพูดคุยในเรื่องเพศ มักจะปกปิดมากกว่าเปิดเผย นอกจากนี้ยังพบพฤติกรรมในการดูสื่อลามกอนาจารอีกด้วย

3.6 การขัดเกลาเรื่องเพศจากโรงเรียน

สุรียากล่าวถึงการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนที่สุรียาเรียนว่ามีการสอนตั้งแต่สุรียาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้ว ในระยะแรกของการเรียนนั้น คุณครูไม่ได้แนะนำมากนัก เพียงแต่เกริ่นๆ ถึงเรื่องเพื่อนผู้หญิงว่านักเรียนชายไม่ควรทำตัวสนิทสนมกับนักเรียนมากนัก เพราะเริ่มโตแล้วไม่ใช่เด็กๆ การถึงเนื้อถึงตัวเพื่อนนักเรียนหญิงอาจทำให้เกิดความเสียหายกับเพื่อนนักเรียนหญิงได้ ต่อมาเมื่อสุรียาขึ้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก็เริ่มมีการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษามากขึ้น โดยอาจารย์ผู้สอนเป็นหญิง อายุประมาณ 35 ปี มีครอบครัวแล้ว อาจารย์จะสอนด้วยการอธิบายด้วยคำพูด และบางครั้งก็มีภาพประกอบ ซึ่งสุรียาได้รับการสอนจากโรงเรียนมาตลอดจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังรายละเอียดต่างๆ ดังนี้

1. เรื่องการให้เกียรติผู้หญิง : สิ่งที่อาจารย์มักจะสอนสุรียาในชั้นเรียนเสมอๆ คือ เรื่องการไม่ดูต่ำกว่ากล่าวผู้หญิง การพูดจายกย่องให้เกียรติผู้หญิง การไม่พูดจาดูถูกผู้หญิงทั้งต่อหน้าและลับหลัง และการไม่ข่มเหงรังแกผู้หญิงทั้งกายและใจ โดยอาจารย์ให้เหตุผลว่า ผู้หญิงเป็นเพศเดียวกับแม่ การพูดจากับผู้หญิงควรพูดจาให้ดี ผู้หญิงจะได้ไม่เสียใจ และเป็นการให้เกียรติผู้หญิงด้วย และโดยสภาพร่างกายความเป็นผู้ชาย โดยโครงสร้างแล้วธรรมชาติสร้างมาให้มีความแข็งแรงมากกว่าผู้หญิงอยู่แล้ว จึงไม่ควรใช้ความได้เปรียบดังกล่าวไปบังคับข่มเหงผู้หญิง รวมถึงการพูดถึงผู้หญิงในทางที่ไม่ดีลับหลัง

เป็นเรื่องที่ผู้ชายออกสามศอกเขาไม่ทำกัน ถ้าทำเรียกว่าไม่แมน ซึ่งสุรียาก็เห็นด้วยกับคำสอนของอาจารย์และไม่เคยล่วงเกินผู้หญิงตามคำสอนของอาจารย์

ในขณะที่เรื่องการไม่ล่วงละเมิดเนื้อตัวร่างกายผู้หญิง การไม่ฉวยโอกาสกับผู้หญิง การเสียสละให้ผู้หญิงก่อนเสมอ และการดูแลช่วยเหลือผู้หญิง อาจารย์ไม่ได้สอน และโดยส่วนตัวแล้วสุรียาก็ไม่ค่อยได้ปฏิบัติดังกล่าว เพราะคิดว่าผู้หญิงสมัยนี้มีความสามารถ ดูแลตัวเองได้ดี ไม่จำเป็นต้องให้ใครไปดูแล ถ้าทำไปอาจถูกต่อว่าว่าจู้จี้จ้านได้ ส่วนเรื่องการล่วงละเมิดทางเพศกับผู้หญิงนั้น สุรียาจะไม่ทำถ้าผู้หญิงไม่ยินยอม ที่ผ่านมามีบ้างที่แตะต้องเนื้อตัวเพื่อนหญิง แต่ล้วนได้รับความยินยอมจากเพื่อนหญิงแล้วทั้งสิ้น

2. การเคารพเรื่องสิทธิสตรี : การให้ความเสมอภาคกับผู้หญิงเป็นเรื่องที่สุรียาได้รับการสอนจากโรงเรียน ด้วยเหตุผลที่ว่าสมัยนี้หญิงชายมีความเท่าเทียมกัน การกดขี่ผู้หญิงว่าต่ำต้อยกว่าผู้ชายมีแต่ในสมัยโบราณเท่านั้น เดี่ยวนี้การกระทำดังกล่าวเป็นเรื่องฝ่าฝืนกฎหมาย เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ซึ่งสุรียาเองก็ยอมรับในเรื่องนี้ และไม่ขัดข้องกรณีมีการเรียกร้องเรื่องสิทธิสตรี รวมถึงสามารถยอมรับได้กรณีที่ผู้หญิงมีความสามารถมากกว่าผู้ชาย แต่กรณีที่ผู้หญิงมีความเป็นผู้นำ ถ้าเป็นเรื่องของการทำงาน สุรียาให้การยอมรับได้ แต่ถ้าเป็นเรื่องการดำรงชีวิตครอบครัว สุรียาคิดว่าผู้ชายควรมีความเป็นผู้นำมากกว่า

สำหรับเรื่องความซื่อสัตย์ต่อผู้หญิงนั้น อาจารย์ไม่ได้สอน แต่โดยส่วนตัวสุรียาเองไม่ใช่คนเจ้าชู้ เคยมีคนรักมาก่อน ก็มีครั้งละ 1 คน ไม่คบทีละหลายคน

3. การไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร : สิ่งที่สุรียาได้เรียนรู้จากโรงเรียน คือ เรื่องเวลาที่เหมาะสมในการมีเพศสัมพันธ์ โทษของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงามในเรื่องเพศ โดยอาจารย์แนะนำว่าควรจะมีงานทำ สามารถเลี้ยงตัวเองได้เสียก่อน จึงเริ่มมีเพศสัมพันธ์ เพราะเมื่อพลาดพลั้งมีบุตร จะได้มีความสามารถในการรับผิดชอบดูแล การมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร เช่น ในวัยเรียนจะทำให้เสียการเรียน เรียนไม่จบและเสียอนาคตในที่สุด ดังนั้นจึงควรแต่งงานก่อน ไม่ควรชิงสุกก่อนห่าม ซึ่งในเรื่องดังกล่าวนี้อาจารย์ได้สอนและแนะนำเช่นเดียวกับที่สุรียาได้รับการสอนจากบิดามารดา แต่อย่างไรก็ตาม สุรียาไม่ได้ปฏิบัติตามคำสอนดังกล่าว สุรียาเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตั้งแต่ศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับเพื่อนนักเรียนหญิง ด้วยความอยากรู้

อยากลอง และสุรียาไม่ได้รับผลร้ายจากการมีเพศสัมพันธ์ดังกล่าว กลับกันทำให้สุรียารู้สึกสนุก และมีความสุขมากกว่า สุรียาจึงปฏิบัติมาตลอด

สำหรับเรื่องการหาทางออกที่ดีเมื่อมีการหมกมุ่นเรื่องเพศนั้น อาจารย์ไม่ได้สอน แต่สุรียาจะเรียนรู้จากกลุ่มเพื่อนที่คบหาสมาคมอยู่ และโดยปกติแล้ว สุรียามีความต้องการทางเพศไม่บ่อยนัก และเมื่อเกิดความรู้สึกดังกล่าว และทำเป็นลึ้มๆ ไป ความรู้สึกนั้นก็หายไปเอง แต่ถ้าไม่หายไป สุรียาก็อาจใช้วิธีการช่วยเหลือตนเอง ถ้าเป็นช่วงศึกษาอยู่ที่สงขลา ก็มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักเรียนหญิงบ้างตามโอกาส

4. ความรู้เรื่องเพศศึกษา : สิ่งที่อาจารย์สอน คือเรื่องลักษณะทางกายภาพของร่างกาย โดยการบรรยายประกอบรูปภาพ ทำให้สุรียามีความเข้าใจถึงองค์ประกอบของร่างกาย ซึ่งสุรียาอาจจะมี ความสนใจในระยะต้น แต่เมื่อเรียนไปแล้วก็ไม่ได้สนใจอีก ส่วนเรื่องโรคที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย อาจารย์ได้แนะนำถึงโรคเอดส์และหนองใน และการใช้ถุงยางอนามัย แต่สุรียาไม่เคยใช้ถุงยางอนามัยเวลามีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิง แต่จะใช้วิธีให้เพื่อนหญิงรับประทาน ยาคุมชนิดแผงแทน

สำหรับเรื่องความหมายของเพศศึกษา ลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์ และเพศสัมพันธ์กับความ ต้องการพื้นฐานของมนุษย์ และหน้าที่ของการมีเพศสัมพันธ์ อาจารย์ไม่ได้สอน สุรียาได้เรียนรู้ ลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์จากสื่อบางประเภท และการพูดคุยกับกลุ่มเพื่อน รวมถึงการลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง สำหรับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ในเรื่องเพศนั้น สุรียาไม่ค่อยเข้าใจนัก แต่ก็คิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ไม่ใช่สิ่งสำคัญ ไม่มีสุรียาก็สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้

5. คุณค่า / ค่านิยมทางเพศ : พบว่าโรงเรียนไม่เคยสอนความรู้ในเรื่องดังกล่าวให้กับสุรียา ไม่ ว่าจะเป็นเรื่องผลดีของการไม่ล่วงละเมิดทางเพศกับผู้หญิง การรักษาคุณค่าของผู้หญิงในเรื่องเพศ การไม่ล่าส่อนทางเพศ หรือการเปิดเผยหรือปกปิดเรื่องเพศ ทุกวันนี้สุรียาเองก็ยังไม่ทราบแน่ชัดว่า ผู้หญิงมีคุณค่าในเรื่องเพศอย่างไร และควรจะรักษาไว้อย่างไร เพื่ออะไร

แม้ว่าอาจารย์จะเคยสอนเรื่องเพศศึกษาในบางเรื่องทีกล่าวมาแล้ว แต่สุรียาก็ไม่ได้จดจำหรือ ใส่ใจ แม้กระทั่งจะนำมาปฏิบัติตามแต่ประการใด

3.7 สื่ออาจารย์และความถนัดในการรับสื่อ

จากการสอบถามเรื่องการบริโภคสื่อลามกอนาจารของสุรียาพบว่า สุรียาเคยดูพวกสื่อลามกอนาจารอยู่บ้างเหมือนกัน เช่น อินเทอร์เน็ต ภาพยนตร์ วีซีดี หนังสือการ์ตูน และหนังสือลามก โดยสื่อที่สุรียาชอบดูมากที่สุด คือ หนังสือลามก หาอ่านง่ายตามร้านขายหนังสือทั่วไป มีภาพเปลือย เปลือย สีสันสวยงาม มีเรื่องราวต่างๆ นานา อ่านแล้วเกิดจินตนาการ

สุรียากล่าวว่าสิ่งที่ช่วยทำให้เกิดความรู้สึกทางเพศมากที่สุด คือ วีซีดี อินเทอร์เน็ต ภาพยนตร์ หนังสือลามก และการ์ตูนญี่ปุ่น ตามลำดับ โดยวีซีดีที่ดูนั้นก็ซื้อหามาจากร้านค้าทั่วไป เวลาดูก็มักจะนิยมดูคนเดียวที่บ้านได้อารมณ์มากกว่าดูหลายคน และผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนดูกับเพื่อนๆ ประเภทของหนังที่ชอบดู คือ หนังสือกึ่ง เจลลี่แล้วดู 1 ครั้ง/สัปดาห์ สำหรับภาพยนตร์ เขาก็จะมีโอกาสได้เข้าโรงภาพยนตร์ เพียงเดือนละประมาณ 1 ครั้งเท่านั้น ส่วนการ์ตูนญี่ปุ่น จะมีโอกาสได้อ่านประมาณ 2 สัปดาห์/ครั้ง

ส่วนอินเทอร์เน็ต ก็จะไปดูที่ร้านอินเทอร์เน็ต ที่มีคอกกันมิดชิด ไม่มีใครเห็นว่าดูอะไร และดูไม่บ่อยนัก น้อยกว่า 1 ครั้ง/สัปดาห์ เพราะเขาไม่ค่อยมีโอกาสได้เข้าร้านอินเทอร์เน็ตมากนัก

อย่างไรก็ตาม สุรียาคิดว่าการดูสื่อลามกไม่มีผลต่อการกระทำผิดของตนเอง เพราะความถี่ในการดูสื่อลามกของเขาไม่มากนัก และไม่ค่อยเกิดความช่วยเท่าไร

ส่วนที่ 4 พฤติการณ์แห่งคดี

สุรียาได้เล่าถึงรายละเอียดของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ฟังว่า ในวันที่เกิดเหตุสุรียาและกลุ่มเพื่อนไปทำงานต่อประปากับพี่ชายของสุรียาที่หมู่บ้านแห่งหนึ่ง หลังจากเลิกงานในเวลา 16.00 น. พี่ชายของสุรียาได้กลับบ้านไปแล้ว กลุ่มเพื่อนของสุรียาประมาณ 10 คน แต่ละคนมีวัยที่ใกล้เคียงกัน คือประมาณ 16-20 ปี ได้ชวนกันไปนั่งดื่มสุราหน้าตึกที่ทำงาน ตึกที่ทำงานเป็นตึกร้างที่ยังอยู่ระหว่างการก่อสร้าง ไม่มีผู้อาศัย เป็นอีกส่วนหนึ่งของหมู่บ้านที่ไม่ค่อยมีคนพลุกพล่าน สุรียาได้อยู่ร่วมวงสุรากับเพื่อนๆ ด้วย โดยแบ่งคนกันไปซื้อหาสุราและกลับแก้มารับประทานกัน จนถึงเวลาประมาณ 20.00 น. มีเพื่อนทยอยกลับไปบ้างเหลือเพียง 5 คน เท่านั้น ระหว่างที่นั่งดื่มสุรากันอยู่นั้นเอง เพื่อนของสุรียาจำนวน 3 คน ได้เดินออกไปจากกลุ่ม บอกว่าจะไปปัสสาวะ หายไปพักใหญ่ๆ เหลือสุรียาและเพื่อนอีก

1 คน นั่งรออยู่ เมื่อเวลาผ่านไประยะหนึ่ง สุริยาจึงชวนเพื่อนที่เหลืออยู่อีก 1 คนไปตามหาเพื่อนๆ 3 คน ที่หายไป ด้วยเกรงว่าเพื่อนจะไปมาหาลับอยู่ที่ไหน ทั้งสองเดินตามหากันจนทั่วแต่ก็ไม่พบ จึงเดินกลับไปยังวงสุรา ระหว่างเดินกลับมองไปในตึกร้าง เห็นเพื่อนทั้ง 3 คน กับผู้หญิงอีก 1 คน เพื่อนคนหนึ่งกำลังร่วมเพศกับผู้หญิงคนนั้นอยู่ โดยมีเพื่อนอีก 2 คน เป็นคนจับแขนขาไว้ สุริยาเห็นดังกล่าวจึงชวนเพื่อนที่ไปด้วยกันให้กลับก่อน แต่เพื่อนไม่กลับ ทั้งสองจึงยืนรอกันอยู่บริเวณนั้น โดยไม่ได้เข้าไปห้ามปรามเพื่อนที่กำลังทำ และไม่ได้มีความประสงค์ที่จะทำต่อ ในขณะที่นั้นเองมีรถจักรยานยนต์สายตรวจผ่านมาพอดี มีตำรวจ 2 นาย จึงเข้าจับกุม โดยในเบื้องต้นจับ 1 ใน 3 คนที่ลงมือได้ แต่ในที่สุด ทั้ง 5 คน ก็ถูกดำเนินคดีหมด โดยสุริยาและเพื่อนที่ยืนรอกันถูกกล่าวหาว่ามีส่วนร่วมรู้เห็น และยินยอมคิวงของตนเองต่อไป สุริยาจึงถูกดำเนินคดี จนในที่สุดศาลมีคำสั่งส่งสุริยาฝึกอบรมกำหนด 2 ปี 2 เดือน ปัจจุบันสุริยาฝึกอบรมอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา นาน 1 ปี 5 เดือนแล้ว

ส่วนที่ 5 ความคิด / ความรู้สึก ภายหลังจากการกระทำผิด และภายหลังจากดำเนินคดี

จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น สุริยารู้สึกเสียใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น และรู้สึกว่าตนไม่ได้กระทำความผิด เพราะไม่ได้มีส่วนร่วมรู้เห็นการกระทำแต่ต้น และไม่ได้มีเจตนาที่จะกระทำ หรือต่อคิวง อย่างที่ถูกล่ามโซ่ แต่โดยสภาพของเหตุการณ์ที่สุริยาอยู่ในสถานที่เกิดเหตุ เป็นเพื่อนกลุ่มเดียวกัน ดื่มสุรา และไม่มีการยับยั้งการกระทำผิดของเพื่อน ทำให้น่าเชื่อได้ว่าสุริยาน่าจะมีส่วนรู้เห็น และประสงค์ต่อการกระทำ ถ้าย้อนเวลากลับไปได้ สุริยาเห็นเพื่อนทั้ง 3 กระทำการดังกล่าวอยู่ ก็จะไม่แหวะเข้าไปดูจนต้องมาติดร่างแห แรกๆ ที่สุริยาเข้ามาอยู่ในศูนย์ฝึกฯ สุริยาคิดเสมอว่าตนไม่ควรต้องเข้ามาอยู่ในสถานที่นี้ แต่พออยู่ไปนานๆ เข้า ความคิดดังกล่าวไม่มีผลดีอย่างไรกับชีวิต จึงเลิกคิดไปในที่สุด และพยายามทำตามกฎระเบียบรอรวันกำหนดปล่อย

ผลกระทบของสิ่งที่เกิดขึ้นต่อคนรอบข้างหรือสังคม สุริยาไม่ทราบมากนัก สุริยาทราบแต่ว่า จากเหตุการณ์นี้ ทำให้สุริยาสูญเสียเวลาและโอกาสที่จะได้ใช้ชีวิตอยู่ข้างนอกอย่างอิสระเสรี ทำให้ตนได้เรียนรู้ชีวิตในหลายๆ ด้านมากขึ้น

ส่วนที่ 6 วิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิด

ความเห็นของสุรียาต่อสาเหตุของการกระทำผิด มี 2 ปัจจัย คือ การใช้จ่ายและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อน และการคบเพื่อนที่มีปัญหา ตามลำดับ ทั้งนี้สุรียาคิดว่า การดื่มสุรามีผลทำให้คนเรามีความต้องการทางเพศ และไม่สามารถที่จะควบคุมตนเองได้ เหมือนเพื่อนของตนเองที่เมื่อดื่มสุราเข้าไปแล้ว ก็เกิดอารมณ์ทางเพศ และต้องการหาทางระบายออก จนไประบายออกด้วยวิธีที่ผิดๆ ดังกล่าว ในขณะที่เดียวกัน เพื่อนๆ ทั้งหลายจัดได้ว่ามีปัญหา อย่างน้อยก็มีปัญหาเรื่องสารเสพติด แต่ละคนเรียนน้อย จึงต้องมาทำงานลำบาก ความเป็นอยู่ไม่ดีนัก ทำงานเสร็จก็มานั่งดื่มสุรากันประจำ ถ้าตนไม่คบสนิทสนมกับเพื่อนกลุ่มนี้ ก็คงไม่ต้องมาถูกดำเนินคดีแบบนี้

ส่วนที่ 7 แผนการดำเนินชีวิตภายหลังพ้นการฝึกอบรม

นับจากช่วงที่เก็บข้อมูล เหลือเวลาอีกเพียง 5 เดือนก็จะครบกำหนดปล่อย หลังจากนั้นสุรียาจะกลับไปอยู่กับแม่ที่จังหวัดสงขลา สุรียาได้เรียนรู้ข้อคิดต่างๆ จากศูนย์ฝึกมากมาย เช่น การมองโลกในแง่ดี การเลือกคบคน ความอดทน ความรู้ทางวิชาการ ช่างต่างๆ ซึ่งสุรียาคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีที่จะนำติดตัวไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ในอนาคต อย่างไรก็ตามสุรียาไม่แน่ใจว่าจะมีโอกาสกลับมากระทำผิดอีกหรือไม่ กรณีที่เป็นไปได้น่าจะเป็นคดีทะเลาะวิวาท หรือคดีทำร้ายร่างกาย เพราะสุรียามีประวัติในเรื่องดังกล่าวมาก่อน และถ้าสุรียากลับไปอยู่กับแม่ที่สงขลา ก็จะต้องไปเจอกลุ่มเพื่อนที่เคยคบหาสมาคมกัน และด้วยความรักเพื่อน ถ้าเพื่อนเกิดเรื่อง สุรียาก็จะต้องยื่นมือเข้าไปช่วยทุกครั้ง จนทำให้สุรียาไม่แน่ใจว่าในอนาคตจะถูกดำเนินคดีอีกหรือไม่

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.5 ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 5

ชื่อ : นายรักศักดิ์ (นามสมมติ)

อายุ : 19 ปี

การศึกษา : ม.5

อาชีพ : ไม่มี

ส่วนที่1 ข้อมูลทั่วไป

รักศักดิ์ เกิดเมื่อปี พ.ศ.2529 เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ รูปร่างสูงใหญ่ ได้กระทำความผิดเป็นครั้งแรกในคดีโทรมหญิง ร่วมกับคู่คดี จำนวน 6 คน เมื่อปี พ.ศ.2545 ในขณะที่มีอายุได้ 17 ปี ศาลมีคำพิพากษาส่งฝึกอบรมเป็นระยะเวลา 1 ปี ปัจจุบันรักศักดิ์ฝึกอบรมอยู่ที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณาเป็นระยะเวลา 6 เดือนเศษ และจะครบกำหนดปล่อยในเดือนเมษายน 2548 นี้

รักศักดิ์เกิดที่จังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งเป็นถิ่นที่อยู่ของบิดามารดาของรักศักดิ์ อยู่ได้เพียงอายุ 1 ปี ก็ย้ายเข้ามาอยู่ที่จังหวัดปทุมธานี

รักศักดิ์ได้เข้าศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาที่โรงเรียนของรัฐแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร หลังจากจบการศึกษาชั้นประถมศึกษา ได้ย้ายไปเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนของรัฐอีกแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานครเช่นกัน หลังจากนั้นรักศักดิ์ได้สอบเข้าโรงเรียนอีกแห่งหนึ่งเพื่อเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่ได้กระทำความผิดในครั้งนี้อย่างเสียก่อน จึงศึกษาได้แค่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และจำเป็นต้องย้ายโรงเรียนไปเรียนที่ใหม่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แต่ในที่สุดศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาเสียก่อน จึงไม่สามารถเรียนต่อจนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้

ในระหว่างศึกษารักศักดิ์เคยประกอบอาชีพหลายอย่าง เช่น เมื่อมีงานเลี้ยงที่ไหนจะรับจ้างเป็นเด็กเสิร์ฟอาหารโต๊ะจีน มีรายได้ 300 บาท/วัน เคยขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในบริเวณบ้าน แต่ทำได้เพียงเดือนเดียว เพราะความเบื่อหน่าย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว

บิดาของรักศักดิ์ ปัจจุบันยังมีชีวิตอยู่ อายุประมาณ 37-38 ปี เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาระดับ ม.ศ.5 ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัท ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายการเงินของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งย่านรังสิต อัตราเงินเดือนประมาณ 18,000 บาท ปัจจุบันพักอยู่ที่บ้านพักย่านรังสิต

บิดาเป็นคนขยันทำงาน และมีความรับผิดชอบ รักศักดิ์กับบิดาไม่ค่อยมีโอกาสได้คุยกันมากนัก เนื่องจากบิดาไม่ค่อยมีเวลา บิดามักจะนำงานกลับมาทำที่บ้านบ่อยๆ

มารดาของรักศักดิ์ อายุใกล้เคียงกับบิดา เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ ปัจจุบันยังมีชีวิตอยู่ ประกอบอาชีพเป็นครู (อัตราจ้าง) ที่โรงเรียนอนุบาลแห่งหนึ่งย่านรังสิต

เนื่องจากบิดามารดาเป็นคนจังหวัดหนองบัวลำภู แต่งงานและอยู่กินกันที่นั่น การแต่งงานระหว่างบิดาและมารดาเกิดขึ้นโดยความไม่ตั้งใจ เมื่อบิดาและมารดาแอบมีความสัมพันธ์กัน จนมารดาตั้งครรภ์ ในที่สุดญาติผู้ใหญ่ของทั้งสองฝ่ายจึงจำเป็นต้องให้มีการแต่งงานเกิดขึ้น โดยญาติของฝ่ายมารดาไม่ยอมรับบิดา ภายหลังการแต่งงานและใช้ชีวิตร่วมกัน บิดาจึงมีปัญหาเกี่ยวกับญาติผู้ใหญ่เสมอมา หลังจากมารดาตั้งท้องรักศักดิ์ บิดามารดาจึงมีความคิดที่จะสร้างครอบครัวของตนเองโดยปราศจากการแทรกแซงจากญาติพี่น้อง เมื่อมารดาคลอดรักศักดิ์ได้ 5 เดือน บิดาจึงเดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อหางานทำ และมองหาที่พักอาศัยเป็นหลักแหล่งสำหรับครอบครัว หลังจากนั้นไม่นานนัก มารดาก็ตามบิดามากรุงเทพฯ โดยฝากรักศักดิ์ไว้กับยาย เมื่อบิดามารดาเห็นว่าสามารถมีที่อยู่ทำงานเป็นหลักแหล่งได้ จึงกลับไปรับรักศักดิ์ไปอยู่ด้วยที่จังหวัดปทุมธานี ตั้งแต่รักศักดิ์อายุได้ 1 ปี

รักศักดิ์อยู่กับบิดามารดามาโดยตลอด จนกระทั่งกระทำความผิด รักศักดิ์มีพี่น้องทั้งหมด 2 คน โดยตนเองเป็นพี่ชายคนโต มีน้องสาวอีก 1 คน อายุ 9 ปี ศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนแห่งเดียวกับที่มารดาสอนหนังสืออยู่

น้องสาวของรักศักดิ์ เป็นเด็กดี ตั้งใจเรียนหนังสือ ช่างพูดช่างคุย และขยันทำงานบ้าน สองพี่น้องรักใคร่กันดีมาก ไปไหนมาไหนรักศักดิ์ก็มักจะพาน้องสาวไปด้วย รักศักดิ์กล่าวว่าตนมีน้องสาวเพียงคนเดียว จึงรักและดูแลน้องสาวเป็นอย่างดี เพราะไม่ยอมให้ไปเจอกับคนที่ไม่ดี

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

3.1 การขัดเกลาเรื่องเพศจากคนในครอบครัว

รักศักดิ์กล่าวถึงเรื่องการสอนเรื่องเพศจากคนในครอบครัวว่า แม้ว่าจะไม่ได้รับการสอนเรื่องเพศสัมพันธ์โดยตรง แต่ในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเพศ และผู้หญิงนั้น บิดามารดามักจะสอนรักศักดิ์เสมอๆ ในรายละเอียดต่างๆ ดังนี้

1. การให้เกียรติผู้หญิง : รักศักดิ์กล่าวว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่บิดามารดาสอนมาโดยตลอด ถึงเรื่องการให้เกียรติผู้หญิง โดยบิดามารดาสอนว่า ไม่ควรใช้ความเป็นชายในการกดขี่ข่มเหงผู้หญิง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการดูต่ำกว่ากล่าวผู้หญิง การละเมิดล่วงเกินเนื้อตัวร่างกายผู้หญิง หรือการข่มเหงรังแกผู้หญิงทั้งกายและใจ โดยมารดาบอกว่าการกระทำดังกล่าวเป็นเรื่องที่น่าอาย ที่ลูกผู้ชายเขาไม่ทำกัน ผู้ชายที่ดีควรพุดจายกย่องให้เกียรติผู้หญิง ไม่ทำให้ผู้หญิงเสียใจ ไม่พุดจาถูกเขาทั้งต่อหน้าและลับหลัง โดยเฉพาะการนำเรื่องของผู้หญิงมาพุดลับหลังในทางที่เสียๆ หายๆ เป็นเรื่องไม่ควรกระทำอย่างยิ่ง อีกทั้งผู้ชายที่ดี ควรจะเสียสละให้กับผู้หญิง ไม่เอาเปรียบผู้หญิง และควรดูแล ใส่ใจผู้หญิงในทุกๆ เรื่องด้วย ซึ่งมารดาจะยกตัวอย่างบิดาของรักศักดิ์เสมอๆ ว่าเป็นตัวอย่างที่ดีมากในเรื่องต่างๆ ดังกล่าว แม้ว่ายายของรักศักดิ์จะไม่ชอบบิดามากนัก แต่บิดาก็สู้สุดส่าหัดทนเพื่อครอบครัวมาโดยตลอด ทั้งยังให้เกียรติมารดา อย่างที่ไม่มีผู้ชายคนไหนจะทำได้ด้วย ทำให้มารดามีความภาคภูมิใจในตัวบิดาของรักศักดิ์เป็นอย่างมาก

ซึ่งจากการสอนดังกล่าวนี้เอง ทำให้รักศักดิ์ไม่เคยดูต่ำกว่ากล่าวผู้หญิง รู้จักให้เกียรติและวางตัวกับผู้ดี ไม่ล่วงเกินทำร้ายร่างกาย หลายครั้งที่รักศักดิ์ถูกผู้หญิงไล่ เพราะไม่ชอบหน้าตน แต่รักศักดิ์ก็ไม่โกรธ และไม่ทำร้ายผู้หญิงเหล่านั้น โดยเฉพาะกับอดีตแฟนสาวที่รักศักดิ์เคยคบหานานนับปี รักศักดิ์จะให้เกียรติเขามาก เพราะผู้หญิงมีฐานะดีกว่ารักศักดิ์ แต่ปัจจุบันได้เลิกกันไปแล้ว หลังจากรักศักดิ์ถูกดำเนินคดี

2. การเคารพเรื่องสิทธิสตรี : บิดามารดาได้สอนให้รักศักดิ์รู้จักเคารพในความเป็นผู้นำของผู้หญิง โดยชี้ตัวอย่างเพื่อนบ้านหญิงที่มีตำแหน่งเป็นหัวหน้าแผนก สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และได้รับรางวัลหัวหน้างานดีเด่น 2 ปีซ้อน ในขณะที่สามารถรับผิดชอบดูแลครอบครัวได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง แสดงให้เห็นถึงความเก่ง ความเป็นผู้นำของผู้หญิง ซึ่งโดยส่วนตัวรักศักดิ์

ยินดีและยกย่องผู้หญิงที่ทำงานในหน้าที่ได้ดี มีความสามารถ แต่รักศักดิ์ไม่สามารถทำให้ยอมรับได้ กรณีที่หญิงเก่งนั้นมาเป็นเจ้านายตนเอง หรือมาเก่งในครอบครัว เพราะรักศักดิ์คิดว่า การเป็นผู้นำครอบครัวควรเป็นหน้าที่ของผู้ชายมากกว่าผู้หญิง

นอกจากนี้ มารดาไม่เคยแนะนำถึงเรื่องความซื่อสัตย์ ว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ การคบหาสมาคมกับเพื่อนหญิง มารดาอยากให้รักศักดิ์มีความระมัดระวัง ไม่คบหลายคนในเวลาเดียวกัน เพราะจะนำปัญหาหรือความขัดแย้งมาในภายหลัง แต่สำหรับรักศักดิ์แล้ว เขาคิดว่าการมีเพื่อนหญิงหลายคนไม่ใช่เรื่องเสียหาย เพราะตนยังไม่มีครอบครัว และตนเองก็พอใจกับการมีโอกาสได้ทำความรู้จักเพื่อนหญิงมากๆ เพราะทำให้ชีวิตมีสีสัน

สำหรับเรื่องความเท่าเทียมกันระหว่างหญิง-ชายนั้น มารดาไม่เคยสอน และรักศักดิ์เองก็ไม่คิดว่าหญิง-ชาย มีความเท่าเทียมกัน อย่างน้อยผู้ชายย่อมต้องสามารถทำอะไร ได้มากกว่าผู้หญิง เพราะธรรมชาติสร้างมาให้ผู้ชายมีความเข้มแข็งกว่า อุดทนกว่า กล้าหาญกว่า ประกอบกับการเลี้ยงดูที่ผู้หญิงถูกทะนุถนอมมากกว่า ทำให้มีความแข็งแกร่งน้อยกว่าผู้ชาย

3. การไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร : รักศักดิ์กล่าวว่าบิดามารดาไม่ค่อยได้ยุ่งเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวเรื่องนี้กับตนเลย เพราะคิดว่าโตแล้ว และเป็นเรื่องที่ควรศึกษาเมื่อถึงวัยก็จะเป็นไปโดยธรรมชาติเอง อย่างไรก็ตามบิดามารดาเคยแนะนำว่า การจะมีเพศสัมพันธ์ควรรอให้ถึงเวลาที่เหมาะสม ยังไม่ควรรีบมีตั้งแต่วัยรุ่น เพราะชี้แจงเสียเงินไปสูขอลูกสาวเขา เพราะจากประสบการณ์ของเพื่อนบ้าน เมื่อวัยรุ่นมีความสัมพันธ์ทางเพศต่อกัน และเรื่องรู้ถึงบิดามารดา ทำยที่สุดก็จบลงด้วยการแต่งงานตั้งแต่อายุยังน้อย เหมือนเช่นมารดาและบิดาของรักศักดิ์ ที่มีบุตรตั้งแต่อายุยังน้อย และผลเสียของการมีเพศสัมพันธ์เร็ว คือ การตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ และทำยที่สุดต้องจบลงที่การแต่งงาน โชคดีที่ทั้งคู่ไม่มีปัญหาทะเลาะวิวาทหรือผิดใจกันให้ต้องแยกทางกันไป มิเช่นนั้นจะนำมาซึ่งปัญหาสังคมมากมาย

สำหรับการจัดการกับอารมณ์ของตนเอง โดยการหาทางออกที่ดีเมื่อหมกมุ่นเรื่องเพศ กับประเพณีวัฒนธรรมที่ตึงามในเรื่องเพศนั้น บิดามารดาไม่ได้สอน ซึ่งโดยปกติรักศักดิ์จะหาทางระบายออกซึ่งอารมณ์ทางเพศของตนเองด้วยการร่วมหลับนอนกับเพื่อนนักเรียนหญิงที่คบหาสมาคมกัน มีบางครั้งก็อาจจะช่วยตัวเองบ้าง แต่ไม่บ่อยนัก สำหรับเรื่องประเพณีวัฒนธรรมที่ตึงามในเรื่องเพศนั้น

รักศักดิ์ไม่ทราบว่าเป็นอย่างไร รู้แต่ว่าถ้าผู้หญิงมีใจ ก็สามารถร่วมหลับนอนได้โดยไม่ต้องคิดอะไรมาก นัก และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน เป็นเรื่องที่รักศักดิ์ยอมรับได้ โดยเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดาไม่ผิดอะไร

4. ความรู้เรื่องเพศศึกษา : ความรู้ในเรื่องเพศศึกษาในด้านต่างๆ รักศักดิ์ไม่เคยได้รับการสอนจากบิดามารดา การเรียนรู้ของเขาเกิดขึ้นจากการเรียนรู้จากเพื่อนและโรงเรียนมากกว่า ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์ ที่เขาจะพูดคุยกับเพื่อน และดูตัวอย่างจากวีซีดี ลักษณะทางกายภาพของร่างกาย เรียนรู้จากการสอนในโรงเรียน เพศสัมพันธ์กับความตึงเครียดพื้นฐานของมนุษย์ ไม่เคยเรียนรู้ และรักศักดิ์คิดว่าเรื่องเพศ เป็นเรื่องธรรมดาที่ใครๆ เขาก็มีกัน ไม่น่าจะเป็นเรื่องเสียหายแต่อย่างใด หรือแม้กระทั่งโรคที่เกิดจากเพศสัมพันธ์ และการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย รักศักดิ์ก็ไม่ได้เรียนรู้จากที่บ้าน แต่เรียนรู้จากที่โรงเรียนมากกว่า

รักศักดิ์กล่าวว่า โดยปกติเขาจะไม่ใช้ถุงยางอนามัย เพราะไม่สะดวก เนื่องจากการจะร่วมหลับนอนกับเพื่อนหญิงนั้น ไม่สามารถกำหนดเวลาที่แน่นอนได้ว่าเมื่อไหร่ ที่ไหน อย่างไร บางครั้งรักศักดิ์ไม่ได้เตรียมตัวก่อน ก็จะไม่มีการเตรียมไว้ การที่จะเตรียมความพร้อมโดยพกติดตัวไว้ตลอดเวลา รักศักดิ์มองว่าเป็นเรื่องน่าอาย ถ้าเพื่อนรู้เพื่อนก็จะล้อว่าเตรียมตัวที่จะมีเซ็กซ์ตลอดเวลา ทำนองว่าตนเองนั้นหมกมุ่น สำหรับเรื่องการติดโรคนี้ รักศักดิ์คิดว่าตนเองไม่น่าจะติดโรค เพราะผู้หญิงที่ร่วมหลับนอนด้วย น่าจะเป็นผู้หญิงที่สะอาด

5. คุณค่า/ค่านิยมทางเพศ : เรื่องคุณค่าทางเพศของผู้หญิง การรักษาคุณค่าทางเพศของผู้หญิง และการไม่ล่าสอนทางเพศ นั้น บิดามารดาไม่ได้สอน และรักศักดิ์ก็ไม่มี ความเข้าใจว่าคุณค่าทางเพศของผู้หญิงนั้นอยู่ที่ไหน เพราะผู้หญิงที่รักศักดิ์เคยเจอมา นั้น ไม่มีใครที่มีคุณค่าในสายตาของรักศักดิ์ ทุกคนเป็นผู้หญิงที่รักสนุก ใจง่าย ไม่ถือตัว ทำให้รักศักดิ์ไม่คิดที่จะมีความจริงจังให้กับเพื่อนหญิงคนไหน รวมทั้งไม่คิดว่าการรักษาคุณค่าของผู้หญิงเป็นเรื่องสำคัญ

แม้ว่ามารดาจะเคยเตือนถึงพฤติกรรมการคบเพื่อนหญิงของรักศักดิ์ว่าควรเป็นคนๆ ไป ไม่ควรคบหลายคนในเวลาเดียวกันก็ตาม แต่รักศักดิ์ก็ไม่ได้เชื่อเช่นนั้น รักศักดิ์มีเพื่อนหญิงมากมาย จนบิดามารดาอดห่วงไม่ได้ว่าอนาคตของเขาจะเป็นอย่างไร

สำหรับผู้หญิงที่ดีในความคิดของรักศักดิ์ จะต้องเป็นผู้หญิงที่มีความเข้าใจผู้อื่น ซื่อสัตย์ ตรงไปตรงมา ไม่ผ่านการมีเพศสัมพันธ์มาอย่างโชกโชน และยอมรับในสิ่งที่รักศักดิ์เป็นอยู่ได้ การปฏิบัติต่อผู้หญิงในความคิดของรักศักดิ์ ควรจะดูแลเขา และเป็นตัวของตัวเองให้มากที่สุด แต่อย่างไรก็ตามรักศักดิ์ก็กล่าวว่า ตนเริ่มเข็ดกับผู้หญิง และไม่อยากยุ่งเกี่ยวมากนัก เพราะที่ผ่านมาที่ตนต้องเดือดร้อนก็เพราะผู้หญิง

3.2 พฤติกรรมทางเพศของคนในครอบครัว

จากการพูดคุยเรื่องพฤติกรรมทางเพศของคนในครอบครัวของรักศักดิ์ ไม่พบว่ามีใครที่มีพฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกในทางที่ไม่ดีเลย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ให้เห็น การแต่งกาย ล้อแหลม โป๊ เปลือย การพูดจาหยาบโลนส่อไปในเรื่องเพศ หรือการดูภาพยนตร์หรือสื่อลามกอนาจารอื่นๆ ซึ่งรักศักดิ์เองยอมรับว่าไม่เคยซึมซับพฤติกรรมทางเพศมาจากคนในครอบครัวแต่อย่างใด

3.3 การคบเพื่อนที่มีปัญหา

เพื่อนที่รักศักดิ์สนิทสนมด้วยมากเป็นพิเศษ คือเพื่อนที่โรงเรียน โดยคบหาสมาคมกันตั้งแต่มัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประมาณ 4-5 คน ได้แก่ ธรธิป (นามสมมติ) ศุภกร (นามสมมติ) ศิริชัย (นามสมมติ) และศักดิ์พล (นามสมมติ) ซึ่งเป็นคู่อริในคดีนี้ด้วย ปัจจุบันคู่อริทั้งหมดมีครอบครัวอยู่ในสถานที่เดียวกับรักศักดิ์ (ดูสรุปได้ในผู้ให้ข้อมูลคนต่อๆ ไป)

วันหนึ่งๆ รักศักดิ์จะใช้เวลาอยู่กับเพื่อนๆ ทั้งวัน บางครั้งช่วงเย็นมีเตะฟุตบอล ก็จะอยู่กันถึงค่ำ จึงแยกย้ายกันกลับบ้าน นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมอื่นที่รักศักดิ์นิยมทำกับกลุ่มเพื่อน เช่น การจับกลุ่มกันนั่งคุยเล่น ความสนใจในด้านการศึกษาของรักศักดิ์มีน้อยมาก รักศักดิ์โดดเรียนบ่อย และมักจะไปจับกลุ่มกับเพื่อนอยู่ตามบ้านเพื่อน เพื่อดื่มสุรา สูบบุหรี่ แชวสาวๆ บางวันก็จะไปดูแข่งรถชิง เป็นต้น สำหรับรักศักดิ์แล้ว คิดว่าเพื่อนมีความสำคัญในระดับปานกลาง ในเวลานี้บุคคลที่มีความหมาย หรือ

ความสำคัญมากที่สุด คือบิดามารดา ในเวลาที่ตนเองเดือดร้อน เช่น ต้องมาฝึกอบรมในศูนย์ฝึกฯ นี้ บุคคลที่มาเยี่ยมตนเองไม่ขาดหาย คือบิดามารดา ในขณะที่เพื่อนๆ ไม่มีใครมาเยี่ยมเลย

รักศักดิ์กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนที่ตนคบหาสมาคมอยู่นั้น ส่วนใหญ่จะมาจากครอบครัวที่สมบูรณ์ ไม่มีปัญหาความขัดแย้งภายในครอบครัว บางคนเคยถูกทารุณกรรมจากคนในครอบครัว เช่น พ่อเมาสุราและอาละวาดทุบตีลูก เป็นต้น มีฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลางขึ้นไป บางคนอาจเคยมีประวัติกระทำความผิดบ้าง เช่น ทะเลาะวิวาท แต่ไม่มีปัญหารักในวัยเรียน แต่มีปัญหาในเรื่องอื่นๆ เช่น ผลการเรียนตกต่ำ เพราะแต่ละคนไม่ค่อยสนใจการเรียนมากนัก มีปัญหาเรื่องการใช้จ่ายและยาเสพติด นอกจากนั้นยังมีปัญหาเรื่องการทะเลาะวิวาทอีกด้วย ซึ่งสาเหตุของการทะเลาะวิวาทส่วนใหญ่ เพราะเกิดความหมั่นไส้กันระหว่างกลุ่มวัยรุ่น 2 กลุ่ม ซึ่งรักศักดิ์และเพื่อนๆ มักจะพวมืดคัทเตอร์ตลอดเวลา จึงใช้มีดตังก้าวเป็นอาวุธในการทำร้ายร่างกายกัน แต่โดยส่วนมากจะทะเลาะชกต่อยกันเฉยๆ ไม่รุนแรงมากนัก

สำหรับการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นนี้ รักศักดิ์คิดว่าเพื่อนมีส่วนสำคัญอย่างมากที่ทำให้ตนกระทำความผิด เพราะการชักชวนของเพื่อน

3.4 การใช้จ่ายและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อน

กลุ่มเพื่อนของรักศักดิ์จะมีปัญหาเรื่องการดื่มสุราและยาเสพติด รักศักดิ์กล่าวว่าเพื่อนของเขาทุกคนสูบบุหรี่ วันละอย่างน้อย 6-7 มวน เสพยาบ้า และเสพยาพิษ โดยพฤติกรรมดังกล่าวเริ่มต้นตั้งแต่ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การสูบบุหรี่ เป็นสิ่งที่ทุกคนประพฤติปฏิบัติจนชินเป็นนิสัย ที่บ้านของเพื่อนคนหนึ่งเป็นร้านขายของที่มีบุหรี่ยาด้วย เมื่อใดที่ผู้ปกครองเผลอให้บุตรชายเข้าร้าน พวกเขาจะแอบขโมยบุหรี่จากในร้านมาสูบกิน พวกเขาจึงไม่ต้องเสียเงินไปซื้อ ซึ่งผู้ปกครองของเพื่อนไม่ได้เข้มงวดอะไร บางครั้งตรวจดูก็รู้บ้าง แต่ไม่ได้ทำอะไร เพราะเห็นว่าเป็นลูกเป็นหลาน เพียงแต่ปรามๆ ว่า อย่าให้มากมายนักเท่านั้น ส่วนยาบ้า นั้น หาซื้อได้จากเอเยนต์ในโรงเรียน โดยมีนักเรียนรุ่นพี่เป็นตัวแทนจำหน่าย ในราคานักเรียนเม็ดละ 60 - 80 บาท เท่านั้น ซึ่งถูกกว่าในราคาตลาดทั่วไป ที่เม็ดละไม่ต่ำกว่า 100 บาท การเสพยาบ้าเริ่มต้นจากการอยากรู้อยากลอง และการชักชวนกันในหมู่เพื่อน จากผู้จำหน่ายและผู้ทดลองเสพ

มาก่อน ระยะเวลาแรกๆ อาจจะยังไม่ติดใจ แต่เมื่อลองซั๊ก 2-3 ครั้ง ก็จะติด รักศักดิ์และเพื่อนๆ ไม่ถึงกับติด ยาบ้า แต่ก็เสพติดเป็นประจำ เพราะเวลาเสพติดแล้วมีความสุข สนุก เฉลี่ยแล้ว สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ตามแต่ โอกาสจะอำนวย โดยที่ผู้ปกครองของแต่ละคนไม่ทราบ เวลาเสพติดก็จะแอบไปเสพติดตามบ้านเพื่อนที่ไม่มี คนอยู่ในเวลากลางวัน

ส่วนการเสพติดภูษานั้น เป็นการพัฒนาจากการสูบบุหรี่ โดยการชักชวนของนักเรียนที่เคยสูบบุหรี่ มา ก่อน ให้ทดลองสูบบุหรี่โดยการยัดไส้เข้าไปในบุหรี่ โดยอวดอ้างสรรพคุณจะทำให้การสูบบุหรี่มีรสชาติ ได้อารมณ์ มีความสุข มากกว่าการสูบบแบบปกติ ซึ่งเมื่อรักศักดิ์และเพื่อนๆ ลองแล้ว ก็เกิดความติดใจ และอยากลองอีกเรื่อยๆ แม้พวกเขาจะไม่ติดเป็นนิสัยเสียทีเดียว แต่ก็พยายามเสาะแสวงหามาเสพติดเมื่อ มีโอกาส

รักศักดิ์กล่าวถึงการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นในครั้งนี้ว่า รักศักดิ์คิดว่าการที่ตนเองใช้ยาและ สารเสพติดน่าจะมีผลต่อการกระทำความผิดของ โดยเฉพาะสุรา เมื่อดื่มเข้าไปแล้วทำให้มีอาการเมา ซาดสติ และช่วยเพิ่มโอกาสในการกระทำความผิดได้ง่ายขึ้น

3.5 พฤติกรรมทางเพศของกลุ่มเพื่อน

ส่วนพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มเพื่อนนั้น รักศักดิ์กล่าวว่า เป็นเรื่องเปิดเผยมากในกลุ่มเพื่อนที่ จะพูดคุยกันถึงเรื่องเพศศึกษา เช่น ประสบการณ์ทางเพศของแต่ละคนจะถูกหยิบยกมาแลกเปลี่ยนกัน การพูดจาหยาบโลน ส่อไปในเรื่องเพศ และทุกคนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว เพราะทุกคนมีคนที่รักตั้งแต่ศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และแต่ละคนจะมีคนรัก มากกว่า 1 คน ด้วย พฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ของรักศักดิ์และเพื่อนๆ จึงเป็นเรื่องปกติ โดยเฉพาะ เรื่องการเปลี่ยนคู่นอน ถ้าใครถูกใจใครก็สามารถนอนกับผู้หญิงได้ทุกคน ทั้งที่ยินยอมและไม่ยินยอม ใครที่ยินยอมก็จะได้รับการเปิดเผยออกหน้าออกตา ใครที่ไม่ยินยอมก็จะถูกใช้กำลังบังคับ และถูกทิ้ง หลังจากมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนั้นทุกคนยังมีพฤติกรรมที่ชอบลวนลามทางเพศกับผู้หญิงด้วย โดย ชอบหลอกจับอวัยวะ หรือสัมผัสเนื้อตัวร่างกายผู้หญิง บางครั้งถึงขั้นกอด จูบ และหลายครั้งที่มีการขืนใจให้ร่วมหลับนอนด้วย อีกทั้งทุกคนยังมีนิสัยชอบเที่ยวสถานบันเทิงยามราตรี เช่น ผับ เคาท์ เพื่อกิน ดื่ม และจีบสาว รวมถึงมีพฤติกรรมในการดูสื่อลามกอนาจาร อย่างไรก็ตามรักศักดิ์และเพื่อนๆ ก็ไม่นิยม

เที่ยวสถานบริการทางเพศ เพราะไม่มีความจำเป็นต้องไปเสียเงิน เนื่องจากพวกเขาสามารถหาคู่นอนได้โดยไม่ต้องเสียเงินอยู่แล้ว

3.6 การขัดเกลาเรื่องเพศจากโรงเรียน

เนื่องจากรักศักดิ์มีโอกาสเรียนหนังสือถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งถือได้ว่าเป็นเด็กนักเรียนรุ่นโตพอแล้วที่โรงเรียนจะสอนหลักสูตรทางด้านเพศศึกษาสอนมากขึ้น รักศักดิ์ได้เล่าให้ฟังว่า เขามีโอกาสได้เรียนรู้เรื่องเพศศึกษาตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตอนนั้นอาจารย์ได้แนะนำเกี่ยวกับเรื่องร่างกายของมนุษย์ และการคบเพื่อนหญิงเป็นหลัก หลังจากที่รักศักดิ์ขึ้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และได้เปลี่ยนโรงเรียนใหม่ การสอนเรื่องเพศศึกษาก็มีความเข้มข้นขึ้น โดยอาจารย์ผู้สอนเป็นชาย อายุประมาณ 40 ปี มีครอบครัวแล้ว เนื้อหาของการสอนมีดังต่อไปนี้

1. การให้เกียรติผู้หญิง : พบว่ารักศักดิ์ได้รับการสอนจากอาจารย์ถึงเรื่องการให้เกียรติผู้หญิงในเกือบทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการไม่ดูต่ำกว่ากล่าวผู้หญิง การไม่ละเมิดล่วงเกินเนื้อตัวร่างกายผู้หญิง การพูดจายกย่องให้เกียรติผู้หญิง การไม่พูดจาดูถูกผู้หญิงทั้งต่อหน้าและลับหลัง การไม่ข่มเหงรังแกผู้หญิงทั้งกายและใจ การเสียสละให้ผู้หญิงก่อนเสมอ และการดูแลช่วยเหลือผู้หญิง

โดยอาจารย์ให้เหตุผลว่า ผู้หญิงเป็นเพศเดียวกับแม่ของเรา การปฏิบัติต่อผู้หญิงก็คล้ายกับการปฏิบัติต่อแม่ การดูต่ำกว่ากล่าวผู้หญิงจะทำให้ผู้หญิงเจ็บช้ำน้ำใจ อะไรที่เรายกย่องให้เกียรติเขาก็ควรทำ การนำเรื่องของผู้หญิงไปพูดในทางที่เสียๆ หายๆ จะทำให้ผู้หญิงเขาเสื่อมเสียชื่อเสียง ไม่ว่าจะเรื่องนั้นจะจริงหรือไม่ ก็ไม่ควรทำ ที่สำคัญที่สุดคือ การไม่ใช้ความได้เปรียบในความเป็นผู้ชายไปข่มเหงรังแกผู้หญิง เช่น ลวนลามหรือล่วงเกินเขา เพราะจะทำให้ผู้หญิงเสียหาย มีตราบาปติดตัวไปชั่วชีวิต ซึ่งสำหรับรักศักดิ์แล้ว เขาไม่ค่อยได้ปฏิบัติตามคำแนะนำของอาจารย์เท่าใดนัก เพราะรักศักดิ์คิดว่าหญิงชายสมัยนี้มีความร้ายกาจพอๆ กัน รักศักดิ์เคยถูกผู้หญิงว่าเสียๆ หายๆ ก็หลายครั้ง เช่น การถูกต่อว่าว่าโง่ เป็นต้น การที่จะให้ผู้ชายอดทนกับผู้หญิงที่นิสัยไม่ดี และยังคงไปยกย่องให้เกียรติอีกนั้น รักศักดิ์ไม่เห็นด้วย สำหรับการปฏิบัติต่อผู้หญิง ถ้าผู้หญิงคนไหนไม่ถือเนื้อถือตัว พูดเล่นกับตน ตนก็จะฉวยโอกาสล่วงเกินเป็นประจำ เช่น การจับมือถือแขน โอบ กอด จูบ ตามแต่โอกาสจะอำนวย ซึ่งรักศักดิ์คิดว่าการกระทำดังกล่าวไม่ใช่เรื่องที่น่าเสียหายแต่ประการใด และก็เกิดขึ้นโดยความสมัครใจ

ของทั้งสองฝ่ายด้วย นอกจากนั้น รักศักดิ์คิดว่า การดูแลช่วยเหลือผู้หญิง ไม่ใช่สิ่งจำเป็น เพราะผู้หญิงสมัยนี้เก่ง และสามารถดูแลตัวเองได้ ไม่ทำตัวเป็นภาระของผู้ชาย

2. การเคารพเรื่องสิทธิสตรี : รักศักดิ์ไม่เคยได้รับการสอนเรื่องสิทธิสตรีจากอาจารย์ในโรงเรียน แต่จากการดูสื่อทางโทรทัศน์ ที่เคยเห็นนายกรัฐมนตรีของบางประเทศเป็นผู้หญิง ทำให้รักศักดิ์รู้สึกถึงในความสามารถในการเป็นผู้นำของผู้หญิงและคิดว่าผู้หญิงสมัยนี้ก็มีความสามารถทัดเทียมกับผู้ชาย จนดูเหมือนว่าสิทธิและเสรีภาพน่าจะมีความเท่าเทียมกัน อย่างไรก็ตาม รักศักดิ์ไม่คิดว่าผู้หญิงมีสิทธิที่จะได้รับความจริงจัง ซื่อสัตย์จากผู้ชาย เพราะสมัยนี้ แม้แต่ตัวผู้หญิงเองก็ยังไม่มีความซื่อสัตย์ จริงใจ ให้กับผู้ชายเลย เช่น แฟนของเพื่อนรักศักดิ์ที่คบหาสมาคมกันอยู่ ยังเคยมาขอร่วมหลับนอนกับตน ทั้งๆ ที่มีแฟนอยู่แล้ว รักศักดิ์จึงคิดว่าผู้หญิงส่วนใหญ่จะไม่มีความจริงใจ และไม่สมควรได้รับความจริงจังตอบแทนกลับไปเช่นกัน

3. การไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร : เรื่องการไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เป็นเรื่องที่อาจารย์มักจะย้ำเตือนในห้องเรียนอยู่เสมอ โดยอาจารย์แนะนำว่าการมีเพศสัมพันธ์ไม่ใช่เรื่องยาก แต่การรับผิดชอบในผลที่ตามมาเป็นเรื่องที่ยากกว่า ถ้านักเรียนไปมีเพศสัมพันธ์กันจนเพื่อนนักเรียนหญิงตั้งครรภ์ ในสภาพของการเป็นนักเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการศึกษา นักเรียนหญิงคนนั้นก็ต้องออกจากโรงเรียน หรือถ้าจะเลือกเรียนต่อ ก็ต้องทำแท้ง เป็นการฆ่าชีวิตผู้บริสุทธิ์อย่างเลือดเย็น และส่งผลเสียต่อสุขภาพ พ่อแม่ต้องอับอายที่ลูกสาวประพฤติตัวไม่ดี บางคนถูกจับแต่งงานตั้งแต่อายุน้อย สูญเสียอนาคตและความสดใสที่ควรได้รับตามวัย ดังนั้นการไม่ซิงสุกก่อนห้ามเป็นสิ่งที่ดี ยังไม่ล้ำสมัย แต่อาจารย์ก็รู้ว่านักเรียนทำไม่ได้ หรือบางคนไม่คิดที่จะทำด้วยซ้ำ อาจารย์จึงแนะนำถึงกิจกรรมทางเลือกเพื่อเป็นการเบี่ยงเบนความสนใจทางเพศของนักเรียนไปสู่สิ่งอื่นๆ เช่น การเล่นกีฬา การร้องเพลง เล่นดนตรี การวาดภาพ หรืองานศิลปะต่างๆ เป็นต้น

แม้ว่าอาจารย์จะพร่ำสอนในเรื่องต่างๆ สักเท่าใด รักศักดิ์และกลุ่มเพื่อนก็ไม่ได้ตระหนักถึงคำสอนนั้น หลายคนมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน นักเรียนหญิงบางคนมีคู่นอนมากกว่า 1 คน นักเรียนชายเกือบทุกคนผ่านการมีเพศสัมพันธ์มาก่อน โดยที่ไม่ตระหนักถึงผลร้ายที่จะตามมาในอนาคต

4. ความรู้เรื่องเพศศึกษา : ความรู้เรื่องเพศศึกษาก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่อาจารย์สอน ตั้งแต่ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเพศ ลักษณะทางกายภาพของร่างกาย มีการอธิบายถึงอวัยวะต่างๆ และสรีระของร่างกายทั้งหญิงและชาย โดยอาจารย์ได้แนะนำว่าเรื่องเพศนั้นเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ที่มีกันทุกคน แต่เราสามารถที่จะควบคุมพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศที่เหมาะสมได้ ด้วยการรู้จักควบคุมอารมณ์ตนเอง ไม่ปล่อยตัวปล่อยใจไปตามอารมณ์ ซึ่งรักศักดิ์ก็กล่าวไว้ว่าเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องที่ควบคุมได้ยาก เพราะเมื่ออยู่ในภวะนั้นและมีสิ่งยั่วยุใจ เช่น มีเพื่อนหญิงอยู่ใกล้ๆ โอกาสที่จะเกินเลยกันไปก็เกิดขึ้นได้ง่าย

สำหรับเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นเรื่องที่อาจารย์เน้นย้ำให้ความสำคัญ โดยอาจารย์กล่าวว่าโรคเอดส์เป็นโรคที่น่ากลัวที่สุด ในปัจจุบันพบว่ากลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดโรคมามากที่สุด คือ กลุ่มวัยรุ่น ดังนั้นการป้องกันตัวเองไม่ให้ติดโรคต่างๆ จำเป็นต้องใช้ถุงยางอนามัย อย่ามีความมั่นใจในคู่นอนของตนเอง โดยเฉพาะผู้หญิงที่รู้จักกันเพียงวันเดียวก็มีเพศสัมพันธ์กันแล้ว เราไม่อาจรู้ได้ว่าเขาผ่านผู้ชายมาก่อนหรือไม่ อย่างไร ซึ่งในเรื่องนี้รักศักดิ์มีความเข้าใจดี แต่ก็ยังไม่นิยมใช้ถุงยางอนามัยอยู่ดี ส่วนใหญ่จะใช้วิธีหลังข้างนอกรมากกว่า ในอดีตมีเพื่อนของรักศักดิ์คนหนึ่งทำเพื่อนนักเรียนหญิงด้วยกันห้องไป 1 คน แต่ไม่มีความพร้อมในการเป็นบิดา ในที่สุดหญิงนั้นต้องไปทำแท้งหลังจากทำแท้งทั้งสองก็ยังคงกลับมาคบหากันต่อ และมีพฤติกรรมเดิมๆ เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น

ส่วนเรื่องลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์นั้น อาจารย์ไม่ได้สอน แต่รักศักดิ์เรียนรู้จากการดูสื่อต่างๆ เช่น วีซีดี และเกิดจากการพูดคุยกันในกลุ่มเพื่อน ทำตามตัวอย่างที่เห็น

5. คุณค่า / ค่านิยมทางเพศ : แม้ว่าอาจารย์จะเคยสอนในเรื่องคุณค่าของผู้หญิง และการรักษาคุณค่าของผู้หญิง ด้วยการให้เกียรติ ไม่ล่วงละเมิด ไม่ทำร้ายกายและใจ ก็ตาม หากแต่รักศักดิ์ก็มิได้มีทัศนคติหรือพฤติกรรมเช่นนั้น รักศักดิ์คิดว่าคุณค่าของผู้หญิงไม่จำเป็นต้องหมดไปเมื่อนอนกับผู้ชาย แต่ผู้หญิงยังคงสามารถดำรงชีวิตได้ตามปกติสุข และสามารถสร้างคุณค่าให้กับตนเองได้ด้วยการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ หรือการทำคุณประโยชน์อื่นๆ เพื่อสังคม เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม แม้ว่ารักศักดิ์จะมีพฤติกรรมในเรื่องเพศที่ไม่ค่อยดีนัก แต่เขาก็คิดว่าการแสดงออกในเรื่องเพศก็ไม่ควรเปิดเผยมากเกินไปนัก ควรมีการปกปิดบ้าง เพราะอย่างไรเสียเรื่อง

เพศก็เป็นเรื่องส่วนตัว เป็นเรื่องของคนสองคนที่ควรจะพูดคุยกันเอง ไม่ใช่เอามาเปิดเผย ประจันต่อหน้าสาธารณชน

3.7 สื่ออาจารย์และความถี่ในการรับสื่อ

รักศักดิ์กล่าวถึงสื่อลามกอนาจารที่ตนเองเคยดู ได้แก่ หนังสือพิมพ์ การ์ตูนญี่ปุ่น ภาพยนตร์ นิตยสาร อินเทอร์เน็ต และวีซีดี

หนังสือพิมพ์ จะมีภาพของหญิงสาวในอิริยาบถต่างๆ ซึ่งรักศักดิ์ยอมรับว่าดูแล้วเปล็ดเปล็น เจริญใจดี เช่น ภาพผู้หญิงใส่ชุดว่ายน้ำ ภาพนางแบบใส่เสื้อผ้าไม่มิดชิด ภาพดารานักร้องที่แต่งกาย ล่อแหลม เมื่อเจอหนังสือพิมพ์ที่ไหนมีภาพหน้าปกเป็นรูปหญิงสาวสวย ก็จะรีบเปิดดูทันที โดยเฉลี่ยแล้วจะดู 2-3 ครั้ง/สัปดาห์

การ์ตูนญี่ปุ่น เป็นสื่อที่เข้าถึงเยาวชนได้ง่าย ราคาประหยัด มีภาพประกอบคำบรรยายที่ทำให้ เกิดอารมณ์และจินตนาการได้เป็นอย่างดี ทั้งเรื่องราวยังต่อเนื่องกันหลายเล่ม ทำให้มีความน่าสนใจในการหาซื้อมาอ่านอย่างต่อเนื่องเช่นกัน ความถี่ในการดู คือ 1 ครั้ง/สัปดาห์

ภาพยนตร์ที่รักศักดิ์ดูนั้น เป็นภาพยนตร์ควบเรื่องตามโรงภาพยนตร์ชั้นสองทั่วไป โดยรักศักดิ์ และเพื่อนๆ จะเข้าไปเป็นหมู่คณะ บางคนจะเข้าไปเป็นคู่ๆ ซึ่งประเภทของหนังก็จะเป็นแนวรักๆ ใคร่ๆ มีฉากร่วมหลับนอนบ้างตามแต่ประเภทของภาพยนตร์ รักศักดิ์กล่าวว่าเขาไม่ค่อยมีโอกาสได้ไปดู ภาพยนตร์มากนัก โดยเฉลี่ยแล้วประมาณเดือนละ 1 ครั้งเท่านั้น

นิตยสาร แม้จะมีราคาค่อนข้างแพง แต่รักศักดิ์และเพื่อนๆ ก็พยายามหาซื้อมาอ่าน เพราะมี นางแบบที่เรียกได้ว่าเกรดดีขึ้นมาอีกหน่อย คือ ค่อนข้างสวย และมีสีสันทสวยงาม เหมาะแก่การสะสม เป็นอัลบั้มส่วนตัว นอกจากนิตยสารแล้วยังมีหนังสือลามกที่รักศักดิ์ซื้อหามาอ่าน ในหนังสือจะมีนิยาย ประกอบภาพของหญิงสาว เป็นเรื่องราวที่แสดงถึงขั้นตอนและวิธีการต่างๆ ในการมีเพศสัมพันธ์ เมื่อ อ่านไปแล้ว และจินตนาการตามเรื่องราว นั้น บางครั้งก็ช่วยให้เขาสำเร็จความใคร่ได้เช่นกัน ในหนึ่ง สัปดาห์ อาจจะมีโอกาสได้อ่านนิตยสารเพียง 1 ครั้งเท่านั้น

อินเทอร์เน็ต พบว่ารักศักดิ์และกลุ่มเพื่อนมีอินเทอร์เน็ตกันเกือบทุกบ้าน โดยบิดามารดาซื้อ เครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ให้พิมพ์รายงานส่งอาจารย์ และค้นหาข้อมูลต่างๆ แต่รักศักดิ์และเพื่อนๆ มักจะ

ใช้ในการท่องเที่ยวโซเชียลมีเดีย ซึ่งการที่จะเข้าไปดูภาพที่ต้องการได้ จะต้องจ่ายเงินล่วงหน้าก่อน ซึ่งรักศักดิ์ไม่ทราบว่าจะต้องจ่ายเท่าไร เพราะเพื่อนจะเป็นคนออกให้ บางครั้งก็เป็นภาพนิ่ง บางครั้งก็เป็นภาพเคลื่อนไหวแสดงถึงกิจกรรมทางเพศ บางครั้งก็ดูวิดีโอออนไลน์ หรือภาพยนตร์ลามก ก็มี รักศักดิ์จะใช้เวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

วีซีดี เป็นสื่อที่รักศักดิ์นิยมดูมากที่สุด เพราะสนุก เข้าใจ ได้อารมณ์ ส่วนมากมักจะดูคนเดียวในห้องนอน และผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกับเพื่อนๆ คนอื่นๆ แบ่งกันดู เมื่อดูแล้วย่อมเกิดความรู้สึกทางเพศ ซึ่งรักศักดิ์หาทางระบายออกด้วยการร่วมหลับนอนกับเพื่อนหญิงของตนเอง ใน 1 สัปดาห์ จะดูวีซีดี 1 เรื่อง

รักศักดิ์กล่าวว่าประเภทของสื่อที่มีความช่วยยั่วมากที่สุด คือ วีซีดี อินเทอร์เน็ต ภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ ตามลำดับ โดยจะผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนดูสื่อแต่ละประเภทกันไป เฉลี่ยแล้ว 3-4 ครั้ง/สัปดาห์

รักศักดิ์กล่าวว่า สื่อลามกพวกนี้มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของตนเอง เพราะเป็นสิ่งที่ช่วยยั่ว ทำให้ตนเองเกิดความรู้สึกทางเพศ และหาทางระบายออกด้วยวิธีที่ผิดๆ

ส่วนที่ 4 พฤติการณ์แห่งคดี

รักศักดิ์ได้เล่าให้ฟังถึงเรื่องราวในวันเกิดเหตุว่า ในวันนั้นเป็นวันราชการที่รักศักดิ์และเพื่อนๆ ต้องไปเรียนหนังสือตามปกติ แต่เนื่องจากมีเพื่อนนักเรียนหญิงกลุ่มหนึ่งชักชวนให้รักศักดิ์และเพื่อนๆ ไปร่วมงานวันเกิดของรุ่นน้องคนหนึ่งชื่อ พิไล (นามสมมติ) ที่บ้านของเพื่อนนักเรียนหญิงของพิไล รักศักดิ์และเพื่อนๆ อีกหลายคน ประกอบไปด้วยเพื่อนหญิงชายกว่า 10 คน จึงชวนกันหนีเรียนเพื่อไปร่วมงานเลี้ยงดังกล่าว

บ้านที่จัดงานเลี้ยง เป็นบ้านเดี่ยวสองชั้น ไม่มีใครอยู่ในบ้าน นอกจากเพื่อนนักเรียนหญิงที่ชักชวนให้รักศักดิ์และเพื่อนๆ มาเท่านั้น รักศักดิ์และกลุ่มเพื่อนจึงใช้เวลาร่วมกันในการนั่งดื่มสุรา พูดคุยเล่นกัน ร้องเพลง อย่างสนุกสนาน โดยไม่มีการใช้ยาเสพติดประเภทอื่น

รักศักดิ์เล่าให้ฟังถึงเพื่อนนักเรียนหญิงว่า รู้จักคุ้นเคย และเคยเห็นหน้าเห็นตากันมาก่อน เนื่องจากเรียนอยู่โรงเรียนเดียวกัน พฤติกรรมของนักเรียนหญิงกลุ่มนี้ไม่ค่อยดีนัก เวลาเช้าจะแต่งชุดนักเรียนออกมาจากบ้าน โดยใส่กางเกงขาสั้น (มาก) ไว้ใต้กระโปรง เมื่อต้องการหนีเรียน ก็จะถอด

กระโปรง และเสื้อนักเรียนออก เหลือแต่กางเกงขาสั้นและเสื้อทับสายเดี่ยว หลังจากเที่ยวเสร็จก็จะเปลี่ยนเป็นชุดนักเรียนตามเดิม และเดินทางกลับบ้าน โดยที่ผู้ปกครองไม่รู้ว่าคุณไม่ได้ไปเรียน

ส่วนพฤติกรรมของเพื่อนนักเรียนชาย ก็จะหนีเที่ยวทั้งชุดนักเรียน เวลาหนีเรียนก็จะไปจับกลุ่มนั่งคุยกัน ตีมสุรา เฮฮา เล่นสแน็กเกอร์ หรือขับซิ่งรถจักรยานยนต์เที่ยว ตามแต่โอกาสจะอำนวย และมักจะมีผู้หญิงไปด้วยเสมอ

หลังจากรักศักดิ์และเพื่อนๆ นั่งกิน ตีม กันจนเริ่มมีอาการเมา และเป็นเวลาบ่ายคล้อยแล้ว คือประมาณ 15.00 น. ทุกคนจึงคิดที่แยกย้ายกันกลับบ้าน พิไลจึงเข้าไปเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวเพื่อเตรียมตัวเดินทางกลับบ้าน ในขณะที่พิไลกำลังเข้าไปเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวอยู่นั้นเอง ธรรธิป (นามสมมติ) เพื่อนสนิทของรักศักดิ์ ซึ่งเป็นคู่คิดในคดีนี้ด้วย ได้มีความชอบพอพิไลอยู่ก่อนแล้ว เนื่องจากพิไลเป็นคนน่ารัก ไม่ถือเนื้อถือตัว และในวันเกิดเหตุพิไลใส่กางเกงขาสั้น (มาก) ขวนให้น่าหลงใหล ธรรธิปจึงตามพิไลเข้าไปในบ้านเพื่อพูดคุย และขอมีเพศสัมพันธ์กับพิไล ตอนแรกพิไลปฏิเสธ แต่ภายหลังพิไลก็ยินยอมที่จะมีเพศสัมพันธ์กับธรรธิป เมื่อเวลาผ่านไปครู่หนึ่ง ธรรธิปได้กลับออกมาจากบ้านและเล่าเรื่องทั้งหมดให้เพื่อนๆ นักเรียนชายฟัง ถึงพฤติกรรม ลีลา ท่าทาง ในการร่วมเพศระหว่างธรรธิปกับพิไลแล้ว ทำให้เพื่อนๆ นักเรียนชายที่เหลือ มีอารมณ์ทางเพศ และต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับพิไลบ้างตามคำที่ธรรธิปวาดอ้าง ดังนั้นนักเรียนชายที่เหลือ จำนวน 5 คน จึงทยอยกันเข้าไปในบ้านที่ละคนเพื่อขอมีเพศสัมพันธ์กับพิไล แต่พิไลปฏิเสธไม่ยอมมีเพศสัมพันธ์ด้วย ทั้งหมดจึงใช้กำลังบังคับพิไลจนสำเร็จความใคร่ทุกคน

ในขณะที่เกิดเหตุ เพื่อนนักเรียนหญิงของพิไล ได้นั่งอยู่บริเวณบ้าน แต่ไม่มีใครช่วยพิไลเลยแม้แต่คนเดียว หลังจากนั้นเพื่อนนักเรียนหญิง จึงได้พาพิไลกลับไปส่งบ้าน พิไลกลับบ้านด้วยอาการเศร้าสลด ร้องไห้ร้องไห้ จนมารดาสงสัยว่าเกิดอะไรขึ้นกับบุตรสาวของตน มารดาของพิไลพยายามซักถาม จนในที่สุดพิไลยอมเล่าเรื่องทั้งหมดให้มารดาฟัง มารดาจึงรีบนำตัวพิไลไปแจ้งความยังสถานีตำรวจในท้องที่

หลังจากนั้น 2 วัน อาจารย์ปกครองที่โรงเรียนที่รักศักดิ์และกลุ่มเพื่อนเรียนอยู่ ได้เรียกเพื่อนนักเรียนหญิงของพิไลไปสอบถามข้อเท็จจริงที่ห้องปกครอง ในขณะนั้นเองเพื่อนนักเรียนหญิงคนหนึ่ง ได้ปลื้มตัวออกมาแจ้งข่าวให้กับรักศักดิ์และเพื่อนๆ ทราบ รักศักดิ์พร้อมด้วยคู่คิดทั้งหมดจึงพากันหนีไปซ่อนตัวที่บ้านเพื่อนอีกคนหนึ่ง ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีนี้

จนกระทั่งเวลาประมาณ 23.00 น. บิดาของธราธิป ได้โทรศัพท์ตามตัวบุตรชายพร้อมเพื่อนๆ โดยรับปากว่าจะจัดการเรื่องทุกอย่างให้เรียบร้อย หลังจากนั้นบิดาของธราธิป พร้อมด้วยผู้ปกครองของเพื่อนๆ ธราธิป จึงไปเจรจาทกลงกับฝ่ายผู้เสียหาย แต่ไม่สามารถตกลงกันได้ จึงมีการดำเนินคดีในที่สุดรักศักดิ์และเพื่อนๆ จึงเข้ามาอบตัวต่อผู้คดี

ศาลชั้นต้นใช้เวลาในการพิจารณาคดีนี้นานประมาณ 7 เดือน จึงมีคำพิพากษาส่งตัวรักศักดิ์และเพื่อนคู่คดีที่เป็นเยาวชนอีก 3 คน ฝึกอบรมเป็นเวลา 1 ปี เท่าๆ กัน สำหรับคู่คดีอีก 2 คน อยู่ในอำนาจของศาลผู้ใหญ่ ซึ่งรักศักดิ์ไม่ทราบว่าจะได้รับอัตราโทษเท่าใด

ส่วนที่ 5 ความคิด / ความรู้สึก ภายหลังจากการกระทำผิด และภายหลังจากถูกดำเนินคดี

รักศักดิ์กล่าวถึงความรู้สึกภายหลังจากการกระทำผิดว่า ตอนนั้นไม่รู้สึกละเลย ฉะๆ คิดว่าเป็นเหตุการณ์ปกติ แต่ปัจจุบันรู้สึกเสียใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น เพราะรู้ว่าทำให้ตนเองและครอบครัวต้องเดือดร้อน กล่าวคือ ทำให้ตนเองต้องเสียโอกาสทางการศึกษา เสียเพื่อน เสียคนรัก บิดามารดาต้องอับอาย เสียเวลา และเงินทองในการจัดการคดีความ ผู้เสียหายเองก็มีตราบาปติดตัวไปจนตาย ครอบครัวของผู้เสียหายก็ต้องอับอาย รักศักดิ์จึงรู้สึกผิดกับการกระทำของตน โดยคิดว่าถ้าย้อนเวลากลับไปได้ ตนจะไม่กระทำการดังกล่าวอย่างแน่นอน เขาจึงคิดว่าการที่เขาต้องมาฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึกฯ นี้จึงเป็นเรื่องที่สาสมกับสิ่งที่เขาได้กระทำมาแล้ว ถ้าจะสามารถชดเชยให้กับผู้เสียหายได้ รักศักดิ์ก็อยากจะขอโทษผู้เสียหายถึงสิ่งที่ตนเองได้กระทำลงไป

ส่วนที่ 6 วิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิด

จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น รักศักดิ์คิดว่าสิ่งที่ตนเป็นปัจจัยที่ทำให้ตนเองกระทำผิด มี 4 ปัจจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ความถี่ในการรับสื่อ : รักศักดิ์กล่าวถึงสื่อต่างๆ ที่เขาเคยดู ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ การ์ตูนญี่ปุ่น ภาพยนตร์ นิตยสาร อินเทอร์เน็ต หรือวีซีดี ล้วนมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่ออาการกระทำความผิดของตนเอง เพราะเป็นสิ่งที่ยั่วยุ ทำให้ตนเองเกิดความรู้สึกทางเพศ และหาทางระบายออกด้วยวิธีที่ผิดๆ
2. พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มเพื่อน : เนื่องจากกลุ่มเพื่อนของรักศักดิ์มี พฤติกรรมในการเปิดเผยเรื่องเพศอย่างคึกคะนองและส่วนใหญ่ก็มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน นอกจากนั้น ยังมีการลวนลามทางเพศกับผู้หญิง หลายครั้งมีการขโมยใจให้ผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์ด้วย ทำให้พฤติกรรมดังกล่าว กลายเป็นนิสัยที่รักศักดิ์และกลุ่มเพื่อนนิยมกระทำเป็นประจำ จนนำไปสู่การกระทำความผิด ในครั้งนี้
3. การใช้จ่ายและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อน : สิ่งที่เป็นปัญหา คือการดื่มสุรา และสูบบุหรี่ โดย รักศักดิ์และเพื่อนๆ นิยมดื่มสุราและติดบุหรี่ ซึ่งทุกครั้งที่มีการรวมกลุ่มกัน จะต้องมีการสูบบุหรี่เป็นสื่อในวง สนทนา ทำให้นำไปสู่การพูดจาทะเลาะวิวาท โสไปในเรื่องเพศ นำไปสู่การเกิดอารมณ์ทางเพศ และการหาทางออกด้วยวิธีการที่ผิดๆ

ส่วนที่ 7 แผนการดำเนินชีวิตภายหลังพ้นการฝึกอบรม

รักศักดิ์กล่าวว่า การใช้ชีวิตในศูนย์ฝึกฯ ไม่ใช่เรื่องยาก ถ้ารู้หน้าที่ของตนเองก็จะมีปัญหา อะไร รักศักดิ์รู้สึกอบอุ่นใจ เพราะมีเพื่อนสนิทเข้ามาอยู่ด้วยกันอีก 3 คน ซึ่งเป็นคู่คิดในคดีนี้ ทั้ง 4 คน ไม่ค่อยได้วุ่นวายกับใคร ต่างพยายามปฏิบัติตัวตามระเบียบของศูนย์ฝึกฯ เพื่อรอวันที่จะได้รับอิสรภาพ โดยเร็ว หลังจากปล่อยตัวออกไปแล้ว รักศักดิ์ตั้งใจที่จะศึกษาต่อให้จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และจะ ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ด้วยความหวังที่จะได้ปริญญาบัณฑิตทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ สาขา เครื่องกล ความรู้ที่ได้จากศูนย์ฝึกฯ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องช่างวิทยุ ไฟฟ้า หรือการวางแผนโบราณ ตนจะ พยายามนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

เป็นที่น่าสังเกตว่า รักศักดิ์เคยกระทำการในลักษณะโทรมหญิงมาบ้างแล้ว แต่ยังไม่เคยถูก ดำเนินคดี เพราะผู้หญิงไม่เอาเรื่อง จนมาถึงการกระทำครั้งนี้ ที่รักศักดิ์ถูกดำเนินคดีและถูกส่งตัว ฝึกอบรม แม้ว่าเขาจะเซ็ดหลาบกับสิ่งที่เกิดขึ้น และหวาดกลัวกับการสูญเสียอิสรภาพเพียงใดก็ตาม

แต่เมื่อผู้วิจัยสอบถามถึงโอกาสในการกลับมากระทำความผิดซ้ำ รักศักดิ์กลับตอบว่ามีความเป็นไปได้ที่เขาจะกลับมากระทำความผิดซ้ำอีก โดยไม่อธิบายถึงเหตุผลใดๆ เลย

4.6 ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 6

ชื่อ : นายธราธิป (นามสมมติ)

อายุ : 19 ปี

การศึกษา : ม.6

อาชีพ : ไม่มี

ส่วนที่1 ข้อมูลทั่วไป

ธราธิป เกิดเมื่อปี พ.ศ.2528 เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ รูปร่างอ้วนเตี้ย ได้กระทำความผิดเป็นครั้งแรกในคดีโทรมหญิง ร่วมกับคู่คดีอีก 6 คน เมื่อปีพ.ศ.2545 ในขณะที่มีอายุได้ 17 ปี ศาลมีคำพิพากษาส่งตัว

ฝึกอบรมเป็นระยะเวลา 1 ปี ปัจจุบันฝึกอบรมอยู่ที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณาได้นาน 6 เดือนเศษ และจะครบกำหนดปล่อยตัวในเดือน เมษายน 2548 นี้

ธราธิปเกิดที่กรุงเทพมหานคร และพักอาศัยอยู่กับบิดามารดาที่เขตบางกะปิ จนกระทั่งสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จึงย้ายบ้านไปอยู่ย่านรังสิต จังหวัดปทุมธานี เนื่องจากที่ดินในเขตบางกะปิ ถูกเวนคืน ธราธิปใช้ชีวิตอยู่ที่จังหวัดปทุมธานี จนกระทั่งกระทำความผิด

ธราธิปได้เข้าเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นที่โรงเรียนของรัฐแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร หลังจากนั้นได้เปลี่ยนโรงเรียนไปเรียนที่โรงเรียนอีกแห่งหนึ่งในระดับมัธยมศึกษา

ตอนปลาย แต่ศึกษาได้แค่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก็ต้องเปลี่ยนโรงเรียนใหม่ เนื่องจากกระทำความผิดในคดีนี้ จึงถูกให้ออกจากโรงเรียนเดิม และย้ายไปเรียนโรงเรียนอีกแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี หลังจากสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ศาลได้มีคำพิพากษาส่งตัวฝึกอบรม เป็นระยะเวลา 1 ปี

ปัจจุบันธราธิปฝึกอบรมอยู่ที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณามาเป็นระยะเวลา 6 เดือนเศษ และจะครบกำหนดปล่อยในเดือนเมษายน 2548 นี้

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว

บิดาของธราธิป ปัจจุบันยังมีชีวิตอยู่ อายุประมาณ 47 ปี เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 นิสัยส่วนตัวเป็นคนใจร้อน มุทะลุ พุดมาก แต่ใจกว้าง มีอาชีพขับรถสองแถวรับจ้างอยู่ในจังหวัดปทุมธานี ทำงานตั้งแต่เวลา 04.00 – 16.00 น. บิดาจึงไม่ค่อยมีเวลาให้กับครอบครัวมากนัก นอกจากนั้นบิดายังเป็นหัวหน้าคนสำคัญให้กับนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานีอีกด้วย ปัจจุบันบิดาพักอยู่กับมารดาที่จังหวัดปทุมธานี

มารดา ยังมีชีวิตอยู่ อายุประมาณ 40 ปี เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีนิสัยก้าวร้าว ชอบบ่นว่าเสียงดัง ประกอบอาชีพเป็นพนักงานสนามกอล์ฟแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี

ธราธิปเป็นบุตรของคนเดียวของครอบครัว บ้านที่พักอาศัยปัจจุบัน เป็นบ้านไม้ หลังเดี่ยว ชั้นเดียว ยกพื้นสูง โดยธราธิปพักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดามาโดยตลอดจนกระทั่งกระทำความผิด

ธราธิปกล่าวถึงความสัมพันธ์ภายในบ้านว่าไม่ค่อยดีนัก บิดามารดามักจะมีปากเสียงกันบ่อย เนื่องจากนิสัยของมารดาเป็นคนชอบบ่นว่าในทุกๆ เรื่อง ประกอบกับบิดาเป็นคนใจร้อน มุทะลุ เมื่อมีปากเสียงกันจึงเกิดอารมณ์ หรือความขัดแย้งได้ง่าย อย่างไรก็ตามความรุนแรงยังไม่ถึงระดับการทำร้ายร่างกายกันจนบาดเจ็บ อาจมีบ้างเล็กน้อย เช่น การชก การจับแขนแรงๆ และบิดามักจะออกจากบ้านไปที่วินรถรับจ้างเพื่ออยู่ติปัญหา

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

3.1 การขัดเกลาเรื่องเพศจากคนในครอบครัว

ธราธิปกกล่าวถึงเรื่องการสอนเรื่องเพศจากคนในครอบครัวว่า ตนเองไม่ค่อยได้รับการแนะนำในเรื่องดังกล่าวมากนัก เนื่องจากบิดามารดาไม่ค่อยมีเวลา แต่อย่างไรก็ตาม ธราธิปกก็เคยได้รับการสอนในบางเรื่องเช่นกัน ดังนี้

1. การให้เกียรติผู้หญิง : สิ่งที่มาตราเคยสอน คือ เรื่องของการไม่ดูต่ำกว่ากล่าวผู้หญิง โดยให้เหตุผลว่า ผู้หญิงเขาก็เป็นลูกมีพ่อแม่เหมือนกัน ถ้าพ่อแม่เขารู้เข้าว่าเราไปต่ำกว่าลูกเขา เขาอาจไม่พอใจเอาได้ นอกจากนี้มารดาเคยสอนถึงเรื่องการไม่ชมหญิงแก่ผู้หญิงทั้งกายและใจ การเสียสละให้ผู้หญิง และการดูแลช่วยเหลือผู้หญิงอีกด้วย โดยมารดาได้ชี้ให้เห็นถึงความเดือดร้อนจากการไปชมหญิง เช่น ถ้าพ่อแม่เขาเอาเรื่องขึ้นมา ก็จะเกิดความเดือดร้อนแก่ครอบครัวเรา ส่วนเรื่องอื่นๆ เช่น การไม่ละเมิดล่วงเกินเนื้อตัวร่างกายผู้หญิง การไม่ฉวยโอกาสกับผู้หญิง การพูดจายกย่องให้เกียรติผู้หญิง การไม่พูดจาดูถูกผู้หญิงทั้งต่อหน้าและลับหลังนั้น บิดามารดาไม่เคยสอน

แม้ว่าธราธิปกจะเคยได้รับคำแนะนำต่างๆ จากคนในครอบครัว แต่ก็ไม่สามารถซึมซับเป็นพฤติกรรมของเขาได้ ธราธิปกกล่าวว่าเขาไม่ใช่ผู้ชายที่ให้เกียรติผู้หญิง ไม่ใช่สุภาพบุรุษ เขารู้สึกว่าตัวเองมีอำนาจเหนือผู้หญิง บ่อยครั้งที่เขาฉวยโอกาสกับผู้หญิง บ่อยครั้งที่เขาล่วงละเมิดทางเพศผู้หญิง ไม่ว่าจะเป็นการสัมผัสกายภายนอก การกอด จับ ไปจนกระทั่งการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งที่ผ่านมาก็เคยมีผู้หญิงคนไหนเอาเรื่องเขา อีกทั้งธราธิปกยังไม่รู้สึกผิดกับการกระทำดังกล่าวอีกด้วย

2. การเคารพเรื่องสิทธิสตรี : พบว่าในเรื่องนี้ บิดามารดาไม่เคยสอนธราธิปกเลย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความซื่อสัตย์ต่อผู้หญิง การให้ความเสมอภาคกับผู้หญิง และการเคารพในความเป็นผู้นำของผู้หญิง ซึ่งธราธิปกเห็นว่า ผู้หญิงอย่างไรเสียก็ต้องเป็นผู้หญิง ย่อมอ่อนแอและด้อยกว่าผู้ชายเสมอ การที่ผู้หญิงจะมาเก่งกว่าผู้ชายนั้น ธราธิปกยอมรับไม่ได้ และไม่เชื่อกับว่าผู้หญิงจะมีความสามารถมากกว่าผู้ชาย สำหรับสิทธิที่ผู้หญิงจะได้รับความจริงใจ ซื่อสัตย์จากผู้ชายนั้น ธราธิปกเห็นเป็นเรื่องไร้สาระ ด้วยเหตุผลที่ว่า ความจริงใจไม่มีจริงในโลกนี้ จะมีให้กันก็แต่เฉพาะเพื่อนผู้ชายที่คบหาสมาคมสนิทสนมกันในกลุ่มเท่านั้น แต่ไม่มีให้สำหรับผู้หญิง

3. การไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร : ธาริปปกล่าวว่า ตนมักจะทำบั้งเรื่องพฤติกรรมทางเพศของตนไม่ให้บิดามารดารู้ เพราะไม่อยากถูกบ่น ถูกว่า และบิดามารดาเองก็ไม่ได้แนะนำถึงเรื่องวัยที่เหมาะสมในการมีเพศสัมพันธ์ โทษของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทางออกที่ดีจากการหมกมุ่นเรื่องเพศ และประเพณีวัฒนธรรมที่ดั่งามในเรื่องเพศ

ธาริปปเล่าให้ฟังว่า เขาเริ่มมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุ 15 ปี กับเพื่อนนักเรียนหญิงในโรงเรียน ช่วงนั้นกำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น แต่พฤติกรรมยังไม่ชัดเจน และยังไม่เป็นนิสัย จนกระทั่งขึ้นมาเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ความสนใจในเรื่องเพศมีมากขึ้น และเพื่อนผู้หญิงก็โตกว่าตอนมัธยมต้น ทำให้มีความน่าสนใจมากกว่า อีกทั้งเพื่อนผู้หญิงก็ไม่ค่อยถือเนื้อถือตัว การเข้าหาเพื่อนผู้หญิงจึงทำได้ไม่ยากนัก ธาริปปมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงมากกว่า 20 คน ทั้งนี้บางคนก็สมัครใจ บางคนก็ถูกขืนใจ ซึ่งที่ผ่านมายังไม่มีใครเอาเรื่องเหมือนเช่นในคดีนี้ ธาริปปจึงปฏิบัติจนเป็นเรื่องชินา และคิดว่าไม่มีผลเสียหายอะไร เขาจึงมองไม่เห็นโทษของการมีเพศสัมพันธ์เร็ว

ธาริปปยอมรับว่า เขาเป็นคนที่มีความต้องการทางเพศมากคนหนึ่ง อารมณ์และความต้องการของเขาไม่สามารถกำหนดได้ สามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา ซึ่งเขาเรียนรู้ด้วยตนเองถึงวิธีการในการจัดการกับอารมณ์ของตนเอง บางครั้งก็ช่วยตนเองมาก แต่ส่วนใหญ่ จะร่วมหลับนอนกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่า ทั้งนี้ธาริปปไม่คิดว่า การชิงสุกก่อนห่ามเป็นเรื่องที่ไม่ควรกระทำ เพราะสมัยนี้สังคมยอมรับกันมากขึ้น

4. ความรู้เรื่องเพศศึกษา : ธาริปปกล่าวว่า บิดามารดาไม่ค่อยได้ยุ่งเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว โดยเฉพาะเรื่องเพศศึกษากับตนเองมากนัก และตนเองก็ไม่เคยเล่าอะไรให้บิดามารดาฟัง จะมีก็แต่กลุ่มเพื่อนเท่านั้น ที่จะพูดคุยกันมากหน่อย บิดามารดาจึงไม่เคยสอนความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาให้กับตนเอง

เรื่องลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์นั้น ธาริปปเรียนรู้จากกลุ่มเพื่อน จากการบอกเล่า และจากสื่อต่างๆ ที่เคยเห็น และการลองผิดลองถูกด้วยตนเอง ส่วนเรื่องลักษณะทางกายภาพของร่างกายนั้น ส่วนมากจะได้รับการสอนจากโรงเรียนเสียมากกว่า แม้กระทั่งเรื่องของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่บิดามารดาเคยเตือนบ้าง แต่ไม่ได้แนะนำในรายละเอียด ตนจะได้จากการเรียนที่โรงเรียนมากกว่า แต่มีบางครั้งที่บิดาเคยแนะนำให้ธาริปปใช้ถุงยางอนามัย ซึ่งธาริปปเปิดเผยว่าเขาจะใช้ถุงยางอนามัยทุก

ครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ เนื่องจากกลัวติดโรคเอดส์ สำหรับเรื่องเพศกับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์นั้น ธรรมชาติมองว่าเรื่องเพศไม่ใช่เรื่องเสียหายที่นักเรียนจะมีไม่ได้ และวัยรุ่นสมัยนี้ก็โตพอที่จะเรียนรู้เรื่องพวกนี้ได้ด้วยตนเองแล้ว

5. คุณค่า / ค่านิยมทางเพศ : มารดาเคยสอนธรรมชาติถึงเรื่องการรักษาคุณค่าของผู้หญิงว่า ผู้หญิงเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า ที่เราควรถนอมรักษาไว้ อย่าไปรังแก อย่าไปทำลาย อย่าทำให้เขาเสียใจ ซึ่งธรรมชาติก็ไม่ได้ปฏิบัติเช่นนั้น ธรรมชาติคิดว่าผู้หญิงถ้ามีคุณค่าจริงก็คงจะไม่ทำตัวง่าย ที่ผ่านมาราชาธิปเจอผู้หญิงที่ง่ายเป็นส่วนใหญ มีบ้างเหมือนกันที่ไม่ยินยอม แต่ธรรมชาติกลับคิดว่าการกระทำเช่นนั้น เป็นการเล่นตัวเพื่อให้ดูงาม เป็นพิธีเท่านั้นเอง สำหรับธรรมชาติแล้ว การรักเดียวใจเดียว ถือเป็นความโง่เขลา เพราะโลกนี้กว้างใหญ่ไพศาล ผู้หญิงดีๆ มีมาให้เห็นไม่เว้นแต่ละวัน นับวันๆ ก็จะมีเจอมากขึ้น เขาจึงไม่คิดที่จะผูกใจไว้กับใครคนหนึ่งคนใด นอกจากนั้นธรรมชาติยังคิดว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องที่สามารถเปิดเผยได้อย่างไม่ต้องอายใครอีกด้วย

3.2 พฤติกรรมทางเพศของคนในครอบครัว

ธรรมชาติพักอาศัยอยู่ในบ้านกับบิดา มารดา และตนเอง รวม 3 คน เขากล่าวว่าคนในบ้านของเขาไม่ว่าจะเป็นบิดา หรือมารดา ไม่เคยมีใครทำตัวอย่างที่ไม่ดีในเรื่องเพศให้เขาเห็นเลย ไม่ว่าจะเป็นการมีเพศสัมพันธ์ให้ตนเองเห็น การแต่งกายโป๊ เปลือย การพูดจาหยาบโลนส่อไปในเรื่องเพศ หรือการดูภาพยนตร์หรือสื่อลามกอนาจารอื่นๆ

3.3 การคบเพื่อนที่มีปัญหา

ธรรมชาติกล่าวถึงกลุ่มเพื่อนที่เขาสนิทสนมและคบหาสมาคมด้วยนั้น มีทั้งเพื่อนที่บ้านอยู่ละแวกเดียวกัน และเพื่อนที่เรียนด้วยกันที่โรงเรียน อย่างน้อย 10 คน แต่เพื่อนที่สนิทมากที่สุด มีด้วยกัน 2 คน คือ นายสมยศ (นามสมมติ) และนายปกรณ์ (นามสมมติ) ซึ่งทั้งสองคนเป็นเพื่อนที่มีบ้านอยู่ในละแวกเดียวกัน รู้จักกันมากกว่า 5 ปีแล้ว นายสมยศ เป็นหนึ่งในคู่คี่ที่กระทำความผิดครั้งนี้ แต่เนื่องจากอายุ

เกินกว่า 18 ปี จึงถูกส่งไปคุมขังที่เรือนจำผู้ใหญ่ ในขณะที่นายปกรณ์ ในขณะที่เกิดเหตุ กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 ของสถาบันราชภัฏแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร

ธราธิปเล่าให้ฟังถึงเรื่องสมัยศเพื่อนสนิทว่า สมยศมีอายุรุ่นราวคราวเดียวกับธราธิป จบการศึกษาจากวิทยาลัยอาชีวะแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร และเข้าศึกษาต่อที่สถาบันราชภัฏแห่งหนึ่ง ช่วงเย็นหลังเลิกเรียน ระหว่างเวลา 16.00 – 22.00 น. สมยศจะไปทำงานหารายได้พิเศษด้วยการเป็นพนักงานส่งอาหารที่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง นิสัยส่วนตัวเป็นคนมีคู่รักหลายคน และค่อนข้างเจ้าชู้ ชอบดื่มสุรา อธิษาศัยดี คุยสนุก แต่พูดน้อย ใจเย็น รักเพื่อน ใจกว้าง และมีความเสียสละ แต่ชอบมีเรื่องทะเลาะวิวาทเป็นประจำ บิดามารดาของสมยศตาบอดทั้งคู่ ปัจจุบันประกอบอาชีพค้าขายอาหารสด สมยศพักอยู่ในเขตรังสิต

ส่วนปกรณ์เพื่อนสนิทอีกคนหนึ่งของธราธิป เป็นคู่คิดในคดีนี้ และเป็นเพื่อนที่ธราธิปรักมากที่สุดคนหนึ่ง อายุมากกว่าธราธิป 1 ปี ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนเดียวกันกับธราธิป มีคู่รักแล้ว นิสัยส่วนตัวเป็นคนเจ้าชู้มาก ไม่สนใจการเรียน มีเพื่อนมาก ชอบดื่มสุรา เล่นพนันฟุตบอล และจีบสาว บิดาเป็นนักการเมืองท้องถิ่น บิดาของธราธิปรู้จักกันดีกับบิดาของสมยศ เพราะบิดาของธราธิปเป็นหัวหน้าคนสำคัญให้กับบิดาของสมยศ บิดามารดาของสมยศประกอบอาชีพค้าขายเช่นเดียวกัน และเพิ่งจะแยกทางกันเมื่อ 2 ปีมานี้ สาเหตุเพราะบิดามีภรรยาใหม่ หลังจากนั้นบิดาจึงย้ายออกจากบ้านไปอยู่กับภรรยาน้อย ทิ้งให้สมยศอยู่กับมารดาและน้องสาวอีก 1 คน อายุ 12 ปี

ธราธิปเล่าให้ฟังถึงกิจกรรมที่ตนนิยมทำกับเพื่อนๆ เช่น การดื่มสุรา เล่นสแน็กเกอร์ สูบบุหรี่ จีบสาว ธราธิปและเพื่อนๆ ทุกคน มีคู่รักเป็นของตนเอง วันหนึ่งๆ จะใช้เวลากับการนั่งเล่น นั่งคุยตามร้านอาหาร ร้านที่ไปประจำจะเป็นร้านขายอาหารซึ่งเพื่อนสนิทในกลุ่มคนหนึ่งเป็นหลานเจ้าของร้านเวลากลางคืน ธราธิปและพวกเขาจะไปเล่นเตะฟุตบอลกันที่สนามแถวบ้าน และไปต่อด้วยการนั่งร้านอาหาร รับประทานอาหาร ฟังเพลง และจีบสาว บางครั้งก็จะไปเที่ยวผับ บาร์

ธราธิปเล่าให้ฟังถึงพฤติกรรมสมัยศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ว่า ตอนนั้นเขาเริ่มเกเรมากแล้ว เคยใช้มีดคัตเตอร์แทงเพื่อนนักเรียนรุ่นพี่เป็นแผลเย็บหลายเข็ม สาเหตุเพราะความหมั่นไส้กันช่วงที่ธราธิปศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เริ่มหัดใช้ปืนอัดลม ไปจนถึงปืนลูกซอง (อีบีอะ) มีด ไม้ใช้หมดทุกอย่าง ธราธิปชอบทำดีทำต่อย และมีความสามารถในเชิงหมัดมวย เนื่องจากบิดาสอนให้ตั้งแต่เด็กๆ เพื่อให้เอาไว้ใช้ป้องกันตัวเอง

การกระทำผิดในครั้งนี้ ธราริคิดว่าเพื่อนมีส่วนสำคัญอย่างมากที่ทำให้ตนกระทำความผิด รวมถึงการที่ตนเองใช้จ่ายและสารเสพติดตลอดจนการใช้ยาและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อนของตนเองด้วย

3.4 การใช้ยาและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อน

ธราริกล่าวถึงพฤติกรรมในการใช้ยาและสารเสพติดของกลุ่มเพื่อนว่า เขาและเพื่อนๆ นิยมดื่มสุรา โดยจะหาที่จับกลุ่มนั่งคุยกัน ส่วนมากจะเป็นที่ร้านค้าแห่งหนึ่งซึ่งเป็นบ้านของเพื่อนสนิทในกลุ่มนั่นเอง นอกจากนั้นที่ธราริและเพื่อนยังมีพฤติกรรมในการใช้ยาเสพติดประเภทอื่นๆ อีกหลายชนิด เช่น ยาบ้า กัญชา สุรา บุหรี่ ซึ่งเพื่อนในกลุ่มทุกคนจะนำเงินมาลงขันกัน และให้นายสมยศเพื่อนในกลุ่มคนหนึ่งเป็นคนคุมเงิน เพื่อใช้จ่ายในการหาซื้อยามาเสพ

ธราริกล่าวว่า การใช้ยาเสพติดไม่ใช่เรื่องที่เสียหาย เพราะพวกเขามีเงินที่จะซื้อหามาได้โดยไม่ต้องไปสร้างความเดือดร้อนให้ใคร และพวกเขาก็เสพอย่างมีขีดจำกัด ไม่ได้เสพจนถึงขนาดที่จะมีอาการรุนแรง ไม่สามารถควบคุมตนเอง หรือเพ้อคลั่งได้ ธราริกล่าวถึงความรู้สึกเมื่อได้เสพยาว่า การเสพยาทำให้เขาและเพื่อนๆ รู้สึกมีความรักใคร่กันมากขึ้น เหมือนหนึ่งแบ่งปันความทุกข์ความสุขซึ่งกันและกัน ทั้งในเวลาที่มีความสุขก็สุขยิ่งขึ้นไป เวลาที่มีทุกข์ก็รู้สึกเหมือนมีเพื่อนร่วมชะตากรรม โดยเฉพาะการดื่มสุรา ธราริรู้สึกว่า สุราเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดอย่างหนึ่งของเขา แม้เขาจะไม่ได้มีปัญหาคับใจมาจากที่บ้าน แต่เมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน สุราเป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเขาและเพื่อนๆ

3.5 พฤติกรรมทางเพศของกลุ่มเพื่อน

ส่วนเรื่องพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มเพื่อนนั้น ธราริกล่าวว่าเพื่อนๆ ของเขาทุกคนเคยร่วมหลับนอนกับเพื่อนหญิง เคยมีปัญหาละเอววิวาทกันเองเรื่องแย่งผู้หญิงด้วย แต่ก็ตกลงกันได้ที่สุดในที่สุด แต่ละคนจะมีคู่มากกว่า 1 คน และจะผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันไป นอกจากนั้นส่วนใหญ่ยังชอบลวนลามทางเพศกับเพื่อนผู้หญิงอีกด้วย คนไหนเล่นด้วย ก็สานสัมพันธ์ต่อไปยาว คนไหนไม่เล่นด้วย ถ้าพอใจก็บังคับขึ้นใจ ถ้าไม่พอใจก็เลิกไปโดยปริยาย เรื่องการพูดคุยเรื่องเพศ ทำกันอย่างเปิดเผย โดยเฉพาะการนำเรื่องพฤติกรรมทางเพศของแต่ละคนมาแลกเปลี่ยนกันในกลุ่มเพื่อน ส่วนการเที่ยว

สถานบริการนั้น พบว่ามีน้อยมาก ธรรมชาติเคยเที่ยวเพียงครั้งเดียว คือช่วงก่อนที่ศาลจะมีคำพิพากษา 2 วัน สาเหตุเพราะต้องการระบายอารมณ์ทางเพศ แต่เพื่อนหญิงที่มีอยู่ดีตัวออกห่าง เพราะพฤติกรรมที่ไม่ดีของตนเองจนต้องมาถูกดำเนินคดี

3.6 การขัดเกลาเรื่องเพศจากโรงเรียน

การสอนเรื่องเพศศึกษาจากโรงเรียนที่ธรรมชาติเรียนอยู่ พบว่ามีการสอนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ชาย อายุประมาณ 40 ปี สอนโดยการพูดบรรยายให้ฟัง แต่อาจารย์มีเทคนิคการพูดที่น่าสนใจ เรียกความสนใจจากนักเรียนได้ดี และธรรมชาติเองก็ชอบเรียน เพราะตรงกับความสนใจของตนเอง และอาจารย์ก็สอนสนุก ทำให้บรรยายภาคน่าเรียนด้วย โดยอาจารย์ได้แนะนำในเรื่องต่างๆ ดังนี้

1. การให้เกียรติผู้หญิง : ในการสอนเรื่องการให้เกียรติกับผู้หญิงนั้น พบว่าอาจารย์ได้แนะนำเรื่องต่างๆ เกือบทุกเรื่อง กล่าวคือ อาจารย์จะสอนว่าการพูดจาถูกผู้หญิง หรือกล่าวว่าผู้หญิงเสียๆ หายๆ นั้น จะทำให้ผู้หญิงเขาเสียคน เสื่อมเสียชื่อเสียง ผู้ชายไม่ควรทำ ถ้าผู้หญิงเขาไม่ยินยอมพร้อมใจก็ไม่ควรไปบังคับ ช่มชู้เขา การละเมียดเนื้อตัวร่างกายเขา เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายด้วย เขาอาจฟ้องร้องเอาได้ ผู้ชายที่ดีต้องไม่ฉวยโอกาสกับผู้หญิง ไม่ว่าจะมีโอกาสหรือไม่ ก็จะไม่ทำ อีกทั้งยังควรช่วยเหลือดูแลผู้หญิงซึ่งถือว่าเป็นเพศที่อ่อนแอกว่าด้วย

แม้ธรรมชาติจะได้รับการสอนในเรื่องต่างๆ ดังกล่าว จากอาจารย์ แต่ธรรมชาติก็ไม่ค่อยได้ปฏิบัติตามนั้น หลายครั้งที่เขาใช้กำลังบังคับเพื่อนหญิงให้ยินยอมมีเพศสัมพันธ์กับตนเอง บางครั้งธรรมชาติเคยทำร้ายร่างกายผู้หญิงด้วย เช่น ตบหน้า บีบแขน ธรรมชาติกล่าวว่าขอเพียงให้ได้สิ่งที่เขาต้องการ จะด้วยวิธีใดก็ยอมสามารถทำได้

2. การเคารพเรื่องสิทธิสตรี : พบว่าอาจารย์เคยสอนถึงเรื่องความซื่อสัตย์ต่อผู้หญิงและการให้ความเสมอภาคกับผู้หญิง โดยอาจารย์ได้ยกตัวอย่างให้เห็นว่า กรณีที่นักเรียนชายมีครอบครัว ถ้าไม่มีความซื่อสัตย์ต่อภรรยา จะนำมาซึ่งปัญหาครอบครัว ถ้ามีบุตร บุตรก็จะมีปัญหา ขาดความอบอุ่น

และซึมซับปัญหา หรือพฤติกรรมที่ไม่ดีจากคนในครอบครัว โดยเฉพาะเรื่องการกดขี่ภรรยา อาจารย์กล่าวว่าปัจจุบันไม่ใช่ยุคโบราณ ที่ชายเป็นใหญ่เหนือกว่าผู้หญิง แต่กฎหมายกำหนดให้ทั้งสองเพศมีความเท่าเทียมกัน การละเมิดเพศหญิงก็ถือเป็นความผิดเหมือนกัน

ธราธิปเห็นว่า หญิงชายมีความเท่าเทียมกันจริง แต่เขาคิดว่าอย่างไรเสียผู้หญิงก็ควรให้เกียรติผู้ชายเป็นฝ่ายนำมากกว่าที่ผู้หญิงจะมาทำตัวเก่งกว่า ดีเสมอผู้ชาย เพราะอย่างไรเสีย ผู้ชายก็ยอมได้เปรียบกว่าอยู่แล้ว โดยส่วนตัวแล้วธราธิปไม่คิดว่าผู้หญิงมีสิทธิอะไรที่ต้องเคารพหรือให้เกียรติ

3. การไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร : สิ่งที่อาจารย์เคยสอนคือเรื่องของเวลาที่เหมาะสมในการมีเพศสัมพันธ์ โดยอาจารย์แนะนำว่าควรรอให้เรียนจบ มีงานทำเสียก่อน อย่ารีบร้อน เพราะถ้าเกิดปัญหาพ่อแม่จะเสียใจ และเดือดร้อน นอกจากนี้อาจารย์ยังแนะนำถึงประเพณีไทยที่ดั่งามในเรื่องของการไม่ชิงสุกก่อนห่าม ว่ายังมีความทันสมัยและใช้ได้ทุกยุคทุกสมัย และนักเรียนควรนำไปปฏิบัติด้วย

สำหรับเรื่องการจัดการกับอารมณ์ของตนเอง เมื่อหมกมุ่นในเรื่องเพศนั้น อาจารย์ไม่ได้สอน แต่แนะนำว่า การเบี่ยงเบนความสนใจในเรื่องเพศไปเป็นเรื่องอื่นๆ แทนเป็นสิ่งที่ดี เช่น การออกกำลังกาย เป็นต้น

ธราธิปเปิดเผยว่า เขาไม่สามารถรอวันที่ได้แต่งงานก่อนจึงจะมีเพศสัมพันธ์ได้ เพราะธราธิปรู้สึกว่ามันนานเกินไป และเมื่อถึงวันที่เขาแต่งงานจริงๆ มันคงเป็นเรื่องน่าอายที่เขาไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศมาก่อน ธราธิปกล่าวว่าตนเองมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตั้งแต่ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และรู้สึกสนุก มีความสุข จึงตั้งใจและปฏิบัติตนเช่นนั้นมาตลอด โดยที่ไม่คาดคิดถึงผลกระทบที่จะตามมาในอนาคต กรณีที่ธราธิปมีความต้องการทางเพศ เขาจะระบายออกด้วยการร่วมหลับนอนกับเพื่อนหญิง เพื่อนหญิงบางคนพบเจอกันเพียงวันเดียว ก็ยอมที่จะมีเพศสัมพันธ์กับตนแล้ว

4. ความรู้เรื่องเพศศึกษา : ความรู้เรื่องเพศศึกษา เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ธราธิปได้รับการสอนจากโรงเรียน ทั้งในเรื่องลักษณะทางกายภาพของร่างกาย โดยอาจารย์จะนำแผ่นภาพมาให้ดูประกอบการบรรยาย นอกจากนั้นอาจารย์ยังได้แนะนำถึงเรื่องโรคที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์ หนองใน ซิฟิลิส โดยสามารถป้องกันได้ด้วยการสวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง ซึ่งปรากฏว่าธราธิปจะใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ เพราะกลัวติดโรคเอดส์

5. คุณค่า / ค่านิยมทางเพศ : อาจารย์เคยแนะนำถึงเรื่องคุณค่าของผู้หญิงว่าผู้ชายควรรักษาไว้ ไม่ทำลายคุณค่านั้น โดยการไปล่วงละเมิดทางเพศกับผู้หญิง การมีค่านิยมที่ดีในเรื่องเพศด้วยการไม่ล่าส่อนทางเพศ จะลดปัญหาความขัดแย้งภายในครอบครัว และปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ในทัศนะของธราธิป เขามองเรื่องผู้หญิงว่า เป็นสิ่งที่ผ่านมาแล้วก็ผ่านไป ไม่มีค่าควรแก่การไปจริงจัง หรือบักใจด้วย การหลงเชื่อผู้หญิงมีแต่จะทำให้เจ็บซ้ำ แม้ธราธิปจะไม่เคยมีประสบการณ์ที่เจ็บซ้ำจากเพื่อนหญิง แต่เขาก็เคยเห็นตัวอย่างเพื่อนนักเรียนชายด้วยกัน ที่ถูกเพื่อนหญิงหลอกให้หลงรัก และตีตัวจากไป ว่าเพื่อนต้องทุกข์ทรมานเพียงใด ธราธิปจึงสามารถทิ้งผู้หญิงได้ทุกคนโดยไม่รู้สึกละอาย และสามารถเปิดเผยเรื่องเพศได้อย่างไม่ต้องอายใครด้วย

3.7 สื่ออาจารย์และความถนัดในการรับสื่อ

ธราธิปกล่าวถึงสื่อลามกอนาจารที่ตนเคยสัมผัสว่า มีหลายประเภท เช่น หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ภาพยนตร์ วีซีดี และนิตยสาร โดยสื่อที่มีความช่วยย่มากที่สุดได้แก่ วีซีดี ภาพยนตร์ นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ ตามลำดับ

วีซีดี เป็นสื่อที่ธราธิปชอบดูมากที่สุด เนื่องจากมีครบทุกอารมณ์ ภาพ สี เสียง แสง ทำให้เกิดความสนุกสนาน ตื่นเต้น ประเภทของหนังที่ดู เช่น หนัง R หนัง X ภาพแอบถ่าย หรือภาพอัลบั้มส่วนบุคคล เป็นต้น ซึ่งหาซื้อได้ทั่วไป บางครั้งก็ยืมเพื่อนมาดู และแลกเปลี่ยนหมุนเวียนกัน ส่วนใหญ่จะดูกับกลุ่มเพื่อน โดยมักจะไปดูที่บ้านของปกรณ เพื่อนสนิทของธราธิป เมื่อดูแล้วก็จะเกิดความรู้สึกทางเพศ และหาทางระบายออกด้วยการไปรับเพื่อนหญิงที่บ้านไปร่วมหลับนอนด้วย ในแต่ละเดือนธราธิปจะมีโอกาสได้ดูวีซีดี 1-2 ครั้ง

ภาพยนตร์ที่ดู จะเป็นภาพยนตร์ควบ ฉายตามโรงภาพยนตร์ทั่วไป แม้สภาพโรงภาพยนตร์จะไม่ค่อยดีนัก แต่วัยรุ่นก็นิยมดู เพราะได้ดูครั้งละหลายเรื่อง ในราคาประหยัด แต่เขาก็ไม่ค่อยมีโอกาสได้ดูบ่อยนัก อาจจะแค่เดือนละ 1 ครั้งเท่านั้น

นิตยสารที่ธราธิปนิยมอ่าน ได้แก่ นิตยสาร FHM ซึ่งเป็นนิตยสารสำหรับผู้ชาย มีเรื่องราวต่างๆ ที่น่าสนใจ มีภาพสาว ๆ สวย ๆ ดูแล้วสดชื่น หาซื้อได้ตามแผงหนังสือทั่วไป เมื่อซื้อมาแล้วก็จะแบ่งกันดูกับเพื่อน หรือหมุนเวียนกันดู โดยความถี่ในการดูอยู่ที่ 1 ครั้ง/สัปดาห์

หนังสือพิมพ์ เป็นสื่อที่หาได้ทั่วไป ไม่ต้องแอบ ไม่ต้องซ่อน ใครๆ เขาก็ดูกัน ในแต่ละสัปดาห์ ธราริปจะเปิดดูสื่อประเภทนี้ประมาณ 2-3 ครั้ง ซึ่งภายในจะมีภาพดารานักร้อง นางแบบ ที่แต่งตัวสวยๆ งามๆ ดูแล้วหวันไหวบ้าง แต่ไม่มากนัก

ธราริปคิดว่า การดูสื่อลามกอนาจาร มีผลต่อการกระทำผิดของตนเอง เพราะเป็นตัวกระตุ้นให้ตนเองมีความต้องการทางเพศ และยังดูสื่อพวกนี้มากเท่าใด การหมกมุ่นในเรื่องดังกล่าว ก็ยิ่งมากขึ้นเท่านั้น

ส่วนที่ 4 พฤติการณ์แห่งคดี

ธราริปเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนั้นว่า วันนั้นเป็นวันราชการที่ธราริปและเพื่อนๆ ทุกคนต้องไปเรียนหนังสือ หลังจากเข้าเรียนได้ประมาณ 2 ชั่วโมง ในเวลาประมาณ 10.00 น. มีเพื่อนนักเรียนหญิงหลายคน ชักชวนให้ไปร่วมรับประทานอาหารในโอกาสวันเกิดของพิไล (นามสมมติ) ที่บ้านนักเรียนหญิงคนหนึ่ง ซึ่งเป็นเพื่อนของพิไล ในวันนั้นไม่มีใครอยู่บ้าน บิดามารดาของเพื่อนนักเรียนหญิงออกไปทำงานข้างนอก เพื่อนนักเรียนหญิงจึงช่วยกันไปหาซื้ออาหารและเครื่องดื่มมาเตรียมต้อนรับเพื่อนนักเรียนชาย ธราริปและเพื่อนๆ เป็นชาย 6 คน และหญิง 8 คน จึงหนีเรียนไปตามคำชักชวนดังกล่าว โดยนักเรียนที่ไปทั้งหมด เรียนอยู่ที่โรงเรียนเดียวกัน มีทั้งรุ่นเดียวกัน รุ่นพี่และรุ่นน้องปะปนกันไป แต่ทั้งหมดเป็นเพื่อนกลุ่มเดียวกันที่เคยเห็นหน้ากันมาก่อน บางคนก็สนิทสนมกัน บางคนก็เป็นเพื่อนของเพื่อน ชวนกันมาอีกต่อหนึ่ง เป็นต้น

ในการรับประทานอาหารในวันนั้น สิ่งที่ขาดไม่ได้ คือ สุรา ซึ่งเป็นเครื่องดื่มที่ธราริปและกลุ่มเพื่อนนิยมดื่มกันเป็นประจำ หลังจากเวลาผ่านไปประมาณ 15.00 น. ทุกคนที่ร่วมวงในวันนั้น เริ่มจะเมา บางคนยังสามารถควบคุมสติได้อยู่ บางคนหลับไปก็มี ในเวลานั้นทุกคนจึงเตรียมตัวที่จะเดินทางกลับบ้าน เพราะเป็นเวลาใกล้เลิกเรียนแล้ว เพื่อนนักเรียนหญิงเจ้าของวันเกิดที่ชื่อพิไล จึงเข้าไปในบ้านเพื่อเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเป็นชุดนักเรียนตามเดิม ในขณะที่พิไลกำลังเปลี่ยนเครื่องแต่งกายอยู่นั้น ธราริปได้เข้าไปในบ้านเพื่อพูดคุยกับพิไล และขอร้องให้พิไลยอมมีเพศสัมพันธ์กับตน แต่พิไลไม่ยอม ธราริปใช้เวลาในการเกลี้ยกล่อมอยู่ระยะหนึ่ง ธราริปอ้างว่าในที่สุดพิไลก็ยอมตกลงที่จะมีเพศสัมพันธ์กับตน

หลังจากธรรมาธิปมีเพศสัมพันธ์กับพิไลเรียบร้อยแล้ว ธรรมาธิปได้กลับออกมาข้างนอก พร้อมกับเล่ารายละเอียดต่างๆ ให้เพื่อนๆ ฟัง ถึงสิ่งที่ตนเองปฏิบัติต่อพิไล และสิ่งที่พิไลปฏิบัติต่อตนเอง โดยการบอกเล่ารายละเอียด และวิธีการในการมีกิจกรรมทางเพศร่วมกัน ทำให้เพื่อนๆ นักเรียนชายคนอื่นๆ ที่มีอาการเมา เกิดอารมณ์และความรู้สึกทางเพศ และต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับพิไลบ้าง ดังนั้นเพื่อนๆ นักเรียนชายที่เหลืออีก 5 คน จึงทยอยกันเข้าไปในบ้านเพื่อขอมีเพศสัมพันธ์กับพิไล แต่พิไลไม่ยินยอมที่จะมีเพศสัมพันธ์ด้วย จึงมีการใช้กำลังบังคับจนนักเรียนชายทุกคนสำเร็จความใคร่ ในขณะที่เกิดเหตุอยู่นั้น เพื่อนนักเรียนหญิงคนอื่นของพิไล ก็นั่งอยู่ที่ด้านนอกในวงสนทนา โดยไม่มีใครคิดที่จะช่วยพิไลแต่ประการใด และแม้ว่าพิไลจะร้องให้ ขอร้องให้หยุดการกระทำกับตน แต่ก็ไม่เป็นผล

หลังจากธรรมาธิปและเพื่อนรวม 6 คน ได้มีเพศสัมพันธ์กับพิไลแล้ว ขณะนั้นเป็นเวลาประมาณ 16.00 น. ธรรมาธิปจึงสั่งให้เพื่อนหญิงคนหนึ่งเข้าไปดูแลพิไล พบพิไลนั่งร้องไห้ในบ้าน หลังจากนั้นทั้งหมดก็แยกย้ายกันกลับบ้าน พิไลกลับบ้านด้วยอาการอิดโรย และร้องไห้ร้องไห้ จนมารดาของพิไล สงสัยว่าเกิดอะไรขึ้นกับลูกสาวของตนเอง หลังจากซักไต่อยู่ยาวนาน พิไลจึงยอมเล่าเรื่องทั้งหมดให้มารดา ฟัง เมื่อมารดาของพิไลทราบเรื่องราวทั้งหมด จึงพาพิไลไปแจ้งความที่สถานีตำรวจในท้องที่

เมื่อเวลาผ่านไป 2 วัน ที่โรงเรียนที่ธรรมาธิปและกลุ่มเพื่อนทั้งหมดเรียนอยู่ ได้ทราบเรื่อง อาจารย์ฝ่ายปกครองจึงเรียกเพื่อนนักเรียนหญิงทั้งหมดที่อยู่ในที่เกิดเหตุ ไปสอบถามที่ห้องปกครอง เพื่อนนักเรียนหญิงคนหนึ่งเห็นท่าไม่ดี จึงขออนุญาตอาจารย์อ้างว่าจะไปเข้าห้องน้ำ แต่แอบนำเรื่องที่เกิดขึ้นไปแจ้งให้ธรรมาธิปและเพื่อนนักเรียนชายคนอื่นๆ ทราบทันที เมื่อธรรมาธิปและเพื่อนอีก 3 คน ทราบเรื่องดังกล่าว จึงพากันหนีไปซ่อนตัวที่บ้านเพื่อนอีกคนหนึ่ง ซึ่งไม่ได้ร่วมกระทำความผิดในครั้งนี้ จนกระทั่งเวลา 23.00 น. บิดาของธรรมาธิปได้โทรศัพท์ตามตัวธรรมาธิปและพวก โดยให้ความมั่นใจกับบุตรชายว่าจะจัดการเรื่องทุกอย่างให้เรียบร้อย และพานุตรชายพร้อมเพื่อน ได้แก่ รักศักดิ์ (นามสมมติ) ศุภกร (นามสมมติ) และศิริชัย (นามสมมติ) รวม 4 คน ไปซ่อนตัว ระหว่างนั้นบิดาของธรรมาธิป พยายามตกลงประนีประนอมกับฝ่ายผู้เสียหาย แต่ไม่สำเร็จ จึงนำตัวบุตรชายและเพื่อน รวม 4 คน เข้ามอบตัวเพื่อต่อสู้อคดีต่อไป

ผลตามคำพิพากษา ศาลมีคำสั่งส่งเยาวชนทั้ง 4 คน ฝึกอบรม เป็นระยะเวลา 1 ปี เท่าๆ กัน ส่วนคู่คดีที่เหลืออีก 2 คน อายุมากกว่า 18 ปี อยู่ในอำนาจของศาลผู้ใหญ่ ซึ่งธรรมาธิปไม่ทราบว่าจะได้รับอัตราโทษอย่างไร

ส่วนที่ 5 ความคิด / ความรู้สึก ภายหลังจากการกระทำผิด และภายหลังจากถูกดำเนินคดี

ธราธิปกล่าวถึงความรู้สึกภายหลังจากการกระทำผิดว่า รู้สึกสนุก มั่นใจ สุขใจ สบายใจ ไม่รู้สึกว่าการกระทำดังกล่าวเป็นเรื่องผิดแต่ประการใด และตนเองก็เคยกระทำการเช่นนี้มาหลายครั้งแล้วด้วย แต่ไม่เคยมีซักครั้งที่ผู้หญิงมาฟ้องร้องเป็นคดีความเหมือนเช่นครั้งนี้ และไม่คาดคิดว่าผู้หญิงจะเอาเรื่อง ธราธิปไม่รู้สึกโกรธพิไล ผู้เสียหายที่แจ้งความเอาผิดกับตน เพราะธราธิปคิดว่าการที่พิไลแจ้งความนั้น เป็นความต้องการของมารดาพิไลมากกว่าที่พิไลต้องการที่จะทำเอง นอกจากนี้ธราธิปยังกล่าวเพิ่มเติมว่า ถ้าย้อนเวลากลับไปได้ เขาจะไม่กระทำการเช่นนั้นแน่นอน เพราะเขาไม่อยากที่จะต้องเข้ามาฝึกอบรมอยู่ในศูนย์ฝึกฯ แบบนี้ ในวันนี้ธราธิปคิดได้แล้วว่า สิ่งที่ทำนั้นไม่ถูกต้อง และการที่ตนเองต้องเข้ามาอยู่ในศูนย์ฝึกฯ แบบนี้ก็เป็นกรรมสมควร สอดคล้องกับความผิดของตนเองแล้ว

ธราธิปกล่าวถึงผลกระทบจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นว่า เขารู้ดีว่าพิไลยอมได้รับความเดือดร้อนอย่างน้อยที่สุด ก็ต้องเกิดความอับอาย ต้องออกจากโรงเรียน ต้องเจอกับการติฉินนินทาของผู้คน และอาจมีปัญหาในอนาคต ส่วนตนเองก็ต้องเสียการเรียนต่างๆ ที่กำลังจะจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ก็ต้องหยุดชะงักลง เสียคนรัก เสียหน้า มีคนประนามหยามเหยียด ส่วนครอบครัวของตนเองต้องเสียเงินเสียเวลาในการดำเนินคดีของตน อีกทั้งยังต้องเสียหน้าที่มีลูกชายไม่ดี

ถ้าชดเชยให้ผู้เสียหายได้ ธราธิปก็อยากจะมีโอกาสได้ขอโทษพิไล ที่ทำไม่ดีกับเขาไว้ และรู้สึกสำนึกผิดกับการกระทำของตน

ส่วนที่ 6 วิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิด

จากการสอบถามธราธิป ถึงเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดในครั้งนี้ ธราธิปได้กล่าวแสดงความคิดเห็นว่า โดยส่วนตัวแล้ว ตนคิดว่าปัจจัยที่มีส่วนทำให้ตนเองกระทำความผิดนั้น มีอยู่ 4 ประการ ตามลำดับ ดังนี้

1. พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มเพื่อน : การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของกลุ่มเพื่อน การเปิดเผยเรื่องเพศอย่างคึกคะนอง และการมีพฤติกรรมในการลวนลามทางเพศกับผู้หญิง ทำให้ธราธิปคิดว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้เขามีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม โดยคิดว่าไม่ใช่เรื่องที่

เสียหาย ดังเช่นการกระทำความผิดในครั้งนี่ ซึ่งเกิดจากพื้นฐานพฤติกรรมต่างๆ เหล่านี้ของเขาและกลุ่มเพื่อน

2. สื่ออาจารย์และความถี่ในการรับสื่อ : ธราริปคิดว่าสื่ออาจารย์มีผลสำคัญในการช่วยย่วยุ อารมณ์และพฤติกรรมทางเพศของตนเอง และตนก็มีความสุข สนุกกับการดูสื่อพวกนี้ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ภาพยนตร์ ซีดี หรือนิตยสาร เพราะเป็นตัวกระตุ้นให้เขามีความรู้สึกทางเพศ ยิ่งดูสื่อพวกนี้มากเท่าใด การหมกมุ่นในเรื่องเพศก็มีมากขึ้นเท่านั้น

3. การช้ยาและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อน : ธราริปและกลุ่มเพื่อนมีพฤติกรรมในการช้ยา/ สารเสพติดหลายประเภท เช่น ยาบ้า กัญชา สุรา และบุหรี ซึ่งการเสพสารต่างๆ เหล่านี้ ทำให้เขามี ความคึกคะนอง ขาดสติในการยั้งคิด และนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และเมื่อติดเป็นนิสัย ปัญหาในการกระทำความผิดก็เกิดขึ้นได้ง่ายตามไปด้วย

ส่วนที่ 7 แผนการดำเนินชีวิตภายหลังพ้นการฝึกอบรม

หลังจากธราริปครบกำหนดระยะเวลาฝึกอบรม เขากล่าวว่าเขาจะกลับไปอยู่บ้านกับบิดา มารดา โดยคิดว่าจะเรียนต่อให้จบ ในขณะที่เดียวกันก็อยากจะทำางานทำด้วย ซึ่งตัวเขาเองยังไม่มี แผนการชีวิตที่แน่นอน แต่จะพยายามนำความรู้ที่ได้รับจากศูนย์ฝึกฯ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องช่างไฟฟ้า ช่าง วิทยุ และการนวดแผนโบราณ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน อย่างไรก็ตามแม้ว่าธราริปจะ รู้สึกเซ็ดหลาบกับผลของการกระทำของตนเอง แต่เมื่อถามถึงโอกาสที่จะกลับมากระทำความผิดซ้ำอีก ธราริปกลับตอบว่า มีความเป็นไปได้สูงที่เขาจะกระทำการเช่นนี้อีก แต่เขาจะมีความระมัดระวังมาก ขึ้น โดยจะช้ช้หน้าหนักถึงผลของการกระทำก่อน ว่าถ้าทำไปแล้วผู้หญิงจะเอาเรื่องหรือไม่ ถ้าแน่ใจว่าจะ ไม่เดือดร้อนในภายหลัง เขาจึงจะทำ ทั้งนี้ธราริปให้เหตุผลว่า สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นเป็นนิสัยของเขา ยากที่จะ เปลี่ยนแปลง เขาไม่รู้สึกลังสสารผู้หญิงเหล่านั้นเลย และคิดว่าคงจะเลิกพฤติกรรมดังกล่าวนี้ได้ยาก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.7 ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 7

ชื่อ : นายศุภกร (นามสมมติ)

อายุ : 18 ปี

การศึกษา : ม.6

อาชีพ : ไม่มี

ส่วนที่1 ข้อมูลทั่วไป

ศุภกร เกิดเมื่อปี พ.ศ.2529 เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ รูปร่างผอมสูง ผิวคล้ำ ได้กระทำความผิดเป็นครั้งแรกในคดีโทรมหนิงร่วมกับคู่คดีอีก 5 คน เมื่อปี พ.ศ.2546 ในขณะที่มีอายุได้ 17 ปี

ศุภกร ได้เข้าศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาที่โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร หลังจากนั้นได้เข้าเรียนต่อในโรงเรียนของรัฐอีกแห่งหนึ่งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลังจากสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้เข้าเรียนต่อที่โรงเรียนของรัฐอีกแห่งหนึ่ง แต่ศึกษาได้แค่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้กระทำความผิดในคดีนี้ และถูกให้ออก จึงต้องย้ายไปเรียนที่โรงเรียนใหม่ จนกระทั่งจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ศาลได้มีคำพิพากษาส่งตัวฝึกอบรม จึงไม่สามารถเรียนต่อได้

ปัจจุบันศุภกรฝึกอบรมอยู่ที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณามาเป็นระยะเวลา 6 เดือนเศษ และจะครบกำหนดปล่อยในเดือนเมษายน 2548 นี้

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว

บิดาของศุภกร ยังมีชีวิตอยู่ อายุ 47 ปี เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบอาชีพรับจ้างที่ร้านอาหาร บิดาเป็นคนอารมณ์ดี ใจเย็น ชอบคุย อัยยาศัยไมตรีดี แต่ฟุ่มเฟือย ปัจจุบันพักอยู่กับมารดามีจังหวัดปทุมธานี

มารดา ยังมีชีวิตอยู่ อายุ 42 ปี เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เช่นเดียวกับบิดา ประกอบอาชีพรับจ้างเย็บเสื้อผ้า มารดาเป็นคนละเอียด ชอบปั่น ขยันทำงาน อดทน แต่ขี้บ่นน้อยใจ ปัจจุบันพักอยู่ด้วยกันกับบิดาของศุภกร

ศุภกรมีพี่น้องทั้งหมด 2 คน ตนเองเป็นตนโต และมีน้องชายอีก 1 คน อายุ 10 ปี กำลังศึกษา อยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี น้องชายของศุภกร เป็นเด็กขยัน ชอบ เรียนวิชาคณิตศาสตร์ มีความใฝ่ฝันว่าโตขึ้นอยากมีธุรกิจเป็นของตนเอง ศุภกรและน้องชายไม่ค่อย สนทนากันมากนัก เพราะอายุห่างกันหลายปี กิจกรรมที่ทำหลายอย่างไม่เหมือนกัน เช่น ศุภกรชอบเล่น ฟุตบอล แต่น้องชายชอบเล่นเกมส์ ทั้งสองพี่น้องจึงมักไม่ค่อยทำกิจกรรมด้วยกันเท่าไร

ศุภกรพักอยู่กับบิดา มารดา และน้องชายมาตลอด จนกระทั่งกระทำความผิดในคดีนี้

ความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ศุภกรกล่าวว่าเขาแทบจะไม่เคยเห็นบิดา มารดาทะเลาะเบาะแว้งกันเลย หลายครั้งที่ทั้งสองคนเถียงกัน แต่ก็ยุติลงอย่างรวดเร็วเพราะบิดา เป็นฝ่ายยอมแพ้ และง้อก่อนทุกครั้ง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

3.1 การขัดเกลาเรื่องเพศจากคนในครอบครัว

จากการสอบถามถึงเรื่องการขัดเกลาเรื่องเพศจากคนในครอบครัว พบว่าบิดามารดาของ ศุภกร ได้แนะนำความรู้เรื่องเพศในบางเรื่องให้กับศุภกรเช่นกัน โดยบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดและแนะนำ ศุภกรมากกว่า คือมารดา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การให้เกียรติผู้หญิง : มารดามักจะบ่นว่าในพฤติกรรมของศุภกรที่ชอบคบหาเพื่อนหญิง และทำตัวสนิทสนมใกล้ชิดกัน โดยมารดาตักเตือนว่าให้ระมัดระวังให้มาก ในการถูกเนื้อต้องตัวผู้หญิง เขา เขาอาจจะเสียหายได้ และห้ามไม่ให้ศุภกรไปล่วงเกินเพื่อนหญิงคนไหน ถ้ามารดารู้ มารดาจะทำ โทษ นอกจากนั้นมารดายังแนะนำถึงเรื่องการพูดจากับเพื่อนผู้หญิง เพราะมารดาเคยได้ยินศุภกรเรียก เพื่อนหญิงด้วยคำสรรพนามที่ไม่เหมาะสม ว่าในการพูดจากับเพื่อนผู้หญิง ควรจะให้เกียรติเขา อย่างน่า เรื่องที่ไม่ดีของเขาไปพูดในทางที่เสียๆ หายๆ เพราะจะทำให้ผู้หญิงเขาเสื่อมเสียชื่อเสียงได้

อีกทั้งมารดา ยังสอนถึงเรื่องการเป็นสุภาพบุรุษ ที่ควรเสียสละให้กับผู้หญิง อย่าไปเอาเปรียบ
 เขาอีกด้วย

แม้ว่ามารดาจะเคยบอกเคยสอนศุภกรอยู่บ้าง แต่ก็เป็นการสอนเมื่อเขาโตแล้ว เป็นลักษณะ
 ของการห้ามปรามเมื่อเห็นศุภกรมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ศุภกรจึงไม่ค่อยได้ปฏิบัติตามที่มารดา
 แนะนำมากนัก ศุภกรกล่าวว่า เขาเคยตำว่าเพื่อนหญิงเสียๆ หายๆ เช่น “ทำตัวอย่างนี้นึกว่าตัวดีนัก
 หรือไร ทำอย่างกับกะหรี” เมื่อเพื่อนหญิงของศุภกรคนหนึ่งคบเพื่อนชายครั้งละหลายๆ คน เป็นต้น

นอกจากนี้ศุภกรยังเคยนำเรื่องของเพื่อนหญิงมาพูดจาในทางที่ไม่ดีลับหลังด้วย เช่น การเล่า
 ให้เพื่อนๆ ฟังถึงพฤติกรรมทางเพศของเพื่อนหญิง เป็นต้น

สำหรับเรื่องการดูและช่วยเหลือเพื่อนหญิงนั้น ศุภกรไม่ค่อยได้ทำ เพราะคิดว่าผู้หญิงดูแล
 ตัวเองได้ และไม่ยากกว่าเรื่องส่วนตัวของผู้หญิงมากนัก ด้วยเกรงว่าจะถูกต่อว่าว่าดูง่าย

2. การเคารพเรื่องสิทธิสตรี : มารดาของศุภกรเคยสอนเสมอๆ ว่าผู้ชายย่อมกล้ายอมรับ
 ความจริง ไม่โกหก ไม่ปิดบัง มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น รวมถึงต่อเพื่อนหญิงที่คบหากันด้วย
 โดยมารดาให้เหตุผลว่า ถ้าเราไม่โกหกเขา เขาจะได้ไม่มาว่าที่หลังว่าเราหลอกหลวง นอกจากนี้มารดา
 ยังเคยสอนถึงเรื่องความเสมอภาคเท่าเทียมกันระหว่างชายหญิง ว่าสมัยนี้หญิงชายมีความเท่าเทียม
 กัน ไม่ควรไปกดขี่ข่มเหง หรือทำลายน้ำใจกัน

แต่สำหรับเรื่องการเคารพในความเป็นผู้นำของผู้หญิงมารดาไม่เคยสอน แต่อย่างไรก็ตาม
 ศุภกรคิดว่าถ้าผู้หญิงเก่งมีความสามารถจริงๆ ตนก็จะให้การยอมรับได้

แต่เรื่องความซื่อสัตย์นั้น ศุภกรยอมรับว่าตนไม่สามารถปฏิบัติได้จริงๆ เพราะการพูดความจริง
 บางครั้งก็นำมาซึ่งความวุ่นวายได้เหมือนกัน เช่น การที่ศุภกรคบหากับเพื่อนหญิงคนหนึ่งอยู่ แต่ใน
 ขณะเดียวกันก็ไปถูกใจเพื่อนหญิงอีกคนหนึ่งด้วย ถ้าเพื่อนหญิงคนแรกรู้เข้าก็จะเสียใจ อาละวาด นำ
 ความเดือดร้อนมาสู่ทุกฝ่าย ผู้ตนแอบรู้จักเจียบๆ เบื่อก็เลิกหากันไป เรื่องก็จะเจียบไปเองโดยไม่มี
 ปัญหาหรือความขัดแย้งกันจะดีกว่า

ส่วนเรื่องความเสมอภาคระหว่างหญิงชายนั้น ศุภกรไม่ยากที่จะทำใจยอมรับ เพราะไม่แน่ใจ
 ว่าหญิงชายควรมีความเสมอภาคกันจริงหรือไม่ เช่น เรื่องการคบหากับคนรัก ถ้าผู้ชายมีคนรักหลาย

คน ศุภกรคิดว่าไม่แปลก เป็นธรรมชาติของผู้ชาย แต่ถ้าผู้หญิงมีคนรักหลายคน จะดูไม่ดี อาจถูกมองเป็นผู้หญิงที่ไม่ดีได้ ดังนั้นหญิงชายน่าจะยังมีความไม่เท่าเทียมกันในสายตาของศุภกร

3. การไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร : บิดาเคยสอนว่า ควรเลี้ยงตัวเองให้ได้ก่อนที่จะคิดเรื่องเพศ เพราะตราบไตที่ยังไม่มีปัญหาเลี้ยงตัวเองรอด ก็จะไม่สามารถเลี้ยงดูคนอื่นรอดเหมือนกัน แต่บิดาไม่ได้ชี้แจงถึงเรื่องโทษของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร บอกแต่เพียงว่าไม่ควรชิงสุกก่อนห่าม

ศุภกรกล่าวว่า เขาเริ่มมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กับเพื่อนนักเรียนหญิงที่คบหาดูใจกันนานกว่า 4 เดือน โดยความสมัครใจของเพื่อนหญิง หลังจากนั้นศุภกรก็มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนผู้หญิงเรื่อยมา ศุภกรกล่าวว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนไม่น่าจะเสียหาย ถ้ารู้จักป้องกันไม่ให้ผู้หญิงท้อง ก็ไม่น่าจะมีปัญหาอื่นๆ ตามมา เพราะต่างก็เกิดขึ้นด้วยความสมัครใจของทั้งสองฝ่าย

กรณีที่ศุภกรมีความต้องการทางเพศ เขามักจะหาทางออกด้วยการช่วยตนเองมากกว่า เพราะศุภกรเป็นคนขี้อาย ไม่ค่อยกล้าที่จะเอ่ยปากขอมีความสัมพันธ์กับเพื่อนหญิง นอกจากเพื่อนหญิงจะรู้เห็นเป็นใจ และยินยอมพร้อมใจด้วยเท่านั้น

4. ความรู้เรื่องเพศศึกษา : ศุภกรเล่าให้ฟังว่า บิดาเคยสอนถึงเรื่องลักษณะทางกายภาพของร่างกาย ตั้งแต่ตนเองเรียนชั้นประถมศึกษา ในตอนนั้นศุภกรเกิดความสงสัยว่าผู้หญิงและผู้ชายแตกต่างกันอย่างไร บิดาจึงอธิบายให้ฟังถึงสรีระร่างกายของมนุษย์ แต่อธิบายไม่ละเอียดนัก เข้าใจบ้าง ไม่เข้าใจบ้าง จะมาเข้าใจจริงๆ จังๆ ก็ตอนเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากการสอนที่โรงเรียน

แต่สิ่งที่บิดาสอนและตนมีความเข้าใจ คือ เรื่องโรคที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย โดยบิดาสอนว่าการจะคบหาเพื่อนผู้หญิงให้ดูให้ดี ถ้าคนไหนทำตัวง่าย แสดงว่าไม่มีคุณค่า น่าจะเคยมั่วมาก่อน ให้ระมัดระวัง และใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ซึ่งศุภกรเองยอมรับว่าตนพยายามใช้ถุงยางทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ มีแค่บางครั้งเท่านั้นที่จัดหาไม่ทัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. คุณค่า / ค่านิยมทางเพศ : สิ่งที่บิดามารดาสอนเป็นประจำ คือ ไม่ให้มั่ว การจะคบใครให้คบเป็นคนๆ ไป อย่าคบครั้งละหลายๆ คน แต่ศุภกรไม่ได้ปฏิบัติตาม นอกจากจะคบหลายคนแล้ว ศุภกรยังมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงหลายคนด้วย แม้เขาจะยอมรับว่ากังวลที่จะติดโรคเหมือนกัน จึงได้พยายามใช้ถุงยางอนามัยมาโดยตลอด

สำหรับศุภกรแล้ว การพูดคุยเรื่องเพศเป็นเรื่องที่เขาสามารถทำได้ แม้ว่าเขาจะซื่อายก็ตาม แต่เมื่อเข้ากับกลุ่มเพื่อนหลายๆ คน และทุกคนก็พูดคุยกันหมด ความอายจึงหมดไป กลายเป็นความกล้าเข้ามาแทน แต่ถ้าให้เขาพูดถึงเรื่องเพศของตนเองเพียงคนเดียว เขาก็คงไม่กล้า (ดังเช่นในการวิจัยนี้จึงมีการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม ในคู่คติของศุภกร เพื่อลดความเขินอาย ในการให้ข้อมูล)

ส่วนเรื่องการรักษาคุณค่าของผู้หญิงนั้น มารดาไม่เคยสอน และศุภกรเองก็ไม่มีสมาธิสนใจในเรื่องคุณค่าของผู้หญิงด้วย

ผู้หญิงที่ดีในความคิดของศุภกร ควรเป็นผู้หญิงที่เรียบร้อย และนิสัยดี ในการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนหญิง ศุภกรไม่ทราบว่าจะวางตัวอย่างไรจึงจะเหมาะสม คิดว่าควรจะสุภาพกับผู้หญิง และไม่ทำให้เขาเสียใจ

3.2 พฤติกรรมทางเพศของคนในครอบครัว

บ้านที่ศุภกรพักอาศัยอยู่นั้นประกอบไปด้วยบิดา มารดา และน้องชายของศุภกร เท่านั้น ซึ่งตลอดระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในบ้านดังกล่าว ศุภกรยังไม่เคยเห็นพฤติกรรมที่ไม่ดีในเรื่องเพศของคนในครอบครัวเลย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ให้เห็น การแต่งกายโป้ เปลือย การพูดจาหยาบโลน ส่อไปในเรื่องเพศ หรือการดูภาพยนตร์ หรือสื่อลามกอนาจารอื่นๆ

3.3 การคบเพื่อนที่มีปัญหา

ศุภกรได้เล่าให้ฟังถึงกลุ่มเพื่อนที่เขาคบหาสมาคมอยู่ด้วยว่า มีประมาณ 5-8 คน โดยเป็นเพื่อนนักเรียนที่เรียนที่โรงเรียนเดียวกัน และบางคนก็มีที่พักอยู่ในละแวกบ้านเดียวกันด้วย เพื่อนของศุภกรมีอายุรุ่นราวคราวเดียวกันกับศุภกร ที่สนิทมากๆ คือ รักศักดิ์ (นามสมมติ) ธราธิป (นามสมมติ) และศิริชัย (นามสมมติ) ซึ่งทั้ง 3 คน เป็นคู่คติในคดีนี้ด้วย

ศุภกรกล่าวถึงเพื่อนทั้งสามคนว่า สนธิสนมและรู้จักคุ้นเคยกันมาตั้งแต่เด็กๆ เพราะมีบ้านพักอยู่ในละแวกเดียวกัน จนบิดามารดาของแต่ละคนมีความสนิทสนมคุ้นเคยกันไปด้วย ศุภกรและเพื่อนๆ ทั้งสามคน เรียนหนังสือด้วยกันตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทำให้มีความสนิทสนมและใกล้ชิดกันมากขึ้นเป็นพิเศษ

ศุภกรได้เล่าถึงกิจกรรมที่เขาและเพื่อนๆ ชอบทำในขณะที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นว่า ช่วงนั้นเป็นช่วงที่เริ่มมีความคิดคะนอง อยากรู้ อยากลอง อะไรที่ไม่เคยทำก็อยากทำ อะไรที่ไม่เคยเห็นก็อยากดู ประกอบกับเป็นวัยที่ใฝ่รู้ อยากรู้ อยากเห็น ศุภกรและเพื่อนๆ จึงแสวงหาโอกาสในการเรียนรู้ต่างๆ มากมาย แต่สิ่งที่ศุภกรและเพื่อนๆ พยายามเรียนรู้นั้น ไม่ใช่สิ่งที่ดีนัก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการพนัน ยาเสพติด ผู้หญิง อาวุธ และการทะเลาะวิวาท

ศุภกรได้เล่าถึงการเริ่มเล่นการพนันของเขาและเพื่อนๆ เริ่มจากการเล่นไพ่โป๊กเกอร์ธรรมดา กินเงินกันเพียง 5-10 บาท การเล่นทำพนันในกลุ่มเพื่อนว่าใครจะสามารถจับผู้หญิงได้ก่อนกัน ใครที่จับได้ช้ากว่าจะเป็นฝ่ายแพ้ และต้องเสียพนันให้เพื่อนที่จับได้เร็วกว่า เป็นต้น ศุภกรกล่าวว่าการเล่นการพนันในวัยนั้น เป็นเพียงเพื่อความสนุกสนานเฮฮามากกว่าจะตั้งใจชนะเงินเดิมพัน และไม่ได้ติดเป็นนิสัยแต่อย่างใด สิ่งที่เราเริ่มลองและติดเป็นนิสัย น่าจะเป็นเรื่องของยาเสพติด

อาวุธ และการทะเลาะวิวาท เป็นเรื่องที่ศุภกรและเพื่อนๆ ไม่ปฏิเสธที่จะทำความรู้จักกับมัน โดยการนำของธรรธิป เพื่อนสนิทที่ค่อนข้างมีสักหน่อย ธรรธิปเริ่มจับอาวุธหลายประเภท เช่น ปืนอัดลม ปืนลูกซอง มีด ไม้ และนำมาเผยแพร่ แนะนำให้กับเพื่อนๆ ได้รู้จัก แม้ศุภกรจะไม่ค่อยได้ใช้อาวุธเท่าใดนัก แต่เขาก็อยู่ในกลุ่มเพื่อนที่นิยมพกพาอาวุธติดตัว หลายครั้งที่มึปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนนักเรียนรุ่นพี่ต่างสถาบัน ศุภกรก็จำเป็นต้องร่วมวงทะเลาะวิวาทกับเขาด้วย เพราะสำหรับวัยรุ่นชาตินั้น เพื่อนย่อมไม่ทิ้งเพื่อน จึงนับได้ว่าศุภกรและเพื่อนได้เริ่มก้าวสู่ความเป็นนักเลงแล้วตั้งแต่บัดนั้น

ต่อมาเมื่อศุภกรได้เข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนมัธยมอีกแห่งหนึ่ง เพื่อนๆ สนธิสนมของเขาก็คงได้เข้าเรียนที่โรงเรียนเดียวกันด้วยเช่นกัน พฤติกรรมเดิมๆ ที่เคยปฏิบัติกันมาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จึงมีความต่อเนื่องและทวีความเข้มข้นมากขึ้น

ศุภกรกล่าวว่า เพื่อนๆ ของเขาไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องปัญหาครอบครัว แยกแยก ปัญหาการถูกทารุณกรรมในครอบครัว ปัญหาเศรษฐกิจ หรือมีประวัติการกระทำผิดแต่อย่างใด ในทางตรงกันข้าม ครอบครัวของพวกเขา มีความอบอุ่นดี ไม่ค่อยมีการทะเลาะเบาะแว้งกัน

ภายในครอบครัว บิดามารดาของแต่ละคนมีการงานทำมั่นคง มีรายได้เพียงพอต่อการเลี้ยงดูบุตร ทุกคนได้รับโอกาสทางการศึกษาที่ดี จะมีก็แต่ปัญหาทางการเรียน ที่พวกเขาไม่ค่อยให้ความสนใจมากนัก ทำให้ผลการเรียนที่ได้อยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ โดยเฉพาะจะอยู่ที่ประมาณ 1.5 – 2.0 อีกทั้งทุกคนยังมีปัญหาเรื่องรักในวัยเรียน คือ เรื่องการคบหากับเพื่อนหญิง จนทำให้เสียการเรียน นอกจากนี้ทุกคนยังมีพฤติกรรมติดสุราด้วย ซึ่งศุภกรมองว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ตนกระทำความผิดในครั้งนี้

แต่อย่างไรก็ตามในการกระทำความผิดครั้งนี้ ศุภกรกล่าวแสดงทัศนคติว่า แม้ว่าเขาจะมีความสนิทสนมกับเพื่อนเพียงใด และในการกระทำดังกล่าวก็มีเพื่อนๆ ร่วมอยู่ด้วยก็ตาม หากแต่ในการตัดสินใจที่จะกระทำความผิด เป็นเรื่องที่เขาตัดสินใจเอง ศุภกรจึงคิดว่าการที่ตนเองกระทำความผิดนั้น ไม่ได้มีสาเหตุมาจากเพื่อน แต่เกิดจากการตัดสินใจของตนเองมากกว่า

3.4 การใช้ยาและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อน

พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของศุภกรและเพื่อนๆ เกิดขึ้นเมื่อพวกเขาเริ่มอยากลองสูบบุหรี่ จึงชวนกันไปหัดสูบบุหรี่ในห้องน้ำของโรงเรียน แม้ว่าการสูบบุหรี่ครั้งแรกๆ จะทำให้พวกเขาสำลักควันไฟอยู่บ้าง แต่ก็ไม่เป็นอุปสรรคในการทดลองสูบบุหรี่ครั้งต่อไป ศุภกรกล่าวว่า การสูบบุหรี่สร้างความมั่นใจให้กับตนเองและเพื่อนๆ ทำให้รู้สึกถึงความเป็นหนุ่มอย่างเต็มตัว เวลาเจอเพื่อนหญิงแล้วมีความมั่นใจ หลังจากการทดลองสูบบุหรี่ในครั้งนั้น บุหรี่ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของศุภกรและเพื่อนๆ ไปโดยไม่รู้ตัว โดยเฉพาะแล้วพวกเขาจะสูบบุหรี่กันวันละไม่ต่ำกว่า 4 มวน

นอกจากการสูบบุหรี่แล้ว พวกเขายังมีพฤติกรรมในการเสพยาบ้า กัญชา และดื่มสุราก็ด้วย โดยเฉพาะการดื่มสุรา จะเป็นกิจวัตรประจำวันที่พวกเขาจะขาดเสียมิได้ ศุภกรกล่าวว่า สุราทำให้การสังสรรค์ในกลุ่มเพื่อนมีสีสัน และดำเนินต่อไปได้อย่างยาวนาน ส่วนการเสพยาบานั้นเริ่มต้นด้วยความอยากลอง และคำชักชวนจากเพื่อนนักเรียนที่เป็นตัวแทนจำหน่ายและเคยเสพยา ทำให้ทุกคนติดใจ แต่ไม่ได้ติดเป็นนิสัย สำหรับกัญชานั้น เริ่มต้นโดยการยัดใส่ไปในบุหรี่เพื่อเพิ่มความสุขในการสูบบุหรี่

3.5 พฤติกรรมทางเพศของกลุ่มเพื่อน

พฤติกรรมอีกอย่างหนึ่งที่ศุภกรและเพื่อนๆ ประพฤติปฏิบัติกัน คือ พฤติกรรมในเรื่องการคบหาสมาคมกับเพื่อนหญิง ศุภกรกล่าวว่า การไม่มีเพื่อนหญิงเดินคอง เป็นเรื่องที่น่าอับอายอย่างยิ่ง นักเรียนชายในโรงเรียนส่วนใหญ่จะต้องมีหวานใจอย่างน้อย 1 คน เพื่อไว้รอดเพื่อนถึงความเป็นผู้ชายเต็มตัว ศุภกรก็เป็นคนหนึ่ง que เริ่มคบหากับเพื่อนหญิง เขามีเพื่อนหญิงคนแรกตอนเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งช้ากว่าเพื่อนๆ คนอื่นๆ ที่มีเพื่อนนักเรียนหญิงตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างไรก็ตาม ศุภกรกล่าวว่า เขายังไม่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนนักเรียนหญิงเลยแม้แต่คนเดียว

เมื่อพวกเขาเข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศุภกรเล่าว่า เพื่อนๆ ของเขา ได้ก้าวสู่ความเป็นเพลย์บอยอย่างเต็มตัว ด้วยการคบเพื่อนหญิงครั้งละหลายๆ คน มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิง มีการเปลี่ยนคู่นอนบ่อย และมีพฤติกรรมในการเปิดเผยเรื่องเพศกันอย่างคึกคะนอง

3.6 การขัดเกลาเรื่องเพศจากโรงเรียน

ศุภกรกล่าวถึงเรื่องการศึกษารื่องเพศจากโรงเรียนว่า ศุภกรเคยมีโอกาสได้เรียนรู้เรื่องเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการบรรยายของอาจารย์ผู้สอนในโรงเรียน แต่ไม่มากนัก ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการป้องปรามพฤติกรรมในการคบเพื่อนหญิง ตัวอย่างที่อาจารย์เคยแนะนำ เช่น การเดินไปไหนมาไหนกับเพื่อนหญิง ไม่ควรเดินจูงมือกัน โดยเฉพาะในโรงเรียน เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เป็นต้น แต่ในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ และรายละเอียดอื่นๆ ยังไม่ค่อยได้เรียนมากนัก

จนกระทั่งชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ศุภกรจึงมีโอกาสได้เรียนรู้เรื่องเพศศึกษามากขึ้น โดยอาจารย์ผู้สอนเป็นชาย อายุประมาณ 40 ปี มีครอบครัวแล้ว ใช้วิธีการบรรยายให้ฟังในห้องเรียน เนื้อหารายละเอียดต่างๆ มีความซับซ้อนมากกว่าชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การให้เกียรติผู้หญิง : ศุภกรเล่าให้ฟังว่า อาจารย์เคยสอนในประเด็นต่างๆ เหล่านี้หลายเรื่อง เป็นต้นว่า เรื่องการไม่ละเมิดเนื้อตัวร่างกายผู้หญิง โดยอาจารย์ให้เหตุผลว่า เพศหญิงเป็นเพศแม่ และเป็นเพศที่อ่อนแอที่นักเรียนชายไม่ควรอาศัยความได้เปรียบของร่างกายไปข่มขู่รังแก ด้วยการฉกฉวยโอกาสหรือประโยชน์ในเนื้อตัวร่างกายของนักเรียนหญิง แต่ควรจะมี ความเสียสละ และ

ช่วยเหลือดูแลเพื่อนนักเรียนหญิงมากกว่า โดยการประพฤติตัวอย่างสุภาพ และให้เกียรติ รวมถึงการไม่พูดจาดูถูกทั้งต่อหน้าและลับหลังด้วย ซึ่งที่ผ่านมาศุภกรยอมรับว่า เขาเองไม่ได้มีพฤติกรรมตามที่อาจารย์สอน แต่ในทางตรงข้าม เข้ามักจะให้ความสนิทสนมกับเพื่อนนักเรียนหญิง โดยเฉพาะในทางกาย เช่น การถูกเนื้อต้องตัวเพื่อนหญิง เป็นต้น และศุภกรเองก็เคยพูดจาดูถูกเพื่อนนักเรียนหญิงบ่อยครั้ง โดยเฉพาะเพื่อนนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมที่ไม่ดีทางเพศ เช่น นักเรียนหญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับนักเรียนชายคนอื่นมาแล้ว เป็นต้น

2. การเคารพเรื่องสิทธิสตรี : ในเรื่องดังกล่าวนี้ พบว่าอาจารย์ผู้สอนเคยสอนเรื่องความซื่อสัตย์ และการเคารพในความเป็นผู้นำของผู้หญิงให้กับศุภกรในสมัยที่เขาเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยอาจารย์ได้ยกเหตุผลถึงเรื่องข่าวสารในชีวิตประจำวันที่แสดงให้เห็นโทษของความไม่ซื่อสัตย์ เช่น การฆ่ากันตายเพราะความหึงหวง หรือความแค้นเคือง ซึ่งมีสาเหตุมาจากการคบผู้หญิงหรือผู้ชายหลายคน และนำไปสู่ความขัดแย้ง อาจารย์จึงพยายามชี้ให้เห็นประโยชน์ของความซื่อสัตย์ และค่านิยมที่ดีงามของครอบครัวไทยในเรื่องผัวเดียวเมียเดียว รวมถึงชี้ให้เห็นถึงคุณค่าและความสามารถของผู้หญิงที่มีความสามารถในการเป็นผู้นำ เช่น รองผู้อำนวยการโรงเรียนก็เป็นเพศหญิง แสดงถึงความสามารถทั้งในทุกๆ ด้าน ที่ผู้ชายอย่างอาจารย์ยังต้องให้การยอมรับ

ซึ่งสำหรับศุภกรเองนั้น เขายอมรับว่าเขายังไม่สามารถควบคุมตนเองให้มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนหญิงได้ เพราะศุภกรคิดว่ายังไม่ถึงวัยที่เขาจะต้องบ๊องกับคนหนึ่งคนใด ในทางตรงข้ามศุภกรคิดว่าเขาควรเปิดโอกาสให้กับตนเอง ในการทำความรู้จักและเรียนรู้ผู้หญิงให้มากกว่าที่เป็นอยู่ และกรณีที่ผู้หญิงมีความสามารถในการเป็นผู้นำนั้น ศุภกรกล่าวว่าเขาสามารถยอมรับได้ ถ้าในการเป็นผู้นำของผู้หญิงนั้นไม่ทำให้เขาต้องเสียหน้า หรือถูกสังคมประณามว่าไร้ความสามารถ

ส่วนเรื่องการให้ความเสมอภาคกับผู้หญิงนั้น แม้อาจารย์จะไม่เคยสอน แต่ศุภกรก็ให้การยอมรับในความเท่าเทียมกันระหว่างหญิงชาย และพร้อมที่จะให้โอกาสผู้หญิงได้ทำอะไรเช่นเดียวกับผู้ชาย ถ้าผู้หญิงมีความสามารถที่จะทำได้

3. การไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร : ในเรื่องดังกล่าวนี้ ศุภกรกล่าวให้ฟังว่า อาจารย์มักจะสอนเป็นเรื่องปกติ โดยอาจารย์มักจะพูดเสมอๆ ถึงระยะเวลาในการมีเพศสัมพันธ์ว่า ควรรอเมื่อมีความพร้อมเสียก่อน นั่นคือ ควรที่จะแต่งงานก่อนจึงมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งศุภกรไม่เห็นด้วย และคิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่มีความจำเป็นต้องรอนานขนาดนั้น แม้อาจารย์จะได้พยายามชี้ให้เห็นโทษของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรว่า จะทำให้เสียการเรียนและอาจทำให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ได้ก็ตาม หากแต่ศุภกรก็ไม่ได้มีความเกรงกลัวในปัญหาดังกล่าวและกล้าที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักเรียนหญิงโดยไม่ป้องกัน

กรณีนี้นักเรียนชายมีความสนใจเรื่องเพศมากเกินไป จนเกิดการหมกมุ่นนั้น อาจารย์แนะนำทางออกที่ดีในเรื่องดังกล่าว ด้วยการทำกิจกรรมเสริมนอกหลักสูตร เช่น การเล่นกีฬา เล่นดนตรี เป็นต้น ศุภกรกล่าวว่า วิธีการดังกล่าวเป็นเพียงการเบี่ยงเบนความสนใจของเขาไปชั่วขณะเท่านั้น แต่เขายังคงมีความต้องการทางเพศอยู่ ศุภกรกล่าวว่า โดยเฉลี่ยแล้วเขาจะต้องจัดการกับอารมณ์ของตนเองด้วยการช่วยตนเอง สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง

4. ความรู้เรื่องเพศศึกษา : ในเรื่องดังกล่าวนี้พบว่า หัวข้อที่มีการสอนมากที่สุดในเรื่องที่ศุภกรศึกษา คือ เรื่องลักษณะทางกายภาพของร่างกาย โดยการสอนให้นักเรียนรู้จักหน้าที่ของอวัยวะต่างๆ ในร่างกาย โรคที่เกิดจากเพศสัมพันธ์และการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย โดยอาจารย์ได้แนะนำให้รู้จักป้องกันโรคเอดส์ โรคหนองในเทียมและโรคเริม ด้วยการใช้อนุยามย ซึ่งโดยส่วนตัวแล้วศุภกรเองไม่มีความกังวลหรือความกลัวที่จะติดโรคดังกล่าว และคิดว่าตนเองสามารถมีเพศสัมพันธ์ได้โดยไม่ป้องกัน

สำหรับลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์ และเพศสัมพันธ์กับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์นั้น อาจารย์ไม่ได้สอน แต่ศุภกรเองก็พอจะมีความเข้าใจว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ และเขาคิดว่าการที่มนุษย์มีเพศสัมพันธ์ก็เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

5. คุณค่า / ค่านิยมทางเพศ : สิ่งที่อาจารย์เคยสอน คือ เรื่องการรักษาคุณค่าของผู้หญิงในฐานะที่เป็นเพศแม่ ซึ่งศุภกรเองก็คิดว่าผู้หญิงมีคุณค่าในตัวเอง แต่เขาไม่มีความเข้าใจในเรื่องคุณค่าทางเพศ และในอนาคตศุภกรคิดว่าเมื่อเขามีครอบครัว เขาจะสามารถดูแลครอบครัวได้ดี และจะไม่ประพฤติตัวสำส่อน มีภรรยาหลายคน เพราะศุภกรไม่ต้องการให้เกิดปัญหาความขัดแย้งภายในครอบครัว

สำหรับเรื่องการพูดคุยและเปิดเผยเรื่องเพศนั้น ศุภกรคิดว่าเรื่องเพศไม่ใช่เรื่องน่าอายที่ไม่สามารถนำมาพูดคุยกันได้ ดังนั้นศุภกรจึงค่อนข้างเปิดเผยในเรื่องของเพศ เขาสามารถคุยได้กับทุกคน โดยเฉพาะกับบิตมารดา

3.7 สื่ออาจารย์และความถนัดในการรับสื่อ

ศุภกรเปิดเผยว่า เขาเคยมีโอกาสดูได้สัมผัสกับสื่อลามกอนาจารหลายประเภท โดยแต่ละประเภทจะมีความย่อยแตกต่างกันต่างลำดับ ดังนี้ วีซีดี ภาพยนตร์ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต และการดูหนัง

วีซีดี เป็นสื่อที่เมื่อศุภกรดูแล้วจะเกิดการย่อยมากที่สุด โดยเฉพาะแล้ว 2 สัปดาห์ 1 ครั้ง ภาพยนตร์ที่ศุภกรชอบดู ส่วนมากจะเป็นภาพยนตร์ประเภท R เพราะช่วยให้เกิดจินตนาการ ซึ่งส่วนใหญ่จะยืมมาจากเพื่อนๆ และมักนิยมดูกันเป็นกลุ่มๆ ที่บ้านของเพื่อนๆ ในกลุ่ม เมื่อดูแล้วก็จะมีการวิพากษ์วิจารณ์กันต่างๆ นานา เช่น วิจารณ์เรื่องความงามของนางเอกของเรื่อง เรื่องวิธีการในการมีเพศสัมพันธ์ ตลอดจนท่วงท่าต่างๆ ในการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น ซึ่งเมื่อศุภกรและเพื่อนๆ ดูแล้ว จะเกิดอารมณ์ทางเพศ และหลังจากนั้นจะมีพูดคุยกันว่า จะพาเพื่อนหญิงคนไหนไปร่วมหลับนอนกันดี หลายครั้งจึงมีการพาเพื่อนหญิงไปร่วมหลับนอนในลักษณะโหมโรง โดยศุภกรจะอยู่ในเหตุการณ์ด้วยทุกครั้ง แต่ไม่เคยไปร่วมมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงคนใดเลย เนื่องจากกลัวและไม่กล้า

ภาพยนตร์ เป็นสื่อที่มีขายตามโรงภาพยนตร์ชั้นสองทั่วไป แต่ศุภกรไม่ค่อยได้ไปดูบ่อยนัก แต่เมื่อใดที่ไปดู จะทำให้ศุภกรรู้สึกมีความต้องการทางเพศ และหาทางออกในการช่วยตัวเอง บางครั้งในโรงภาพยนตร์ก็มี แต่ก็ดูไม่บ่อยนัก เดือนละประมาณ 1 เรื่อง

นิตยสาร เป็นภาพนางแบบสาวสวย สีล้นสวยงาม ศุภกรมักจะเข้าไปมองดูเมื่อเพื่อนๆ เอามาอวด ศุภกรกล่าวว่า การดูภาพเหล่านี้เป็นการเพิ่มสีสันให้กับชีวิต ทำให้พบความหลากหลายของผู้หญิงในลักษณะต่างๆ ดูแล้วก็ผ่านไป ไม่ได้จริงจังมากนัก แต่บางครั้งก็มีการนำภาพนางแบบที่ดูในนิตยสารไปช่วยในการจินตนาการเมื่อตนเองต้องการบรรลุความต้องการทางเพศก็มี ศุภกรมีโอกาสได้ดูนิตยสาร ทุกสัปดาห์ๆ ละ 1 ครั้ง

หนังสือพิมพ์ เป็นสื่อที่พบได้ทั่วไป มีภาพของดารา นักร้อง นางแบบ ที่สวยงาม และหาดูได้ง่าย การดูภาพเหล่านี้บ่อยๆ ช่วยให้ศุภกรมีความสนใจในเพศตรงข้ามมากขึ้น หนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่หาดูได้ง่าย อย่างน้อย 2-3 ครั้ง/สัปดาห์

อินเทอร์เน็ต เป็นสื่อที่เข้าถึงได้ยากกว่าสื่อชนิดอื่น เพราะต้องต่อสายอินเทอร์เน็ต ซึ่งศุภกรเห็นว่าเป็นเรื่องยุ่งยาก และไม่นิยมดู และที่บ้านของศุภกรเองก็ไม่มีอินเทอร์เน็ต บางครั้งถ้าเขาอยากดูก็จะไปรวมกลุ่มกับเพื่อนๆ ที่บ้านของเพื่อนอีกคนหนึ่งเพื่อนๆ ไปดูเป็นประจำ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง

การ์ตูนญี่ปุ่น เป็นสื่อที่พกพาง่าย ศุภกรจะพกใส่กระเป๋าและไว้รอดเพื่อนหญิง บางครั้งเพื่อนหญิงก็ขอไปดูด้วยเช่นกัน ใน 1 สัปดาห์ ศุภกรจะอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น 1 ครั้ง

ศุภกรกล่าวถึงสื่อต่างๆ กับการกระทำคามผิดว่า เขาคิดว่าสื่อมีผลต่อการกระทำคามผิดของเขา เพราะการดูสื่อทำให้เกิดอารมณ์และความต้องการทางเพศ และเกิดเป็นการสะสมอารมณ์ดังกล่าวไว้หากไม่ได้รับการระบายออก จนในที่สุดต้องใช้วิธีการร่วมหลับนอนกับเพื่อนหญิง

ส่วนที่ 4 พฤติการณ์แห่งคดี

ศุภกรกล่าวถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นว่า ในวันที่เกิดเหตุศุภกรได้เดินทางไปเรียนหนังสือตามปกติ หลังจากนั้นเวลาประมาณ 10.00 น. กลุ่มเพื่อนของศุภกรประกอบไปด้วยนักเรียนหญิงและนักเรียนชายสิบกว่าคน ได้ชักชวนกันหนีเรียนเพื่อไปร่วมรับประทานอาหารในงานเลี้ยงวันเกิดของเพื่อนนักเรียนหญิงคนหนึ่งชื่อพิไล (นามสมมติ) ซึ่งจัดขึ้นที่บ้านของเพื่อนพิไล ศุภกรและเพื่อนๆ จึงตกลงไปตามคำเชื้อเชิญนั้น

ทั้งหมดได้รับประทานอาหารและดื่มสุราร่วมกัน จนกระทั่งเวลาประมาณ 15.00 น. แต่ละคนเริ่มมีอาการเมา จึงเตรียมที่จะแยกย้ายกันกลับบ้าน เพื่อนนักเรียนหญิงเจ้าของวันเกิดที่ชื่อพิไล จึงเข้าไปเปลี่ยนเครื่องแต่งกายในบ้าน ในขณะที่นั่นเอง เพื่อนของศุภกรคนหนึ่ง ชื่อธรราริพ (นามสมมติ) ซึ่งเป็นคู่คิดในคดีนี้ ได้ตามเข้าไปในบ้านเพื่อพูดคุยกับพิไล และขอมิเพศสัมพันธ์ด้วย ซึ่งพิไลก็ตกลงยินยอมมีเพศสัมพันธ์กับธรราริพ

หลังจากนั้นธรราริพได้กลับออกมาข้างนอกและเล่าเรื่องต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างตนเองกับพิไล ให้กับศุภกรและเพื่อนๆ ฟัง ซึ่งเมื่อเพื่อนๆ ทุกคนฟังแล้วเกิดอารมณ์และความรู้สึกทางเพศ และต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับพิไลบ้าง ดังนั้นศุภกรและเพื่อนนักเรียนชายที่เหลืออีก 5 คน จึงทยอยกัน

เข้าไปในบ้านเพื่อขอมีเพศสัมพันธ์กับพิไลบ้าง แต่พิไลไม่ยินยอมที่จะมีเพศสัมพันธ์ด้วย จึงมีการใช้กำลังบังคับจนนักเรียนชายทุกคนสำเร็จความใคร่ ยกเว้นศุภกรคนเดียวที่ไม่ได้มีเพศสัมพันธ์กับพิไล โดยศุภกรอ้างว่าไม่สามารถทำได้เนื่องจากอวัยวะเพศของตนไม่แข็งตัว

ต่อมาในเวลาประมาณ 16.00 น. ทั้งหมดจึงพาพิไลไปส่งบ้าน ซึ่งพิไลร้องให้ตลอดการเดินทาง จนกระทั่งถึงบ้าน มารดาของพิไลสงสัยว่าเกิดอะไรขึ้นกับพิไล จึงพยายามสอบถามจนในที่สุดพิไลยอมเล่าเรื่องราวต่างๆ ให้มารดาฟัง เมื่อมารดาทราบเรื่องราวทั้งหมด จึงพาพิไลไปแจ้งความที่สถานีตำรวจทันที

หลังจากนั้นอีก 2 วัน โรงเรียนที่ศุภกรเรียนอยู่ ได้เรียกเพื่อนนักเรียนหญิงทั้งหมดที่อยู่ในที่เกิดเหตุ ไปสอบสวนที่ห้องปกครอง จนกระทั่งศุภกรและเพื่อนๆ ทราบเรื่อง จึงเกิดความกลัว และพากันหนีไปซ่อนตัวที่บ้านเพื่อนคนหนึ่ง จนกระทั่งเวลา 23.00 น. บิดาของธรรธิป ซึ่งเป็นคู่คดีได้พยายามโทรศัพท์ตามตัวศุภกรและเพื่อนๆ ให้กลับบ้าน โดยปลอบใจว่าทุกอย่างจะต้องเรียบร้อย บิดาของธรรธิปจึงพาศุภกรและเพื่อนๆ รวม 4 คน ไปซ่อนตัว ในระหว่างนั้นบิดาของธรรธิป ได้พยายามตกลงประนีประนอมกับฝ่ายผู้เสียหาย แต่ไม่สามารถตกลงกันได้ ศุภกรและเพื่อนๆ จึงเข้ามาอบตัวเพื่อต่อสู้คดี

ศาลใช้เวลาในการพิจารณาคดีนานหลายเดือน จนกระทั่งมีคำสั่งส่งเยาวชนทั้ง 4 คน ฝึกอบรม เป็นระยะเวลา 1 ปี เท่าๆ กัน ส่วนคู่คดีที่เหลืออีก 2 คน อายุมากกว่า 18 ปี อยู่ในอำนาจของศาลผู้ใหญ่ ซึ่งศุภกรไม่ทราบว่าได้รับอัตราโทษอย่างไร

ส่วนที่ 5 ความคิด / ความรู้สึก ภายหลังจากการกระทำผิด และภายหลังจากถูกดำเนินคดี

ศุภกรกล่าวถึงความคิดความรู้สึกเมื่อกระทำความผิดในเวลานั้นว่า ช่วงเวลานั้นรู้สึกมีความสะใจ คึกคะนอง ไม่รู้สึกว่าการกระทำเป็นความผิด เพราะตนเองก็เคยอยู่ในเหตุการณ์ลักษณะเดียวกันนั้นมาหลายครั้งแล้ว แต่ในปัจจุบันนี้ศุภกรรับรู้และตระหนักดีแล้วว่าการกระทำดังกล่าวของตนนั้นเป็นการกระทำที่ไม่ดี และศุภกรเองก็รู้สึกไม่ดีกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นด้วย โดยถ้าเขาสามารถย้อนเวลากลับไปได้ ศุภกรกล่าวว่าเขาจะไม่กระทำความผิดเช่นนั้นอย่างแน่นอน แต่อย่างไรก็ตามศุภกรคิดว่าการที่ตนเองต้องเข้ามาฝึกอบรมในศูนย์ฝึกฯ นี้ เป็นเรื่องที่ไม่สมควรกับการกระทำของเขาเท่าใดนัก เพราะศุภกรมองว่าตัวเขาเองมิได้มีเพศสัมพันธ์กับผู้เสียหาย ไม่น่าจะมีความผิดขนาดต้องถูกส่งตัวมาฝึกอบรมเช่นนี้

สำหรับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการกระทำของเขที่มีต่อบุคคลต่างๆ นั้น ศุภกรไม่ทราบในรายละเอียดมากนัก แต่พอจะมีความเข้าใจว่าอย่างน้อยตัวผู้เสียหายเองก็น่าจะได้รับผลกระทบเรื่องการเรียน และมีทราบบ้างที่ไม่ดีติดตัวตลอดไป แต่สำหรับผลกระทบต่อครอบครัวของผู้เสียหายนั้น ศุภกรไม่ทราบ

ในส่วนที่เป็นความเสียหายต่อตัวศุภกรเองนั้น เขามองว่าได้รับผลกระทบมากที่สุด คือ ในเรื่องของการเรียน ที่ทำให้เขาเสียเวลาและโอกาสทางการศึกษา และสำหรับครอบครัวของเขาเองนั้น ต้องเสียเงินทองในการดำเนินคดี และที่สำคัญต้องอับอายเมื่อถูกชาวบ้านถามถึงเรื่องราวของเขา ทำให้ศุภกรรู้สึกสำนึกกับการกระทำของตนเอง และถ้ามีโอกาสเขาก็อยากจะกล่าวคำขอโทษผู้เสียหายเช่นกัน

ส่วนที่ 6 วิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิด

เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุของการกระทำผิดแล้ว ศุภกรกล่าวในทัศนะของเขาถึงสาเหตุของการกระทำผิดในครั้งนี้ สามารถเรียงตามลำดับได้ดังนี้

1. พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มเพื่อน : เพื่อนๆ ของศุภกรส่วนใหญ่มีคู่มากกว่า 1 คน และมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร รวมถึงมีการเปิดเผยเรื่องเพศอย่างคึกคะนอง ทำให้ศุภกรและเพื่อนๆ ไม่มีความกระดากอายที่จะพูดหรือทำสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ แม้กระทั่งการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิงโดยเพื่อนหญิงไม่สมัครใจ นำไปสู่การกระทำผิดในครั้งนี้
2. สื่ออนาจารและความถี่ในการรับสื่อ : ศุภกรกล่าวว่าการดูสื่อลามกอนาจารทำให้เขาเกิดอารมณ์และความรู้สึกทางเพศ และเกิดเป็นการสะสมอารมณ์ดังกล่าวไว้ หากไม่ได้รับการระบายออก เขาจึงต้องใช้วิธีการร่วมหลับนอนกับเพื่อนหญิง จนติดเป็นนิสัย และนำไปสู่การกระทำผิด
3. การเข้ายาและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อน : ศุภกรและเพื่อนๆ นิยมสูบบุหรี่จนติดเป็นนิสัย ศุภกรกล่าวว่าการสูบบุหรี่หรือสร้างความมั่นใจให้กับตนเอง ทำให้รู้สึกถึงความเป็นหนุ่มอย่างเต็มตัว โดยเฉพาะเวลาเจอเพื่อนหญิงแล้ว จะมีความมั่นใจ โดยเขาจะใช้บุหรี่เป็นเครื่องมือในการสร้างความมั่นใจ และมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนหญิง นำไปสู่การร่วมหลับนอนกันที่สุดในที่สุด

ส่วนที่ 7 แผนการดำเนินชีวิตภายหลังพ้นการฝึกอบรม

ศุภกรกล่าวว่าเหลืออีกเพียงไม่กี่เดือนก็จะครบกำหนดปล่อยแล้ว การใช้ชีวิตอยู่ในศูนย์ฝึกฯ นี้ เขาไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับใครมากนัก ส่วนใหญ่ก็จะอยู่กับเพื่อนๆ คู่คิดของเขาอีก 3 คนมากกว่า ความตั้งใจของศุภกรภายหลังครบกำหนดปล่อยตัว สิ่งที่เขาอยากจะทำต่อให้แล้วเสร็จ คือเรื่องของการศึกษา ศุภกรกล่าวว่าเขาอยากจะทำเรียนเพื่อให้ได้รับปริญญาตามที่บิดามารดามุ่งหวัง สิ่งที่ศุภกรได้เรียนรู้จากในศูนย์ฝึกฯ โดยเฉพาะเรื่องการรู้จักยับยั้งชั่งใจ การใช้ชีวิตในศูนย์ฝึกฯ ทำให้ศุภกรใจเย็นลงมาก เพราะรู้ว่าไม่มีอะไรที่จะได้ตามความต้องการ เชื่อประโยชน์ต่อการออกไปใช้ชีวิตภายหลังการปล่อย แม้กระทั่งการเรียนวิชาชีพ เช่น ช่างวิทยุ หรือการนวดแผนโบราณ ศุภกรคิดว่าอย่างน้อยเขาก็สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สำหรับโอกาสในการกลับมากระทำความผิดซ้ำอีกนั้น ศุภกรค่อนข้างแน่ใจว่าไม่มี เพราะเขาเรียนรู้และเข้าใจอย่างถ่องแท้แล้วว่า การกระทำของเขาไม่ใช่สิ่งที่ดี และเขาเองก็มีความเข็ดหลาบกับสิ่งที่เกิดขึ้นด้วย อีกทั้งศุภกรยังมีความเชื่อมั่นว่า เขาสามารถห้ามตัวเองไม่ให้กระทำการเช่นนั้นอีกได้

4.8 ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 8

ชื่อ : นายศิริชัย (นามสมมติ)

อายุ : 19 ปี

การศึกษา : ม.6

อาชีพ : ไม่มี

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ศิริชัย เกิดเมื่อปี พ.ศ.2528 รูปร่างสูงใหญ่ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ ได้กระทำความผิดเป็นครั้งแรกในคดีโทรมหญิง ร่วมกับคู่คิดอีก 5 คน เมื่อปี พ.ศ.2546 ในขณะที่มีอายุได้

17 ปี ศาลมีคำพิพากษาส่งศิริชัยฝึกอบรมเป็นระยะเวลา 1 ปี ปัจจุบันศิริชัยฝึกอบรมอยู่ที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณาได้นาน 6 เดือนเศษ และจะครบกำหนดปล่อยตัวในเดือนเมษายน 2548 นี้

ศิริชัยเกิดและเติบโตที่จังหวัดปทุมธานี ได้เข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาของรัฐตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และไม่ได้ศึกษาต่อ เนื่องจากกระทำความผิดในคดีนี้

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว

บิดาของศิริชัย อายุ 42 ปี เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาระดับชั้นปวช. ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัท ไม่ทราบรายได้ ปัจจุบันพักอยู่ร่วมกับมารดาของศิริชัยที่บ้านพักจังหวัดปทุมธานี

มารดา มีอายุ 38 ปี เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นแม่บ้าน

ศิริชัยเป็นบุตรคนเดียวของครอบครัว พักอาศัยอยู่กับบิดามารดามาตลอด จนกระทั่งมากระทำความผิดในครั้งนี้

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของศิริชัย อยู่ในเกณฑ์ที่ดี ทั้งบิดาและมารดาของศิริชัยเป็นคนใจเย็น และพูดน้อย ศิริชัยแทบจะไม่เคยเห็นบิดามารดาทะเลาะวิวาทกันเลย มีบางครั้งเท่านั้นที่บิดามารดาพูดจากันเสียงดัง แต่ในที่สุดบิดาจะเป็นฝ่ายยุติการสนทนาก่อน ทำให้เรื่องราวต่างๆ ผ่านไปด้วยดี

ในวัยเด็ก ศิริชัยจะใช้เวลาอยู่กับบิดามารดาค่อนข้างมาก หลังจากกลับจากโรงเรียน ศิริชัยจะไม่ไปไหน แต่จะอยู่บ้านทำกิจกรรมร่วมกับมารดา เช่น รับประทานอาหาร ดูโทรทัศน์ นอนเล่น เป็นต้น เนื่องจากมารดาของศิริชัย มีอาชีพแม่บ้าน และไม่ได้ทำงานพิเศษอื่นใด จึงมีเวลาให้ศิริชัยเสมอ

จนกระทั่งศิริชัยเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ศิริชัยเริ่มมีความสนิทสนมกับเพื่อนที่โรงเรียนมากขึ้น และมักจะทำกิจกรรมช่วงเย็นหลังเลิกเรียนเป็นประจำ ทำให้ศิริชัยกลับบ้านช้าลง บางวันก็กลับค่ำ มารดาของศิริชัยทราบเรื่อง แต่ก็ไม่ได้ว่าอะไร เพราะเข้าใจว่าบุตรชายเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น ย่อมต้องการเพื่อน และอยากมีกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อนบ้าง แต่บางครั้งถ้าศิริชัยจะกลับบ้านค่ำมากๆ ก็ จะแจ้งให้มารดาทราบเสมอ

ส่วนบิดาศิริชัยไม่ค่อยสนิทด้วยมากนัก เพราะบิดาต้องทำงานนอกบ้าน และกลับค่ำๆ แม้ว่า จะเจอกันทุกวัน แต่ศิริชัยก็ไม่ได้มีโอกาสใกล้ชิดบิดามากเท่ากับมารดา

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

3.1 การขัดเกลาเรื่องเพศจากคนในครอบครัว

ชีวิตในครอบครัวของศิริชัยส่วนใหญ่จะสนิทกับมารดามากกว่าบิดา ดังนั้นผู้ที่มักจะตักเตือน และแนะนำในเรื่องต่างๆ ให้กับศิริชัยนั้นคือมารดาของเขา มีบางเรื่องที่บิดาเป็นผู้สอน และในส่วนของ ความรู้เรื่องเพศศึกษานั้น ปรากฏรายละเอียดต่างๆ ดังนี้

1. การให้เกียรติผู้หญิง : ในประเด็นเรื่องการให้เกียรติผู้หญิงนั้น ศิริชัยเคยได้รับการสอนใน เรื่องการไม่ว่ากล่าวดู่าผู้หญิง การไม่ละเมิดล่วงเกินเนื้อตัวร่างกายผู้หญิง การไม่ฉวยโอกาสกับ ผู้หญิง การพูดจาถ้อยคำให้เกียรติผู้หญิง และการไม่พูดจาดูถูกผู้หญิง ทั้งต่อหน้าและลับหลัง ซึ่งศิริชัย มีโอกาสได้รับฟังคำแนะนำจากมารดาบ่อยในช่วงที่เขาเริ่มเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษา และมากขึ้นเมื่อ ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื่องจากมารดาเห็นว่า ศิริชัยเริ่มเข้าสู่วัยหนุ่ม และน่าจะมี ความสนใจในเพศตรงข้าม มารดาจึงมักจะกล่าวตักเตือนและแนะนำศิริชัยให้รู้จักให้เกียรติผู้หญิง อย่า ไปหลอกจับเนื้อต้องตัวเขา เพราะถ้าบิดามารดาของผู้หญิงทราบเรื่องเข้า ก็จะทำให้เกิดความเสียหายมาถึง ตนเองด้วย มารดาได้ยกตัวอย่างบิดาของศิริชัย ที่แทบจะไม่เคยว่ากล่าวอะไรมารดาเสียๆ หายๆ เลย ตรงกันข้าม บิดาค่อนข้างจะเกรงใจมารดามากเสียด้วยซ้ำ

และโดยส่วนตัวแล้ว ศิริชัยเองก็ไม่เคยพูดจาว่ากล่าวผู้หญิงคนไหนให้เสียหาย อาจมีบ้างก็แค่ การแซวเล่นๆ ไม่ได้จริงจัง ซึ่งผู้หญิงก็ไม่ได้โกรธอะไร

สำหรับเรื่องการไม่ข่มเหงรังแก ทั้งกายและใจ การเสียสละให้ผู้หญิงก่อนเสมอ และการดูแล ช่วยเหลือผู้หญิง นั้น ศิริชัยไม่ได้รับการสอน แต่ศิริชัยก็มักจะชอบบริการเพื่อนหญิง เพราะต้องการ ได้รับความพึงพอใจจากเพื่อนหญิงที่ตนบริการให้

2. การเคารพเรื่องสิทธิสตรี : เรื่องที่มารดาเคยสอน คือเรื่องการซื่อสัตย์ต่อผู้หญิง เนื่องจากศิริชัยมีเพื่อนหญิงหลายคน มารดาจึงมักจะตักเตือนว่าการคบเพื่อนหญิงนั้น ไม่ใช่เรื่องเสียหายแต่ควรมีครั้งละคนเท่านั้น เพื่อป้องกันปัญหาต่างๆ เช่น การทะเลาะวิวาท เป็นต้น นอกจากนั้นมารดาอยากรู้จักศิริชัยเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ต่อผู้หญิง เพราะมารดามักจะกล่าวเสมอว่าผู้หญิงสมัยนี้น่าสงสารที่สามีมักจะไปมีหญิงอื่น ทำให้ผู้หญิงต้องซ้ำใจ มารดาได้พยายามชี้ให้เห็นตัวอย่างที่ดีของบิดาศิริชัย ที่ไม่มีหญิงอื่น นอกจากมารดาคนเดียว

ศิริชัยคิดว่า ความซื่อสัตย์กับโอกาสในการคบหาสมาคมกับเพื่อนหญิง เป็นคนละเรื่องกัน การที่เขาคบหาเพื่อนหญิงหลายคนไม่ได้หมายความว่าเขาจะเป็นคนไม่ซื่อสัตย์ ทั้งนี้ศิริชัยให้เหตุผลว่า เขาเป็นวัยรุ่น มีโอกาสที่จะเจอคนมากมาย ทำไมต้องปิดกั้นโอกาสของตัวเองด้วย

สำหรับเรื่องการให้ความเสมอภาคกับผู้หญิงและการเคารพในความเป็นผู้นำของผู้หญิงนั้น ศิริชัยไม่ได้รับการสอน และรู้สึกว่ายอมรับได้ถ้าผู้หญิงเก่งและมีความสามารถจริงๆ

3. การไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร : สิ่งที่มารดาคอยแนะนำเสมอๆ นั่นก็คือ เวลาที่เหมาะสมในการมีเพศสัมพันธ์ และโทษของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยมารดาแนะนำว่า ในวัยเรียนยังไม่ควรคิดเรื่องผู้หญิง แม้จะคบหากันได้ แต่ควรระมัดระวังเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ เพราะถ้าบิดามารดาของฝ่ายหญิงทราบเข้า ก็จะเป็นเรื่องราวใหญ่โต และถ้าเกิดการตั้งครรภ์ขึ้น จะทำให้เสียอนาคตทางการศึกษา ต้องมีภาระตั้งแต่ยังเด็ก และไม่สามารถหาเลี้ยงตัวเองได้ มารดาจึงอยากให้ศิริชัยบวชเรียนก่อนที่จะมีครอบครัว แต่ศิริชัยไม่ได้เชื่อฟังตามคำสอนของมารดา ศิริชัยมีเพื่อนหญิงและมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิงตั้งแต่อายุ 13-14 ปี ซึ่งช่วงนั้นเป็นช่วงที่ศิริชัยกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สำหรับเรื่องทางออกที่ดีจากการหมกมุ่นเรื่องเพศ ผลดีของการไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงามในเรื่องเพศนั้นศิริชัยไม่ได้รับการสอน เมื่อใดที่เขามีความรู้สึกทางเพศ เขาก็จะทำเป็นลืมๆ ไป แต่ถ้าบางครั้งลืมไม่ได้ เขาก็จะไปมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิงที่คบหาสมาคมกัน

4. ความรู้เรื่องเพศศึกษา : ประเด็นความรู้เรื่องเพศศึกษาที่มารดาสอนบ่อยๆ คือเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และวิธีการป้องกันโรค โดยมารดาได้แนะนำถึงเรื่องโรคหนองในว่าจะทำให้สุขลักษณะทางเพศไม่ดี และควรใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ แต่ศิริชัยก็ไม่ค่อยได้ใช้ จะใช้บ้างบางครั้งเท่านั้น ศิริชัยกล่าวว่า การใช้ถุงยางอนามัยเป็นเรื่องยุ่งยาก บางครั้งไม่ได้เตรียมไว้ ก็ไม่มีและบางครั้งการใช้ถุงยางอนามัยทำให้ไม่มีความสุขจากการมีเพศสัมพันธ์เท่ากับไม่ใช้ถุงยางอนามัยด้วย

ส่วนเรื่องเพศศึกษา ลักษณะการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะทางกายภาพของร่างกาย และเพศสัมพันธ์กับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์นั้น ไม่ได้รับการสอน เรื่องต่างๆ เหล่านี้ ศิริชัยมีโอกาสได้ศึกษาจากโรงเรียนมากกว่า

5. คุณค่า / ค่านิยมทางเพศ : สิ่งที่มารดาแนะนำมี 2 เรื่อง คือเรื่องการไม่สำส่อนทางเพศ และความซื่อสัตย์ต่อคู่ครอง โดยมารดาให้เหตุผลว่า การที่หญิงชายมีความซื่อสัตย์ต่อกัน ย่อมสร้างคุณค่าที่ดีให้กับชีวิตครอบครัว ทำให้ครอบครัวมีความอบอุ่น บุตรหลานได้เห็นแบบอย่างที่ดี เป็นการสร้างสังคมที่ดี ไม่มั่วสุมกันในทางที่ผิดๆ ซึ่งศิริชัยก็รับฟังแต่ไม่ได้ปฏิบัติตามนั้น

สำหรับเรื่องผลดีของการไม่ล่วงละเมิดทางเพศแก่สตรี การรักษาคุณค่าทางเพศของผู้หญิงหน้าทีของการสืบพันธุ์ และเรื่องเพศควรปกปิดหรือเปิดเผยอย่างไรมันนั้น ศิริชัยไม่ได้รับการสอน และโดยส่วนตัวแล้ว ศิริชัยไม่ทราบว่าผู้หญิงที่คุณค่าทางเพศอย่างไร ศิริชัยเป็นคนเปิดเผย เมื่อไปมีความสัมพันธ์ทางเพศกับใครมา ก็มักจะนำมาบอกแก่บิดามารดาเสมอ ซึ่งบิดามารดา ก็มักจะเตือนว่าไม่ควรทำและให้ระมัดระวังเรื่องการตั้งครรภ์ ศิริชัยจึงมักให้เพื่อนหญิงรับประทานยาเม็ดคุมกำเนิด

3.2 พฤติกรรมทางเพศของคนในครอบครัว

ศิริชัยกล่าวถึงการแสดงออกทางเพศของคนในครอบครัวว่า บิดามารดาไม่เคยแสดงตัวอย่างที่ไม่ดีในเรื่องของเพศให้เห็นเลย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ให้เห็น การแต่งกายโป๊/เปลือย การพูดจาหยาบโลนส่อไปในเรื่องเพศ หรือการดูภาพยนตร์และสื่อลามกอนาจารอื่นๆ ศิริชัยกล่าวถึงโอกาสในการเห็นตัวอย่างทางเพศส่วนใหญ่มักจะมาจากสื่อ และกลุ่มเพื่อนมากกว่า

3.3 การคบเพื่อนที่มีปัญหา

ศิริชัยกล่าวถึงกลุ่มเพื่อนสนิทของตนว่า เป็นเพื่อนแถวบ้านที่คบหาสมาคมกันมาตั้งแต่เด็กๆ เพราะมีบ้านอยู่ในละแวกเดียวกัน และบิดมารดาของแต่ละคนก็มักจะรู้จักกัน บางคนก็มีโอกาสได้เรียนในสถาบันการศึกษาแห่งเดียวกันด้วย ซึ่งกลุ่มเพื่อนที่สนิทสนมเป็นพิเศษมีประมาณ 4-5 คน นอกจากนี้ก็ยังมีเพื่อนที่โรงเรียน และกลุ่มเพื่อนแถวบ้านที่ไม่สนิทแต่ทำกิจกรรมร่วมกันอีกหลายคน ซึ่งศิริชัยได้กล่าวถึงรายละเอียดต่างๆ ของกลุ่มเพื่อน ดังนี้

ปัญหาของกลุ่มเพื่อน : พบว่าเพื่อนที่ศิริชัยคบหาสมาคมอยู่ด้วยนั้น มีปัญหาหลักๆ อยู่ 4 ประการ คือ เคยมีประวัติกระทำความผิด มีปัญหารักในวัยเรียน ผลการเรียนตกต่ำ และมีการใช้ยา/สารเสพติด โดยศิริชัยกล่าวว่า การกระทำความผิดของกลุ่มเพื่อนนั้นเคยมีประวัติ 4 เรื่อง ได้แก่ การโทรมหรึง ทะเลาะวิวาท ยาเสพติด และอาวุธ

ในเรื่องของการโทรมหรึงนั้น มักจะเกิดขึ้นบ่อยครั้ง โดยเขาเองมีส่วนในการกระทำความผิด เช่น ร่วมอยู่ในเหตุการณ์ จำนวน 4 ครั้ง ศิริชัยกล่าวว่า การหลอกเพื่อนหึงไปรุมโทรม เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้บ่อยๆ มักจะเป็นในกรณีที่ฝ่ายหญิงตกลงใจไปฝ่ายชายก่อนในระยะต้น แต่ไม่ได้มีเจตนาที่จะมีเพศสัมพันธ์กับชายหลายๆ คน การกระทำมักจะเกิดขึ้นโดยการริเริ่มของเพื่อนคนหนึ่งคนใดในกลุ่ม และเพื่อนคนอื่นๆ ก็สนับสนุน แต่ศิริชัยและกลุ่มเพื่อนยังไม่เคยถูกจับดำเนินคดีแต่ประการใด

ปัญหาเรื่องรักในวัยเรียน เป็นปัญหาที่สืบเนื่องจากการคบหากับเพื่อนหญิง ทำให้กลุ่มเพื่อนบางคนเอาเวลาส่วนใหญ่ไปทิ้งกับผู้หญิง เช่น หนีเรียน ไม่ทำการบ้าน กลับบ้านค่ำ เป็นต้น เพื่อเอาเวลาไปดูแลเพื่อนหญิง

ปัญหาเรื่องผลการเรียนตกต่ำ เป็นผลพวงมาจากการขาดเรียนบ่อย กลุ่มเพื่อนของศิริชัยมักจะหนีเรียนเป็นประจำ ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ย 1.0 -2.0 เท่านั้น ศิริชัยกล่าวว่าอาจารย์ที่โรงเรียนบ่นว่าจนเลิกบ่นไปแล้ว เพราะเกิดความเบื่อหน่าย

ศิริชัยกล่าวว่า เพื่อนๆ มีอิทธิพลกับชีวิตของศิริชัยค่อนข้างมาก นอกเหนือจากเวลาในบ้านแล้ว ส่วนใหญ่ศิริชัยจะใช้เวลาอยู่กับเพื่อนๆ อย่างน้อยวันละ 10 - 12 ชั่วโมง และมักจะทำกิจกรรมร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นการเที่ยวเตร่ การเรียน การจีบสาว การเสพยาเสพติด การเล่นกีฬา เป็นต้น

3.4 การใช้ยาและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อน

สำหรับปัญหาในเรื่องการใช้ยา/สารเสพติดนั้น พบว่า กลุ่มเพื่อนของศิริชัยนิยมดื่มเบียร์ สุรา และสูบบุหรี่ ซึ่งเริ่มลองตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการชักชวนจากเพื่อนคนอื่นๆ ในกลุ่ม ช่วงเย็นหลังเลิกเรียน ศิริชัยและกลุ่มเพื่อนจะไปรวมตัวกันที่บ้านเพื่อนอีกคนหนึ่ง เพื่อดื่มสุรา เฉลี่ยแล้ว 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ นอกจากนี้ยังพบพฤติกรรมในการเสพยาบ้าด้วย

ศิริชัยกล่าวว่า การดื่มสุราเป็นเรื่องปกติของเพศชาย ที่ไม่เสียหายอะไร แม้ว่าบางครั้งอาจมีการทะเลาะวิวาทกับผู้อื่นบ้าง แต่ก็เป็นที่ไปด้วยเรื่องของศักดิ์ศรี และไม่เคยถึงขั้นบาดเจ็บ ล้มหมอนนอนเสื่อ ศิริชัยกล่าวว่า สำหรับวัยรุ่นผู้ชาย พฤติกรรมในการใช้ยา/สารเสพติด จะเริ่มต้นขึ้นจากการดื่มสุราก่อน ตามด้วยการสูบบุหรี่ ยาบ้า และกัญชา ตามลำดับของความกล้าของจิตใจแต่ละบุคคล ศิริชัยและเพื่อนๆ ก็เช่นเดียวกัน พวกเขานิยมการดื่มสุรามาก รวมทั้งการสูบบุหรี่ควบคู่กันไปด้วย การสูบบุหรี่แบบธรรมดาจะเขยเกินไปสำหรับพวกเขา พวกเขาจึงพัฒนามาเป็นการสูบบุหรี่ยัดไส้กัญชา ซึ่งทำให้พวกเขา รู้สึกว่ามีความกล้าหาญเพิ่มขึ้น นอกจากนั้นการเสพยาบ้าก็เป็นเรื่องปกติที่นักเรียนชายส่วนใหญ่ทำกัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการปรับตัวให้ทันตามกระแสสังคมนั่นเอง

3.5 พฤติกรรมทางเพศของกลุ่มเพื่อน

สำหรับเรื่องพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มเพื่อนนั้นพบว่า กลุ่มเพื่อนของศิริชัยส่วนใหญ่มีคนรัก และมีมากกว่า 1 คน ทุกคนล้วนเคยมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน นิยมเปลี่ยนคู่นอนบ่อย มีพฤติกรรมชอบลวนลามทางเพศกับผู้หญิงและนิยมเปิดเผยเรื่องเพศกันอย่างคึกคะนอง รวมถึงชอบดูสื่อลามกอนาจารด้วย แต่ไม่มีพฤติกรรมในการเที่ยวสถานบริการยามราตรี และสถานบริการทางเพศ

ศิริชัยกล่าวว่า เขาและกลุ่มเพื่อนทุกคนมีเพื่อนหญิง ส่วนใหญ่เคยมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแล้ว และมักมีนิสัยเจ้าชู้ เปลี่ยนแฟนบ่อย บางคนเจอกันวันเดียวก็มีความสัมพันธ์ทางเพศ และเลิกลากันไปทันที ศิริชัยเองเคยคบหากับเพื่อนหญิงนานที่สุด 2 ปี แต่ในที่สุดก็เลิกลากันไป เพราะเกิดความเบื่อหน่าย

3.6 การขัดเกลาเรื่องเพศจากโรงเรียน

ศิริชัยกล่าวถึงการเรียนรู้เรื่องเพศจากโรงเรียนว่า เขาเริ่มเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาเมื่อเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยอาจารย์ผู้ชาย อายุประมาณ 30 ปี แต่ไม่ได้เรียนอะไรมากมายนัก ส่วนใหญ่ครูจะสอนเรื่องลักษณะทางกายภาพร่างกายของมนุษย์ และเริ่มมีโอกาสดูเรียนมากขึ้น เมื่อขึ้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีอาจารย์สอนเป็นผู้ชาย อายุประมาณ 40 ปี โดยศิริชัยได้กล่าวถึงรายละเอียดในการเรียนการสอน ดังต่อไปนี้

1. การให้เกียรติผู้หญิง : สิ่งที่อาจารย์สอน คือเรื่องการไม่เผลอว่ากล่าวดูค่าผู้หญิง การไม่ละเมิดล่วงเกินเนื้อตัวร่างกายผู้หญิง การไม่ฉวยโอกาสกับผู้หญิง และการไม่พูดจาดูถูกผู้หญิงทั้งต่อหน้าและลับหลัง ทั้งนี้อาจารย์ได้พยายามอธิบายถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทยว่ามีความน่าเป็นห่วง ส่วนหนึ่งเพราะวัยรุ่นชายไม่ให้เกียรติผู้หญิง ผู้หญิงเองก็ไม่ระมัดระวังเรื่องการวางตัว และเปิดโอกาสให้ผู้ชายมาใกล้ชิด ในขณะที่ผู้ชายเองก็ฉวยโอกาสจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของผู้หญิง อาจารย์จึงแนะนำว่าผู้ชายที่ดี ควรรู้จักยกย่องผู้หญิง และไม่ดูถูกผู้หญิง

ส่วนเรื่องการพูดจายกย่องให้เกียรติผู้หญิง การไม่ชมเชยรังแกผู้หญิง ทั้งกายและใจ การเสียสละให้ผู้หญิงก่อนเสมอ และดูแล ช่วยเหลือผู้หญิง นั้นไม่ได้รับการสอน

ศิริชัยกล่าวว่าตัวเขาเองไม่ค่อยได้ใช้กำลังกับผู้หญิงมากนัก อาจมีบางครั้งที่เพื่อนหญิงไปเดินกับผู้ชายคนอื่น ศิริชัยรู้สึกหึงหวงจึงบีบข้อมือแล้วซักถามความจริง ส่วนการใช้กำลังบังคับเพื่อชมเชยรังแกนั้นตนไม่เคยทำ

2. การเคารพเรื่องสิทธิสตรี : สิ่งที่ศิริชัยได้เรียนรู้จากโรงเรียนในประเด็นเรื่องการเคารพเรื่องสิทธิสตรีนั้น มี 2 ประการด้วยกัน คือ เรื่องความซื่อสัตย์ต่อผู้หญิงและการให้ความเสมอภาคกับผู้หญิงในทุกๆ เรื่อง ซึ่งอาจารย์ผู้สอนได้แนะนำว่า ผู้หญิงควรมีสิทธิที่จะได้รับความซื่อสัตย์จากผู้ชาย ค่านิยมที่ผิดๆ ในการมีผู้หญิงได้หลายคนของผู้ชายนั้นควรปรับเปลี่ยนบ้าง เพราะการกระทำดังกล่าวเป็นการทำร้ายผู้หญิง ซึ่งศิริชัยไม่เห็นด้วยกับแนวคิดดังกล่าวของอาจารย์ เพราะศิริชัยคิดว่าในปัจจุบันไม่เพียงแต่ผู้ชายเท่านั้นที่คิดนอกใจผู้หญิง ผู้หญิงเองก็คิดนอกใจผู้ชายเช่นเดียวกัน การไม่มีความซื่อสัตย์ต่อกันจึงเป็นเรื่องที่ยุติธรรมดีแล้ว

ส่วนเรื่องการให้ความเสมอภาคกับผู้หญิงนั้น อาจารย์ได้ชี้ตัวอย่างของหญิงไทยโบราณที่ถูกกดขี่ การดูละครย่อนยุคแสดงให้เห็นวัฒนธรรมเก่าๆ ที่ควรปรับเปลี่ยน ซึ่งศิริชัยและเพื่อนๆ ก็ยอมรับว่าการกดขี่ผู้หญิงให้เป็นเบี้ยล่างนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง และให้การยอมรับความเท่าเทียมระหว่างเพศ

สำหรับเรื่องการเคารพในความเป็นผู้นำของผู้หญิงนั้น อาจารย์ไม่ได้สอน แต่ศิริชัยก็คิดว่าผู้หญิงในปัจจุบันมีความรู้ความสามารถมากขึ้น และตนเองก็ยอมรับได้ ถ้าผู้หญิงเก่งกว่าตนเอง

3. การไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร : อาจารย์ได้สอนถึงเรื่องเวลาที่เหมาะสมในการมีเพศสัมพันธ์ โทษของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และการหาทางออกที่ดีจากการหมกมุ่นเรื่องเพศ ว่า การมีเพศสัมพันธ์ที่เหมาะสมควรรอให้มีความพร้อมทางด้านวุฒิภาวะทั้งอารมณ์และจิตใจเสียก่อน การมีเพศสัมพันธ์เร็ว อาจนำไปสู่การมีครอบครัวตั้งแต่วัยเยาว์ โดยเฉพาะกรณีที่มีการตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ อาจนำไปสู่ปัญหาการทำแท้งได้ด้วย ทั้งนี้อาจารย์ได้แนะนำให้ศิริชัยและเพื่อนนักเรียนอย่าไปให้ความสนใจกับเรื่องทางเพศมากนัก แต่ควรเบี่ยงเบนความสนใจของตนเองออกไปในเรื่องอื่นๆ เช่น การเล่นกีฬา ดนตรี เป็นต้น

4. ความรู้เรื่องเพศศึกษา : สิ่งที่อาจารย์สอน คือ เรื่องลักษณะทางกายภาพของร่างกาย เพศสัมพันธ์กับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ โรคที่เกิดจากเพศสัมพันธ์ และการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย โดยอาจารย์แนะนำว่า การมีเพศสัมพันธ์เป็นธรรมชาติของมนุษย์ แต่สามารถเลือกเวลาและความเหมาะสมได้ โดยการรู้จักยับยั้งชั่งใจ การไม่ป้องกันอาจนำไปสู่การติดโรคทางเพศ เช่น หนองใน เอดส์ ดังนั้นอาจารย์จึงแนะนำว่าถ้าจำเป็นต้องมีเพศสัมพันธ์จริงๆ ทางที่ดีควรใช้ถุงยางอนามัย เพราะเราไม่อาจแน่ใจได้ว่าคู่นอนของเราไว้ใจได้มากนักน้อยเพียงใด โดยเฉพาะพฤติกรรมของวัยรุ่นในค่านิยมเรื่องการเปลี่ยนคู่นอนบ่อย

5. คุณค่า/ ค่านิยมทางเพศ : สิ่งที่อาจารย์สอน คือ เรื่อง การรักษาคุณค่าของผู้หญิงในเรื่องเพศ และการไม่ล่าสอนทางเพศ โดยอาจารย์แนะนำว่าเพศหญิงเป็นเพศแม่ ย่อมมีคุณค่าในตัวเอง การทำร้ายผู้หญิง เปรียบเสมือนการทำร้ายแม่ ซึ่งศิริชัยไม่คิดว่าคุณค่าทางเพศของผู้หญิงมีความสำคัญ เพราะหญิงชายก็เหมือนกัน ในสายตาของศิริชัยนั้นการสูญเสียความบริสุทธิ์ไม่ทำให้คุณค่าของผู้หญิงลดลง ทั้งนี้เพราะศิริชัยคิดว่าคุณค่าของผู้หญิงน่าจะอยู่ที่การเป็นคนที่มีจิตใจดีมากกว่า

สำหรับเรื่องการไม่ล่าสอนทางเพศนั้น อาจารย์ได้เชื่อมโยงกับเรื่องของการติดต่อของโรค โดยการเปลี่ยนคู่นอนบ่อย มีโอกาสในการติดโรคได้ง่ายนั่นเอง

3.7 สื่ออาจารย์และความถนัดในการรับสื่อ

ศิริชัยกล่าวถึงประเภทของสื่อลามกอนาจารที่ตนเคยดู ได้แก่ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต วีซีดี และนิตยสาร โดยสื่อที่มีความช่วยย่มากที่สุด คือ ซีดี/วีซีดี หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และอินเทอร์เน็ต ตามลำดับ ทั้งนี้ศิริชัยได้กล่าวถึงรายละเอียดของสื่อที่ดูว่า

ซีดี/วีซีดี เป็นสื่อที่ศิริชัยกับกลุ่มเพื่อนนิยมดูกันมากที่สุด เนื่องจากเป็นสื่อที่มีความชัดเจนที่สุด ที่แสดงให้เห็นถึงการมีกิจกรรมทางเพศ และสามารถนำไปลอกเลียนแบบได้ โดยหาซื้อได้จาก ร้านค้าทั่วไป ราคาไม่แพง แต่จะดูไม่บ่อยนัก เดือนละ 1-2 ครั้งเท่านั้น เมื่อดูสื่อพวกนี้แล้วมักจะกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ ทำให้บางครั้งหลังจากดูเสร็จศิริชัยก็จะไปมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิง

หนังสือพิมพ์ เป็นสื่อที่หาได้ง่าย ที่มักจะมีภาพที่สวยงามของดารานางแบบ ซึ่งศิริชัยยอมรับว่าดูแล้วรู้สึกมีความพอใจในสาว ๆ สวย ๆ นุ่น ๆ ทำให้อยากมีคนรักเป็นอย่างดารานางแบบ และคิดไปถึงการมีความสุขในการมีเพศสัมพันธ์ด้วย ซึ่งศิริชัยมักจะดูประมาณ 1 ครั้ง/สัปดาห์

นิตยสาร เป็นหนังสือประเภทหนึ่งที่มีภาพผู้หญิงถ่ายแบบในท่วงท่าต่างๆ แต่งกายล่อแหลม เย้ายวน มีสีสันสวยงาม ชวนให้เกิดความเพลิดเพลิน ภาพผู้หญิงเหล่านี้ช่วยเพิ่มความต้องการในการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงให้กับศิริชัยด้วย โดยเฉลี่ยแล้วดู 1-2 ครั้ง/เดือน

อินเทอร์เน็ต เป็นสื่อที่มีภาพจากทั่วทุกมุมโลก แต่ศิริชัยมีโอกาสได้ดูน้อยประมาณสัปดาห์ละครั้ง เพราะที่บ้านไม่มีคอมพิวเตอร์ ต้องไปดูบ้านเพื่อน หรือตามร้านคอมพิวเตอร์ ซึ่งศิริชัยไม่ค่อยได้เดินทางไป ศิริชัยจึงคิดว่าอินเทอร์เน็ตจึงไม่ค่อยมีผลช่วยยตนเองมากนัก

ส่วนที่ 4 พฤติการณ์แห่งคดี

ศิริชัยเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนั้นว่า วันนั้นเป็นวันที่ศิริชัยและเพื่อนๆ ไปเรียนหนังสือที่โรงเรียนตามปกติ ในเวลาประมาณ 10.00 น. ศิริชัยและเพื่อนๆ ได้ชวนกันหนีเรียน เพื่อไปร่วมฉลองงานวันเกิดของเพื่อนนักเรียนหญิงรุ่นน้องคนหนึ่งชื่อ พิไล (นามสมมติ) ที่บ้านของนักเรียนหญิงอีกคนหนึ่ง ศิริชัยและเพื่อนๆ จำนวนกว่า 10 คน จึงเดินทางไปยังบ้านที่เกิดเหตุ ทั้งหมดได้ร่วมรับประทานอาหาร และดื่มสุรารักกันอย่างสนุกสนาน จนกระทั่งในเวลาประมาณ 15.00 น ซึ่งเป็นเวลาใกล้เลิกเรียน

และแต่ละคนเริ่มมีอาการเมื่อบ้างแล้ว ทั้งหมดจึงชักชวนกันกลับบ้าน พิไล นักเรียนหญิงเจ้าของวันเกิด ได้เดินเข้าไปในบ้านเพื่อเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ในขณะที่นั้นธราธิป (นามสมมติ) ซึ่งเป็นคู่คี่ในคดีนี้ ได้เกิดความรู้สึกชอบพอพิไลอยู่ก่อนแล้ว ประกอบกับการแต่งกายของของพิไล ที่สวมใส่กางเกงขาสั้น ทำให้ธราธิปเกิดความหลงใหลในตัวพิไล ธราธิปจึงเดินตามพิไลเข้าไปในบ้านเพื่อพูดคุย และขอมีเพศสัมพันธ์กับพิไล จนในที่สุดพิไลยินยอมที่จะมีเพศสัมพันธ์ด้วย

หลังจากธราธิปมีเพศสัมพันธ์กับพิไลเรียบร้อยแล้ว ธราธิปได้กลับออกมาข้างนอกและเล่าเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นให้กับศิรัชัยและเพื่อนๆ คนอื่นๆ ฟัง ถึงรายละเอียดในการมีกิจกรรมทางเพศร่วมกับพิไล ทำให้ศิรัชัยและเพื่อนนักเรียนชายที่เหลืออีกจำนวน 5 คน มีอารมณ์และความรู้สึกทางเพศ และต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับพิไลบ้าง ทั้งหมดจึงทยอยกันเข้าไปในบ้านเพื่อขอมีเพศสัมพันธ์กับพิไล แต่พิไลไม่ยินยอม ศิรัชัยและเพื่อนๆ จึงร่วมกันใช้กำลังบังคับให้พิไลยอมมีเพศสัมพันธ์ด้วย จนศิรัชัยและเพื่อนๆ สำเร็จความใคร่

หลังจากนั้นเป็นเวลาประมาณ 16.00 น. เพื่อนนักเรียนหญิงคนอื่นๆ ได้พาตัวพิไลกลับไปส่งที่บ้าน พิไลกลับบ้านด้วยอาการซึมเศร้า และร้องไห้ตลอดการเดินทาง เมื่อพบกับมารดา มารดาจึงพยายามซักถามพิไลถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น พิไลจึงเล่าเรื่องทั้งหมดให้มารดาฟัง เมื่อมารดาของพิไลทราบเรื่องทั้งหมดแล้ว จึงรีบนำตัวพิไลเข้าแจ้งความกับพนักงานเจ้าหน้าที่ทันที

ต่อมาอีก 2 วัน อาจารย์ฝ่ายปกครองที่โรงเรียนที่ศิรัชัยและเพื่อนๆ เรียนอยู่ทราบเรื่อง จึงเรียกเพื่อนนักเรียนหญิงที่อยู่ในการเกิดเหตุไปสอบถาม เมื่อศิรัชัยทราบเรื่อง ศิรัชัยและเพื่อนๆ อีก 3 คน ได้แก่ ธราธิป รักศักดิ์ (นามสมมติ) และศุภกร (นามสมมติ) จึงพากันหนีไปหลบซ่อนตัวที่บ้านเพื่อนอีกคนหนึ่ง จนกระทั่งในคืนวันนั้นเองบิดาของธราธิปได้ตามตัวศิรัชัยและเพื่อนๆ กลับมาอบตัวเพื่อต่อสู่อคดีต่อไป

ศาลใช้เวลาในการพิพากษาคดีนาน 7 เดือน จึงมีคำสั่งส่งตัวศิรัชัยและเพื่อนคู่คี่ที่เป็นเยาวชนฝึกอบรม เป็นเวลาคนละ 1 ปี ในขณะที่คู่คี่อีก 2 คน อยู่ในอำนาจของศาลผู้ใหญ่ ซึ่งศิรัชัยไม่ทราบว่าจะได้รับอัตราโทษอย่างไร

ส่วนที่ 5 ความคิด / ความรู้สึก ภายหลังจากการกระทำผิด และภายหลังจากถูกดำเนินคดี

ศิริชัยกล่าวถึงความรู้สึกในการกระทำผิดครั้งนี้ว่า ตอนนั้นเขาไม่รู้สึกเสียใจกับการกระทำของตนเองเลย และคาดไม่ถึงเสียด้วยซ้ำที่ตนเองจะถูกดำเนินคดี เพราะเคยกระทำมาก่อน แต่ก็ไม่มีปัญหาอะไร แต่ในปัจจุบันนี้ศิริชัยรู้สึกเสียใจกับการกระทำที่เกิดขึ้น และถ้าย้อนเวลากลับไปได้เขาเลือกที่จะไม่กระทำการดังกล่าว ทั้งยังคิดว่าการที่ตนต้องเข้ามาฝึกอบรมในศูนย์ฝึกแห่งนี้ เป็นเรื่องที่สาสมกับการกระทำของตนเองแล้ว

จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ศิริชัยคิดว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตัวผู้เสียหายนั้น น่าจะนำไปให้เกิดความอับอายกับตัวผู้เสียหาย และอาจเสียอนาคตทางการศึกษา ในขณะที่ครอบครัวของผู้เสียหายเองก็มีความเสียใจที่ลูกสาวของตนเองถูกกระทำเช่นนั้น

สำหรับผลกระทบต่อตนเองนั้น ศิริชัยกล่าวว่าทำให้ตนเองนั้นเสียโอกาสทางการงานและการศึกษา ส่วนผลกระทบต่อครอบครัวของตนเองนั้น เขาคิดว่าทำให้บิดามารดาของตนเองต้องเสื่อมเสียชื่อเสียง ที่มีลูกที่ไม่ดี ทั้งนี้ศิริชัยรู้สึกผิดกับการกระทำของตนเอง และไม่คิดว่าจะมีการกระทำใดที่จะเป็นการชดเชยให้กับผู้เสียหายได้

ส่วนที่ 6 วิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิด

1. การใช้ยาและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อน (สุรา) : ศิริชัยกล่าวแสดงความรู้สึกที่ในวันที่เกิดเหตุนั้นเป็นวันที่ศิริชัยและเพื่อนๆ ทุกคนดื่มสุรา จนเริ่มมีอาการมึนเมา เมื่อได้รับฟังเรื่องราวการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนคู่ดีกับผู้เสียหาย จึงทำให้เกิดความรู้สึกทางเพศขึ้นอย่างรุนแรง และต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้เสียหายให้ได้ จึงไม่สามารถยับยั้งการกระทำของตนเอง ศิริชัยจึงได้กระทำความผิดดังกล่าว

2. สื่ออนาจาร : ศิริชัยกล่าวถึงการดูสื่อลามกอนาจารว่า สื่อลามกต่างๆ ที่ตนเคยดูนั้นเป็นตัวกระตุ้นให้ตนอยากมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น โดยเฉพาะซีดี/วีซีดี ซึ่งเป็นสื่อที่ศิริชัยและเพื่อนๆ ชอบดูกันมากที่สุด ศิริชัยจึงสะสมความรู้สึกดังกล่าวไว้ และเมื่อมีการรวมตัวกับกลุ่มเพื่อนด้วยความคึกคะนอง จึงสามารถกระทำความผิดได้โดยไม่ได้ยั้งคิด

3. พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มเพื่อน : ศิริชัยกล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มเพื่อนว่า เป็นค่านิยมของกลุ่มเพื่อนที่นิยมมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ลวนลามทางเพศกับผู้หญิง และเปิดเผยเรื่องเพศกันอย่างคึกคะนอง ทำให้การแสดงออกทางเพศของศิริชัยและกลุ่มเพื่อนเป็นเรื่องปกติที่ทุกคนคิดว่าไม่มีอะไรเสียหาย รวมถึงการร่วมกันบังคับขืนใจเพื่อนหญิงด้วย ซึ่งศิริชัยกล่าวว่า เคยทำมาแล้วหลายครั้ง และเพื่อนๆ ทุกคนก็เห็นดีด้วย

ส่วนที่ 7 แผนการดำเนินชีวิตภายหลังพ้นการฝึกอบรม

อีกเวลาการฝึกอบรมอีกประมาณ 6 เดือน ศิริชัยก็จะได้รับการปล่อยตัว เขาตั้งใจที่จะไปทำงาน โดยเปิดร้านขายของ เช่น ขายอาหาร ส่วนเรื่องการศึกษานั้นเขายังไม่ได้คิด และยังไม่มีความตั้งใจที่จะกลับไปเรียนอยากทำงานมากกว่า การฝึกอบรมในศูนย์ฝึกฯ ทำให้ศิริชัยได้รับความรู้มากมาย เช่น ความรู้ทางด้านวิทยุ และการนวดแผนไทย รวมถึงการแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนๆ ในศูนย์ฝึกฯ ด้วย โดยเขาคิดว่าจะนำความรู้เรื่องการนวดแผนไทยไปใช้กับบิดามารดาได้ นอกจากนี้ศิริชัยยังกล่าวเพิ่มเติมว่า เขามีโอกาสที่จะกลับไปอยู่ในสภาพแบบเดิม และน่าจะมีโอกาสในการร่วมเหตุการณ์เช่นนี้อีก แต่จะทำหรือไม่เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่เขาไม่แน่ใจ แต่อย่างไรก็ตามศิริชัยได้กล่าวทิ้งท้ายว่าเขาเองมีความเช็ดหลาบกับสิ่งที่เกิดขึ้น และไม่อยากมีโอกาสเข้ามาฝึกอบรมแบบนี้อีกเลย

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.9 ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 9

ชื่อ : นายสุรพล (นามสมมติ)

อายุ : 18 ปี

การศึกษา : ปวช.

อาชีพ : ไม่มี

ส่วนที่1 ข้อมูลทั่วไป

สุรพล เกิดเมื่อปี 2530 รูปร่างสันทัด เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ กระทำ ความผิดเป็นครั้งแรกในคดีโทรมหนิง ในปี 2546 เมื่ออายุได้ 17 ปี มีคู่คดีทั้งหมด 6 คน เป็นเด็กและ เยาวชน 2 คน เป็นผู้ใหญ่ 4 คน เยาวชนคู่คดีปัจจุบันฝึกอบรมอยู่ที่ศูนย์ฝึกชุมชนชาย กรุงเทพมหานคร ส่วนนายสุรพล เยาวชนผู้ให้ข้อมูล ศาลมีคำพิพากษาส่งตัวฝึกอบรมนาน 1 ปี ปัจจุบันฝึกและอบรมอยู่ที่ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณาเป็นเวลา 7 เดือนเศษ และจะครบกำหนด ฝึกอบรมในเดือนกรกฎาคม 2548 นี้

สุรพล เกิดและเติบโตที่กรุงเทพมหานคร โดยพักอาศัยอยู่ในเขตบางแค สุรพลได้เข้าศึกษาชั้น ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นที่โรงเรียนของรัฐแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร โดยมีผลการเรียน ในระดับประถมศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี คือประมาณ 70-80 เปอร์เซนต์ และผลการเรียนลดลงเมื่อขึ้นชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 เนื่องจากสุรพลมีความสนใจในการเรียนน้อยลง แต่หันไปให้ความสนใจในการทำ กิจกรรมกับกลุ่มเพื่อนมากขึ้น

หลังจากจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สุรพลได้เข้าศึกษาต่อในระดับวิชาชีพ (ปวช.) ทางด้าน สถาปัตยกรรมที่โรงเรียนเทคนิคแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร และได้กระทำความผิดในระหว่างที่ ศึกษาปวช.ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ซึ่งตลอดการพิจารณาคดีสุรพลได้รับการประกัน ตัว และศึกษาต่อในภาคการศึกษาที่ 2 และในระหว่างนั้นเองศาลได้มีคำพิพากษาส่งตัวสุรพลฝึกอบรม สุรพลจึงถูกส่งตัวไปยังศูนย์ฝึกฯ ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2547 ที่ผ่านมา

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว

บิดาของสุรพล ปัจจุบันยังมีชีวิตอยู่ อายุประมาณ 50 ปี เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง ทำงานเกี่ยวกับเครื่องยนต์ ไม่ทราบอัตราเงินเดือน เป็นคนเงียบ พูดน้อย แต่ติดสุรา และเมาเป็นประจำ แต่ก็ไม่ค่อยได้ทะเลาะวิวาทหรือขัดแย้งกับมารดา ปัจจุบันพักอยู่ที่บ้านพักในเขตบางแค

มารดาของสุรพล ยังมีชีวิตอยู่ อายุประมาณ 40 ปี เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง ทำงานเกี่ยวกับเครื่องครัวสแตนเลส ไม่ทราบอัตราเงินเดือนที่ได้รับ

สุรพลกล่าวว่า บิดา-มารดาของตนแยกทางกันเมื่อ 2 ปีก่อน ในขณะที่สุรพลศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีสาเหตุมาจากการทะเลาะเบาะแว้งกันในเรื่องเศรษฐกิจ ทั้งสองจึงแยกบ้านกันอยู่มาเป็นเวลา 2 ปีแล้ว แต่อย่างไรก็ตามบ้านทั้งสองหลังอยู่ไม่ไกลกันมากนัก สุรพลเองก็เดินทางไปมาๆ ระหว่างบ้านทั้งสองหลังอยู่เป็นประจำ

หลังจากแยกทางกัน บิดามีภรรยาใหม่ แต่อยู่กันได้ไม่นานนัก ก็แยกทางกัน

สุรพลมีพี่น้องทั้งหมด 3 คน คือ พี่สาวคนโต อายุ 23 ปี จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง มีนิสัยช่างพูด ช่างคุย ยังไม่มีคนรัก ปัจจุบันแยกตัวออกไปอยู่ห้องเช่าเพียงลำพังในย่านธนบุรี ใกล้ๆ กับที่ทำงาน สุรพลมักจะเดินทางไปหาพี่สาวบ่อยๆ เฉลี่ยแล้วสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง แต่ไม่ได้พักค้างคืนด้วย สุรพลมีความสนิทสนมกับพี่สาวมาก พี่สาวจึงเป็นคนที่มีเรื่องราวต่างๆ ของสุรพลมากที่สุด

นอกจากนี้สุรพลยังมีพี่ชายอีก 1 คน อายุ 21 ปี ความประพฤติค่อนข้างเกเร จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และไม่ศึกษาต่อ ปัจจุบันอยู่บ้านเฉยๆ ไม่ได้ประกอบอาชีพอะไร เป็นคนเงียบ ชอบการทะเลาะวิวาท และใช้เงินเก่ง โดยบิดา-มารดา เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู

ส่วนสุรพล เป็นน้องชายคนเล็ก ค่อนข้างพูดน้อยเช่นกัน และมักใช้ชีวิตอยู่ในห้องเพียงลำพัง นอนเล่น ฟังเพลง บ้านที่สุรพลอาศัยอยู่ มีบิดา สุรพล และพี่ชายของสุรพล รวม 3 คน พักอาศัยอยู่ด้วยกัน อย่างไรก็ตามสุรพลก็มักจะไปมาหาสู่บ้านที่มารดาพักอยู่อีกหลังหนึ่งด้วย ซึ่งอยู่ในละแวกเดียวกัน ไม่ไกลกันมากนัก

มารดาอาศัยอยู่กับญาติฝ่ายมารดา ได้แก่ น้ำ (น้องสาวของมารดา) จำนวน 4 คน ลูกของน้ำ อายุประมาณ 8-10 ปี อีก 2 คน ปัจจุบันมารดาของสุพลมีสามีใหม่แล้ว ซึ่งเป็นคนที่เคยรู้จักกันมาก่อน มีภูมิลำเนาอยู่จังหวัดนครสวรรค์ ปัจจุบันประกอบอาชีพเป็นผู้รับเหมาทาสี ปูกระเบื้อง และพักอาศัยอยู่ที่จังหวัดนครสวรรค์ โดยจะเดินทางมาหามารดาที่กรุงเทพมหานครทุก 2-3 สัปดาห์ และมารดาเองก็เดินทางไปหาที่จังหวัดนครสวรรค์บ่อยเช่นกัน อย่างไรก็ตามมารดาไม่คิดที่จะย้ายไปอยู่นครสวรรค์ เพราะเป็นห่วงบุตรสาว บุตรชายที่กรุงเทพมหานคร

สุพลไม่รู้จักสนิทสนมกับสามีใหม่ของมารดามากนัก ไม่ค่อยได้พูดจากัน เพราะต่างก็เป็นคนพูดน้อยด้วยกันทั้งคู่ ไม่เหมือนกับมารดาของสุพล ที่เป็นคนใจร้อน เสียงดัง ดุด่าเก่ง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

3.1 การขัดเกลาเรื่องเพศจากคนในครอบครัว

การขัดเกลาเรื่องเพศจากคนในครอบครัว พบว่ามีอยู่บ้างแต่ไม่มากนัก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การให้เกียรติผู้หญิง : สิ่งเดียวที่มารดาเคยสอนสุพล คือเรื่องของการไม่ดูต่ำกว่ากล่าวผู้หญิง ส่วนในเรื่องอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นการไม่ละเมิดล่วงเกินเนื้อตัวร่างกายผู้หญิง การไม่ขวยโอกาสกับผู้หญิง การพูดจายกย่องให้เกียรติ ไม่พูดจาดูถูก ทั้งต่อหน้าและลับหลัง การไม่ข่มเหงรังแกผู้หญิงทั้งกายและใจ การเสียสละให้ผู้หญิงก่อนเสมอ และการดูแล ช่วยเหลือผู้หญิงนั้น สุพลไม่เคยได้รับการสอน และด้วยความคิดและพฤติกรรมของสุพล ปรากฏว่าในเรื่องต่างๆ ดังกล่าว สุพลแทบจะไม่เคยปฏิบัติเลย เป็นต้นว่าเรื่องของการดูต่ำผู้หญิง สุพลมักจะดูต่ำกว่ากล่าวเพื่อนหญิง หรือแฟนสาวของตนเองเป็นประจำ โดยเฉพาะช่วงเวลาที่ตนเองโมโห นอกจากนี้ยังพบว่าสุพลมักจะละเมิดเนื้อตัวร่างกายของผู้หญิงเสมอๆ ด้วย ซึ่งโดยทั่วไปผู้หญิงที่สุพลเล่นด้วยก็มักจะตอบสนองของสุพล ทำให้สุพลยังคงมีพฤติกรรมเช่นนี้ต่อไป ยิ่งในเวลาที่สุพลดื่มสุราและเมา ก็มักจะไปกอด ปล้ำเพื่อนหญิงสำหรับเรื่องการพูดจายกย่องให้เกียรตินั้น พบว่าสุพลไม่เคยปฏิบัติเลย แต่มักจะพูดจาข่มเหง ดูถูกมากกว่า โดยเฉพาะการใช้กำลังข่มเหงผู้หญิงทางกายหรือใจ ก็มักจะปฏิบัติกับแฟนสาวของตนเอง

อย่างไรก็ตาม สุพลมีความเป็นสุภาพบุรุษอยู่บ้างในเรื่องของการรู้จักเสียสละให้กับเพื่อนหญิงและการดูแลช่วยเหลือเพื่อนหญิง เช่น การช่วยถือของ ซึ่งเกิดขึ้นจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2. การเคารพเรื่องสิทธิสตรี : พบว่าในเรื่องความเชื่อสัจยต่อผู้หญิง การให้ความเสมอภาคกับผู้หญิง แลกการยอมรับเคารพในความเป็นผู้นำของผู้หญิง ล้วนเป็นสิ่งที่สุรพลไม่เคยได้รับการสอนจากคนในครอบครัว อย่างไรก็ตามสุรพลเองก็ยอมรับในเรื่องของสิทธิสตรี ด้วยความคิดที่ว่าหญิง-ชายยุคใหม่มีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน และสามารถทำอะไรได้คล้ายๆ กัน หลายครั้งที่สุรพลเจอผู้หญิงที่เก่งกว่า เช่น เพื่อนหญิงที่เรียนหนังสือเก่งกว่า ซึ่งสุรพลคิดว่าเป็นเรื่องที่ดี ในอนาคตถ้าสุรพลจะมีครอบครัว สุรพลก็อยากได้ผู้หญิงเก่งมีความสามารถที่ตนสามารถไว้วางใจ และพึ่งพาได้ด้วย

สำหรับเรื่องความเชื่อสัจยนั้น คงเป็นเรื่องที่ต้องยกเว้นไว้ เพราะสุรพลไม่มีค่านิยมดังกล่าว สุรพลคิดว่าการมีเพื่อนหญิงหลายๆ คน ไม่ใช่สิ่งที่น่าอาย หรือน่ารังเกียจแต่ประการใด และที่ผ่านมาสุรพลเองก็มีเพื่อนหญิงหลายคน โดยคบหาสมาคมในเวลาเดียวกันด้วย

3. การไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร : สิ่งที่มาตราเคยแนะนำ คือ เรื่องระยะเวลาในการมีเพศสัมพันธ์ โดยมาตราแนะนำว่าควรจะอดทนรอเมื่อมีงานทำและสามารถเลี้ยงดูตนเองได้เสียก่อน จึงคิดที่จะมีเพศสัมพันธ์หรือคู่ครอง เพื่อจะได้มีความสามารถในการดูแลตนเองและคู่ครองให้มีความสุข ไม่ต้องยากลำบากเหมือนรุ่นแม่รุ่นพ่อ แต่สุรพลเองก็ไม่ได้เชื่อฟังตามที่มาตราแนะนำแต่ประการใด สุรพลเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับแฟนสาวที่คบกันมาได้นาน 3 เดือน ตอนนั้นสุรพลกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากนั้นสุรพลก็มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิงมาเรื่อยๆ จำนวนหลายคน โดยที่สุรพลยังไม่เคยได้รับผลเสียจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร อย่างไรก็ตามเรื่องโทษของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรนั้น แม้ว่าจะไม่มีเคยแนะนำสุรพลว่าจะมีผลเสียอย่างไร แต่สุรพลก็เคยเห็นตัวอย่างของเพื่อนนักเรียนที่มีครอบครัวและมีบุตรแล้ว พบว่าบุตรของเพื่อนพิการ สุรพลจึงคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุน้อยๆ อยู่ นั้น อาจส่งผลต่อความสมบูรณ์ของบุตรก็เป็นได้

ส่วนในเรื่องการจัดการกับอารมณ์ของตนเองโดยการหาทางออกที่ดีเมื่อมีการหมกมุ่นเรื่องเพศนั้น สุรพลได้รับการแนะนำจากเพื่อนมากกว่า รวมทั้งการศึกษาจากในภาพยนตร์ด้วย สุรพลเล่าว่าเขาเริ่มมีความสนใจเรื่องเพศอย่างจริงจังตั้งแต่เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตอนนั้นยังไม่มีความต้องการมากนัก และเริ่มมีความต้องการทางเพศมากขึ้นเมื่อเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 จึงหาทางออกด้วยการช่วยตนเอง หลังจากนั้นเมื่อขึ้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก็เริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิง และมีความติดอกติดใจในการกระทำดังกล่าว จึงประพฤติปฏิบัติเรื่อยมา

สำหรับประเพณีวัฒนธรรมที่ติงามในเรื่องเพศนั้น สุรพลไม่ทราบ และไม่เห็นด้วยกับการแต่งงานก่อนมีเพศสัมพันธ์ เพราะคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานไม่ใช่เรื่องน่าเสียหาย และตนเองก็พอใจกับการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงไปเรื่อย ๆ

นอกจากนี้สุรพลยังเล่าให้ฟังถึงเรื่องเพื่อนหญิงที่เขาเคยคบหาสมาคมมาว่า สุรพลเริ่มคบหาสมาคมกับเพื่อนหญิงตั้งแต่สุรพลเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จนถึงปัจจุบันมีไม่น้อยกว่า 20 คน ระยะเวลาในการคบหาจะขึ้นอยู่กับความพอใจ อยู่ระหว่าง 3 เดือน – 2 ปี เมื่อเทศกาลปีใหม่ที่ผ่านมา สุรพลมีความประพฤติดีตลอดระยะเวลาการฝึกอบรม จึงได้รับคัดเลือกให้ได้รับโอกาสในการเดินทางกลับไปเยี่ยมบ้านได้นาน 1 สัปดาห์ ช่วงที่สุรพลกลับไปเยี่ยมบ้าน เขาได้มีโอกาสรู้จักกับเพื่อนหญิงคนใหม่ ที่เคยเห็นหน้ากันมาก่อน เพราะบ้านอยู่ในละแวกเดียวกัน จึงตกลงใจเป็นแฟนกัน ซึ่งขณะนี้เธอเรียนชั้น ปวช.ปีที่ 1 หลังจากสุรพลกลับเข้าสู่ศูนย์ฝึกฯ เธอได้แวะเวียนมาเยี่ยมสุรพลหลายครั้ง และรอคอยการกลับไปของสุรพล

เพื่อนหญิงที่สุรพลเคยคบหามาในอดีต ทุกคนจบความสัมพันธ์ที่การมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งส่วนใหญ่เมื่อสุรพลสามารถพิชิตใจและกายของเธอได้แล้ว สุรพลก็จะบอกเลิก และทิ้งพวกเธอไปในที่สุด สร้างความเสียใจให้กับสาว ๆ มากมายหลายคนแล้ว สาว ๆ ของสุรพลเคยบอกกับสุรพลว่าที่ชอบสุรพล เพราะสุรพลเป็นคนนิสัยดี น่ารัก ซึ่งจุดนี้เองที่สุรพลคิดว่าเป็นเสน่ห์ที่ทำให้สาว ๆ หลงไหล

4. ความรู้เรื่องเพศศึกษา : สุรพลได้รับการสอนจากมารดาถึงเรื่องโรคที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ได้แก่ โรคเอดส์ และมารดาแนะนำให้สุรพลใช้ถุงยางอนามัย แม้สุรพลจะมีพฤติกรรมในการเปลี่ยนคู่นอนบ่อย และไม่นิยมใช้ถุงยางอนามัยในเวลามีเพศสัมพันธ์ด้วย แต่เขาก็ไม่วิตกกังวลว่าตนเองจะติดโรค เพราะสุรพลคิดว่าเรื่องโรคเป็นเรื่องไกลตัว สุรพลกล่าวถึงเรื่องการใช้ถุงยางอนามัยว่า ตนเองไม่ชอบใช้ เนื่องจากไม่ถนัด จึงใช้วิธีการหลังภายนอกแทน ถ้าเพื่อนหญิงคนไหนยอมรับประทานยาคุมกำเนิด สุรพลก็จะหลังภายใน เพราะปัญหาเดียวที่สุรพลวิตกกังวล คือเรื่องของการตั้งครรภ์มากกว่า

สำหรับเรื่องลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์ และเพศสัมพันธ์กับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์นั้น บิดา-มารดา ไม่เคยสอน แต่สุรพลก็เข้าใจว่าเรื่องเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ที่

ทุกคนจำเป็นต้องมี เสมือนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเรา ซึ่งสำหรับสุรพลแล้ว สามารถขาดเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ได้อยู่ก็จริง แต่คงทำให้ชีวิตของตนเองไม่ค่อยปกตินัก

5. คุณค่า / ค่านิยมทางเพศ : สิ่งที่เป็นบิดา-มารดา สอนจะเป็นเรื่องของการไม่สำส่อนทางเพศ กล่าวคือ บิดา-มารดา มักจะบอกว่า การเปลี่ยนคู่นอนบ่อย ทำให้เสี่ยงต่อการติดโรค จากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง เราไม่รู้ว่าใครเป็นใคร ดังนั้นควรมีความระมัดระวังให้มาก สำหรับเรื่องคุณค่าอื่นๆ สุรพลไม่ได้รับการสอน ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง การรักษาคุณค่าทางเพศของผู้หญิง และความซื่อสัตย์ต่อคู่ครอง ซึ่งสุรพลกล่าวว่า ตนเองเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์มาก คิดว่ายังไม่ถึงวัยที่ตนเองจะต้องจริงจังกับใคร จึงไม่มีความจำเป็นต้องซื่อสัตย์กับเพื่อนหญิง แม้เมื่อมีครอบครัวก็ตาม สุรพลก็ไม่แน่ใจว่า ตนเองจะรักเดียวใจเดียวหรือไม่

สำหรับการเปิดเผยเรื่องเพศนั้น สุรพลคิดว่าไม่ใช่เรื่องเสียหายที่จะนำมาพูดคุยกัน และคิดเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ควรเปิดเผยมากกว่าปกปิด และควรมีการพูดคุยกันในครอบครัวได้ ถ้าตนมีครอบครัวของตนเอง ก็จะมีการหยิบยกขึ้นมาพูดคุยกันภายในครอบครัวอย่างแน่นอน สำหรับครอบครัวของตนเอง สุรพลคิดว่าเป็นเรื่องที่น่าเสียดาย ที่ไม่มีการพูดจากันในครอบครัว ทำให้ตนเองขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และสุรพลยังกล่าวเสริมในตอนท้ายว่า คิดว่าพ่อแม่ยุคใหม่ มีความกล้าในการพูดคุยเรื่องเพศศึกษากับบุตรหลานมากขึ้น ซึ่งตนเองคิดว่าเป็นสิ่งที่ดี ในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง อันจะนำไปสู่การมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมต่อไปด้วย

3.2 พฤติกรรมทางเพศของคนในครอบครัว

สุรพลกล่าวถึงเรื่องพฤติกรรมทางเพศของคนในครอบครัวว่า เขาไม่เคยเห็นใครในครอบครัวมีเพศสัมพันธ์ให้เห็น จะมีก็แต่การแต่งกายไป บ้างนิดหน่อย เช่น ลูกผู้หญิงของสุรพลซึ่งอยู่ข้างบ้านกันอายุใกล้เคียงกับสุรพล หน้าตาน่ารัก ผิวพรรณดี มักจะชอบใส่กางเกงขาสั้น และเสื้อเปิดไหล่สายคล้องคอ ซึ่งดูแล้วน่ารักดี แต่สุรพลไม่ได้คิดอะไร เพราะเป็นญาติกัน รุ่นน้องคนนี้ก็เป็นหนึ่งในกลุ่มเพื่อนกลุ่มใหญ่ที่ไปไหนมาไหนด้วยกันด้วย

สำหรับเรื่องการพูดจาหยาบโลนส่อไปในเรื่องเพศนั้น มีอยู่บ้าง ระหว่างสุรพลและพี่ชาย สุรพลกล่าวว่า เขาและพี่ชายมักจะพูดคุยกันทุกเรื่อง โดยเฉพาะเมื่อสุรพลไปมีความสัมพันธ์ทางเพศ

กับเพื่อนหญิงมา ก็จะนำมาเล่าให้พี่ชายฟังกันอย่างเปิดเผย สนุกสนาน เป็นการรอดอ้างและแสดงความ เป็นชาย พี่ชายเป็นหนึ่งในกลุ่มเพื่อนกลุ่มใหญ่ที่มักทำกิจกรรมร่วมกัน สุรพลกล่าวว่าเขาและพี่ชายมีความสนิทสนมกัน สุรพลไปที่ไหน ก็มักจะมีพี่ชายไปด้วยเกือบทุกครั้ง

นอกจากนี้ สุรพลและพี่ชาย ยังชอบดูสื่อลามกอนาจารร่วมกัน บ่อยครั้งที่ชวนเพื่อนๆ มาร่วมดูด้วย สื่อที่ดูได้แก่ วีซีดีหนัง X ญี่ปุ่น ซึ่งสุรพลโปรดปรานเป็นพิเศษ เพราะนางเอกสวย ใส ไร้เดียงสา โดยเฉลี่ยแล้วจะดูกันประมาณเดือนละ 1-2 ครั้ง

3.3 การคบเพื่อนที่มีปัญหา

สุรพลกล่าวถึงกลุ่มเพื่อนที่สุรพลสนิทสนมและคบหาสมาคมกันว่า สุรพลไม่ค่อยสนิทสนมกับเพื่อนที่โรงเรียนมากนัก และไม่ค่อยได้ทำกิจกรรมด้วยกันเหมือนกลุ่มเพื่อนที่อยู่แถวบ้าน ซึ่งรู้จักสนิทสนมกันมาตั้งแต่เด็กๆ ที่สนิทมากๆ มีทั้งหมด 3 คนด้วยกัน บิดามารดาของสุรพลและของเพื่อนสนิทก็รู้จักกันเป็นอย่างดี คนหนึ่งกำลังศึกษาระดับ ปวส.ปีที่ 1 คนหนึ่งกำลังศึกษาระดับปวส.ปีที่ 2 และอีกคนหนึ่งจบการศึกษาระดับปวส.แล้ว กำลังศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย เพื่อนทั้งสามของสุรพล จัดว่าเป็นเด็กที่เรียนดี 1 ใน 3 ที่พ่อแม่แยกทางกันตั้งแต่เขาเด็กๆ ตนเองอาศัยอยู่กับแม่ แต่ไม่มีปัญหาเรื่องการขาดความอบอุ่น เพราะแม่ดูแลใกล้ชิดมาตลอด แต่ทั้ง 3 คน มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด คือ เสพกัญชา แต่เพิ่งจะมาหัดสูบกันภายหลังเมื่อประมาณ 1 ปีที่ผ่านมาเอง เมื่อกลับมาจากโรงเรียนก็จะมาเล่นฟุตบอลด้วยกันที่สนามของโรงเรียนแถวบ้าน จนถึงค่ำๆ จึงแยกย้ายกันกลับ

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของกลุ่มเพื่อนอยู่ในเกณฑ์ที่ดี บิดามารดาของเพื่อนคนหนึ่ง มีบริษัทนำเข้าส่งออกเป็นของตนเอง บิดามารดาของเพื่อนอีกคนหนึ่ง เป็นพนักงานบริษัทเอกชน ในตำแหน่งระดับสูง

สุรพลกล่าวว่า เพื่อนทั้งสามของสุรพลไม่เคยชักจูงสุรพลไปทำสิ่งที่ไม่ดี หรือเสียหายเลย

นอกจากเพื่อนทั้งสามคนที่สุรพลสนิทด้วยแล้ว บริเวณบ้านพักของเยาวชน จะมีกลุ่มวัยรุ่นขนาดใหญ่ ที่มักจะมีกิจกรรมร่วมกัน ไปไหนมาไหนด้วยกัน รู้จักกันบ้าง ไม่รู้จักกันบ้าง เคยเห็นหน้ากันบ้าง ไม่เคยเห็นหน้าบ้าง ชวนกันต่อๆ กันอีกทีหนึ่ง กิจกรรมที่สุรพลและวัยรุ่นกลุ่มนี้นิยมทำกันเป็นหมู่คณะ คือ การเดินทางไปดูคอนเสิร์ตที่ห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งในวันหยุดราชการ ครั้งหนึ่งไม่ต่ำกว่า

100 คน และเพื่อนกลุ่มนี้เองที่มีความหลากหลาย มาจากต่างถิ่น ต่างจิตต่างใจ ต่างพฤติกรรม โดยสุรพลและเพื่อนสนิททั้งสาม ก็เคยทำกิจกรรมร่วมกับวัยรุ่นกลุ่มนี้ด้วย

เนื่องจากวัยรุ่นกลุ่มนี้เป็นกลุ่มใหญ่ที่เกิดจากการรวมตัวกันของวัยรุ่นที่พักอาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน ทำให้มีความหลากหลายภายในกลุ่ม บางคนมีปัญหาครอบครัวแตกแยก บางคนถูกทารุณกรรมจากคนในครอบครัว บางคนมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ไม่ดี บางคนมีปัญหาหวั่นไหวในวัยเรียน บางคนมีปัญหาเรื่องการเรียนตกต่ำ บางคนขาดโอกาสทางการศึกษา และบางคนเคยมีประวัติกระทำความผิดมาแล้ว ไม่ว่าจะเป็นคดียาเสพติด คดีข่มขืนและโทรมหญิง คดีอาวุธปืน คดีทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย เป็นต้น เรียกได้ว่าวัยรุ่นกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่รวมวัยรุ่นที่มีปัญหาทุกปัญหาเลยก็ว่าได้

ช่วงที่สุรพลศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นช่วงที่สุรพลโดดเรียนบ่อยที่สุด โดยจะโทรนัดหมายกับเพื่อนนักเรียนหญิงโรงเรียนอื่นในตอนค่ำ ว่าวันรุ่งขึ้นไม่ต้องไปเรียน และนัดหมายสถานที่เพื่อพบกัน พอตอนเช้าสุรพลก็จะแต่งตัวออกจากบ้านตามปกติ โดยที่บ้านไม่รู้ว่าจะไม่เข้าเรียน กิจกรรมที่ไปทำเมื่อโดดเรียน เช่น ชวนกันไปดื่มเบียร์ ดื่มสุรา ตามบ้านเพื่อน หรือร้านอาหาร เมามายเป็นบางครั้ง กิจกรรมอีกอย่างหนึ่งที่นิยมเล่นกันมาก คือ สนุกเกอร์ สามารถเล่นได้ทั้งวัน เพื่อนหญิงที่ไปด้วยบางคน ก็มีพฤติกรรมในการใช้ยาและสารเสพติด สำหรับสุรพลเองชอบดื่มสุรา และสูบบุหรี่ เคยลองเสพกัญชาเพียงครั้งเดียวและไม่เสพอีกเลย เนื่องจากไม่ชอบ ส่วนสารเสพติดอื่นๆ ไม่เสพ

สุรพลกล่าวว่า เพื่อนมีความสำคัญกับตนเองมาก เวลาเดือดร้อนเพื่อนก็จะช่วยเหลือ เช่น ให้ยืมเงิน โดยที่ตนเองและเพื่อนไม่เคยทะเลาะเบาะแว้งกันเองเลย สุรพลกล่าวถึงความสำคัญของเพื่อนและบิดามารดาที่มีความแตกต่างกัน ความสำคัญของเพื่อนจะเป็นไปในลักษณะของการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มีน้ำใจต่อกัน แต่ความสำคัญของบิดามารดาเป็นไปในลักษณะของหนี้บุญคุณ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับแล้ว บิดามารดาก็ต้องมีความสำคัญมากกว่าอย่างแน่นอน

สุรพลกล่าวว่า ตนเองเป็นคนที่ดีเพื่อน เพื่อนชวนไปไหนก็ไป และคิดว่าเพื่อนมีส่วนสำคัญอย่างมากที่ทำให้ตนกระทำความผิดในครั้งนี้ นอกจากนั้น สุรพลยังเป็นสารเสพติดที่สุรพลดื่มเป็นประจำ และส่งผลต่อการกระทำความผิดในครั้งนี้ด้วยเช่นกัน เพราะตอนที่เกิดเรื่องสุรพลดื่มสุราเข้าไปจนมีอาการเริ่มมึนๆ แล้ว

3.4 การใช้ยาและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อน

สุรพลกล่าวถึงเพื่อนสนิทของเขาทั้ง 3 คนว่า ทุกคนมีพฤติกรรมในการใช้ยา/สารเสพติด คือ การเสพยา ซึ่งเริ่มทดลองมาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในขณะที่สุรพลเองเพิ่งจะมาหัดเสพเมื่อประมาณ 1 ปีมานี้เอง โดยการชักชวนของกลุ่มเพื่อน

ช่วงที่สุรพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นช่วงที่เขาหนีเรียนบ่อยมาก และไปรวมกลุ่มกับเพื่อนๆ เพื่อดื่มสุราสังสรรค์กัน ทำให้สุรพลกลายเป็นคนติดสุราและดื่มสุราเกือบทุกวัน นอกจากนั้นเพื่อนๆ ของสุรพลยังมีนิสัยในการนิยมสูบบุหรี่ และเสพยาบ้าด้วย สุรพลเองก็เคยลองหลายครั้งแต่ไม่ติด ส่วนพฤติกรรมในการเสพภักญานั้น พวกเขาไม่นิยม

3.5 พฤติกรรมทางเพศของกลุ่มเพื่อน

ในส่วนพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มเพื่อน พบว่าเพื่อนๆ ของสุรพลทุกคนเคยมีเพศสัมพันธ์กันมาแล้ว ส่วนใหญ่จะเริ่มมีเพศสัมพันธ์เมื่อศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลายคนเป็นเรื่องเป็นราวถึงขั้นมีครอบครัว และบุตรไปแล้วตั้งแต่เรียนมัธยมต้น กลุ่มเพื่อนของสุรพลส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่ชอบลวนลามทางเพศกับผู้หญิง มีคนรักมากกว่า 1 คน และนิยมเปลี่ยนคู่นอนบ่อย โดยเฉพาะเรื่องการพูดคุยเรื่องเพศ เป็นพฤติกรรมเปิดเผย คึกคะนอง แต่ไม่นิยมเที่ยวสถานบริการทางเพศ เพราะสิ้นเปลือง ทุกคนมีผู้หญิงของตนเองที่สามารถร่วมหลับนอนด้วยเมื่อใดก็ได้อยู่แล้ว สถานบันเทิงที่นิยมไปกัน คือ ร้านบริการคาราโอเกะ

3.6 การขัดเกลาเรื่องเพศจากโรงเรียน

สุรพลกล่าวถึงการเรียนการสอนเรื่องเพศจากโรงเรียนว่า เขามีโอกาสได้เรียนเรื่องเพศศึกษาตั้งแต่ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และได้เรียนจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เมื่อขึ้นชั้น ปวช. ไม่ได้เรียน ตอนนั้นครูผู้สอนเป็นชาย อายุประมาณ 30 ปี สอนโดยการบรรยายในชั้นเรียน โดยมีรายละเอียดในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. การให้เกียรติผู้หญิง : เนื่องจากสุรพลชอบแก๊งเพื่อนนักเรียนหญิง เช่น จับเนื้อตัว รำกาย พุดจาหยอกล้อ กอด จูบ เมื่อครูเห็น ครูจึงตักเตือนว่าการกระทำดังกล่าวเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม นักเรียนชายควรให้เกียรตินักเรียนหญิง เพราะผู้หญิงเป็นเพศแม่ ไม่ควรจะไปชมเชยทั้งกายและใจ แต่ควรดูแล และเสียสละเท่าที่จะสามารถทำได้ ซึ่งสุรพลกล่าวว่า เขาเองก็ไม่ค่อยได้ปฏิบัติตามที่ครูสอนสักเท่าใดนัก เพราะการใกล้ชิดเพื่อนนักเรียนหญิงทำให้เขามีความสุข และส่วนใหญ่การที่เขาชอบแก๊งเพื่อนผู้หญิงนั้น ก็มักจะได้รับความยินยอมจากเพื่อนนักเรียนหญิงด้วย

สำหรับเรื่องการไม่ละเมิดล่วงเกินเนื้อตัวร่างกายผู้หญิง การไม่ฉวยโอกาสกับผู้หญิง และการพุดจาหยอกย่องให้เกียรติผู้หญิง ไม่พุดจาตักเตือนทั้งต่อหน้าและลับหลังนั้น ครูไม่ได้สอน ซึ่งโดยปกติแล้วในเรื่องของการพุดจาที่ไม่ดีต่อเพื่อนหญิงสุรพลไม่ค่อยได้ทำ เพราะเขาเป็นคนที่พูดน้อย แต่เรื่องการฉวยโอกาสกับผู้หญิงและละเมิดเนื้อตัวร่างกายนั้นมีบ่อยครั้ง

2. การเคารพเรื่องสิทธิสตรี : ครูเคยสอนถึงเรื่องการซื้อสัตย์ต่อผู้หญิงและการให้ความเสมอภาคกับผู้หญิง แต่สุรพลจำไม่ได้ว่าครูสอนว่าอย่างไร ส่วนในเรื่องการเคารพความเป็นผู้นำของผู้หญิงนั้น ครูไม่ได้สอน ซึ่งสุรพลมีความเห็นในเรื่องต่างๆ นี้ว่า ตนไม่มีความเข้าใจเรื่องสิทธิสตรีมากนัก แต่ก็พอจะยอมรับเรื่องความเสมอภาคระหว่างหญิงชายได้ ในแง่ที่ว่าผู้หญิงที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานไม่น่าจะมีอะไรเสียหายเฉกเช่นเดียวกับผู้ชาย ส่วนในเรื่องการเคารพในความเป็นผู้นำของผู้หญิงนั้น สุรพลไม่มีความเห็น

3. การไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร : หัวข้อนี้เป็นหัวข้อที่ครูสอนมากที่สุด โดยครูแนะนำถึงระยะเวลาในการมีเพศสัมพันธ์ว่าควรรอให้เรียนจบเสียก่อน หากมีเพศสัมพันธ์เร็ว น้ำเชื้อสุจิจจะไม่แข็งแรง อาจทำให้ลูกพิการได้ กรณีที่มีความหมกมุ่นในเรื่องเพศ ควรหาทางออกด้วยการช่วยตนเองมากกว่าไปมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง แต่ครูไม่ได้สอนถึงวิธีการช่วยตนเอง สุรพลได้เรียนรู้จากตัวอย่างในภาพยนตร์ และควรแต่งงานก่อนมีเพศสัมพันธ์ อยากรีบร้อน ด้วยเหตุผลเรื่องความสมบูรณ์ของบุตร

สุรพลกล่าวว่า เขาไม่ได้ปฏิบัติตามที่ครูสอน เพราะความอยากรู้อยากลอง และความเขี้ยววนใจของเพื่อนนักเรียนหญิง ทำให้สุรพลไม่สามารถรอที่จะมีเพศสัมพันธ์เมื่อพร้อมได้ อย่างไรก็ตาม สุรพลกล่าวว่า เขาไม่เคยได้รับผลเสียจากการมีเพศสัมพันธ์เร็ว และคิดว่าไม่ใช่เรื่องเสียหาย

4. ความรู้เรื่องเพศศึกษา : สุรพลกล่าวว่า ครูไม่ได้สอนถึงเรื่องลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์ แต่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ด้วยตัวของเขาเอง ครั้งแรกที่สุรพลมีเพศสัมพันธ์ เขารู้สึกตื่นเต้นมาก กลัวว่าจะทำไม่ได้ ทำไม่ดี แต่ทุกอย่างก็เป็นไปโดยธรรมชาติ และผ่านไปได้ด้วยดี สุรพลจำได้ว่าครั้งนั้นเขาได้รับคำชมจากเพื่อนหญิงที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยว่ารู้สึกดีมากจากการปฏิบัติของเขา ซึ่งสามารถสร้างกำลังใจและความมั่นใจให้กับสุรพลในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งต่อไปได้อย่างดีทีเดียว

สิ่งที่ครูสอนจะเป็นเรื่องลักษณะทางกายภาพของร่างกายเพศสัมพันธ์กับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการป้องกันโรค โดยครูสอนว่า เรื่องเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมชาติ มนุษย์มีเพศสัมพันธ์เพื่อสืบสายโลหิต สุรพลรู้สึกว่าการมีเพศสัมพันธ์ไม่ใช่สิ่งที่มีความสำคัญกับเขามากนักก็จริง แต่ถ้าขาดไปคงทำให้ชีวิตของเขาไม่ปกติสุขนัก และในโลกนี้ถ้าไม่มีเรื่องเพศสัมพันธ์คงจะทำให้มนุษย์สูญพันธุ์แน่ๆ ส่วนเรื่องการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น เอดส์ หนองในนั้น สุรพลจะใช้ถุงยางอนามัยเป็นบางครั้งที่มีเพศสัมพันธ์

5. คุณค่า / ค่านิยมทางเพศ : สุรพลกล่าวว่าครูไม่ได้สอนถึงหัวข้อนี้เลย และสุรพลก็ไม่ทราบถึงผลดีของการไม่ล่วงละเมิดทางเพศผู้หญิง และไม่รู้ว่าจะรักษาคุณค่าทางเพศของผู้หญิงอย่างไร รู้แต่ว่าพฤติกรรมล้ำสอนทางเพศของเขาน่าจะลดปัญหาได้ด้วยการใช้ถุงยางอนามัย

3.7 สื่ออาจารย์และความถนัดในการรับสื่อ

สุรพลกล่าวถึงสื่อที่เขาชอบดูและยั่วเยงเรียงตามลำดับ คือ วีซีดี นิตยสาร อินเทอร์เน็ต ภาพยนตร์ มือถือ และการ์ตูน

วีซีดี เป็นสื่อที่สุรพลชอบดูมากที่สุด และดูแล้วเกิดการยั่วเยงมากที่สุด ประเภทของหนังที่ดูมีทั้งหนัง R หนัง X หนังตลก หรือหนังชุด โดยไปหาซื้อมาจากสะพานพุทธ ไปดูกันที่บ้านเพื่อน และนิยมดูเป็นกลุ่มมากกว่าดูคนเดียว ดูแล้วก็วิพากษ์วิจารณ์ตามไปด้วย ส่วนใหญ่จะดื่มสุราไประหว่างการดู และบางครั้งมีเพื่อนหญิงไปร่วมดูด้วย และมีเพศสัมพันธ์กันภายหลังดูภาพยนตร์เสร็จ สุรพลกล่าวว่าเมื่อดูสื่อพวกนี้แล้วทำให้เขาและเพื่อนๆ เกิดอารมณ์ทางเพศ และต้องการทำตามตัวอย่างในวีซีดี โดยเฉลี่ยแล้วดู 1 ครั้ง/สัปดาห์

นิตยสาร หรือหนังสือลามก เป็นสื่อที่ยั่วเยงเป็นลำดับรองลงมา สุรพลกล่าวว่า ในหนังสือจะบรรยายรายละเอียดได้อย่างครบถ้วน ช่วยให้จินตนาการโลดแล่น นิตยสารหลายฉบับมีภาพนางแบบ

สีสันสวยงาม ดูแล้วเข้าใจ หาซื้อได้ตามแผงหนังสือทั่วไปแต่มีโอกาसानไม่บ่อยนัก ประมาณเดือนละ 1 ครั้งเท่านั้น

อินเทอร์เน็ต จะดูกันเป็นกลุ่มที่บ้านเพื่อน ส่วนใหญ่จะดูภาพโป๊ หรือวิดีโอโป๊ ความถี่ในการเล่นอินเทอร์เน็ต คือ ประมาณ 1 ครั้ง/สัปดาห์

สุรพลกล่าวว่า บิดามารดาของเพื่อนที่นิยมไปดูวีซีดี หรืออินเทอร์เน็ต รู้ว่าลูกๆ ทำอะไร แต่ไม่ว่ากล่าวอะไร เพราะคิดว่าให้อยู่ในบ้านดีกว่าออกไปนอกบ้านไกลหูไกลตา

ภาพยนตร์ เป็นประเภทหนัง R นิยมไปดูกันที่ห้างสรรพสินค้า นานหลายเดือนกว่าจะไปดูสักครั้ง เพราะเขานิยมดูวีซีดีมากกว่า

มือถือ เป็นภาพสีของผู้หญิงสาวสวย โป๊ เปลือย มีทั้งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว สัปดาห์หนึ่งๆ จะหาภาพมาโหลดประมาณ 1 ครั้ง

การ์ตูน เป็นภาพขาวดำ มีคำบรรยายใต้ภาพ หาซื้อได้ตามแผงหนังสือทั่วไป สุรพลจะมีโอกาสได้อ่านการ์ตูนประมาณเดือนละ 1 ครั้ง

สุรพลกล่าวว่า โดยภาพรวมแล้ว เขาจะเห็นสื่อพวกนี้ทุกวันผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันไป สุรพลจึงคิดว่าสื่อลามกเหล่านี้มีผลโดยตรงต่อการกระทำความผิดในครั้งนี่ของเขา

ส่วนที่ 4 พฤติการณ์แห่งคดี

สุรพลได้เล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนั้นว่า วันนั้นเป็นวันหยุด สุรพลและกลุ่มเพื่อนแถวบ้านกว่า 50 คน ได้นัดรวมตัวกันในเวลา 8.00 น. เพื่อเดินทางไปดูคอนเสิร์ตที่ห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง ทั้งหมดได้เดินทางโดยรถบัสโดยสาร (รถเมล์) ระหว่างทางได้เจอกับโจทก์ซึ่งเป็นวัยรุ่นต่างกลุ่มทั้งหมดจึงทะเลาะวิวาทกัน พร้อมด้วยอาวุธประเภทมีดหลายชนิด สร้างความตระหนกตกใจให้กับผู้พบเห็น จนกระทั่งมีการนำกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าล้อมจับกุม กลุ่มวัยรุ่นทั้งหมดจึงวิ่งหนีแยกย้ายกระจัดกระจายกันไป สุรพลและกลุ่มเพื่อนจึงนัดแนะกันไปเจอที่สถานที่จัดคอนเสิร์ต

ในระหว่างดูคอนเสิร์ต สุรพลและกลุ่มเพื่อนได้เจอกับใจท์อีกกลุ่มหนึ่งและมีการทะเลาะวิวาทกันอีก จนต้องมีการหยุดการแสดงคอนเสิร์ต เมื่อเจ้าหน้าที่ควบคุมสถานการณ์ได้ จึงปล่อยสุรพลและกลุ่มเพื่อนกลับบ้าน

ขณะนั้นเป็นเวลาประมาณ 14.00 น. เพื่อนๆ ของสุรพลแยกย้ายกันกลับหมดแล้ว คงเหลือแต่กลุ่มเพื่อนสนิทจำนวน 7 คนเท่านั้น ทั้งหมดจึงขึ้นรถบัสโดยสารกลับบ้าน ระหว่างเดินทางต้องไปต่อรถอีกสายหนึ่ง ในขณะที่ลงรถเพื่อจะไปต่อรถอีกสายหนึ่งนั้น สุรพลและเพื่อนๆ ได้เจอกับใจท์อีกกลุ่มหนึ่ง และเกิดการทะเลาะวิวาทกันขึ้นอีกครั้ง โดยเพื่อนคนหนึ่งของสุรพลถูกรุมทำร้ายบาดเจ็บสาหัส ทั้งหมดจึงนำตัวเพื่อนส่งโรงพยาบาล

ขณะนั้นเป็นเวลาประมาณ 18.00 น. แล้ว สุรพลจึงโทรศัพท์นัดหมายกับเพื่อนคนอื่นๆ ให้มารวมตัวกันเพื่อไปแก้แค้นวัยรุ่นนโรงเรียนที่ทำร้ายเพื่อนตนเอง สุรพลสามารถรวมพรรคพวกได้ทั้งหมด 18 คน พร้อมอาวุธครบมือ ไม่ว่าจะเป็นมีด ปืน ระเบิด โดยหวังจะให้ตายกันไปข้างหนึ่ง

ต่อมาในเวลาประมาณ 20.00 น. ระหว่างทางที่จะเดินทางไปแก้แค้นนั่นเอง ที่วัดแห่งหนึ่งมีงานประจำปี ทั้งหมดจึงชวนกันให้แวะเข้าไปในงานเพื่อดูคอนเสิร์ตก่อน แล้วค่อยไปแก้แค้นภายหลัง

หลังจากดูคอนเสิร์ตเสร็จเป็นเวลาประมาณ 21.00 น. ในขณะที่กำลังจะเดินทางไปแก้แค้นนั่นเอง สุรพลและกลุ่มเพื่อนได้เจอกับเพื่อนนักเรียนหญิงคนหนึ่งชื่อ ธิดา (นามสมมติ) ซึ่งมาเดินเที่ยวงานกับน้องอีก 2 คน ทั้งหมดจึงชักชวนธิดาให้ร่วมเดินทางไปด้วยกัน ธิดาตกลงและยอมขึ้นรถแต่โดยดี โดยให้น้องทั้ง 2 คน กลับบ้านไปก่อน สุรพลและกลุ่มเพื่อนจึงเปลี่ยนเป้าหมายเรื่องการแก้แค้น เป็นไปเที่ยวซื้อของในบริเวณใกล้เคียงกันแทน

หลังจากเดินซื้อของกันเสร็จ ขณะนั้นเป็นเวลาประมาณ 22.30 น. สุรพลและกลุ่มเพื่อนจำนวน 18 คน จึงปรึกษารือกันว่า จะจัดการอย่างไรกับธิดา จนในที่สุดได้มีมติร่วมกันว่าจะหลอกธิดาไป 'ลงแขก' โดยมีรุ่นพี่ชื่อพันตา (นามสมมติ) หนึ่งในกลุ่ม 18 คน เป็นธุระจัดการเรื่องสถานที่

ทั้งหมดจึงพาธิดาไปที่บ้านพักของพี่พันตา โดยอ้างว่าจะไปนั่งเล่น ซึ่งธิดาก็ตกลงยินยอมไปโดยดี ซึ่งขณะนั้นเป็นเวลาใกล้ 24.00 น. แล้ว

เมื่อไปถึงที่เกิดเหตุ ไม่มีใครกล้าเริ่มต้นทำอะไรกับธิดา เพราะต่างก็เคยเห็นธิดามาก่อน จึงชวนกันเล่นตีแบดมินตันแทน ในขณะนั้นมีเพื่อนของสุรพลอีกคนหนึ่งชื่อคมสัน (นามสมมติ) เดินทางเข้ามาสมทบ และอาสาจะเป็นผู้จัดการกับธิดาเอง คมสันเดินเข้าไปทักทายพูดคุยทำความรู้จักกับ

ธิดา หลังจากนั้นประมาณ 5 นาที เมื่อคมสันและสุรพลส่งสัญญาณนัดหมายกัน คมสันจึงอุ้มตัวธิดา พาเข้าไปในห้องทันที ธิดาร้องดิน และรู้ทันทีว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับตัวเอง จากนั้นเพื่อนๆ ที่เหลือจำนวน 9 คน ได้วิ่งกรูตามเข้าไปในห้อง และช่วยกันจับแขนจับขาธิดา และลงมือกระทำซ้ำเราธิดาทีละคน บางคนมากกว่า 1 ครั้ง จนสำเร็จความใคร่ทุกคน โดยสุรพลลงมือเป็นลำดับที่ 3 ท่ามกลางเสียงร้องไห้ของธิดา จนกระทั่งใกล้เวลา 01.00 น. ในบริเวณดังกล่าวจะมีเจ้าหน้าที่สายตรวจมาตรวจดูแดงทุกคืน ทั้งหมดจึงยุติ และพาธิดาไปส่งบ้าน โดยสุรพลและเพื่อนอีก 1 คน เป็นผู้พาธิดาไปส่ง

ระหว่างทางไปส่งบ้าน ที่วัดที่จัดงานประจำปี สุรพลได้พบกับพี่ชายและกลุ่มเพื่อนของธิดา สุรพลจึงส่งธิดาไว้ที่นั่น และรีบเดินทางกลับ เพราะกลัวจะได้รับอันตราย และในคืนนั้นเองธิดาได้เข้าแจ้งความดำเนินคดีที่สถานีตำรวจท้องที่ทันที

หลังจากนั้น 1 สัปดาห์ สุรพลทราบข่าวว่าเพื่อนที่ร่วมกระทำในครั้งนั้นถูกจับไปแล้ว 4 คน สุรพลจึงหนีไปอยู่ต่างจังหวัด แต่ในที่สุดสุรพลพร้อมเพื่อนอีก 1 คน ก็ถูกจับกุมได้ในอีก 3 เดือนต่อมา รวมจำนวนที่ถูกจับกุมได้ 6 คน เป็นเยาวชน 3 คน และเป็นผู้ใหญ่ 3 คน ในขณะที่เพื่อนที่ร่วมกระทำ ความผิดอีก 3 คน ไม่สามารถจับตัวได้จนกระทั่งปัจจุบัน

ศาลใช้เวลาในการพิจารณาคดีนาน 1 ปีเศษ และมีคำพิพากษาส่งตัวสุรพลฝึกอบรมเป็นระยะเวลา 1 ปี ปัจจุบันสุรพลฝึกอบรมมาเป็นระยะเวลา 7 เดือนเศษแล้ว และจะครบกำหนดในอีกไม่กี่เดือนข้างหน้า ส่วนคู่คดีที่เป็นเยาวชนคนหนึ่งครบกำหนดปล่อยตัวไปแล้ว ส่วนอีกคนหนึ่งถูกส่งตัวไปฝึกอบรมที่อื่นและจะครบกำหนดในเวลาใกล้เคียงกัน

ส่วนที่ 5 ความคิด / ความรู้สึก ภายหลังการกระทำผิด และภายหลังถูกดำเนินคดี

สุรพลได้กล่าวแสดงความรู้สึกหลังจากการกระทำครั้งนั้น เขาไม่รู้สึกอะไรกับการกระทำนั้นเลย และไม่รู้สึกว่าเป็นความผิด ทั้งยังไม่คิดว่าผู้เสียหายจะแจ้งความดำเนินคดี เพราะที่ผ่านมามาตนเอง เคยกระทำการเช่นนี้มาก่อน 2 ครั้งแล้ว และไม่เคยมีผู้เสียหายคนไหนเอาเรื่อง จนมารู้ในภายหลังว่าผู้เสียหายในครั้งนี้อ้างความดำเนินคดี ทำให้สุรพลเกิดความกลัวที่จะถูกลงโทษ และหาทางหนีมาโดยตลอด แต่หนีไม่พ้น จนกระทั่งถูกตัดสินให้มาฝึกอบรมในศูนย์ฝึกฯ สุรพลจึงได้คิดว่าเขาไม่ควรกระทำเช่นนั้น และถ้าย้อนเวลากลับไปได้ เขาจะไม่มีทางกระทำการเช่นนั้นเด็ดขาด เพราะสุรพลรู้สึกเข็ดหลาบกับการที่ต้องเข้ามาฝึกอบรมแบบนี้ เพราะแม้ว่าชีวิตในศูนย์ฝึกฯ จะไม่ได้ยากลำบากนัก แต่ก็

ต้องสูญเสียอิสรภาพ และนำเปื้อน่าย แต่ต่างจากการใช้ชีวิตภายนอกอย่างสิ้นเชิง สุรพลจึงรู้สึกสำนึกผิดกับการกระทำของเขาและรู้สึกเข็ดหลาบกับสิ่งที่เกิดขึ้น

แต่อย่างไรก็ตาม สุรพลไม่ทราบว่ามีผู้เสียหายและครอบครัวของผู้เสียหาย ได้รับผลกระทบอย่างไรจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่สำหรับตัวเขา สุรพลตระหนักดีถึงการสูญเสียโอกาสทางการศึกษา การสูญเสียอิสรภาพ มาอยู่ในสภาพที่น่าเบื่อ จำเจ และการเสียโอกาสที่จะได้ใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัว เป็นสิ่งที่ทรมานและน่าจดจำไปอีกนาน และสำหรับครอบครัวของเขาที่ทุกคนในครอบครัวต้องเสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมที่ไม่ดีของเขา และต้องมาเดือดร้อนพาเขาหนีคดีอีกด้วย

ส่วนที่ 6 วิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิด

จากการสอบถามถึงสาเหตุของการกระทำผิด สุรพลได้แสดงทัศนะว่าเขาคิดว่ามีปัจจัยหลัก 3 ประการ คือ

1. การคบเพื่อนที่มีปัญหา : สุรพลกล่าวว่าเขาเป็นคนที่ให้ความสำคัญกับเพื่อนเป็นอย่างมาก ดังนั้นถ้าเพื่อนทำอะไร เขาก็มักจะทำด้วย เพื่อนที่สุรพลคบหาอยู่นั้น มีปัญหาหลายอย่าง เช่น ปัญหารักในวัยเรียน ผลการเรียนตกต่ำ และปัญหาเรื่องการทำความผิด ไม่ว่าจะเป็นคดียาเสพติด โทรมหญิง อาวุธปืน ทะเลาะวิวาท หรือทำร้ายร่างกาย เป็นต้น การที่เขาอยู่ในกลุ่มเพื่อนแบบนี้ เขาจึงมีลักษณะที่กลืนกลายเข้าไปในกลุ่มและมีพฤติกรรมเช่นนั้นด้วย โดยเฉพาะพฤติกรรมเรื่องการคบหากับเพื่อนหญิง

2. พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มเพื่อน : เพื่อนๆ ของสุรพลส่วนใหญ่เคยมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน มีนิสัยชอบลวนลามทางเพศกับผู้หญิง และเปิดเผยเรื่องเพศอย่างคึกคะนอง สามารถร่วมหลับนอนกับเพื่อนหญิงได้ทุกเวลาที่ต้องการ ทำให้พฤติกรรมในเรื่องเพศของเขาและกลุ่มเพื่อนไม่เหมาะสม และประพฤตินั้นติดเป็นนิสัย และนำไปสู่การทำความผิดในที่สุด

3. การใช้จ่ายและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อน : การนัดรวมตัวกันของสุรพลและเพื่อนๆ ส่วนใหญ่จะมีสุราและเพื่อนหญิงด้วยเสมอ การดื่มสุรา นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ กรณีที่เพื่อนหญิงยินยอมก็ไม่เกิดปัญหา ถ้าเพื่อนหญิงไม่ยินยอมจะมีการใช้กำลัง ดังเช่นในคดีที่เกิดขึ้นนี้

นอกจากนี้สุรพลยังกล่าวเพิ่มเติมว่า สาเหตุอีกอย่างหนึ่ง คือ ถ้าเขาไม่ทำ เพื่อนๆ ที่ไปในวันนั้นซึ่งส่วนใหญ่เป็นรุ่นน้องก็จะดูถูกว่าเขาใจไม่ถึง และขาดความเคารพในความเป็นรุ่นพี่ของเขา สุรพลจึงต้องการแสดงให้รุ่นน้องเห็นถึงความกล้าของตนเอง ซึ่งสุรพลยอมรับว่าทำไปโดยไม่ได้คิด และไม่แม้แต่จะสงสารผู้เสียหายเลยแม้แต่น้อย

ส่วนที่ 7 แผนการดำเนินชีวิตภายหลังจากพ้นการฝึกอบรม

เหลืออีกเพียงไม่กี่เดือนสุรพลก็จะครบกำหนดปล่อย เขามีความคาดหวังที่จะได้กลับไปเรียนหนังสืออีกครั้ง และคิดว่าการใช้ชีวิตในศูนย์ฝึกฯ ทำให้เขาได้เรียนรู้เรื่องต่างๆ มากมาย อย่างน้อยก็ทำให้เขาคิดได้ว่าการกระทำที่ผ่านมามีคุณค่าของมันไม่ถูกต้อง หลังจากเขาคิดมาตลอดว่าไม่ใช่เรื่องเสียหายอีกทั้งสุรพลยังได้เรียนรู้เรื่องไฟฟ้าอย่างมากมาย และคิดว่าสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

อย่างไรก็ตามแม้ว่าสุรพลจะเช็ดหลาบกับสิ่งที่เกิดขึ้น แต่เขาก็คิดว่าภายหลังจากปล่อยออกไปแล้ว เขาเองมีโอกาที่จะกลับมากระทำความผิดอีก แต่น่าจะเป็นเรื่องอาชญากรรม หรือเรื่องทะเลาะวิวาทมากกว่า ตราบใดที่เขายังสังกัดโรงเรียนอาชีวะ หรือเทคนิค ที่ไหนสักแห่ง วัฒนธรรมในการตีกันของนักเรียนก็ยังคงมีอยู่ และเขาคงไม่สามารถหลีกเลี่ยงไปได้อย่างแน่นอน

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.10 ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 10

ชื่อ : นายฐิติ (นามสมมติ)

อายุ : 18 ปี

การศึกษา : ม.3

อาชีพ : ไม่มี

ส่วนที่1 ข้อมูลทั่วไป

ฐิติ เกิดเมื่อปี พ.ศ.2530 รูปร่างผอมสูง เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นับถือศาสนาอิสลาม เกิดและเติบโตที่กรุงเทพมหานคร กระทบความผิดเป็นครั้งแรกในคดีโทรมหญิงร่วมกับคู่คดีอีกอย่างน้อย 10 คน เมื่อปี พ.ศ.2546 ในขณะที่อายุ ได้ 17 ปี คู่คดีในคดีที่เยาวชนกระทบความผิด มีอายุเกิน 18 ปี (อยู่ในอำนาจศาลผู้ใหญ่) จำนวน 2 คน ถูกทำร้ายร่างกายตายไป 1 คน ถูกดำเนินคดีในเขตอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัว (เป็นเด็กและเยาวชน) อีก 7 คน และตามจับตัวไม่ได้อีกหลายคน ส่วนเยาวชนคู่คดีทั้ง 7 คน ได้รับการประกันตัวและคดียังอยู่ระหว่างอุทธรณ์ ส่วนนายฐิติ ไม่ได้ประกันตัวตามกำหนดระยะเวลาประกันในชั้นศาลอุทธรณ์ จึงถูกส่งฝากอบรมตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น เป็นระยะเวลา 2 ปี ปัจจุบันฝากอบรมอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา มาได้ประมาณ 1 ปี 7 เดือนแล้ว และจะครบกำหนดปล่อยในเดือนมิถุนายน 2548 นี้

เยาวชนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นที่โรงเรียนของรัฐแห่งหนึ่งในเขตมีนบุรี ซึ่งอยู่ในบริเวณเดียวกับบ้านที่เยาวชนอาศัยอยู่ สมัยเรียนชั้นประถมศึกษาฐิติเรียนดีมากที่สุดเพราะมีความตั้งใจ เนื่องจากที่บ้านได้บอกไว้ว่า ถ้าสามารถสอบได้เลขตัวเดียวจะมอบสร้อยคอทองคำให้เป็นรางวัล ฐิติจึงตั้งใจเรียนเป็นพิเศษ และเคยสอบได้เลขตัวเดียว 1 ครั้ง แต่หลังจากนั้นเมื่อขึ้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การเรียนของฐิติก็เริ่มแยลง เพราะฐิติติดเพื่อน และติดเล่นมากขึ้น และไม่มีรางวัลจากญาติมาดึงดูดใจอีก แม้ฐิติจะไม่เคยโดดเรียนเลยก็ตาม แต่เมื่อเข้าไปในห้องเรียนก็จะนั่งคุยนั่งเล่นกับเพื่อน ไม่ค่อยได้สนใจเรียน ทำให้ในเทอมหนึ่งๆ ฐิติจะสอบไม่ผ่านประมาณ 5-6 วิชาเลยทีเดียว

หลังจากจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น รัฐได้เข้าศึกษาต่อในสายวิชาชีพ (ปวช.) ที่โรงเรียนอาชีวะแห่งหนึ่ง ในเขตมื่นบุรีเช่นเดียวกัน หลังจากเข้าศึกษาระดับอาชีวศึกษาได้ประมาณ 2-3 สัปดาห์ รัฐได้กระทำความผิด และถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมได้ที่ ในระหว่างพิจารณาคดี เขาวชนไม่ได้ประกันตัวตลอดระยะเวลากว่า 10 เดือน จนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดในเวลาต่อมา

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว

บิดาของรัฐ มีอายุประมาณ 40 ปี เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย ศาสนาอิสลาม พักอยู่กับลุงของรัฐที่บ้านพักในเขตมื่นบุรี ในอดีตบิดาเคยประกอบอาชีพเป็นเจ้าของวินรถตู้โดยสาร และรถจักรยานยนต์รับจ้าง มีรายได้ดี แต่เนื่องจากบิดาติดสุรา มักจะเมาเป็นประจำ วันหนึ่งดื่มสุราเมา และถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจค้นพบอาวุธปืน แม้ไม่ได้ถูกดำเนินคดี แต่บิดาก็มีความจำเป็นต้องเลิกประกอบอาชีพดังกล่าว ปัจจุบันไม่ได้ทำงานอะไร อาศัยเงินจากญาติพี่น้องในการดำรงชีวิต

รัฐกล่าวว่า บิดาของเขามักจะถูกดำเนินคดีทางกฎหมายอยู่เสมอๆ ในฐานะความผิดคดีจำหน่ายยาเสพติด ทำให้บิดาถูกคุมขังในเรือนจำเสมอๆ

มารดาของรัฐ อายุประมาณ 40 ปีเศษ มากกว่าบิดาประมาณ 1-2 ปี เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย ศาสนาอิสลาม ปัจจุบันยังมีชีวิตอยู่ โดยพักอยู่ที่บ้านพักแถวๆ สวนสยาม ไม่ทราบว่าประกอบอาชีพอะไร

บิดา-มารดาของรัฐ แยกทางกันตั้งแต่รัฐอายุได้ 7 ปี โดยที่รัฐเองก็ไม่ทราบสาเหตุและไม่มีใครเคยกล่าวถึงหรือเล่าให้ฟัง รัฐมีน้องสาวอีก 1 คน อายุห่างกันประมาณ 3 ปี หลังจากแยกทางกัน มารดาได้ย้ายไปอยู่แถวๆ สวนสยาม โดยพาน้องสาวของรัฐไปอยู่ด้วย ในขณะที่รัฐอยู่กับบิดาที่บ้านพักมื่นบุรี (แบ่งลูกคนละครึ่ง) และรัฐไม่เคยเจอมารดากับน้องสาวอีกเลยจนปัจจุบัน

หลังจากนั้น 1 ปี บิดาของรัฐมักไม่ค่อยมีเวลาดูแลใส่ใจรัฐ บิดาจึงส่งรัฐไปอยู่บ้านญาติที่เขตหนองจอก บ้านที่รัฐพักอาศัย ภายในบ้านประกอบไปด้วยยายของรัฐ อายุประมาณ 70 ปี ตา อายุประมาณ 75 ปี น้ำผู้หญิง อายุประมาณ 25 ปี อันที่จริงรัฐควรเรียกว่าน้ำ แต่เนื่องจากอายุห่างกันไม่กี่ปี รัฐจึงเรียกว่าพี่ และลูกสาวของน้ำผู้หญิง (หลานยาย) อายุประมาณ 8 ปี ส่วนสามีของน้ำผู้หญิงทำงานอยู่ที่อื่น จึงส่งภรรยาและบุตรมาฝากยายเลี้ยง และจะเดินทางมาหาทุกเดือน

นอกจากนั้นบริเวณบ้านที่ฐิติพักอาศัยอยู่นั้น ยังมีบ้านของพี่ป่า น้าอา ซึ่งเป็นญาติผู้ใหญ่ของ ฐิติอยู่รายล้อมกัน มีเด็กและเยาวชนในวัยเดียวกับฐิติ ซึ่งเป็นลูกหลานอยู่หลายคน

ฐิติจึงได้เข้าเรียนในโรงเรียนแถวหนองจอกตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยมีชีวิตความเป็นอยู่ที่สุขสบาย ที่บ้านที่ฐิติอาศัยอยู่ เป็นร้านขายของ และเปิดเป็นโต๊ะสนุกเกอร์ด้วย จำนวน 4 ตัว มีคนแวะเวียนมาเล่นตลอดเวลา ฐิติเริ่มหัดเล่นเมื่อความสูงอยู่ในระดับที่เล่นได้ คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ฐิติจึงชอบเล่นสนุกเกอร์ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา

ฐิติกล่าวถึงความสัมพันธ์ภายในบ้าน ว่าไม่ค่อยมีปัญหาอะไร ญาติพี่น้องมีความสนิทใคร่ไปมาหาสู่กันอยู่ตลอดเวลา คนที่ฐิติสนิทสนมด้วยมากที่สุด คือ ยาย เพราะยายเป็นคนที่คุยง่าย เข้าใจง่าย ฐิติจึงมักจะพูดคุยกับยายเกือบทุกๆ เรื่อง ส่วนตาของฐิติไม่ค่อยอยู่บ้านจึงไม่ค่อยมีโอกาสพูดคุยกันมากนัก

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐาน

3.1 การขัดเกลาเรื่องเพศจากคนในครอบครัว

การสอนเรื่องเพศศึกษาจากคนในครอบครัวของฐิตินั้น มีน้อยบ้าง มีเฉพาะบางเรื่อง กรณีที่ฐิติได้รับการสอน ผู้ที่สอนก็คือ ยาย บุคคลที่ฐิติมีความใกล้ชิดสนิทสนมด้วยมากที่สุด ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

1. เรื่องการให้เกียรติผู้หญิง : เรื่องที่ยายสอนมี 2 เรื่องด้วยกัน คือ เรื่องการไม่พูดจาดูถูกทั้งต่อหน้าและลับหลัง และเรื่องการเสียสละให้ผู้อื่นก่อนเสมอ ซึ่งยายเคยสอนว่า เราไม่ควรไปว่ากล่าวผู้หญิง เพราะเขาเป็นผู้หญิง มันไม่ดี ส่วนเรื่องการเสียสละ ยายมักจะกล่าวว่า มีอะไรก็ควรให้ผู้หญิงก่อน อย่าไปแสดงความเห็นแก่ตัว ซึ่งโดยส่วนตัวแล้ว ฐิติมีความเสียสละให้เพื่อนหญิงบ้างในบางครั้ง ส่วนเรื่องการพูดจาดูถูกผู้หญิงนั้น ปรากฏบ่อยๆ กรณีที่ฐิติเจอเพื่อนหญิงที่มีพฤติกรรมที่ไม่ค่อยดี เช่น วางตัวไม่ดี คบผู้ชายไม่เลือกหน้า

ส่วนเรื่องอื่นๆ จูติไม่ได้รับการสอน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการไม่ว่ากล่าวดูดำผู้หญิง การไม่ละเมิดล่วงเกินเนื้อตัวร่างกายผู้หญิง การไม่ฉวยโอกาสกับผู้หญิง การพูดจายกย่องให้เกียรติผู้หญิง การไม่ชมเชยรังแกผู้หญิงทั้งกายและใจ และการดูแลช่วยเหลือผู้หญิง ซึ่งจูติเองก็มักจะปฏิบัติตัวดังกล่าวอยู่แล้ว เพราะโดยนิสัยของจูติ เป็นคนขี้อาย ไม่ค่อยกล้าแสดงออก จึงไม่เคยละเมิดล่วงเกินผู้หญิง ในทางกลับกันจูติกลับเป็นคนที่ยอมคน ยอมให้ผู้หญิงทำร้ายด้วยซ้ำไป เช่น ยอมให้เพื่อนหญิงตีหน้า ตีแขน หยิกแขน เป็นต้น

2. การเคารพเรื่องสิทธิสตรี : พบว่า ยายของจูติเคยสอนเรื่องการซื้อสัตย์ต่อผู้หญิง และการให้ความเสมอภาคกับผู้หญิง โดยยายบอกว่าผู้หญิงกับผู้ชายก็เหมือนกัน จะถือความเป็นชายเพื่อเป็นใหญ่กว่าผู้หญิงไม่ได้ และไม่ควรถือเอาเปรียบด้วยการคบหญิงอื่นหลายใจ เพราะจะเป็นการทำร้ายจิตใจผู้หญิง จะถือว่าผู้ชายไม่มีความเสียหายไม่ได้ ซึ่งในเรื่องของการให้ความเสมอภาคกับผู้หญิงนั้น จูติเห็นด้วยและปฏิบัติตามที่ยายสอน เพราะคิดว่าหญิง-ชายก็คนเหมือนกัน แม้กระทั่งกรณีผู้หญิงมีความสามารถขนาดจะเป็นผู้นำตนเองได้ จูติก็ยอมรับในความเก่งของผู้หญิงได้เช่นกัน

สำหรับเรื่องความซื้อสัตย์นั้น จูติไม่สามารถทำได้ เพราะจูติยอมรับว่าตนเองเป็นคนเจ้าชู้ มีเพื่อนหญิงมากมายหลายคน ส่วนใหญ่เป็นเพื่อนที่เจอกันที่โรงเรียน คบกันในลักษณะฉาบฉวย ไม่มีความจริงจังต่อกัน พบกัน เป็นแฟนกัน และเคยมีเพศสัมพันธ์ด้วยกัน แต่เป็นที่น่าสังเกตว่ากรณีที่จะเลิกคบหากันนั้น เพื่อนหญิงของจูติจะเป็นฝ่ายขอเลิกก่อน โดยที่จูติไม่เคยเป็นฝ่ายทิ้งเพื่อนหญิงไปก่อน เช่น เพื่อนหญิงคนหนึ่งของจูติย้ายโรงเรียนไปเรียนที่อื่น ซึ่งอยู่ในละแวกเดียวกันกับโรงเรียนเดิม ทันทีที่ย้ายโรงเรียนไป เพื่อนหญิงคนนั้นก็ไปควงผู้ชายคนใหม่ทันที ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างจูติและแฟนสาวต้องยุติลงในที่สุด

3. การไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร : สิ่งที่ยายมักจะบอกเสมอ คือ เรื่องวัยที่เหมาะสมในการมีเพศสัมพันธ์ โดยยายมักจะสอนเสมอว่า ควรจะเอาตัวเองให้รอดเสียก่อน คือ มีภาระงานเป็นหลักฐานแน่นอน สามารถหาเลี้ยงตัวเองได้อย่างมั่นคง จึงค่อยเริ่มคิดเรื่องผู้หญิงและเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ เพื่อจะได้ป้องกันปัญหาที่อาจจะตามมาในภายหลัง และควรที่จะแต่งงานเสียก่อน ไม่ชิงสุกก่อนห่าม ซึ่งจูติก็ทราบว่าการมีเพศสัมพันธ์เร็ว มีผลเสียหายตามมาหลายอย่าง อย่างน้อยที่สุด จูติได้เห็นตัวอย่างจากเพื่อนนักเรียนชายที่มีครอบครัวแล้ว พบว่าโดนภรรยาควบคุมเข้มงวด จะไปไหนมาไหนกับเพื่อนฝูงก็ไม่ค่อยได้ไป เป็นห่วงภรรยา ต้องรีบกลับบ้าน เป็นต้น

ส่วนเรื่องการจัดการกับอารมณ์ทางเพศของตนเองนั้น ยายไม่ได้สอน แต่จิตติเรียนรู้จากกลุ่มเพื่อนมากกว่า ซึ่งจิตติกล่าวว่า ตนเป็นคนที่ไม่ค่อยหมกหมุ่นกับเรื่องเพศ ส่วนใหญ่จะใช้เวลาเล่นออนไลน์อยู่บ้านฟังเพลงมากกว่า

อย่างไรก็ตามในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของจิตติ พบว่าจิตติมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่อจิตติเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับแฟนสาวที่คบกันมาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นาน 3 ปี จึงมีเพศสัมพันธ์กัน หลังจากนั้นจิตติก็ไม่ได้มีเพศสัมพันธ์กับใครอีกเลย จนกระทั่งกระทำความผิด

4. ความรู้เรื่องเพศศึกษา : สิ่งเดียวที่ยายสอน คือ เรื่องโรคติดต่อที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยยายได้แนะนำถึงเรื่องโรคเอดส์ และโรคหนองใน ยายเคยแนะนำให้ใช้ถุงยางอนามัย ส่วนเรื่องลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะทางกายภาพของร่างกาย และเพศสัมพันธ์กับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์นั้น ยายไม่เคยสอน จิตติกล่าวถึงประสบการณ์ในการมีเพศสัมพันธ์ของตนเองว่า เคยมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียว คือ ครั้งแรกสมัยเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับแฟนของเพื่อน โดยที่ไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย และหลังจากนั้นก็ไม่มีเพศสัมพันธ์อีกเลย จนกระทั่งกระทำความผิดในคดีนี้

5. คุณค่า / ค่านิยมทางเพศ : จิตติเล่าให้ฟังถึงเรื่องการสอนในเรื่องดังกล่าวว่า ยายเคยสอนตนเองถึงเรื่องผลดีของการไม่ล่วงละเมิดทางเพศแก่สตรี โดยยายแนะนำว่า ถ้าไปมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนหญิงแล้ว ความสัมพันธ์จะไม่ยั่งยืน พ่อแม่เขาอาจจะให้เลิกคบหากัน เพราะฉะนั้นถ้าอยากคบหากันนานๆ ก็อย่าไปล่วงละเมิดเขา นอกจากนั้นยายยังเตือนบ่อยๆ ถึงเรื่องความซื่อสัตย์ สืบเนื่องจากการที่มีเพื่อนผู้หญิงโทรศัพท์ไปหาจิตติที่บ้านเป็นประจำ หลายๆ คน ยายจึงเตือนจิตติว่าอย่าเจ้าชู้ คบใครก็ควรคบเป็นคนๆ ไป

ส่วนเรื่องการรักษาค่านิยมของผู้หญิง และการไม่ล่าสอนทางเพศนั้น ยายไม่เคยสอน และจิตติเองก็ไม่ทราบว่าคุณค่าของผู้หญิงอยู่ที่ไหน แม้จะคิดว่าผู้หญิงมีคุณค่าก็ตาม และโดยส่วนตัวแล้วจิตติคิดว่าการพูดคุยถึงเรื่องเพศเป็นเรื่องที่อาย ที่เขาไม่สามารถจะไปพูดกับคนอื่นๆ ได้ เขาจึงคิดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ควรปกปิดมากกว่าเปิดเผย

ตัวอย่างพฤติกรรมที่ยายเคยห้ามปราม นั่นก็คือเรื่องพฤติกรรมในการโทรมหึง สืบเนื่องจากการพฤติกรรมของเพื่อนของจิตติที่บ่อยครั้งจะร่วมกันโทรมหึง โดยความยินยอมของผู้หญิง หรือโดยการบังคับขึ้นใจบ้าง ซึ่งจิตติก็มักจะอยู่ในเหตุการณ์ เช่น อยู่ในสถานที่ที่เกิดเหตุ แต่จิตติไม่ได้ร่วมลงมือด้วย

นั้น ยายมักจะเตือนเสมอว่าการกระทำดังกล่าวไม่ถูกต้อง แม้ว่าเราไม่ได้ลงมือทำ แต่เราก็มองเห็นเป็นใจ อยู่ในเหตุการณ์ เท่ากับมีส่วนร่วมในการกระทำ ความผิดด้วยเหมือนกัน ซึ่งจิตก็ยังคงติดเพื่อน และร่วมในเหตุการณ์อย่างน้อย 4 ครั้ง

จิตแสดงทัศนคติในเรื่องของผู้หญิงที่ดีในความคิดของเขาว่า ควรจะเป็นผู้หญิงที่เรียบร้อย เข้าใจง่าย เงียบๆ รับฟังเหตุผล ซึ่งที่ผ่านมาเขาไม่เคยเจอผู้หญิงลักษณะดังกล่าว และไม่แน่ใจว่าในอนาคตควรจะวางตัวอย่างไรในการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนหญิง

3.2 พฤติกรรมทางเพศของคนในครอบครัว

ในบ้านที่จิตอาศัยอยู่ ประกอบไปด้วย ยาย ตาม ลูกสาวยาย และหลานยาย โดยตลอดเวลาที่จิตเติบโตมา เขาไม่ค่อยได้เห็นพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ดีของคนในบ้านมากนัก โดยเฉพาะเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ให้เห็นนั้น ไม่มีเลย ส่วนในเรื่องอื่นๆ ก็อาจมีบ้าง เช่น การแต่งกายโป้ เปลือย เช่น บางครั้งยายของเขาจะนุ่งกระโจมอก อยู่ที่บ้าน แต่จิตก็คิดว่านั่นเป็นเรื่องวิถีชีวิตปกติของคนวัยนั้น ไม่มีผลต่อความคิด ทัศนคติ อารมณ์ทางเพศของเขาแต่ประการใด

เรื่องการพูดจาหยาบโลนส่อไปในเรื่องเพศ ก็มีบ้าง คือระหว่างจิตและลูกสาวของยาย ซึ่งอายุใกล้เคียงกับจิต และจิตเรียกว่าพี่ พี่สาวมีครอบครัวและบุตรแล้ว บางครั้งก็มีการคุยเล่นกันบ้างตามประสา แต่ไม่ได้มากมายอะไร และไม่มีผลต่ออารมณ์ ความรู้สึกทางเพศของจิตแต่ประการใด

ส่วนเรื่องการดูภาพยนตร์ หรือสื่อลามกอนาจารอื่นๆ นั้น ไม่มีใครในบ้านดู จิตจะมีโอกาสได้ดูเมื่ออยู่กับกลุ่มเพื่อนเท่านั้น

3.3 การคบเพื่อนที่มีปัญหา

จิตกล่าวถึงเพื่อนสนิทของเขา เป็นเพื่อนที่มีบ้านพักอยู่ในละแวกเดียวกัน รู้จักกันมาตั้งแต่เด็กๆ และเรียนหนังสือด้วยกันตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีอยู่ด้วยกัน 8 คน ทั้งหมดมีความสนิทสนม รักใคร่ และคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี กิจกรรมที่จิตและเพื่อนๆ ชอบทำ เช่น การเล่นสแน็กเกอร์ บางครั้งก็เล่นที่บ้านยาย แต่ไม่ค่อยได้ค่าเกมสจากเพื่อน จึงพากันไปเล่นที่อื่น เป็นส่วนใหญ่ ช่วงเย็นก็

จะเล่นเตะฟุตบอล แต่กิจกรรมที่ชอบทำมากที่สุด คือ การออกไปขี่รถจักรยานยนต์เล่น โดยมีเป้าหมายในการโฉบเฉี่ยวววดสาว และจีบสาว ทุกครั้งที่ฐิติและเพื่อนขี่รถออกไปเที่ยว จะต้องเจอเพื่อนหญิงได้ เบอร์โทรศัพท์ บางครั้งพาไปส่งที่บ้าน หลายครั้งที่พบกันเพียงครั้งเดียวก็มีเพศสัมพันธ์กัน ฐิติจะใช้เวลาขี่รถเล่นจนถึงประมาณ 22.00 น. จึงกลับบ้าน บางครั้งกว่าจะกลับก็เข้าตู่ก็มี บ่อยครั้งที่ยายบ่นว่าถึงพฤติกรรมดังกล่าวของฐิติ แต่เขาก็ไม่รู้สึกละอายกับการบ่นว่านั้น ยังคงมีพฤติกรรมเช่นนั้นต่อไป

ฐิติกล่าวว่า สำหรับตนเองแล้ว เพื่อนมีความสำคัญมาก ตนไม่สามารถอยู่ได้โดยปราศจากเพื่อน วันหนึ่งๆ จะใช้เวลาอยู่กับเพื่อนตั้งแต่เช้า จนถึงค่ำ เรียนด้วยกัน เที่ยวด้วยกัน และไม่เคยชวนกันหนีเรียนเลย แต่ปัจจุบันนี้หลังจากตนได้กระทำความผิด และมาฝึกอบรม ฐิติคิดว่าเพื่อนไม่มีความสำคัญมากนัก การเข้ามาอบรมในศูนย์ฝึกฯ ทำให้ฐิติคิดได้ว่าแท้จริงแล้ว เพื่อนไม่ใช่คนที่หวังดีกับเรามากไปกว่าคนในครอบครัว อย่างน้อยที่สุด ฐิติก็รู้สึกน้อยใจที่ตลอดระยะเวลาในการฝึกอบรมนานกว่า 7 เดือน เพื่อนของเขาไม่เคยมาเยี่ยมเขาเลยแม้แต่ครั้งเดียว

ในเวลานี้ บุคคลที่มีความสำคัญกับฐิติมากที่สุด คือ บิดา ยาย และเพื่อน ตามลำดับ ส่วนมารดานั้น เนื่องจากฐิติและมารดาไม่ได้อยู่ด้วยกันตั้งแต่เขาเด็กๆ เขาจึงไม่มีความผูกพันกับมารดา

เมื่อสอบถามถึงเรื่องปัญหาของกลุ่มเพื่อนที่ฐิติคบหาสมาคมอยู่ ฐิติเล่าให้ฟังว่า เพื่อนๆ ของเขามีปัญหาเฉพาะเรื่องเท่านั้น ส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีปัญหาอะไร ทุกคนมาจากสภาพครอบครัวที่สมบูรณ์ ไม่มีความแตกแยกภายในครอบครัว บางคนอาจเคยถูกผู้ปกครองตีบ้างกรณีที่หนีเที่ยวกลับบ้านดึกๆ แต่ไม่มีใครเคยถูกทารุณกรรม หรือถูกทำร้ายจากคนในครอบครัว สถานะทางครอบครัวของแต่ละคนก็พอมีพอกิน ไม่ขัดสนลำบากอะไร แม้จะมีพฤติกรรมในการคบเพื่อนหญิง แต่ก็ไม่ใช่ปัญหาที่ทำให้ใครต้องหนักใจ ทุกคนได้รับโอกาสทางการศึกษาที่ดี บิดามารดาส่งเสริมให้เรียน เพียงแต่แต่ละคนไม่ค่อยตั้งใจเรียน ทำให้ผลการเรียนตกต่ำ เฉลี่ยแล้วระดับผลการเรียนอยู่ที่ 1.0 – 1.5 เท่านั้น

ปัญหาที่เพื่อนๆ ของฐิติพอจะมีอยู่บ้างนั้น คือ ปัญหาทางด้านการทะเลาะวิวาทและการใช้อาวุธปืน โดยเฉพาะเมื่อพวกเขาเรียนระดับอาชีวศึกษา การทะเลาะวิวาทเกิดได้ทุกโอกาสไม่เว้นแต่ละวัน ฐิติและเพื่อนๆ จะพกพาอาวุธหลายรูปแบบ เช่น อาวุธปืน 22 ระเบิดขวด ระเบิดปิงปอง เป็นต้น ส่วนใหญ่เป็นการช่วยเพื่อนของเพื่อนอีกทอดหนึ่ง น้อยครั้งที่จะมีปัญหาเพราะมีใจหึกของตนเอง ซึ่ง

เรื่องการทะเลาะวิวาทนั่นเอง ที่เพื่อนๆ ของฐิติมักจะถูกชักชวนให้ฐิตีมีส่วนร่วมด้วย และเขาก็ยินดีให้ความร่วมมือ ด้วยเพราะไม่อยากถูกต่อว่าว่าใจไม่ถึง หรือใจไม่กล้า ฐิตียอมรับว่าเขาเองก็มีความกลัวทุกครั้งที่เกิดเรื่องทะเลาะวิวาท แต่เพื่อแสดงความกล้าหาญ เขาจำเป็นต้องทำ

ฐิติกล่าวแสดงทัศนคติต่อเพื่อนว่า เพื่อนเป็นปัจจัยที่มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้เขากระทำ ความผิดในคดีนี้

3.4 การใช้ยาและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อน

นอกจากพฤติกรรมต่างๆ ดังกล่าวของเพื่อนแล้ว พฤติกรรมทางด้านการใช้ยาและสารเสพติด ก็ดูเหมือนจะเป็นเรื่องธรรมดาของกลุ่มวัยรุ่น ฐิติและเพื่อน ไม่ใช้สารเสพติดรุนแรง ทุกคนชอบสูบบุหรี่ แต่สูบไม่มาก และไม่มีใครติด ชอบดื่มสุรา โดยเฉพาะเวลาเย็นหลังเลิกเรียน ทุกวันจะต้องมานั่งล้อมวงดื่มสุรากัน โดยจะใช้บ้านของคนหนึ่งคนใดในกลุ่มหมุนเวียนกันไป เป็นสถานที่ดื่ม ซึ่งผู้ปกครองก็ไม่ว่าอะไร เพราะคิดว่าให้ดื่มที่บ้านดีกว่าปล่อยให้ออกไปดื่มที่อื่น เพราะดื่มที่อื่นครั้งใด ก็จะต้องมีเรื่องมีราวกับกลุ่มวัยรุ่นอื่นทุกครั้งไป

ส่วนตัวฐิตินั้น เริ่มหัดสูบบุหรี่ และดื่มสุราตั้งแต่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ฐิติจะใช้สุราเป็นเครื่องมือในการสร้างความกล้าหาญ ทุกครั้งที่จะไปมีเรื่องทะเลาะวิวาท ฐิติจะดื่มสุราก่อน เพื่อให้โลหิตสูบฉีด เป็นการเพิ่มความกล้าหาญ ฐิติกล่าวแสดงความเห็นว่า สุรามีผลต่อการกระทำความผิดของเขาด้วย เพราะก่อนที่จะเกิดเหตุ ฐิติได้ดื่มสุราเข้าไปจนเริ่มมีอาการมึนๆ

3.5 พฤติกรรมทางเพศของกลุ่มเพื่อน

นอกจากนั้นฐิตียังกล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มเพื่อนเพิ่มเติมว่า เพื่อนๆ ของเขาทุกคน ล้วนเคยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิง ตั้งแต่ศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 แล้ว โดยเฉพาะเมื่อก้าวขึ้นสู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเพื่อนมีพฤติกรรมในการก่อเหตุโทรมหญิงหลายครั้ง ทั้งนี้บางครั้งได้รับความยินยอมจากฝ่ายหญิง บางครั้งเป็นการใช้กำลังบังคับข่มขู่ฝ่ายหญิง แต่ฐิติปฏิเสธว่าเขาไม่เคยมีส่วนร่วมการร่วมก่อเหตุต่างๆ ดังกล่าว เพียงแต่บางครั้งจะอยู่ในเหตุการณ์ด้วยเท่านั้น

ฐิติกล่าวถึงพฤติกรรมในการเที่ยวสถานบันเทิง หรือสถานบริการทางเพศว่า เขาและกลุ่มเพื่อนไม่นิยมไปเที่ยวในสถานที่ดังกล่าว เพราะอายุยังไม่ถึงเกณฑ์ 18 ปี ที่จะเที่ยวได้อย่างสบายใจ และกลัวที่จะติดโรคเอดส์จากหญิงบริการทางเพศด้วย แต่จะไปสังสรรค์ตามงานรื่นเริงอื่นๆ แทน เช่น งานประจำปี งานโรงเรียน งานตลาดออกร้านขายของ เป็นต้น สำหรับพฤติกรรมในเรื่องการพูดคุยเรื่องเพศนั้น พบว่าฐิติและเพื่อนสามารถพูดคุยเปิดเผยเรื่องเพศได้อย่างคึกคะนองโดยไม่เกิดความเขินอาย แต่อย่างไรก็ตามฐิติกล่าวว่า ถ้าเป็นการพูดคุยถึงเรื่องของผู้อื่น เขาจะรู้สึกสนุกสนาน แต่เมื่อใดที่เพื่อนๆ หันมาพูดถึงเรื่องของตนเอง ฐิติจะรู้สึกอายที่ตกเป็นเป้าสายตาของเพื่อนๆ

3.6 การขัดเกลาเรื่องเพศจากโรงเรียน

ฐิติกล่าวถึงเรื่องการศึกษาเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนว่า ตนเองได้มีโอกาสเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาจากอาจารย์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น คือในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 เท่านั้น ส่วนในระดับชั้นปวช. นั้น ยังไม่มีโอกาสได้เรียนรู้เพราะศึกษาได้แค่ไม่กี่วันก็ถูกส่งตัวฝึกอบรม

การสอนเรื่องเพศในโรงเรียนที่ฐิติศึกษานั้น สอนโดยอาจารย์ผู้หญิง อายุประมาณ 30 ปี มีครอบครัวแล้ว โดยการบรรยายในห้องเรียนเป็นหลัก บางครั้งมีภาพประกอบการบรรยายบ้าง เช่น ภาพร่างกายมนุษย์ ซึ่งฐิติได้กล่าวถึงรายละเอียดต่างๆ ในการเรียนการสอน ดังนี้

1. การให้เกียรติผู้หญิง : เรื่องที่ฐิติมีโอกาสได้เรียนรู้จากโรงเรียน คือ เรื่องการไม่ดูต่ำกว่ากล่าวผู้หญิง การไม่ฉวยโอกาสกับผู้หญิง และการไม่ข่มเหงรังแกผู้หญิงทั้งกายและใจ โดยอาจารย์ให้เหตุผลว่า ผู้ชายที่ดีต้องให้เกียรติผู้หญิง การพูดจาไม่ดีกับเพื่อนผู้หญิง เป็นสิ่งที่คนไร้การศึกษาทำกัน แต่นักเรียนมีการศึกษา จึงต้องระมัดระวัง รวมถึงการรังแกผู้หญิงที่อ่อนแอกว่าและไม่มีทางสู้ นั้น ไม่ใช่สิ่งที่สุภาพบุรุษพึงกระทำ ซึ่งโดยส่วนตัวแล้ว ฐิติกล่าวว่า เขาเองก็ไม่เคยทำร้ายผู้หญิงเลย เพราะโดยนิสัยส่วนตัวแล้ว ฐิติเป็นคนขี้อาย และไม่กล้ามีปากเสียงกับเพื่อนหญิง

ส่วนในเรื่องของการไม่ละเมิดล่วงเกินเนื้อตัวร่างกายผู้หญิง การพูดจาเย้ยหยันให้เกียรติผู้หญิง การไม่พูดจาดูถูกผู้หญิงทั้งต่อหน้าและลับหลัง การเสียสละให้ผู้หญิงก่อนเสมอ และการช่วยเหลือดูแลผู้หญิงนั้น ฐิติไม่เคยเรียนรู้จากโรงเรียน แต่ถึงเขาจะไม่มีโอกาสได้เรียนรู้เรื่องต่างๆ แต่ฐิติกล่าวว่า ตัวเขาเองก็มักจะปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวนี้อยู่แล้ว เช่น การเสียสละให้ผู้หญิงก่อนเสมอ สิ่งใดที่เขา

สามารถทำให้ผู้หญิงได้เขาก็จะทำ เช่น การเสียสละที่นั่ง การช่วยถือของ การไม่ดูต่ำกว่ากล่าวผู้หญิง เสียๆ หายๆ เป็นต้น

2. การเคารพเรื่องสิทธิสตรี : สำหรับเรื่องการเคารพเรื่องสิทธิสตรีนั้น จูดีกล่าวว่าเขาไม่เคยได้รับการสอนจากโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการซื้อสตั๊ดต่อผู้หญิง การให้ความเสมอภาคกับผู้หญิง และการเคารพในความเป็นผู้นำของผู้หญิง และในทัศนะส่วนตัวของเขาในเรื่องดังกล่าวนี้ จูดีเห็นว่าผู้หญิงกับผู้ชายมีความเท่าเทียมกันมากขึ้น เช่น โอกาสในการคบหากับเพื่อนต่างเพศ ซึ่งจูดีเห็นว่าไม่เพียงแต่ผู้ชายเท่านั้นที่มีเพื่อนหญิงหลายคน ในขณะที่เดียวกันผู้หญิงเองก็มีเพื่อนชายหลายคนด้วย ดังนั้น สำหรับจูดีความซื้อสตั๊ดไม่ใช่สิ่งที่มีความสำคัญมากนัก แต่อย่างไรก็ตาม กรณีที่ผู้หญิงเก่งและมีความสามารถมากกว่าผู้ชายนั้น เขาสามารถให้การยอมรับได้ และเคารพในความเก่งและความเป็นผู้นำของผู้หญิงนั้น

3. การไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร : สิ่งที่อาจารย์แนะนำ คือ เรื่องระยะเวลาในการมีเพศสัมพันธ์ และโทษของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยอาจารย์แนะนำว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้ อยากลอง โดยเฉพาะเรื่องเพศศึกษาซึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่วัยรุ่นอยากเรียนรู้และอยากสัมผัส แต่การที่จะเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงนั้นเมื่อยังไม่มีความพร้อมเพียงพอ นั้น อาจนำพาปัญหาต่างๆ ตามมาได้ เช่น ปัญหาเรื่องการตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ ปัญหาการติดโรค ส่งผลต่อการเรียน และปัญหาครอบครัว ดังนั้นอาจารย์จึงแนะนำให้นักเรียนอดทนรอให้ตนเองมีความพร้อมก่อน เช่น มีครอบครัว มีงาน มีรายได้ ที่สามารถเลี้ยงตัวเองรอด เป็นต้น

จูดีได้กล่าวถึงพฤติกรรมของเพื่อนนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นว่า ร้อยละ 50 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ด้วยเหตุผลว่าอยากลองสัมผัสประสบการณ์จริงด้วยตนเอง ส่วนตัวจูดีเองนั้น เคยมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียวกับเพื่อนนักเรียนหญิงที่คบหากันมานาน 3 ปี ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สำหรับเรื่องทางออกที่ดีจากการหมกมุ่นเรื่องเพศ ผลดี / ประโยชน์ของการไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และประเพณีวัฒนธรรมที่ติงามในเรื่องเพศนั้น อาจารย์ไม่ได้สอน

4. ความรู้เรื่องเพศศึกษา : สิ่งที่อาจารย์สอนส่วนใหญ่ จะเป็นเรื่องของร่างกายของมนุษย์ เช่น องค์ประกอบของอวัยวะต่างๆ ของร่างกายมนุษย์ การทำงานของร่างกาย การผลิตฮอร์โมน หรือ การตั้งครรภ์ เป็นต้น ซึ่งในการศึกษาดังกล่าว ทำให้จูดีมีความเข้าใจในเรื่องร่างกายของมนุษย์มากขึ้น

ในส่วนความรู้ด้านอื่นๆ นั้น อาจารย์ไม่ได้สอน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์ และเพศสัมพันธ์กับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ ซึ่งจิตติมีโอกาได้เรียนรู้จากเพื่อนและภาพยนตร์

สำหรับเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์นั้น อาจารย์ได้แนะนำถึงเรื่องโรคเอดส์ และสอนวิธีการป้องกันด้วยการใช้ถุงยางอนามัย ซึ่งเป็นเรื่องที่นักเรียนในชั้นให้ความสนใจและตื่นตัวที่จะเรียนรู้ สำหรับจิตติเองเมื่อครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกนั้น เขาไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย เพราะยังไม่เคยลองใช้ จึงยังไม่มีความชำนาญ แต่ในโอกาสต่อไปที่จะมีเพศสัมพันธ์นั้น จิตติกล่าวว่าเขาจะพยายามใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง เพราะเขาเองก็มีความกังวลเรื่องโรคติดต่อเช่นกัน

5. คุณค่า / ค่านิยมทางเพศ : สิ่งที่อาจารย์มักจะสอนเสมอๆ คือ เรื่องการไม่ล่วงละเมิดทางเพศกับผู้หญิงและการไม่สำส่อนทางเพศ โดยอาจารย์แนะนำว่า ผู้หญิงมีเกียรติในเนื้อตัวร่างกายของตนเอง และไม่ต้องทำให้ใครมาล่วงละเมิด ผู้ชายที่ติจะต้องไม่ฉวยโอกาสกับผู้หญิง ไม่ว่าจะมีโอกาสหรือไม่ก็ตาม และการเปลี่ยนคู่นอนหลายคนจะเป็นช่องทางในการติดโรคได้ง่ายมาก

ส่วนเรื่องการรักษาคุณค่าทางเพศของผู้หญิง ความซื่อสัตย์ต่อคู่ครอง และหน้าที่ของการสืบพันธุ์นั้น จิตติไม่ได้รับการสอนจากโรงเรียน

จิตติกล่าวว่า เขาเองไม่แน่ใจว่าผู้หญิงมีคุณค่าทางเพศอย่างไร และไม่รู้วิธีในการรักษาคุณค่าของผู้หญิงด้วย การกล่าวถึงเรื่องเพศเป็นสิ่งที่จิตติสามารถทำได้ ทั้งในกลุ่มเล็กๆ หรือกลุ่มคนหมู่มาก โดยจิตติไม่คิดว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องน่าอาย และคิดว่าไม่มีความจำเป็นต้องปิดบัง

3.7 ข้อมูลเกี่ยวกับสื่ออนาจารและความถี่ในการรับสื่อ

จิตติกล่าวถึงประเภทของสื่อลามกอนาจารที่เขาเคยดู ได้แก่ หนังสือพิมพ์ มือถือ ภาพยนตร์ นิตยสาร อินเทอร์เน็ต และวีซีดี โดยสื่อที่ดูแล้วเกิดการขยับเขยื้อนมากที่สุด คือ อินเทอร์เน็ต มือถือ วีซีดี ภาพยนตร์ และนิตยสาร ตามลำดับ

อินเทอร์เน็ต เป็นสื่อที่จิตติชอบดูมากที่สุด จิตติเริ่มหัดดูสื่ออินเทอร์เน็ตตั้งแต่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยจะไปดูกับเพื่อนๆ ที่ร้านคอมพิวเตอร์ ช่วงเย็นหลังเลิกเรียน สัปดาห์ละประมาณ 1 ครั้ง ในอินเทอร์เน็ตจะมีทั้งภาพนิ่งของผู้หญิงเปลือย ภาพเคลื่อนไหวในการประกอบกิจกรรมทางเพศ หรือภาพแอบถ่าย เป็นต้น ซึ่งเมื่อดูแล้วจะทำให้จิตติและเพื่อนๆ เกิดอารมณ์ทางเพศได้มากที่สุด

มือถือ เป็นช่องทางการสื่อสารอีกวิธีการหนึ่งที่ทำให้สามารถส่งภาพที่ต้องการได้ภายในเวลาอันรวดเร็ว ประเภทของภาพที่ดูคือภาพโป๊ เปลือยของหญิงสาว เป็นภาพสี สวยงาม บางครั้งก็มีภาพแอบถ่าย แต่จิตติไม่เคยใช้โทรศัพท์ไปแอบถ่ายด้วยตนเอง ภาพที่ได้มาจะได้มาจากเพื่อนๆ ส่งมาให้เฉยๆ แล้ว สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ภาพเหล่านี้จะถูกเก็บไว้ในเครื่อง ทำให้สามารถหยิบมาดูได้ทุกที่ทุกเวลาที่ต้องการ สร้างจินตนาการและอารมณ์ของจิตติให้พุ่งพล่านได้ไม่ยากนัก

วีซีดี เป็นสื่ออีกประเภทหนึ่งที่จิตติดูบ่อย โดยเฉพาะในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ๆ ละ 1 ครั้ง จิตติเริ่มดูวีซีดีลามกตั้งแต่เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการแนะนำของเพื่อน และติดเป็นนิสัยมาตลอด โดยประเภทหนังที่ชอบดูเป็นพิเศษ ได้แก่ หนัง X

ภาพยนตร์ เป็นหนังครบ 3 เรื่อง 100 บาท ที่มีฉายตามโรงหนังชั้นสองทั่วไป ที่ผ่านมามีจิตติเคยดูแค่ครั้งเดียว โดยการหลอกเพื่อนนักเรียนหญิงให้ไปดูเป็นเพื่อน แต่ไม่ได้ล่วงเกินเพื่อนนักเรียนหญิง ในขณะที่ดูภาพยนตร์ 1-2 เดือน จิตติจะมีโอกาสได้ดูภาพยนตร์ 1 เรื่อง

นิตยสาร เป็นหนังสือที่มีภาพดารา ดูแล้วเกิดความเพลิดเพลิน โดยเฉพาะดาราที่แต่งกายล่อแหลม ชวนให้น่าหลงใหล ซึ่งดูไม่บ่อยนัก แล้วแต่ว่าเพื่อนจะหามาให้ประมาณ 1 ครั้ง/สัปดาห์

นอกจากนี้ จิตติยังเคยอ่านหนังสือลามก ซึ่งเป็นเรื่องราว หรือนิยายที่บรรยายถึงลักษณะของการประกอบกิจกรรมทางเพศอย่างละเอียด ทำให้เกิดจินตนาการ บางครั้งก็จะอ่านไปและช่วยตัวเองไปพร้อมๆ กัน

จิตติกล่าวว่า การดูสื่อลามกมกมกยอมทำให้เกิดความรู้สึกทางเพศ ทำให้จิตติคิดว่าสื่อต่างๆ เหล่านี้มีอิทธิพลในการกระตุ้นให้เขามีอารมณ์ทางเพศและกระทำความผิดในครั้งนี้

ส่วนที่ 4 พฤติการณ์แห่งคดี

จิตติกล่าวถึงรายละเอียดในวันที่เกิดเหตุว่า วันนั้นช่วงเย็น เวลาประมาณ 17.00 น. หลังจากจิตติเล่นฟุตบอลกับเพื่อนๆ เสร็จแล้ว ได้กลับไปนั่งเล่นคูกับญาติพี่น้องที่บ้านพัก มีเพื่อนสนิทของจิตติจำนวน 2 คน ซึ่งรถจักรยานยนต์มาที่บ้านจิตติ และชักชวนให้จิตติไปนั่งดื่มสุราสังสรรค์กัน จิตติตอบตกลงและเดินทางไปยังสถานที่ที่จิตติและกลุ่มเพื่อนมักจะไปนั่งสังสรรค์กัน สถานที่ดังกล่าวเป็นศาลาท่ารถประจำทาง อยู่บริเวณปากซอยของโรงเรียนที่จิตติชอบไปเล่นฟุตบอล จิตติและกลุ่มเพื่อนประมาณ 6-7 คน ได้นั่งดื่มเบียร์ สุรา และสูบบุหรี่ และพูดคุยกันอย่างสนุกสนาน จนกระทั่งเวลาประมาณ 20.00 น.

มีรถตู้คนหนึ่งมาจอดที่ศาลาเพื่อส่งผู้โดยสาร เพื่อนของฐิติคนหนึ่งชื่อปรากฏ (นามสมมติ) ได้มองเข้าไปในรถตู้โดยสาร เห็นผู้โดยสารผู้หญิงจำนวน 2 คน โบกมือออกมาจากในรถ โดยที่ไม่ทราบเจตนาว่า โบกมือทักทาย เรียก หรือว่ามีความหมายอย่างไร แต่ปรากฏก็ตัดสินใจขึ้นรถจักรยานยนต์ตามรถตู้ไปจนถึงท่ารถที่ตลาด เพื่อหวังจะพูดคุยกับผู้หญิงในรถตู้

เมื่อปรากฏตามไปถึงที่ท่ารถ เขาได้พบกับนักเรียนหญิง 2 คน ที่ลงจากรถตู้ ซึ่งเป็นนักเรียนในโรงเรียนแถวนั้น และเคยเห็นหน้าเห็นตากันอยู่ แต่ไม่รู้จักกัน ปรากฏจึงชักชวนให้ขึ้นรถไปด้วยกัน หญิงทั้งสองคนนั้นตกลงขึ้นรถไปกับปรากฏ ปรากฏจึงขึ้นรถจักรยานยนต์พาหญิงทั้งสองคนไปที่วงสนทนาที่ศาลาท่ารถ ซึ่งมีเพื่อนๆ นั่งรออยู่อีกหลายคน

เมื่อไปถึงที่ศาลาท่ารถ ฐิติและเพื่อนๆ ใช้เวลาพูดคุยกับเพื่อนหญิงประมาณ 20 นาที จึงพาเพื่อนหญิงไปส่งบ้าน โดยปรากฏพาไป 1 คน และเพื่อนของฐิติอีกคนหนึ่งชื่อสงคราม (นามสมมติ) พาไปอีก 1 คน ซึ่งในเวลานั้นฐิติและเพื่อนๆ ทราบกันดีว่าจะพาเพื่อนหญิงทั้งสองไปกระทำชำเรา แต่หญิงทั้งสองคนนั้นไม่ทราบ

ปรากฏและสงครามขึ้นรถจักรยานยนต์พาหญิงทั้งสองไปที่บ้านหลังหนึ่ง โดยออกอุบายว่าจะแวะเข้าไปเอาเงินกับเพื่อนเพื่อมาเติมน้ำมันรถ รถของปรากฏไปถึงบ้านที่เกิดเหตุก่อน โดยมีเพื่อนๆ ของฐิติรออยู่ประมาณ 6 คน ปรากฏและเพื่อนๆ หลายคนได้ร่วมกันกระทำชำเราหญิงสาวคนหนึ่ง โดยฐิติไม่ทราบรายละเอียด เพราะในเวลานั้นฐิตียังนั่งอยู่ที่ศาลา ไม่ได้ตามไปที่บ้านที่เกิดเหตุ

ฐิติกล่าวว่า เขาไม่ได้ตั้งใจจะร่วมกระทำผิดในครั้งนี้เลย แต่ในเวลาต่อมา เพื่อนของฐิติชื่อสมหมาย (นามสมมติ) ซึ่งยังคงนั่งดื่มสุราอยู่กับฐิติที่ศาลา ได้ชักชวนให้ไปเอารถจักรยานยนต์ที่บ้านที่เกิดเหตุ เพื่อต้องการเดินทางกลับบ้าน ฐิติจึงตกลงไป ในขณะที่ฐิติเดินทางไปถึงบ้านที่เกิดเหตุ ฐิติพบว่าหญิงสาวคนแรกได้ถูกกระทำชำเราเรียบร้อยแล้ว และปรากฏกำลังขึ้นรถจักรยานยนต์ไปส่งที่บ้าน ในขณะที่สงครามกำลังขึ้นรถจักรยานยนต์พาหญิงอีกคนหนึ่งเข้ามาที่บ้านที่เกิดเหตุ โดยหญิงสาวปฏิเสธที่จะเข้าไปในบ้าน แต่ในที่สุดเพื่อนๆ ของฐิติหลายคนได้จับตัวลากเข้าไปในห้อง และช่วยกันจับแขน จับขา และร่วมกันกระทำชำเราหลายคน โดยหญิงนั้นไม่ยินยอม ในขณะที่ฐิตินั่งรออยู่ด้านนอกห้องโดยไม่ได้ร่วมกระทำชำเราด้วย

หลังจากนั้นในเวลาประมาณ 23.00 น. มีตำรวจหลายนาย บุกรุกเข้าไปในบ้านที่เกิดเหตุ และเข้าจับกุมฐิติและกลุ่มเพื่อน ซึ่งฐิติทราบภายหลังว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งความจากหญิงสาวคนแรกที่ปรากฏภาพไปส่งบ้าน

ฐิติและกลุ่มเพื่อน พยายามหนีการจับกุม แต่ในที่สุดก็สามารถจับกุมได้บางส่วน และสามารถหนีไปได้อีกหลายคน ในคดีนี้มีคู่คดีที่ถูกจับกุมและดำเนินคดีเป็นจำนวนมาก เป็นเยาวชนจำนวน 8 คน และเป็นผู้ใหญ่ อายุมากกว่า 18 ปี อีกจำนวน 2 คน

ส่วนที่ 5 ความคิด / ความรู้สึก ภายหลังการกระทำผิด และภายหลังถูกดำเนินคดี

ฐิติกล่าวถึงความรู้สึกในวันนั้นว่า เขาไม่รู้สึกรู้ว่ากระทำผิดของเขาเป็นความผิด เพราะเขาไม่ได้มีส่วนในการกระทำซ้ำเราหญิงนั้น ในช่วงแรกๆ ที่ถูกจับ ฐิติรู้สึกเศร้าใจและคิดถึงบ้านมาก หวนคิดถึงคำสอนของที่บ้านที่พร่ำบอกว่า ในเวลากลางคืนอย่าไปไหนมืดค่ำ ให้กลับบ้าน แต่ฐิติก็ไม่เคยปฏิบัติตาม แต่เขามักจะออกไปนั่งดื่มสุราสังสรรค์กับเพื่อนๆ และกลับบ้านดึกๆ เป็นประจำ ฐิติกล่าวว่า ปัจจุบันเขารู้ตัวแล้วว่าการกระทำของตนเองนั้นเป็นความผิด และถ้าย้อนเวลาไปได้ เขาจะไม่ไปนั่งดื่มสุราตามคำชักชวนของเพื่อน ฐิติคิดว่าการชักชวนของเพื่อน มีส่วนที่เป็นสาเหตุให้เขากระทำ ความผิดในครั้งนี้

อย่างไรก็ตามฐิติไม่ทราบแน่ชัดว่าตัวผู้เสียหายและครอบครัวได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ดังกล่าวนี้อย่างไร แต่สำหรับตัวเขา ฐิติรู้สึกที่ทำให้เขาต้องเสียเวลาในการเรียนและการฝึกงาน ต้องเข้ามาอยู่ในศูนย์ฝึกฯ แห่งนี้ สำหรับครอบครัวของตนเองนั้น ก็ต้องมาเสียเงินสู้คดีให้กับตนเอง ฐิติกล่าวว่าเขามีความรู้สึกสงสารผู้เสียหายอยู่บ้าง เพราะคิดว่าผู้เสียหายถูกกระทำโดยบุคคลจำนวนมากเกินไป แต่ในขณะที่เดียวกัน ฐิติก็มีความคับแค้นใจผู้เสียหายด้วย และมีมากกว่าความสงสาร เพราะเจ็บใจที่ผู้เสียหายชี้ตัวตนเองว่าเป็นผู้ลงมือกระทำซ้ำเราด้วย ทั้งๆ ที่เขายืนยันว่าไม่ได้กระทำซ้ำเรา และให้การปฏิเสธมาตลอดตั้งแต่ชั้นพนักงานสอบสวนจนกระทั่งชั้นศาล

ส่วนที่ 6 วิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิด

สำหรับสาเหตุของการกระทำผิดนั้น รัฐติกล่าวว่ ปัจจัยที่ส่งผลให้เขากระทำผิดในครั้งนี มีดังนี้ตามลำดับ

1. การคบเพื่อนที่มีปัญหา : ปัญหาที่สำคัญของกลุ่มเพื่อนของรัฐติ คือเรื่องผลการเรียนที่ตกต่ำ และเรื่องการทะเลาะวิวาท รัฐติกล่าวว่ทั้งหมดเป็นผลจากการไม่ตั้งใจเรียนและหนีเรียน ทำให้เขาและเพื่อนๆ มีเวลาว่างและเบี่ยงเบนความสนใจไปในเรื่องอื่นๆ ไปรวมกลุ่มกัน โอกาสในการมีปัญหากับวัยรุ่นกลุ่มอื่นก็มีมาก การที่เรียนไม่ดี ส่วนหนึ่งก็เพราะหันมาให้ความสนใจกับผู้หญิงมากเกินไป และเพื่อนๆ ในกลุ่มก็มีนิสัยคล้ายๆ กัน ไม่มีใครตักเตือนใคร ทำให้มีความประพฤติดีเป็นนิสัย และนำไปสู่การกระทำผิดในที่สุด

2. การใช้ยาและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อน : รัฐติและเพื่อนๆ ชอบดื่มสุราและสูบบุหรี่ การดื่มสุราทำให้เพิ่มโอกาสในการล่วงเกินผู้หญิง อย่างเช่นในการกระทำผิดครั้งนี รัฐติและเพื่อนๆ ดื่มสุราจนมีอาการมึนๆ ก่อนที่จะลงมือกระทำผิด

3. สื่ออนาจาร : รัฐติกล่าวว่สื่อเป็นตัวกระตุ้นให้เขามีอารมณ์และอยากจะทำผิดกับเพื่อนหญิงมากขึ้น

4. พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มเพื่อน : เพื่อนๆ ของรัฐติมีพฤติกรรมในการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เปิดเผยเรื่องเพศอย่างคึกคะนอง และชอบลวนลามทางเพศกับผู้หญิง จึงมักจะชวนกันทำสิ่งที่ไม่เหมาะสม เช่น การหลอกแตะเนื้อต้องตัวเพื่อนหญิง ไปจนถึงการใช้กำลังข่มขู่บังคับให้เพื่อนหญิงยอมมีเพศสัมพันธ์ด้วย

ส่วนที่ 7 แผนการดำเนินชีวิตภายหลังพ้นการฝึกอบรม

เหลือเวลาอีกประมาณ 5 เดือนจะครบกำหนดปล่อย รัฐติกล่าวว่ภายหลังการปล่อยเขามีความตั้งใจที่จะกลับไปศึกษาต่อ การใช้ชีวิตในศูนย์ฝึกฯ ทำให้เขาได้รับความรู้ต่างๆ มากมาย โดยเฉพาะวิชาชีพช่างเชื่อม ซึ่งรัฐติคิดว่าจะสามารถนำไปใช้ในการทำงานช่วยบ้านญาติได้ เพราะมีกิจการทำมุ้งลวด เหล็กดัด

สำหรับโอกาสในการกลับมากระทำความผิดอีกนั้น ฐิติกล่าวว่าเขาแน่ใจว่าเขาจะไม่กลับมากระทำความผิดในคดีลักษณะนี้อีก แต่เขาอาจจะกระทำความผิดในคดีอื่น เช่น คดีทะเลาะวิวาทและทำร้ายร่างกาย เพราะฐิตียังผูกใจเจ็บเพื่อนชายของผู้เสียหายจำนวนมากที่รุมทำร้ายร่างกายตนเองเมื่อครั้งที่ตนเองถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมได้ และมีความคิดที่จะออกไปแก้แค้น โดยที่ไม่มีความกลัวที่จะถูกจับกุมอีกครั้ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย